

CASA CORPULUI DIDACTIC ALBA
Editura Universul Școlii

Educație pentru dezvoltare durabilă a României

PUBLICAȚIE CU LUCRĂRILE SIMPOZIONULUI
„Educație pentru dezvoltare durabilă a României
- în context european”
ediția a V-a

ISSN 2501-3300
ISSN-L 2069 – 296X

Alba Iulia
2013

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII
a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA
Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009
Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101
Web: www.ccdab.ro,
E-mail: ccdab@yahoo.com

Director redactor șef:

Prof. Deák – Székely Szilárd Levente

Redactor șef: prof. Oros Ligia Elena

Redactori: prof. Comaniciu Cristina, prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, prof. ing. ec. Onișoru Viorica

Colaboratori: lector univ. dr. Scheau Ioan

Tehnoredactare: aj. analist programator Popa Ioan

Corectura: Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

1. Prezentarea simpozionului „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” ediția a V-a, **Director CCD Alba Prof. Deák-Székely Szilárd Levente** 6
2. Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european, **Prof. metodist Laurențiu Jude** 10
3. Calitatea actului de predare-învățare obține fundamentala pentru 15

nivelul de standard european, **Prof. Anghel Liana Maria, Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia**

4. Proiect educativ :Micii ecologiști, **Prof. înv.preșc. Bărbat Aurica – Grădinița cu p.p. „ Scufița Roșie ” Alba Iulia, Prof. înv. primar Bărbat Vasile- Școala gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia** 17

5. Eficiența metodelor interactive în contextul actului didactic, **Drăghici Maria-Profesor învățământ primar Școala Gimnazială “Ion Agârbiceanu” Alba Iulia, Belășcu Anca-profesor limba engleză, Școala Gimnazială “Ion Agârbiceanu” Alba Iulia** 20

6. Activitățile extrașcolare – exemple de bună-practică la Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel, **Prof. învățământ primar Lenuța Bloj, Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel** 23

7. Natura ne învață - povestiri create de copii, **Prof.Înv.Preșc.Bălăneanu Monica, Bota Delia Mariana, Grădinița cu P.P.Nr.12 Alba-Iulia** 27

8. Comunitatea și rolul acesteia în educația durabilă, **prof. Bradea-Cristea Maria Angela, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea** 29

9. Proiect tematic „PRIN ORAȘUL MARII UNIRI”, **Prof. înv. preșc. Bregar Elena, Prof. înv. preșc. Bara Livia, Grăd. Cu P.P. Nr.12 Alba Iulia** 31

10. Grădinița și comunitatea împreună, **Cîmpean Lucia - Prof. cons.-log./Director la G.P.P. „Lumea copiilor”, BLAJ, Szekely Cornelia - Prof. înv. preșc. la G.P.P. „Lumea copiilor”, BLAJ** 33

11. Proiect tematic - din tainele naturii, **Inst.Cîmpian Camelia Nicoleta – Grădinița P.P.nr.12 Alba Iulia, Prof.înv.preșc. Rîșteiu Mihaela - Grădinița P.P.nr.12 Alba Iulia** 37

12.Aplicațiile informatice în dezvoltarea creativității elevilor, **Prof. Ciobanu Adriana Gabriela, Colegiul Tehnic “Alexandru Domșa” Alba Iulia** 39

13. Experiența montessori- o experiență de neuitat, **Coman Malvina, Școala imnazială “I.P. Reteganul”Sîncel, prof. înv. primar** 41

14. Proiect educațional: „Sunt copil european”, 43

Prof.înv.preșcolar: Coman Maria Floare, Prof.înv.preșcolar:Teoc Georgiana

Grădinița cu P.P. "Scufița Roșie" Alba Iulia

15. Poveste din pădurea poluată, **Educatoare Comănici Ana Letiția, Profesor Vârtei Aurora, G.P.P. "Dumbrava Minunată" Alba Iulia** 46

16. Proiect educațional cu comunitatea: Jocuri și jucării în vremea bunicilor, **Prof. înv. primar Comșa Călina, Școala Gimnazială "Ion Bianu" Valea Lungă, Jud. Alba** 49

17. Proiect educațional: Cărți poștale în jurul țării, **Prof. înv. primar Adela Corbean, Prof. Sabina Marinescu, Școala Gimnazială Toma Cocișiu Blaj, jud. Alba** 50

18. Orientarea școlară și profesională – componentă a procesului educativ. **Prof. Ing. Cosma Florin Cristian, Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia** 52

19. Dezvoltarea creativității prin orele limba și literatură română, **Prof. David Constantina, Liceul Sportiv Alba Iulia, Prof. Barabaș Otilia, Școala Gimnazială " Vasile Goldiș" Alba Iulia** 53

20. Proiect tematic: "Să ne cunoaștem tradițiile!", **Prof. înv. preșc. Decean Ioana Delia- G.p.p. Nr.12 Alba Iulia, Prof. înv. preșc Burnete Corina- G.p.p. Nr.12 Alba Iulia.** 55

21. Pedagogia socială – educația prin comunitate, **Prof. înv. primar: Dragomirescu Lia, Colegiul Tehnic "Apulum, Alba Iulia** 57

22. Mediul în viața omului. abordări cetățenești europene și românești, **Prof. înv. primar și preșcolar Dușa Adriana-Elena, Grădinița cu Program Prelungit "Piticot" Cîmpeni** 59

23. Rolul școlii și al familiei în cunoașterea individualității elevilor, **Prof. Psiholog Filimon Ana-Maria, Grădinița Nr.12 Alba-Iulia** 60

24. Reușita școlară – premisă a dezvoltării durabile, **profesor Caizer Daniela, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud profesor, Fulea Sorina-Diana, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud** 62

25. De ce „Educație pentru dezvoltare durabilă”? **prof. Giurca Cornelia , prof. Lăncrănjan Floare, Școala Gimnazială „ Vasile Goldiș,, Alba Iulia** 66

26. Proiect educațional : Ai doar o viață,fii stăpân pe ea!, **Gubaș Carmen Laura- Profesor-educator, Lațiu Camelia Lucia- Profesor psihopedagog, Liceul Tehnologic „TIMOTEI CIPARIU,,Blaj** 68

27. RATE 2013: New and Old Challenges in ELT, **Andreea Hamorszki, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor limba engleză** 70

Raluca Tehei, Colegiul Tehnic Energetic Cluj-Napoca, profesor limba engleză

28. Proiect de parteneriat: **Parfumul cărților, Ed.Nicoletta Huștiuc, Grădinița cu Program Normal Vinerea, Ed. Adriana Breaz, Grădinița cu Program Normal nr. 2 Cugir, Florea Rodica, dir. Biblioteca Casei de Cultură Cugir** 71

29. Proiect de parteneriat: Cu gentuța la muzeu, **prof. Ignat Floare Eugenia, prof.înv.preșc. Bordeu Georgeta, Grădinița P.P. Nr. 12, Alba Iulia** 74

30. Simpozionul: „Educație pentru dezvoltare durabilă a României -în contextul european”, **Lupșa Eugenia, Prof. consilier Liceul „Corneliu Medrea”, Zlatna / CJRAE, Alba** 76

31. Mediul natural în care noi trăim, **Prof. Macarie Valentina, Colegiul Tehnic "Ion D. Lăzărescu" Cugir** 79

32. Educația pentru o dezvoltare durabilă prin activitățile extracurriculare, **prof. înv. primar Rozina Mărginean, Școala cu clasele I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj, prof. înv. primar** 81

Crina Frățilă, Școala cu clasele I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj

33. Proiect educațional: Școala pentru toți, **Prof. înv. primar Mihai Maria, Muntean Simona, Școala Gimnazială „ Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, jud. Alba** 84

34. Proiect educațional: Natura darul lui Dumnezeu, **prof. Nicoleta** 88

Mîndroc, prof. Camelia Șeșuan

Anton

35. Educația în spiritul dezvoltării durabile,

Prof. înv. primar Moldovan

Dana-Școala Gimnazială “Ion

Agârbiceanu” Cenade,

Lector universitar doctor

Ocean Monica, Universitatea de

Științe Agricole și Medicină

Veterinară a Banatului din

Timișoara

36. utilizarea softurilor

educationale în activitatea didactică,

Prof. Mureșan Laura, Colegiul

Național “Horea, Cloșca și Crișan”

Alba Iulia

37. Proiect tematic: „Orașul meu - oraș european”, **Prof.**

în.v.preșc. Mureșan Doina Maria –

Gădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

Prof. înv. preșc. Suciu Veronica –

Gădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

38. Dezvoltarea durabilă a

româniei – parteneriatul școală –

părinți - comunitatea locală, **Prof.**

în.v. preșcolar: Nicola Nicoleta

Alina, Grădinița cu Program

Prelungit „Dumbrava minunată”

Alba Iulia, Prof. Nicola Titiana,

Școala Gimnazială „Emil

Racoviță” Gârda de Sus

39. Dezvoltare durabilă prin

exemple de bună practică: Comenius,

Profesor documentarist, Olălu

Odetta Ioana Liceul „Corneliu

Medrea” Zlatna

40. Proiect de parteneriat

educațional grădiniță - biserică

“Micul creștin”, **Eucatoare: Olar**

Ioana – Simona, G.P.N. Tărtăria,

Școala gimnazială „David Prodan”

Săliște

41. Proiect educațional: Educația și dezvoltarea durabilă a societății

între exigențele prezentului și cele

ale viitorului, **Prof. înv. primar Oneț**

Ana-Maria, Școala Gimnazială

„Ion Bianu”

Valea Lungă, jud. Alba

42. Metoda BSI (broad sweeps of

imagination) – o nouă metodă de

predare a unei limbi străine,

Orășan Alina, Școala Gimnazială

„Ion Pop Reteganul” Sîncel

43. Performanța în educația

durabilă a școlarului mic, **Oțel**

Anamaria, Școala Gimnazială

“Avram Iancu” Unirea

44. Educație ecologică prin

dezvoltare durabilă, **Pașca Adriana,**

Școala Gimnazială “Vasile Goldiș”

45. Desenul copiilor –punte de

comunicare cu lumea, **Ed. Petruta**

Angela, G.P.P. Nr. 12, Alba Iulia, Ed.

Cioanca Ramona, G.P.P. Nr. 12, Alba

Iulia

46. Proiect educațional “Isteț și

frumos într-un corp sănătos!”,

Educatoare: Popa Rodica Luța,

Grădinița cu Program Prelungit

“Dumbrava minunată”, Alba Iulia,

Prof. În.v. Preșc.: Popa Liana

Maria, Grădinița cu Program

Prelungit “Dumbrava minunată”,

Alba Iulia

47. Proiectul - exemplu de bună

practică, **prof. Popa Victoria,**

Colegiul Economic „Dionisie

Pop Marțian” Alba Iulia

48. Rolul valorilor morale și

spirituale în formarea personalității

elevilor **în.v. Roată Vasilica, Școala**

Gimnazială „Avram Iancu” Unirea

49. Proiect educațional „Toți

suntem copiii lumii”, **Prof. În.v.**

Preșcolar Roff Nicoleta,

Neamțu Alexandra, Grădinița

P.P. nr. 12 Alba Iulia

50. Formarea competențelor

profesionale prin lecțiile de fizică,

Prof. Marin Roșca, Colegiul

Național “HCC” Alba Iulia, Prof.

Maria Nandrea, CCD Alba

51. Formarea comportamentului civ

ecologic în

activitățile extrașcolare și

extracurriculare, **Prof. înv. primar**

ȘOVREA MARIA, Școala Gimnazială

Ion Bianu”, Valea Lungă, Județul Al

52. Și nouă ne pasă !,

Prof. înv. primar: Suciu Doina,

Liceul cu Program Sportiv, Sebeș

53. Cunoașterea elevilor și

contribuția lor la dezvoltarea

durabilă a localității, **prof. înv.**

primar Țein Viorica Liliana,

Liceul “Corneliu Medrea”,

Școala Gimnazială „Avram

Iancu”, Zlatna

54. Sănătatea copiilor și factorii de

mediu, **Prof. Simona Todoran,**

Liceul cu Program Sportiv Alba

Iulia

55. Introducere în dreptul

mediului, *Prof. Turcu Iuliana,*
Școala Gmnazială "Vasile Goldiș"
Alba Iulia

56. "Diferiți , dar egali", *înv.Vlad*
Daniela,
Școala „Avram Iancu” , Unirea, 140
jud. Alba

57. „Natura, prietena noastră”,
înv. Vrenghea Mihaela 142

1. SIMPOZIONUL

„Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”

Director CCD Alba
Prof. Deák-Székely Szilárd Levente

În cadrul activităților de formare continuă a personalului didactic, Casa Corpului Didactic Alba organizează: SIMPOZIONUL „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” ediția a V-a, 05 decembrie 2013

INSTITUȚII PARTENERE

UNIVERSITATEA “1 DECEMBRIE 1918” ALBA IULIA
CONSILIUL JUDEȚEAN AL JUDEȚULUI ALBA
INSPECTORATUL ȘCOLAR AL JUDEȚULUI ALBA
CENTRUL JUDEȚEAN DE RESURSE ȘI ASISTENȚĂ EDUCAȚIONALĂ ALBA

LOCUL DE DESFĂȘURARE:

Casa Corpului Didactic Alba, în data de 05 decembrie 2013.

SCOPUL:

Pornind de la idealul educațional al școlii românești de a asigura “dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creatoare” (Legea Învățământului, 1995, art.3) și misiunea fundamentală a educației de a ajuta pe fiecare individ să fie util lui și apoi economiei ca să nu fie, în final, o povară pentru societate, simpozionul își propune:

- facilitarea dezvoltării rețelelor, a legăturilor, a schimburilor și a interacțiunii dintre diferiții factori interesați din domeniul educației pentru dezvoltare durabilă a României - în context european (EDDR);
- să valorifice și să promoveze potențialul creativ și inovator al cadrelor didactice și al elevilor prin exemplele de bună practică utile dezvoltării durabile a României - în context european.

ARGUMENT:

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;
- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadrul didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României - în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această

educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;

- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, participanții la simpozion vor lansa răspunsuri necesare focalizării activității cadrelor didactice în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

GRUPUL ȚINTĂ: simpozionul se adresează tuturor cadrelor didactice și elevilor din țară și din alte țări preocupați de dezvoltarea durabilă a României.

TEMATICĂ

1. Mediul în viața omului. Abordări cetățenești europene și românești.
2. Educației pentru dezvoltare durabilă a României și profesia didactică.
3. Cunoașterea elevilor, etapă premergătoare necesară în procesul de educație pentru dezvoltare durabilă. Identificarea capacităților și a posibilităților profesionale ale elevilor de a contribui la dezvoltare durabilă a locurilor natale.
4. Performanțe educaționale din punctul de vedere al Educației pentru dezvoltare durabilă a României.

Calitate – performanță – utilitate – valoare în UE.

Calitate – performanță – utilitate – valoare în România.

5. Strategia personală și profesională a cadrului didactic în contextul activității didactice de specialitate în funcție de criteriile de calitate și performanțe educaționale ce reies din Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. Strategii didactice utile și eficiente în sprijinul Educației pentru dezvoltare durabilă a României.

6. Educației pentru dezvoltare durabilă a societății românești și gestionarea timpului școlar.

7. Educația pentru dezvoltare durabilă a locurilor natale ca motivație a învățării.

8. Strategii didactice de evaluare în sprijinul EDDR

Elemente de deontologie a evaluării educaționale în context european și românesc.

Evaluarea elevilor în contextul dezvoltării durabile a societății românești.

9. Integrarea Educației pentru dezvoltare durabilă în contextul local.

Cunoașterea comunității autohtone și a aspirațiilor pentru dezvoltare durabilă. Cunoașterea nevoilor comunității românești

Activități curriculare și extracurriculare în contextul local utile dezvoltării durabile a societății românești .

10. Tehnici informaționale și de comunicare în EDDR. Calculatorul – mijloc și nu scop în învățământ

11. Transformarea educației în resursă de bază a modernizării și dezvoltării durabile a României.

SECȚIUNI:

- I. Referate și comunicări.
- II. Proiecte, parteneriate, schimburi de experiență - exemple de bună practică, de creativitate didactică.
- III. Expoziție de proiecte, lucrări, artă plastică, postere, afișe, planșe, caricaturi, benzi desenate etc.
- IV. Concurs proiecte: „Dezvoltarea durabilă a României - în context european” sau „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”

Proiectele pot fi realizate și de echipe de elevi dar coordonate de un profesor; se încurajează prezentarea proiectelor practice și utilizate la clasă sau în comunitate pentru a favoriza dezvoltarea durabilă a comunităților autohtone.

ECHIPA DE ORGANIZARE:

Profesor Deák-Székely Szilárd Levente, Director Casa Corpului Didactic Alba

Profesor Sandea Dorin, Inspector Școlar General ISJ Alba

Profesor Cristea Rodica, Director coordonator CJRAE Alba

Profesor metodist Nandrea Maria

Profesor metodist Oros Ligia Elena
Profesor metodist Comaniciu Cristina
Profesor metodist Jude Laurențiu

Coordonator al simpozionului: Profesor metodist Jude Laurențiu

REGULAMENT DE PARTICIPARE:

Perioada de desfășurare a simpozionului este din data de 11.11.2013 – 20.12.2013. Lucrările simpozionului se vor desfășura în data de **05 decembrie 2013** la Casa Corpului Didactic Alba.

a.Înscrierea participanților:

1. La acest simpozion pot participa specialiști în DDR, cadre didactice și elevi cu prezentări ale preocupărilor lor în domeniul Dezvoltării durabile a României și Educației pentru dezvoltare durabilă a României, constând în :

- eseuri, referate și comunicări pe teme de DDR și EDDR;
- comunicări pe teme de proiecte, parteneriate, schimburi de experiență naționale și internaționale - exemple de bună practică, de creativitate didactică în DDR și EDDR;
- prezentări Power Point Power Point, din domeniul DDR și EDDR;
- experimente și observații DDR și EDDR;
- afișe, postere, lucrări, creații artistice cu teme DDR și EDDR .

2. Pentru organizarea activității simpozionului vă rugăm să trimiteți începând cu data de 15.11.2013 și până la data de 03.12.2013, la adresa: Casa Corpului Didactic Alba, Alba Iulia , Str. Gabriel Bethlen, nr. 7, Cod 510009, Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101, E-mail: ccdab@yahoo.com cu scriere la „Subject” a mesajului „pentru simpozion Dezvoltare Durabilă” conform Anexei nr. 2 :

- lucrările pentru simpozion;
- fișa de înscriere (Anexa nr. 1) cu acordul autorului / autorilor pentru publicarea materialelor pe site-ul CCD Alba;
- actul doveditor achitării taxei;
- persoanele care doresc să participe cu materiale la expoziția care se organizează cu această ocazie (*Cărți, desene, machete, afișe, pliante, fotografii etc.*) sunt rugate să le expedieze prin poștă pe adresa Casa Corpului Didactic Alba, Alba Iulia, Str. Gabriel Bethlen, nr. 7, Cod 510009, pe plic/pachet se va face mențiunea PENTRU SIMPOZION, iar cei din Alba Iulia pot să le aducă personal, direct, la Casa Corpului Didactic Alba.

Lucrările care nu respectă condițiile de tehnoredactare nu vor fi publicate.

Lucrările nu se restituie.

3. Toți participanții vor primi diplome de participare.

b.Depunerea lucrărilor se va face până la data de **03 decembrie 2013.**

Lucrările vor fi trimise în format electronic, pe CD sau prin e-mail ca fișier atașat (inclusiv prezentările cărților), iar în formă listată pe hârtie se aduc personal sau prin reprezentant la sediul CCD Alba (situat în prezent în clădire comună cu ISJ Alba). Autorii se vor interesa dacă lucrarea a ajuns la destinație. Prezentările PowerPoint nu mai mari de 4 MB, pentru a putea fi transmise ca fișier atașat, inclusiv cele din Alba Iulia, până în 03 decembrie 2013, pentru a se regăsi pe DVD-ul cu lucrările simpozionului.

c. Redactarea lucrărilor:

Lucrarea integrală maxim 5 pagini (plus un rezumat de 1/2 pagină) Microsoft Word 2003, format A4.

TITLUL: Arial de 14 pt; bold aliniat centrat.

NUMELE ȘI PRENUMELE AUTORULUI/AUTORILOR (maxim 2 autori, fiecare plătindu-și taxa separat), instituția unde își desfășoară activitatea, specialitatea cu Arial de 12 pt; aliniat dreapta. Nu va fi folosită scrierea cu majuscule.

TEXTUL LUCRĂRII: Arial de 12 pt; distanța dintre rânduri de 1pt; aliniere justify (stânga –dreapta 2,5; sus-jos 2,5).

BIBLIOGRAFIA: se vor consemna (3-4 titluri) la sfârșitul lucrării în următoarea ordine: nume, prenume, autor, titlul lucrării, oraș, editura, an.

Lucrările permise se vor constitui într-o colecție pe un DVD cu ISSN. ISSN pentru CD este 2069 – 296x. Aici se vor regăsi și prezentarea cărților, în material PowerPoint.

Vă rugăm să folosiți semnele diacritice corespunzătoare limbii române.

Vă rugăm nu introduceți note de subsol și nu numerotați paginile. Lucrările care nu respectă condițiile de tehnoredactare nu vor intra în procesul de jurizare și nu vor fi publicate .

Organizatorii așteaptă lucrări practice, originale, de creativitate, aplicabile în contextul local!

ORGANIZARE:

- Materialele vor fi prezentate, fără a depăși 10 minute. Prezentările pot fi realizate în PowerPoint, inclusiv cărțile.
- Organizatorii vă pun la dispoziție calculatoare videoproiectoare, ecran.
- Cadrele didactice din afara județului pot opta și pentru participarea indirectă!
- Diplomele, programul manifestării, cu tema prezentată și DVD-urile vor fi acordate tuturor participanților, care au întrunit condițiile menționate mai sus.
- Cheltuielile de transport până la Alba Iulia și retur, precum și cele de cazare vor fi suportate de participanți. **Cine dorește cazare poate rezerva, pe cont propriu, la:**
[www.camerehotel.ro/cazare_Alba Iulia](http://www.camerehotel.ro/cazare_Alba_Iulia)

PERSOANE DE CONTACT:

1. Secretariat Casa Corpului Didactic Alba, Alba Iulia, Str. Ștefan cel Mare nr. 25, Cod 510047, Tel. 0258/826147, 0788/762420, Fax. 0258/833101.
E-mail: ccdab@yahoo.com
2. Profesor metodist Jude Laurențiu, E_mail: judelaurentiu@yahoo.com
3. Profesor metodist Oros Ligia Elena, e_mail: ligia_oros2003@yahoo.com
4. Profesor metodist Nandrea Maria, e_mail: monicanan2003@yahoo.com

ANEXA 1**FIȘĂ DE ÎNSCRIERE****SIMPOZIONUL****„Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european”**

ediția a V-a, 05 decembrie 2013

NUME ȘI PRENUME:.....

Profesia:

Numele unității de învățământ:

Adresa participantului:

Localitatea....., cod poștal

Str....., bl....., sc....., etj....., ap....., județul

Telefon (personal / de contact) :

E-mail:

Secțiunea

Titlul lucrării:

Mod de participare: ☐ directă ☐ indirectă

Sunt de acord cu publicarea materialului trimis pe pagina web a CCD Alba. Responsabilitatea celor scrise în material revine exclusiv autorului / autorilor, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a drepturilor de autor, editura „Universul Școlii” Alba nefiind implicată financiar în eventualele litigii. Copy right-ul va fi asigurat de către autor. Materialele primite nu se restituie autorilor.

Sunt de acord

Nu sunt de acord

Data,**Semnătura,**

2. EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ A ROMÂNIEI - ÎN CONTEXT EUROPEAN

Prof. metodist Laurențiu Jude

Simpozionul „Educație pentru dezvoltare durabilă a României - în context european” este parte a activităților de formare continuă a personalului didactic urmărind să:

- familiarizeze cadrele didactice, elevii și societatea cu obiectivele dezvoltării durabile;
- încurajeze creșterea calității predării și învățării în cadrul EDDR;
- ajute cadrele didactice să facă progrese și să realizeze Obiectivele de Dezvoltare ale Mileniului prin intermediul eforturilor specifice ale EDDR;
- ofere cadrelor didactice noi posibilități de a încorpora EDDR în procesele de reformă a educației;
- sporească atractivitatea profesiei de cadru didactic prin diminuarea sentimentului inutilității muncii didactice pentru comunitatea din care fac parte elevii;
- identifice și promoveze specificul cultural și spiritual a spațiului carpato-danubiano-pontic punându-l în valoare ca resursă a dezvoltării și prosperității comunităților autohtone;
- readucă dascălul în centrul vieții comunității, un exponent de încredere, prin identificarea acestuia cu interesele comunității. Cadru didactic să-și găsească utilitatea în comunitate, să fie un inițiator, promotor și catalizator al forțelor latente locale și să devină capabil de a le pune în valoare în vederea bunăstării comunității;
- conserve unitatea culturală și spirituală a spațiului carpato-danubiano-pontic și afirmarea identității acestuia în spațiul european;
- îmbunătățească accesul la educația de bază de calitate în concordanță cu EDDR;
- reorienteze programele de educație existente în vederea dezvoltării durabilă a României - în context european ;
- inițieze și asigure programe de formare pentru dezvoltarea durabilă a României - în context european (DDR);
- faciliteze înțelegerea și conștientizarea publică privind impactul educației pentru dezvoltare durabilă a societății asupra vieții noastre de zi cu zi și să faciliteze înțelegerea modului în care această educație și cunoaștere științifică ecologică poate contribui la dezvoltarea unei societăți mai echitabile, sănătoase și mai tolerante;
- aducă în centrul atenției cadrelor didactice, elevilor și societății implicațiile sociale ale neglijării educației pentru dezvoltare durabilă.

Cum de altfel este firesc o astfel de temă de la bun început poate declanșa o mulțime de nedumeriri și întrebări, un șir de „De ce-uri?”. Fără a avea pretenția epuizării subiectului, schițăm câteva întrebări și răspunsuri necesare focalizării lucrărilor simpozionului în folosul renașterii economice și morale a acestui spațiu carpato-danubiano-pontic.

I. De ce dezvoltare durabilă?

„Criza prin care trece omenirea în acest început de secol nu se rezumă doar la probleme economice. Societatea actuală resimte o pierdere a valorilor spirituale și pare să împingă oamenii spre o viață automatizată, care înăbușește trăirea... omul ajunge, poate mai repede ca oricând, să se întrebe care este rostul vieții sale.” (Teodor Nițu). Ca urmare criza mondială actuală este un rezultat al unor evoluții economice și sociale generate de o insuficientă capacitate predictibilă a specialiștilor privind consecințele acțiunilor umane asupra viitorului planetei Pământ, datorită unor mari deficiențe într-o educație pentru dezvoltare durabilă a omenirii.

Schimbările din secolele trecute, realizate sub presiunea marilor descoperiri științifice, au produs mari distrugerii în culturile și civilizațiile populațiilor cu efecte care pun sub semnul întrebării, în timp, însăși dăinuirea omenirii. Presiunea acestor noutăți ale progresului a dus la transformări creatoare de noi nevoi și motivații în paralel cu dispariția altora; au apărut valori iar alte entități și-au pierdut valoarea. Rapiditatea cu care aceste schimbări s-au derulat nu a mai permis demonstrarea validității și utilității acestora. În prezent diverse organisme internaționale solicită o reevaluare a efectelor acestor transformări. A apărut în politica mondială un nou concept, cel al Dezvoltării durabile

În mod firesc marile realizări în domeniile științei și tehnicii au indus și-n învățământ schimbările corespunzătoare, noi ierarhii ale valorilor în paralel cu noi tehnologii educaționale, numai cadrele didactice și-au păstrat oficial rolurile și funcțiile de coordonatori și catalizatori ai eforturilor

educaționale. Ritmul schimbărilor însă a impus activității cadrelor didactice un dinamism sporit, o distributivitate extinsă față de problemele școlii și ale societății și o adaptare rapidă, personală și profesională, la permanentele noi solicitări determinate de funcționalitatea socială. Comanda politică și socială a momentului istoric respectiv impunea cadrelor didactice o permanentă activitatea de reformare în concordanță cu nevoile celorlalți parteneri sociali și la nivelul de performanță cerut de aceștia. Se impunea o anumită pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate care să promoveze anumite abilități, atitudini, mentalități, competențe etc. care de multe ori constituiau factori perturbatori ai echilibrului firesc natural în care își derulau existența elevii și părinții.

Ideal ar fi fost ca toate aceste reformări să aibă un caracter anticipativ și util societății, încât:

- să conducă la realizarea unei dezvoltări durabile a societății;
- să anticipeze schimbările politico-sociale;
- să dezvolte competențele profesionale al personalului didactic, competențe de ordin declarativ, practic-aplicativ și contextual cu utilitate la prezent și viitor;
- să formeze cadre didactice capabile de a realiza un demers didactic util elevilor în vederea obținerii succesului școlar și social încât copii să vină cu dragoste la școală din dorința de a deveni adulți responsabili, autonomi, de succes personal, utili societății și ca urmare mulțumiți, într-o comunitate prosperă.

Din punct de vedere istoric suntem din nou într-un moment când se redirecționează viitorul: Suntem în epoca în care se impune un nou concept „Dezvoltarea durabilă (DD)” care în mod firesc va declanșa noi reforme în învățământ și societate.

Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene (2001) și Noua Strategie de Dezvoltare Durabilă (2006) urmărește, alături de Strategia de la Lisabona pentru creștere economică și locuri de muncă, să contribuie la o Europa mai prosperă, mai curată și mai corectă.

Tratatul Uniunii Europene prevede integrarea dezvoltării durabile în toate politicile europene, astfel încât acestea să contribuie de-o manieră integrată la îndeplinirea obiectivelor economice, sociale și de mediu.

Pe plan european s-a pornit la regândirea învățământului în sensul dezvoltării durabile a societății. În 2005, la Vilnius, miniștrii responsabili cu educația și cu mediul din țările UNECE ([United Nations Economic Commission for Europe](#)) printre care și România, au adoptat într-o întâlnire la nivel înalt Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă. La întâlnire a fost lansat și Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă.

„Viziunea noastră asupra viitorului este a unei regiuni care promovează valori comune precum: solidaritatea, egalitatea și respectul reciproc dintre oameni, țări și generații. Este o regiune caracterizată prin dezvoltare durabilă, vitalitate economică, justiție, coeziune socială, protecția mediului și managementul resurselor naturale, astfel încât să satisfacă nevoile generației prezente fără compromiterea capacității viitoarelor generații de a-și satisface nevoile. Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și un instrument esențial pentru o bună administrare, pentru adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației. De aceea, educația pentru o dezvoltare durabilă poate ajuta să transforme perspectiva noastră în realitate. Educația pentru dezvoltare durabilă dezvoltă și îmbunătățește capacitatea indivizilor, a grupurilor, a comunităților, organizațiilor și a țărilor de a, gândi și a acționa în favoarea dezvoltării durabile. Ea poate genera o schimbare în mentalitățile oamenilor, potențând capacitatea acestora de a crea o lume mai sigură, mai sănătoasă și mult mai prosperă, îmbunătățind astfel calitatea vieții. Educația pentru o dezvoltare durabilă oferă o abordare critică, un grad sporit de conștientizare și puterea de a explora și dezvolta noi concepte, viziuni, metode și instrumente.” (citată din *Strategia UNECE pentru Educația pentru Dezvoltare Durabilă adoptată la Întâlnirea la nivel înalt a miniștrilor mediului și educației de la Vilnius, Lituania, ONU, 2005.*)

Strategia UNECE reprezintă un instrument practic pentru promovarea dezvoltării durabile prin intermediul educației. La Vilnius, a fost adoptat totodată cadrul de implementare al strategiei și a fost înființat un comitet de conducere și un grup de experți pentru indicatori pentru coordonarea și revizuirea implementării strategiei.

Obiectivul strategiei este de a încorpora temele cheie ale dezvoltării durabile în toate sistemele de educație. Aceste teme includ o varietate de subiecte, precum eradicarea sărăciei, pacea, etica, democrația, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, echitatea socială, diversitatea culturală, economia, protecția mediului, managementul resurselor.

Deceniul 2005 – 2014 a fost declarat Deceniul Națiunilor Unite de Educație pentru Dezvoltare Durabilă, fapt ce subliniază importanța mondială a acestui demers didactic cu un impact profund asupra culturii contemporane și are drept obiectiv general integrarea principiilor, valorilor și

practicilor specifice dezvoltării durabile în toate aspectele educației și învățării, cu scopul de a încuraja modificările de comportament care să ducă la crearea unui viitor durabil în ceea ce privește integritatea mediului, viabilitatea economică și o societate dreaptă pentru generația actuală și cele viitoare.

II. De ce dezvoltare durabilă a României?

„Trăim într-o lume cu o mie de posibilități sau niciuna. O lume în care am ajuns să uităm cine suntem. Trebuie să începem cu noi, să redescoperim ce-i al nostru. Valorile, tradiția, cărțile cu care am crescut.” (M. Pâslaru)

Într-adevăr în ultimii ani preocupați de diversele integrări în diverse culturi s-a uitat de propria noastră cultură, de propriile noastre idealuri, încât s-a reușit implementarea unui haos cultural cu pseudo-nevoile și pseudo-valorile corespunzătoare care vor asigura un viitor dificil și nesigur generațiilor viitoare.

Fără a avea pretenția epuizării listei cu dificultățile cu care se confruntă în prezent societatea românească, din lunga listă identificăm câteva cu consecințe majore:

- o scădere drastică a populației tinere, apte de muncă, cât și cu o scădere a calității pregătirii profesionale a acesteia;

- un atac cultural și economic fără precedent asupra satelor, ce pune în pericol însăși existența acestora;

- o agresiune pseudoculturală de o forță nimicitoare, creatoare de haos cultural ce duce la dispariția culturii autohtone, la pierderea specificului societății carpato-danubiano-pontice, degingoladă morală, prăbușire economică și sărăcie;

- transformarea mediului înconjurător de multe ori într-un coș de gunoi, cu resturi nereciclabile, ce pun în pericol însăși existența vieții în biotopul respectiv, ca urmare a transformărilor ireversibile a ecosistemelor;

- o criză morală a locuitorilor acestui spațiu geografic, fără precedent în istorie.

O mare parte din aceste dificultăți au fost inexistente în colectivitățile umane autohtone, într-un trecut destul de apropiat, datorită unei dezvoltări culturale durabile cu un rol stabilizator și benefic în funcționarea sistemului social și economic, îndeosebi în mediul rural. „Analiza visurilor i-a arătat lui Jung că inconștientul nostru este bântuit de teme mitologice, de zei și de diavoli, de uriași, de magicieni, de strigoi. Aceste imagini, pe care Jung le numește **arhetipuri**, se regăsesc în toate religiile primitive, în poveștile cu zâne, în legendele tuturor folclorurilor. Astfel, inconștientul nostru ar fi cufundat <<în sufletul colectiv istoric>>. El ar moșteni aceste imagini ancestrale, venite din cele mai îndepărtate epoci și care, de la nașterea noastră, ar fi prezente în fiecare dintre noi. Inconștientul nostru ar purta urmele nu numai ale conflictelor pe care le-am trăit în copilăria noastră personală, dar și ale angoaselor celor mai îndepărtate ale omenirii în cursul istoriei sale.” (A. Vergez, D. Huisman, *Curs de filozofie*, Ed. Humanitas, 1995). „Din moment ce nu există colectivitate fără mintal colectiv și fără concluzii reflexive, înseamnă că nu există societate fără cultură. Cultura generează obiceiuri sau uzanțe care au un rol social precis și important în <<funcționarea>> sistemului social total... între indivizi ca personalități, actori sociali și societate, cultura este placa turnantă sau placenta care leagă cele două categorii... Sociologic, cultura trebuie considerată ca unul dintre cei mai importanți factori de progres ai unei societăți” (G. Cornuțiu, *Sociologie pentru medicină*, Ed. Universității din Oradea, 2008). Evident și propria noastră cultură este adânc și puternic înregistrată în mentalul colectiv și cel individual; cultura autohtonă a fost însușită și învățată în decursul istoriei ca cea mai eficientă formă de adaptare la mediu; de aici rezultă firescul procesului instructiv-educativ de a-l orienta pe drumuri cunoscute bătătorite ale propriei culturi, pentru a nu se consuma în eforturi zadarnice și fără utilitate. Ceea ce s-a întâmplat în ultimi ani este rezultatul firesc a unor încercări de reformare greșite ce au iritat prin consecințe: părinții, elevii, cadrele didactice și societatea. Zădărnicia eforturilor este clar dovedită prin rezultatele instructive și educative. La ce a dus acest haos cultural este relevant prin rezultatele evaluărilor externe. „Evaluarea realizată în 2006 după metodologia Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) în sistemul PISA (Programme for International Student Assessment) pentru performanța generală a tinerilor de 15 ani, situează România pe locul 47 (47 la științe, 48 la lectură și 45 la matematică) din 57 de țări participante, 53,5%30 din elevii români fiind sub nivelul alfabetizării funcționale. Mediocritatea rezultatelor este mai îngrijorătoare prin raportare la evaluarea PISA din anul 2000, față de care se înregistrează o scădere a performanțelor școlare.” (Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți*, 2009-2020). „Dintre statele UE, România e pe ultimul loc.” (M. Covaci, *Gândul*, 06.12.2007).

Cauza acestor performanțe se regăsesc în haosul cultural care a atins și sistemul de învățământ producând confuzii, bulversări și frustrări confirmate printr-un anumit profil al absolventului cu anumite mentalități, atitudini și comportamente. „Absolvenților de învățământ preuniversitar le lipsesc deprinderi

de muncă intelectuală autonomă, disciplinată, consecventă, deficitare fiind și aspectele atitudinale, ori legate de curiozitatea de a ști, de interesul de a face mai mult, ca investiție strategică în sine, de a se autoorganiza și a valorifica eficient, pentru sine, resursele avute la dispoziție. Din păcate, aceeași situație se perpetuează nu numai în sistemul formal, dar și la locul de muncă, ori în cadrul non și informal.” (Proiect, *Strategia integrată de dezvoltare a resurselor umane din perspectiva învățării pe parcursul întregii vieți, 2009-2020*) cu consecințe:

- în învățământul superior intrări de slabă calitate, scăderea stachetei exigențelor, ieșiri de slabă calitate care intră în sistemul preuniversitar (cadrele didactice), determină o calitate mai slabă a actului didactic , ș.a.m.d.;

- la locul de muncă angajați care vor lucra conform pregătirii în această nouă cultură a mentalităților, atitudinilor și comportamentelor contraproductive, ce vor frâna, pe cât posibil, buna funcționare a acestora.

Este evident că în prezent este nevoie de o altă educație; rezultatele instructiv educative ale prezentului și criza economică nu ne mai dă timp de stagnare în starea de haos cultural.

România dorește o „reducerea cât mai rapidă a disparităților de dezvoltare socio-economică față de statele membre ale UE. ... România dispune de resurse naturale abundente. Acest lucru reflectă moștenirea unică a României și justifică astfel nevoia și bazele unei dezvoltări durabile, astfel încât aceste resurse să poată fi folosite eficient și efectiv în beneficiul generațiilor viitoare.” (citată din Planul național de dezvoltare 2007-2013, Guvernul României, Decembrie 2005).

Noi am trăit un experiment nefericit al bulversării culturale, de aceea re-implementarea conceptului de dezvoltare durabilă în România – cu respectarea specificului cultural autohton - este o șansă unică de diminuare a efectelor factorilor culturali perturbatori și de trecere spre o bunăstare economică a societății.

III. De ce dezvoltare durabilă a României – în context european?

România este europeană din multe puncte de vedere:

- istoric, istoria noastră este legată de istoria Europei. Acest spațiu carpato-danubiano-pontic este unul din leagănele poporului european, iar Dunărea calea de comunicație ce a unit acest spațiu geografic;

- geografic România este așezată aproape în centrul Europei;

- cultural elemente ale culturii și spiritualității spațiului carpato-danubiano-pontic le găsim răspândite în toată Europa;

- economic suntem parte a Uniunii Europene. O mare parte din resursele naturale, din capitalul societăților comerciale și bancare aparțin unor companii străine;

- populațional, o mare parte din forța de muncă a României se află distribuită prin diverse țări europene;

- politic suntem parte a Uniunii Europene. Nu se poate realiza o dezvoltare durabilă a UE dacă părți din UE rămân în urmă;

Cu toate că suntem parte a UE, nu trebuie să uităm că ne învecinăm cu o altă mare putere europeană și asiatică, Comunitatea Statelor Independente, ceea ce ne îndreptățește să dorim să avem o dezvoltare durabilă.

IV. De ce educație pentru dezvoltare durabilă a României – în context european?

Dacă până nu demult tradițiile ne asigurau dezvoltarea durabilă a societății românești, prezentul, ca urmare a haosului cultural și a evoluției științei și tehnicii, a lăsat tradițiile în uitare, efectul lor benefic fiind de multe ori disprețuit.

Școala este în prezent cea care poate repara greșelile făcute prin procesul instructiv educativ anterior. Calitatea, eficiența și utilitatea procesului instructiv educativ al școli, a culturii educaționale la un moment istoric dat pentru societatea românească fiind de altfel oglindită prin:

- dezvoltarea economică a societății românești;

- moralitatea și evoluția moralității comunităților;

- abilitățile și deprinderile practice ale indivizilor de a acționa în sensul dezvoltării durabile a societății.

Succesul unei dezvoltări durabile este condiționat de voința poporului respectiv de a și-o realiza. Pentru aceasta cetățenii trebuie educați, conștientizați de importanța și necesitatea asigurării unui mediu sănătos, sigur, propice existenței vieții în prezent cât și pentru generațiile viitoare.

Este nevoie să fie reînsușite cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, încât individul să devină competent și încrezător, sporindu-i oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale (reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și

guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, sănătatea, egalitatea dintre sexe, diversitatea culturală, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, managementul resurselor naturale și diversitatea biologică și a naturii).

Este de dorit ca jaloanele EDD în România, ce vor urmări creșterea calității procesului instructiv-educativ, să fie adaptate specificului autohton prin:

- creșterea interesului față de problemele actuale ale societății românești prin dezvoltare profesională în vederea atingerii performanțelor cerute de societate, Asociația Patronatelor și a celorlalți parteneri sociali care investesc în învățământ. Promovarea în educație a primatului interesului național și a principiului subsidiarității;
- progres profesional continuu și de durată concretizat prin performanțe și competențe utile autohtonilor ce să țină pasul cu nevoile societății. Valorificarea potențialului intelectual în folosul societății românești;
- stimularea interesului cadrelor didactice și elevilor pentru Dezvoltări durabile a societății(DDR) și Educației pentru dezvoltare durabilă a societății (EDDR). Cunoștințe și competențe privind dezvoltarea durabilă, făcându-le mai competente și încrezătoare, sporindu-le oportunitățile de acțiune pentru o viață productivă și sănătoasă, în armonie cu natura și cu preocupările pentru valorile sociale;
- stimularea cercetării științifice în rândul elevilor și cadrelor didactice prin: stimularea interesului pentru cunoașterea mediului înconjurător; stimularea creativității elevilor și a cadrelor didactice prin realizarea de lucrări, activități, proiecte etc. pe teme privind DDR și EDDR; îmbunătățirea nivelului de cunoaștere a conceptelor de DDR și EDDR;
- conștientizarea părinților și a comunității de calitatea muncii desfășurate de elevi și cadrele didactice privind DDR și EDDR; realizarea unor schimburi de idei între elevi, cadre didactice din diferite unități de învățământ din țară.
- conștientizarea părinților și a comunității de problemele majore ale epocii actuale: reducerea sărăciei, îndatoririle cetățenești, pacea, etica, responsabilitatea, în contextul local și global, democrația și guvernarea, justiția, securitatea, drepturile omului, diversitatea culturală, sănătatea, egalitatea dintre sexe, dezvoltarea rurală și urbană, economia, modelele de producție și de consum, responsabilitatea civică, protecția mediului, diversitatea biologică și a naturii, managementul resurselor.

Ca de nenumărate ori în trecut cadrele didactice se află în fața unor noi comenzi sociale ce impun cadrelor didactice o nouă *profesionalizarea a carierei didactice* prin alte activități de formare care să reformeze demersul didactic având în vedere jaloanele:

- O însușire temeinică, teoretică și practică, a conceptului de dezvoltare durabilă, a proceselor de dezvoltare durabilă și în special, a aspectelor de dezvoltare durabilă la locul de muncă, precum și a aspectelor specifice domeniului lor de activitate, să fie eficienți și un model de urmat.
- O nouă pregătire psihopedagogică, metodică și de specialitate (revizuirea metodelor de predare-învățare- evaluare) având în vedere obiectivele dezvoltării durabile.
- Înțelegerea rolului parteneriatului dintre școală și comunitate, necesitatea adaptării curriculum-ului la nevoile comunității locale, a implicării reale în funcționarea și dezvoltarea serviciului educațional, a asumării, de către autoritățile locale, a responsabilității privind furnizarea de servicii educaționale.
- Utilizarea în procesul de predare-învățare a resurselor educaționale locale, învățarea modului cum să fie descoperite și utilizate eficient. Asigurarea coerenței dintre materialele didactice folosite în educația formală și cele folosite în educația non-formală, asigurarea relevanței acestora din perspectiva dezvoltării durabile precum și obținerea lor facilă la nivel local.
- O bună cunoaștere în ceea ce privește dezvoltarea durabilă de către toți partenerii educaționali, conștientizarea acestora de efectele deciziilor ce contravin unui proces de dezvoltare durabilă și convingerea să urmeze principiile dezvoltării durabile. Sprijinirea activităților de educație informală și non-formală pentru dezvoltare durabilă.
- Formarea motivației pentru implicarea în viața socială a comunității ca domeniu relevant pentru a-și utiliza pregătirea profesională în practică extrașcolară. Manifestarea inițiativei și a disponibilității de a aborda spre rezolvare sarcini ale comunității, situații cotidiene sau probleme practice în care să-și pună în valoare competențele.
- Dobândirea de:
 - abilități cu caracter social (cultivarea și dezvoltarea unor aptitudini și atitudini socio-profesionale optime, schimbarea mentalităților, colaborarea cu comunitatea într-o manieră care să fie acceptată de comunitate care să conducă la dezvoltarea durabilă a comunității și în creșterea încrederii în școală, încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale);

- abilități cu caracter școlar, ce să conducă la încurajarea autorefecției și dezvoltării profesionale a elevilor. Competențe constructiv-creative, constructiv – acționale; cerute de comanda socială a momentului istoric actual.

Este mai mult decât evident importanța comunicării la clasă și în societate în acest moment istoric al implementării Dezvoltării durabile. Comunicarea va eșua dacă noi cadrele didactice, vom dovedi că: scopul acțiunilor noastre este de a distruge cultura educabililor și a societății în care trăiesc pentru a-i face sclavii altor culturi; și că la nivel de clasă și școală ne lipsește unitatea de acțiune în lipsa unei culturi educaționale la nivel de școală – ca parte a culturii autohtone.

3. CALITATEA ACTUL DE PREDARE- ÎNVAȚARE OBȚIUNE FUNDAMENTALA PENTRU NIVELUL DE STANDARD EUROPEAN

*Prof. discipline tehnice ANGHEL LIANA MARIA
COLEGIUL TEHNIC "Alexandru Domșa"
Specializarea Mecanica*

Calitatea educației este ansamblul de caracteristici ale unui program de studiu și ale furnizorului acestuia, prin care sunt satisfăcute așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate.

Asigurarea calității educației exprimă capacitatea de a oferi programe de educație, în conformitate cu standardele europene. Asigurarea calității în educație este un demers dinamic ce presupune implicare și responsabilizare, pe de o parte, precum și gândire strategică și control, pe de altă parte, transpus în practică prin descentralizare. În vederea asigurării calității în educație este necesară existența unor cadre didactice având experiență și pregătire temeinică, care doresc să se implice în procesul de predare-învățare, să fie buni organizatori, conectați permanent la schimbările mediului în care își desfășoară activitatea. Calitatea educației este opțiune fundamentală pentru nivelul de standard european, privit în tot unitarul său, iar într-o societate bazată pe umanism, aceasta dobândește noi valențe prin calitatea educației.

Rolul profesorului în procesul de predare-învățare este esențial. Pentru a fi eficienți, profesorii trebuie să se folosească de o rezervă impresionantă de talent și abilități pedagogice, precum și de calități specifice umane. Îmbunătățirea calității și a motivației profesorilor trebuie să devină priorități ale tuturor statelor lumii. Unele dintre domeniile în care se pot face câțiva pași înainte sunt: selecția; educația inițială; calificarea la locul de muncă prin dezvoltarea programelor de continuare a studiilor în timpul activității profesionale, iar pentru a permite cât mai des accesul profesorilor la astfel de programe trebuie să li se asigure în special tehnicile de comunicare adecvate; formatorii profesorilor; supervizarea; organizarea învățământului (managementul); condițiile de activitate; materialele didactice de predare – învățarea în condiții de maximă eficiență.

Metodele de predare nu devin eficiente prin ele însele, ci sunt puse în valoare de inteligența și priceperea profesorului. În timp ce metodele constituie tehnici transmisibile, aptitudinile personale rămân atributele fiecăruia.

Modul de proiectare și realizare a procesului didactic devine o artă întrucât depinde de însușirile personale. Impinsă însă la extrem, o asemenea poziție susține modalitatea artizanală a procesului pedagogic care nu este suficientă. Devine necesară o tehnicitate care să îmbogățească posibilitățile și să corecteze limitele multora.

Informația științifică și tehnică se acumulează în ritmuri exponențiale în timp ce capacitatea de asimilare și stocare în memorie la nivelul individului sunt limitate.

Un astfel de decalaj mărește complexitatea problemelor didactico-educative și impune accentuarea caracterului formativ al predării și învățării.

Paleta mijloacelor de învățământ s-a largit foarte mult, aparatura audio vizuală, materialele programate, fișe de lucru diferențiate, acest lucru presupunând o anumită tehnicitate în formarea profesorului.

Folosirea metodelor active, nu atât în manipularea obiectelor, cât în planul gândirii, al abstractiunii celei mai avansate și al manipulării verbale este necesară. Aplicarea lor în practică a făcut progrese destul de mari, întrucât metodele active sunt mult mai greu de folosit decât metodele receptiv-curente. Pe de o parte ele reclamează din partea profesorului o muncă mai diferențiată și mai atentă. O pedagogie activă

presupune o pregătire mai serioasă și fără cunoașterea suficientă a psihologiei copilului, sau a tendințelor contemporane ale unor științe, profesorul înțelege în mod nesatisfăcător demersurile spontane ale elevilor și nu izbuteste deci să traga foloase din ceea ce considera el a fi fără semnificație și ca o simplă pierdere de timp.

Metodele cele mai bune sunt și cele mai dificile.

Pentru un cadru didactic cu simțul răspunderii, nu este ușor să proiecteze zilnic “scenariul” fiecărei activități (lecții), operație care comportă o dificultate psihopedagogică mai mare pentru varstele mai mici. Fiecare temă din programă se pretează la moduri diferite de proiectare. Atunci când constată că obiectivele urmărite nu au fost realizate de către elevi, se impune o regândire a modalității de predare, o reluare, într-o nouă formă, a predării, continuându-se în acest fel, până când elevul realizează obiectivul dorit. Atât predarea, cât și învățarea sunt, în esența lor, activități intenționate și ca toate activitățile conștiente presupun formularea unor scopuri de atins, conceperea unei modalități de realizare a intențiilor, punerea în aplicare a planului și evaluarea măsurii în care s-a ajuns la rezultatul dorit. Planul de acțiune aparține profesorului și este pus în lucru de elev; evaluarea este realizată printr-o colaborare, atât a profesorului, cât și a elevului, ambii fiind interesați să constate la ce rezultate au condus eforturile lor. În acest fel, orice proces de învățământ autentic se prezintă ca o îmbinare între *predare, învățare și evaluare*, fiecare dintre aceste componente fiind în strânsă legătură. Mulți profesori sunt contrariați de faptul că, la specialitatea predată, elevii fac progrese minore, mai ales în situația în care aceiași elevi sunt caracterizați de alți profesori ca fiind motivați. O explicație în acest sens o poate constitui asimetria dintre stilul de învățare al elevului și oportunitatea de învățare oferită de cadrul didactic. De aceea, oportunitățile de învățare trebuie să abordeze o gamă completă a stilurilor de învățare existente în cadrul clasei. În mod practic, profesorii vor acționa corect dacă vor avea în vedere o mare varietate de metode, materiale, grupări, evaluări. Conceptul de „stil de învățare preferat” a devenit foarte influent, deoarece: elevul învață mai mult despre sine, conștientizează aspecte despre el însuși pe care nu le-a cunoscut și care ar putea fi dezvoltate.

Recunoașterea stilurilor de învățare poate fi un catalizator al schimbării, un punct de la care cei care învață pot dezvolta noi stiluri de studiu. Conceptul are în vedere, în special, ideea că toți elevii au stiluri preferate, identificate, de obicei, prin teste specifice. Profesorii pot îmbunătăți procesul de învățare predând, astfel încât să răspundă stilurilor de învățare preferate ale elevilor. Acestea influențează realizarea obiectivelor și asigură un cadru pentru *Stilurile de învățare și de predare* care sunt de fapt, comportamente sau acțiuni pe care, atât profesorii cât și elevii, le afișează în procesul învățării. Comportamentul elevilor furnizează informații despre modul în care aceștia percep, interacționează și răspund la mediul în care se produce procesul învățării. Prin *stilul propriu de învățare* elevul își exprimă preferința pentru un anumit mod de a se angaja în procesul cunoașterii.

Pe lângă identificarea stilurilor de învățare, practica a ridicat întrebări asupra congruenței stilurilor de predare și a celor de învățare, precum și asupra flexibilității utilizării lor.

Interesul puternic dezvoltat în jurul stilurilor de învățare a condus la stabilirea abordări variate ale procesului instructiv educativ..

Realizarea învățării centrate pe elev și asigurarea formării competențelor specifice programelor presupune:

- Utilizarea unor metode active/interactive(învățare prin descoperire, învățarea problematizată, învățarea prin cooperare, simularea, studiul de caz);
- Realizarea de proiecte și portofolii;
- Utilizarea calculatorului;

Strategiile de predare trebuie să corespundă stilurilor individuale de învățare pentru ca toți elevii să fie angajați în procesul de predare.

Situațiile de învățare sunt proiectate pentru a se acorda o mare importanță valorificării de către elevi a întregului potențial de învățare de care dispun, pentru a fi realmente eficienți în învățare.

Stilurile de învățare sunt vizual, auditiv, practic

Pentru a realiza o lecție care să țină seama de stilurile individuale de învățare ale elevilor, se vor parcurge următorii pași :

1. trebuie să cunoaștem stilurile individuale de învățare ale elevilor noștri
2. stabilim care este scopul predării (ce dorim să realizăm)
3. stabilim strategia didactică de predare (cum vom proceda)
4. stabilim pentru ce categorie prezintă cel mai mare grad de confort și ne concentrăm atenția asupra modului în care îi putem implica pe elevii pentru care această strategie nu este un punct tare.
5. planificăm și includem toate stilurile de învățare ale elevilor noștri.

În concluzie calitatea actului de predare-învățare e realizată printr-o serie de acțiuni de dezvoltare a capacității instituționale de elaborare / planificare / implementare de programe de studiu prin care se formează încrederea beneficiarilor că organizația furnizoare de educație satisface standardele de calitate.

BIBLIOGRAFIE

1. Cerghit; -Metode de învățare, Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1988.
2. Militaru C- „Modele de excelență în educația europeană” în „Provocările cunoașterii în contextul integrării europene”, București, Editura Fundația România de Măine, 2005
3. Olaru M; *Tehnici și instrumente utilizate în managementul calității*, Editura Economică, București, 2000

4. PROIECT EDUCATIV :MICII ECOLOGIȘTI

Prof. învă. preșc. Bărbat Aurica – Grădinița cu p.p. „Scufița Roșie” Alba Iulia
Prof. învă. primar Bărbat Vasile- Școala gimnazială „Vasile Goldiș” Alba Iulia

ARGUMENT

Cunoașterea naturii și înțelegerea legilor care o guvernează trebuie să înceapă din perioada preșcolară, școlară deoarece este și necesară, dar și posibilă, formarea unei atitudini ecologice la această vârstă.

Formarea unei gândiri și conștiințe ecologice este scopul suprem pentru supraviețuirea omului, iar cunoștințele însușite în primii ani de viață cu privire la natură vor fi mult mai bine aplicate mai târziu.

Toate acestea ne conduc la ideea că avem datoria și obligația de a sprijini copiii în cunoașterea unor elemente din tainele universului, de a-i învăța să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să pună întrebări și să exprime opinii, încurajându-i în toate acțiunile pe care le întreprind.

Eugen Pora spunea : ”A înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, iar a face ceva pentru salvarea naturii, atât de amenințată astăzi înseamnă să contribuim la fericirea naturii”.

ANALIZA DE NEVOI:

Tematica proiectului educațional fiind una ecologică va fi utilă pentru evoluția ulterioară a fiecărui copil .Copiii vor înțelege necesitatea protecției mediului, pericolele unei degradări accentuate a mediului ,efectele unui comportament necorespunzător asupra lui .

OBIECTIVE CADRU:

- Stimularea creativității copiilor prin înțelegerea realității;
- Formarea unei atitudini ecologice responsabile, prin exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotire a mediului, aplicând cunoștințele însușite;
- Înțelegerea cauzalității unor fenomene, schimbări și transformări produse în mediul înconjurător;
- Îmbogățirea vocabularului activ cu termeni specifici;
- Formarea de abilități practico – ecologice;
- Însușirea unor norme de comportament ecologic;

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Cunoașterea unor medii de viață;
- Perceperea și descrierea unor ecosisteme (parc, pajiște, pădure, luncă, grădină, livadă, stol, stup, mușuroi);
- Cunoașterea și descrierea fenomenelor naturii;
- Înțelegerea relațiilor stabilite între plante, animale și om;
- Cunoașterea unor surse de poluare a mediului;
- Respectarea normelor de protecție a mediului;
- Efectuarea unor experimente simple, pentru evidențierea unor procese;

- Înțelegerea și reținerea unor mesaje transmise prin: poezii, cântece, lecturi;
- Participarea activă la acțiunile de îngrijire și conservare a mediului.

FINALITĂȚI ȘI STANDARDE DE PERFORMANȚĂ:

- Să aibă capacitatea să rezolve anumite probleme ecologice și să ajute la crearea unui mediu sigur și sănătos;
- Să înțeleagă importanța păstrării calității vieții spre binele și perpetuarea omenirii, înțelegând cât de minunate sunt legile dezvoltării creației naturale care întreține viața pe pământ;
- Să aibă capacitatea de a selecta și rezolva sarcini într-un timp dat, participând activ la păstrarea unui mediu curat;
- Să aibă convingerea că un mediu sănătos reprezintă sănătatea lor;
- Să participe activ la menținerea sănătății mediului.

STRATEGIA DIDACTICĂ**METODE ȘI PROCEDEE:**

- observația, explicația, conversația, demonstrația, analiza de caz, exercițiul, povestirea, problematizarea, etc.

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:

- imagini diferite, mediul natural, diverse materiale bibliografice, enciclopedii, materiale refolosibile, albume, videoproector, echipament de protecție, CD-uri, jetoane, laptop (calculator), imprimantă, saci menajeri, acuarele, hârtie colorată, etc.

Grup țintă:

direct: preșcolari, elevii clasei pregătitoare / indirect : părinții , profesorii

Importanța abordării educației ecologice în grădiniță prezintă anumite particularități metodologice, scopul final al acestui demers fiind formarea unui comportament ecologic adecvat și derularea de acțiuni cu caracter ecologic

FORME DE ORGANIZARE :

- frontal , individual, pe grupuri.

DURATA: UN AN ȘCOLAR 2013-2014

PROIECTAREA ACTIVITĂȚILOR PENTRU SEMESTRUL I

DATA	ACTIVITATEA	CONȚINUT	OBIECTIVE	MIJLOC DE REALIZARE	EVALUARE
Septembrie	„Ce înseamnă să fii ecologist? ” Îngrijim florile plantate de noi primite de la clasa pregătitoare	Pliante ,imagini cu mediul poluat și activități cu tematică ecologică	Să-și însușească termeni specifici proiectului Să înțeleagă ce înseamnă să fii ecologist .	Convorbire după imagini la calculator pliante etc Activitate practică	Aprecierea Comportamentelor
Octombrie	„Ce se întâmplă lângă noi?”	Consecințe ale poluării asupra mediului; Modalități practice de protejare a mediului.	să identifice factorii care influențează pozitiv negativ mediul înconjurător; să stabilească relații între cauză – efect.	Observare în natură	Aprecierea răspunsurilor
Noiembrie	„Codul micului ecologist	Mesaje cu conținut ecologic	Să-și însușească norme de comportament ecologic Să înțeleagă necesitatea păstrării mediului curat .	Lectura după imagini	Aprecierea răspunsurilor
Decembrie	„Nu vă jucați cu focul!”	Modalități practice de prevenire a dezastrelor provocare de foc și implicit, de protecția mediului	Să cunoască urmările nefaste ale jocului cu focul; Să amenajeze un cadru corect pentru pregătirea focului în pădure.	Convorbire	Dialog, aplicație

ianuarie.	„Așa da! Așa nu!”	Reguli și norme de protecție a mediului	Să lectureze imaginile; Să identifice situații în care se procedează corect; Să identifice aspectele ce prezintă încălcări ale normelor de protecție a mediului.	Lectură după imagini	Observarea dialogul
-----------	-------------------	---	--	----------------------	---------------------

BIBLIOGRAFIE:

- Curriculum pentru învățământul preșcolar, București Editura Publishig House, 2009;
- Nicoleta, Adriana Geamăna - Educație ecologică la vârsta preșcolară –mic îndrumar pentru educatoare, București, Editura Coresi, 2008;
- Revista Învățământului preșcolar nr. 1 din 2007

5. EFICIENȚA METODELOR INTERACTIVE ÎN CONTEXTUL ACTULUI DIDACTIC

*Drăghici Maria-Profesor învățământ primar
Școala Gimnazială “Ion Agârbiceanu” Alba Iulia*

*Belașcu Anca-profesor limba engleză
Școala Gimnazială “Ion Agârbiceanu” Alba Iulia*

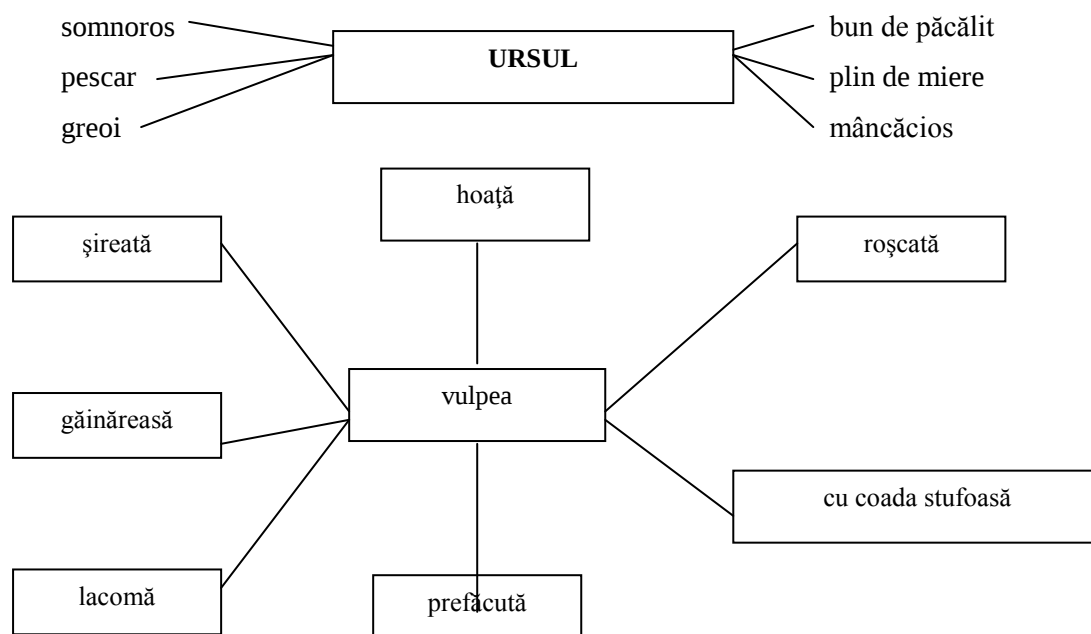
Modernizarea și perfecționarea metodologiei didactice presupune sporirea caracterului activ al metodelor de învățământ, adică aplicarea acelor metode cu un pronunțat caracter formativ. Aceste metode câștigă tot mai mult teren reprezentând o alternativă la didactica tradițională atât în beneficiul elevilor cât și al nostru, al cadrelor didactice.

Metodele interactive determină solicitarea gândirii, inteligenței, imaginației și creativității elevilor. Prin aceste metode, copiii își exersează capacitatea de a combina, de a selecta, de a învăța lucruri de care vor avea nevoie în viață.

În activitatea la clasă, am căutat să îmbinăm armonios metodele tradiționale cu noile procedee în proiectarea și desfășurarea unor lecții active. De asemenea am urmărit să îmbinăm munca independentă cu munca în echipă; să stabilim relații de colaborare și comunicare între membrii grupului, să deschidem în sufletul copilului dorința de învățare într-un mod eficient.

În cele ce urmează vom prezenta câteva dintre metodele interactive folosite în cadrul unor lecții de limba română, cunoașterea mediului și limba engleză. Printre acestea se numără

La clasa I pornind de la povestea „Ursul păcălit de vulpe” de Ion Creangă, am organizat activitatea de repovestire a acestei lecturi după care, folosind metoda ciorchinelui, am scos în evidență trăsăturile ursului și ale vulpii, trăsături ce reies din poveste. Le-am dat posibilitatea elevilor să adauge și alte trăsături cunoscute de ei.

O altă metodă folosită cu succes a fost metoda mozaicului, de exemplu, în cadrul lecției „Genul substantivului”. Această metodă a presupus următoarele etape:

- împărțirea clasei în grupuri eterogene de 4 elevi, fiecare dintre aceștia primind câte o fișă de învățare numerotată de la 1 la 4;
- prezentarea succintă a subiectului tratat;
- explicarea sarcinii de lucru;
- regrouparea elevilor, în funcție de numărul fișei primite (formarea grupului de experți);
- învățarea prin cooperare a secvenței cuprinse în fișă;
- revenirea la grupul inițial și predarea secvenței pregătite la ceilalți membri;
- trecerea în revistă a unității de cunoaștere prin prezentarea orală cu toată clasa.

S-au folosit următoarele fișe de lucru:

EXPERTUL 1:

- a) Recunoașteți substantivele din textul următor. Precizați ce denumește fiecare, felul și numărul.

„Când eram elev, bunica mi-a dăruit, spre bucuria mea, o carte despre călătoria cu balonul, alta despre animale și o cutie cu creioane colorate.”

- b) Formulați și alte sarcini pentru textul dat.

EXPERTUL 2:

- a) Numărați substantivul „*elev*” la singular și plural;
 b) Dați 5 exemple de alte substantive care se numără la singular „un” și la plural „doi”;
 c) Formulați alte cerințe prin care să verificați înțelegerea substantivelor de genul masculin.

EXPERTUL 3:

- a) Numărați substantivul „*bunica*” la singular și plural;
 b) Dați 5 exemple de substantive care se numără la singular cu „o”, iar la plural cu „două”;
 c) Formulați alte cerințe prin care să verificați înțelegerea substantivelor de genul feminin.

EXPERTUL 4:

- a) Numărați substantivul „*creioane*” la singular și plural;
 b) Dați 5 exemple de substantive care se numără la singular cu „un” și la plural cu „două”;
 c) Formulați alte cerințe prin care să verificați înțelegerea substantivelor de genul neutru.

Pentru a mă convinge că fiecare expert s-a făcut înțeles de grupul inițial din care a făcut parte, am dat la final o muncă independentă.

- Determinați genul următoarelor substantive: „*ghiocel*”, „*masă*”, „*tablou*”.
- Scrie câte 3 substantive la numărul singular la toate cele trei genuri. Treceți-le la plural.

De asemenea am folosit și metoda cadranelor, de exemplu, în cadrul lecției „Stejarul din Borzești” de Eusebiu Camilar. Această metodă rezumă, sistematizează conținutul lecției, stimulând gândirea și creativitatea elevilor. Pe tablă am trasat două drepte perpendiculare, în așa fel încât să formeze patru cadrane care trebuie completate de către elevi.

CADRANUL I TITLUL LECȚIEI: Stejarul din Borzești AUTORUL: Eusebiu Camilar PERSONAJUL PRINCIPAL: Ștefan cel Mare – copil și domn al Moldovei TEMA LECȚIEI: Trecul glorios al Moldovei și prietenia	CADRANUL II SENTIMENTELE SIMȚITE ÎN URMA LECTURĂRII: milă, compasiune, regret pentru moartea lui Mitruț și admirație pentru domnul Ștefan cel Mare, care nu și-a uitat prietenul din copilărie și i-a răzbunat moartea;
CADRANUL III LEGĂTURA CU EXPERIENȚA DE VIAȚĂ: povestirea unei întâmplări din viața elevilor, referitoare la prietenie;	CADRANUL IV ÎNVĂȚĂTURA DESPRINSĂ: Prietenia adevărată este nemuritoare.

În cadrul orelor de limba engleză se pot utiliza diverse metode, dar la clasele primare, în special la clasele întâi și doi, metodele cele mai des întâlnite și de succes sunt cele ale dramatizării și metoda RAI, modificată sau nu în funcție de specificul clasei.

Metoda dramatizării-ROLE PLAY

Se bazează pe utilizarea mijloacelor și procedeele artei dramatice, constând în dramatizarea unui fragment literar, a unui fapt istoric, a unui eveniment actual, a unei situații actuale.

Elevii sunt puși în situația de a interpreta anumite personaje, rolurile acestora, trăind efectiv stările conflictuale, situațiile problemă în care acestea sunt implicate. Poate îmbrăca forma procesului

literar prin care elevii sunt puși în postura de inculpați, acuzatori sau apărători ai personajelor din opera respectivă. Are mari valențe în direcția receptării și sensibilizării elevilor față de conținutul și mesajul operei literare. Formează și dezvoltă capacități operaționale și comportamentale. Transferă cunoștințele din planul teoretic în cel practic.

La clasele primare, metoda dramatizării este excelent folosită pentru însușirea de cuvinte noi prin interpretarea unui dialog în care elevii trebuie să interpreteze rolurile atribuite. Cele mai comune sunt At the Market/ La piață-vocabular pentru fructe, legume, numere, At the restaurant/La restaurant-vocabular tipuri de mâncare, expresii de politețe, a cere și a oferi etc. Elevii sunt foarte receptivi și entuziasmați și au grijă să interpreteze serios rolurile atribuite. De multe ori un element de recuzită ajută foarte mult și sunt dispuși chiar ei să îl aducă de acasă. Pentru jocul de rol, La piață, ei aduc un coș de nuiele, fructe și legume reale sau din ceară. Dialogul poate să fie interpretat de mai multe perechi, cerându-li-se să schimbe produsele cerute de la vânzător, iar vânzătorului să schimbe prețul, sau produsul care le lipsește. Profesorul poate chiar să nu intervină deloc, dacă nu este necesar iar evaluarea lor va fi mult mai ușor de realizat din postura de observator.

At the Market/ La piață

„Hello, Miss? How Can I help you?/Bună ziua domnișoară, cu ce vă pot ajuta?

„Hello Sir. I would like some potatoes, please. Do you have any?/ Bună ziua domnule. Aș vrea niște roșii, aveți?

„Yes please, how much do you want?"/ Da vă rog, cât doriți?

„I want a kilo of potatoes. How much is it?"/ Aș vrea un kilogram de cartofi. Cât costă?

„It costs 20 lei. Here you are! Thank you."/ Costă 20 de lei. Pofțiți. Mulțumesc.

„Thank you and good bye!"/ Mulțumesc și la revedere.

Metoda R. A. I ROUND ASSOCIATED IDEAS

Este o metodă de fixare și sistematizare a cunoștințelor, dar și de verificare. Ea urmărește realizarea feed-back-ului printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare.

Elevul care aruncă mingea trebuie să formuleze o întrebare din lecția predată, elevului care o prinde. Cel care prinde mingea răspunde la întrebare, apoi o aruncă mai departe altui coleg, punând o nouă întrebare. Elevul care nu știe răspunsul iese din joc, la fel ca și cel care este descoperit că nu cunoaște răspunsul la propria întrebare. Avantajele acestei metode sunt acelea de a dezvolta gândirea critică, permite autoevaluarea propriei activități iar elevul este coparticipant la propria formare.

Cel mai cunoscut joc, care are la bază această metodă este jocul “Simon says”/Simon spune, în care un elev dă comenzi altui coleg pe care acesta trebuie să le îndeplinească: Simon says: Go to the door/Simon spune: Mergi la ușă. Dacă elevul execută comanda dată atunci acesta are dreptul să dea și el o comandă altui coleg. Dacă nu știe ce înseamnă și nu execută, va fi eliminat din joc. Jocul poate continua așa până vor răspunde toți elevii pe rând. Comenzile au fost învățate în prealabil, iar dacă elevii nu știu executa comandă vor fi sancționați.

Utilizarea unor astfel de metode obligă toți elevii să-și actualizeze cunoștințele. Gândirea, interesul și curiozitatea fiind stimulate, elevii devin mai motivați pentru învățare și se angajează conștient în această sarcină.

Beneficiile acestor metode constau în stimularea potențialului creativ, dezvoltarea capacității și abilităților cognitive, de relaționare, de autoevaluare și apreciere. Prin utilizarea lor se realizează o implicare a elevilor în procesul de învățare, interesul și motivația fiind asigurate pe tot parcursul activităților.

BIBLIOGRAFIA:

1. Brebem S., Gomgea E., Ruiu G, Fulga M, „Metode interactive de grup”, Craiova, Ed. Arves, 2002.
2. Cârlogea Letiția, Lolica Tătaru , “Creativitate și eficiență în demersul didactic” Cluj, Ed. Risoprint, 2010.
3. Cergit Ioan, „Metode de învățare”, Iași, Ed. Polirom, 2006

6. ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE – EXEMPLE DE BUNĂ-PRACTICĂ LA ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION POP RETEGANUL” SÎNCEL

*Prof. învățământ primar Lenuța Bloj
Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel*

Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel este o școală deschisă, prietenoasă și democratică, fără discriminări și excluzi, o școală unde toți copiii sunt valorizați și integrați. Fiecare copil are caracteristici, interese, abilități și cerințe de învățare unice, de aceea, noi implementăm programe educaționale care țin seama de această diversitate de caracteristici și cerințe, bazate pe învățarea prin cooperare, utilizând metode active centrate pe elev.

Educația oferită de școala noastră se bazează pe construirea parteneriatului școală-familie-comunitate, implicând comunitatea în viața școlii, adaptând oferta educațională nevoilor comunității.

Prin activitățile extrașcolare și proiectele derulate în școală, noi promovăm dialogul intercultural, punând accent pe comunicarea dintre diferite tipuri de culturi, tradiții, religii, îndemnând elevii să le respecte și să le tolereze.

Un exemplu de bună-practică în acest sens este Proiectul ”Copilărie în pași de dans” – concurs organizat la nivel interjudețean, cuprins în CAERI 2013 la poziția 12.

1. Argument

Tumultul de energie deținut de copii și larga diversitate prin care ea se manifestă ne responsabilizează în a le oferi alternative în vederea dezvoltării armonioase și integrarea optimă a copiilor în colectivitate și apoi în societate.

Acest concurs se dorește a fi un manifest cultural al tinereții, o descătușare a energiilor creative în forme coregrafice tradiționale și moderne, un maraton al dansului, care dorește să reunească pe scena Căminului cultural din Sîncel elevii școlilor din județ în ideea de a se cunoaște mai bine, de a promova tradițiile locale și a deveni o poartă deschisă spre noi forme de exprimare prin mișcare și muzică.

2. Obiectivul general

Realizarea unei spectacol cu mesaj educativ, de către elevii școlii noastre, cu scopul de a revitaliza oferta formativă extracurriculară prin familiarizarea copiilor, dar și a cadrelor didactice referitor la beneficiile artei mișcării coregrafice de scenă. Acest proiect reprezintă elaborarea unei soluții referitoare la realizarea țintei strategice prioritare din Planul de Dezvoltare Școlară și care vizează în principal dezvoltarea ariei extracurriculare.

3. Obiectivele specifice:

- stimularea tinerilor cu înclinații artistice
- lansarea și promovarea lor în comunitatea locală și în mass-media
- evidențierea muncii și talentului copiilor și a cadrelor didactice ce-i îndrumă
- promovarea acestei arte a mișcării coregrafice de scenă
- contribuirea la ridicarea calității actului interpretativ și a originalității exprimării prin dans

4. Grupul țintă:

Concursul se adresează tuturor elevilor de clasele I-VIII din județul Alba și județele învecinate înscriși într-o formă de învățământ de stat sau privat, vizând orice tip de dans care respectă regulamentul în anexă, cu excepția dansului de majorete.

5. Durata proiectului: anul școlar 2012-2013

6. Descrierea activităților

a. Activitatea nr. 1

Titlul activității: „Ne înscriem în concurs”

Data/perioada de desfășurare: semestrul II al anului școlar 2012-2013 (ianuarie-aprilie)

Locul desfășurării: în școală, la Căminul Cultural Sîncel

Participanți: 45 elevi, 3 cadre didactice coordonatoare de echipaje,

Descriere: Activitatea constă în coordonarea tuturor elementelor specifice artei mișcării coregrafice de scenă: realizarea de scenografie, de costume, selectarea fondului muzical și regizarea spectacolului. Este o activitate complexă deoarece calitatea spectacolului va defini eficiența proiectului nostru, în termeni de rezultate efective, vizibile și ușor de apreciat de către întreaga comunitate școlară.

Pentru a coordona cât mai eficient această activitate ne vom organiza în felul următor: 45 de copii vor fi distribuiți pe 3 ateliere de lucru: „Sîncelenii” (pentru dansul popular), „Boom-boom” (pentru dans modern), „Evantaiul colorat” (pentru alt tip de dans). Acestea vor fi coordonate de câte un cadru didactic care va monitoriza și integra activitatea tuturor. Repetițiile se vor face în școală, dar și pe scena Căminului cultural pentru familiarizarea cu aceasta și pentru a trezi curiozitatea și a atrage atenția comunității locale.

Responsabil: coordonatori de proiect (director, consilier educativ)

Beneficiari: 45 elevi implicați în actul de dans, 3 profesori îndrumători

Modalități de evaluare: evidența participării elevilor și părinților la pregătirea și derularea concursului, graficul de repetiții

b. Activitatea nr. 2

Titlul activității: „Concurs de dans”

Data/perioada de desfășurare: 4 aprilie 2013

Locul desfășurării: Căminul cultural Sîncel

Participanți: 600 elevi, 60 cadre didactice, 100 părinți, 10 reprezentanți ai autorităților locale și alți invitați, 2 reprezentanți mass-media

Descriere: Activitatea nr. 2 constituie esența proiectului nostru: constă în coordonarea tuturor elementelor specifice unei competiții școlare: asigurarea condițiilor optime de spațiu, scenă, timp, securitate, igienă etc. Va fi urmărit respectarea programului din regulament în așa fel încât să nu fie perturbată sub nici o formă derularea concursului. Juriul va beneficia de condiții proprii pentru urmărirea spectacolului și deliberarea rezultatelor. Fiecărui echipaj înscris în concurs i se va asigura accesul la scenă și prezentarea dansului în fața juriului și a publicului prezent.

Responsabil: director unitate școlară

Beneficiari: toți elevii unității școlare și părinții acestora, comunitatea locală

Modalități de evaluare: fișe de înscriere în concurs, chestionare aplicate, interviuri, broșura concursului, DVD-uri realizate

c. Activitatea nr. 3

Titlul activității: „Facem totul vizibil”

Data/perioada de desfășurare: ianuarie-iunie 2013

Locul desfășurării: în școală, în comunitatea locală, în spațiul virtual (prin corespondența ISJ-ului cu școlile din județ și prin intermediul site-ului www.didactic.ro)

Participanți: 30 elevi, consilierul educativ, directorul unității, profesorul de limba română, profesorul de educație tehnologică, 2 învățători din școala Sîncel

Descriere: Realizarea propriu-zisă a concursului de dans implică un număr redus de elevi (45), dar echipa de proiect a considerat util să includă în programarea activităților modalități alternative de participare activă a tuturor copiilor. Astfel, se vor realiza acțiuni de promovare a evenimentului precum: realizarea de afișe, invitații, *bannere* sugestive pentru a întări mesajele educative promovate de spectacol, articole și anunțuri pentru media, fotografii și interviuri care să surprindă atmosfera proiectului. Pentru o mai bună organizare, fiecărui tip de activitate enumerat mai sus îi corespunde un atelier:

- „Maeștrii penelului” (responsabili pentru realizarea manuală a afișelor și a decorațiunilor pentru scenă – 20 elevi, 2 învățători)
- „Asistenții de imagine” (responsabili pentru contactarea invitaților, realizarea *mailing list*-ului – 4 elevi, director unitate)
- „Grafitti-cienii” (responsabili pentru crearea de *bannere* pentru scenă – 6 elevi, profesor educație tehnologică)
- „Jurnaliștii” (responsabili pentru crearea de articole și anunțuri în media privind spectacolul de teatru – 4 elevi, profesor limba română)
- „Paparazzi” (responsabili pentru înregistrarea impresiilor și imortalizarea momentelor principale ale întregului proiect - 6 elevi, profesor limba română)

Responsabil: consilierul educativ

Beneficiari: comunitatea locală și membrii comunităților participante la proiect.

Modalități de evaluare: număr apariții în presă, număr de afișe, număr de *bannere*

7. Rezultate așteptate: cel puțin 50 invitații, cel puțin 40 fișe de înscriere, 2 apariții în presa scrisă, informații pe paginile web ale școlilor participante și în revistele școlare, 2 bannere, 10 afișe și decorațiuni, 1 spectacol (concurs), 300 spectatori (elevi, cadre didactice, părinți, reprezentanți ai autorităților locale), bază de date a activității, 50 chestionare aplicate, 20 broșuri, 20 DVD-uri, 3 albume foto

Evaluarea rezultatelor obținute se va face prin:

- număr de fișe de înscriere primite
- evidența participării părinților la pregătirea și derularea concursului
- număr de apariții în presa scrisă, pe paginile web ale școlilor sau a altor instituții direct implicate
- dezbateri cu comunitatea locală și cu cadrele didactice - Chestionare pentru elevi care să reflecte atitudinea acestora față de acțiunile desfășurate în școală în vederea realizării proiectului „Copilarie în pași de dans” și implicarea lor în cadrul acestor acțiuni
- chestionare aplicate cadrelor didactice implicate direct în concurs
- interviul, utilizat ca un instrument complementar chestionarului, pentru evaluarea opiniilor, comportamentelor, valorilor, sentimentelor celor intervievați în momentul desfășurării concursului propriu-zis
- observarea comportamentelor elevilor sau grupurilor de elevi în timpul desfășurării activităților din proiect
- măsurarea/ înregistrarea utilizării resurselor materiale legate de acțiunile desfășurate: timpul necesar, activitățile, în ce măsură echipamentele și resursele școlii sunt utilizate (sala de sport, aparatura audio, aparatul de fotografiat, calculatoarele, accesul la Internet etc.)

8. Modalitatea de evaluare și indicatorii de evaluare ai proiectului

Indicatori și modalități de monitorizare și evaluare ale rezultatelor proiectului

- Constituirea unei echipe de monitorizare (echipa de proiect);
- Elaborarea unor chestionare și a unor fișe de monitorizare în vederea urmăririi modului în care sunt realizate activitățile prevăzute;
- Respectarea termenelor pentru fiecare etapă a proiectului și a costurilor;
- Realizarea unor fotografii, pliante, afișe, expoziții, portofolii;
- Întocmirea unei baze de date;
- Depistarea și remediarea disfuncționalităților care pot apărea în derularea proiectului.

Indici cantitativi

- 45% din numărul elevilor, 60% din numărul cadrelor didactice și 45% din numărul părinților se vor implica în implementarea proiectului ;
- grupurile țintă - 60 elevi din clasele I-VIII, 6 profesori (de specialitate: limbă română, limba engleză, educație tehnologică, muzică, profesor documentarist, învățători).
- Utilizarea bazei de informații în proporție de 100%

Indici calitativi

- Creșterea cu cel puțin 15% a numărului de elevi capabili de performanțe artistice;
- Cel puțin 80% din numărul total al cadrelor didactice vor participa la derularea proiectului și vor manifesta dorința și abilitatea de a continua acest proiect și în anii următori

9. Beneficiari

Beneficiarii direcți sunt reprezentați de cei 75 de elevi care sunt implicați în prestarea actului artistic de dans, părinții acestora și cadrele didactice care derulează proiectul

Beneficiarii indirecti sunt reprezentați de comunitatea locală și școlară, partenerii de proiect care vor câștiga un plus de imagine și toate comunitățile școlare care se vor implica în concurs.

10. Continuitatea /sustenabilitatea proiectului

Proiectul în derulare va constitui o provocare pentru inițierea de noi proiecte de finanțare, care vor contribui la asigurarea de șanse egale, la un învățământ modern pentru toți elevii școlii.

Grupurile/echipele care s-au format în cadrul proiectului vor dobândi convingerea să lucreze împreună pentru dezvoltarea școlii. Continuitatea și durabilitatea proiectului vor fi asigurate prin:

- realizarea unor grupuri-focus din cadre didactice și părinți care să constituie baza dezvoltării proiectului și-n alte spații de învățare cu fonduri obținute din sponsorizări ori donații;
- cuprinderea în proiectul de dezvoltare instituțională pe termen lung a unor acțiuni de atragere de fonduri extrabugetare de la agenți economici ori instituții publice din comunitate

11. Activități de promovare/mediatizare și de diseminare

În cadrul proiectului, diseminarea va fi asigurată prin:

- seminarii de diseminare organizate la nivelul școlii (în cadrul Consiliului profesoral, al întâlnirilor cu părinții și cu elevii școlii în care vor fi prezentate, pe suport electronic, secvențe reprezentative din activitățile desfășurate pe durata derulării proiectului);
- apariții în media locală (articole în presă, intervenții la posturile locale de radio și televiziune);
- publicarea informațiilor actualizate despre concurs pe pagina web a școlii și a partenerilor;
- realizarea unor pliante în care va fi popularizat concursul, rezultatele elevilor etc., pliante ce vor fi distribuite cu ocazia unor târguri educaționale și cu ocazia întâlnirilor metodice semestriale;
- popularizarea în rândul elevilor, părinților și cadrelor didactice a conceptului de educație de calitate centrată pe clienții și beneficiarii serviciilor educaționale, educație realizată și prin implementarea proiectului.

12. Partenerii implicați în proiect

Primăria Sîncel

Consiliul Județean Alba

Inspectoratul Școlar al Județului Alba

Activitatea cultural-artistică a elevilor, în conținutul și diferitele ei forme de organizare, nu poate exista în afara preocupărilor, intereselor, cerințelor școlii, a sarcinilor ce revin procesului de educare a tinerei generații. Eficiența acestor activități este cu atât mai mare, cu cât conținuturile spectacolelor organizate sunt mai încărcate de emoție, iar forma artistică înaltă, trăirea curată și sinceră, atât a elevilor artiști cât și a spectatorilor, de cele mai multe ori, tot elevi sau părinți acestora, capabilă să dezvolte multiple sentimente estetice, afectiv-emoționale.

Organizarea anuală a acestui concurs ajuns la ediția a V-a demonstrează comunității locale că dascălii școlii au reușit să valorifice și să promoveze potențialul creativ și inovator al resurselor umane locale (cadre didactice și elevi) în contextul local prin activitățile proiectului, utile dezvoltării durabile a societății românești.

Bibliografie:

Decun, Livia, *Contribuția activităților extrașcolare în optimizarea procesului de învățământ*, în *Învățământul primar*, nr. 4/1998.

Ionescu, Maria, *Serbările școlare – prilej de bucurie*, *Învățământul Primar*, nr.2-3 din 2001.

7. NATURA NE ÎNVAȚĂ - POVESTIRI CREATE DE COPII

Prof.Înv.Preșc.Bălăneanu Monica

Bota Delia Mariana

Grădinița cu P.P.Nr.12 Alba-Iulia

Motto: „Mi-au spus și am uitat,

Mi-au arătat și am înțeles,

Am făcut și am învățat.”

Copilul învață în grădiniță să exploreze lumea înconjurătoare, să o analizeze, să pună întrebări în legătură cu aspectele întâlnite, să facă predicții pe baza datelor culese, să-și exprime opinii și stări sufletești și să inițieze acțiuni.

Copiii le place lumea naturală pe care o investighează de la naștere. Le place să se joace în aer liber, în parcuri, în grădină, sub copacul din fața casei. Această caracteristică a copilăriei trebuie exploatată pentru a dezvolta inteligențe naturiste. Copiii observă zborul fluturilor, albinelor, gărgăriței, relația dintre plante, insecte și păsări, comportamentul animalelor, intră în relații cu ele fără teamă. Ei doresc să cunoască, dar și să înțeleagă lumea.

Copilul nu știe să se apere, ci este împins de dorința cunoașterii, descoperirii. Întrebarea „De ce?” la care părinții, bunicii, educatoarea răspund, povestesc, inventează, este acum prilej de a-l pune pe copil să-și răspundă singur la întrebări. Cum? Printr-un demers didactic euristic, problematizant, activ, participativ, acțional.

Lumea plantelor, a animalelor, mediul ambiant sunt necunoscute pentru copil, în schimb, energia debordantă a acestuia, neastâmpărul de care dă dovadă de la o vârstă fragedă pot fi atuuri în procesul firesc de cunoaștere și înțelegere a lumii, proces ce se desfășoară într-un cadru organizat în unitățile preșcolare.

Sub îndrumarea educatoarelor, activitățile de cunoaștere a mediului înconjurător îi înarmează pe copii cu informații diverse, lărgindu-le orizontul intelectual și afectiv, dezvoltându-le capacitatea de a cerceta și de a descoperi relațiile dintre fenomene, le răspunde dorinței acestora de investigare, răspunde curiozității lor, caracteristică și specifică vârstei.

Curiozitatea pe care o manifestă copiii față de mediul înconjurător trebuie permanent menținută și transformată într-o puternică dorință de a afla mai mult și mai multe și de a înțelege ceea ce se întâmplă dincolo de aparențe. De aceea este necesar ca preșcolarii să fie ajutați să pătrundă tainele naturii pentru a sesiza interdependența și cauzalitatea fenomenelor.

De fapt, în grădiniță se construiește fundamentul conduitei ecologice, conduită care presupune manifestarea de acțiuni concrete în privința conservării, gospodăririi și protecției naturii.

În acest sens, am desfășurat un amplu proiect „Ecogrădinița” care s-a derulat pe parcursul unui an școlar având fixate în fiecare săptămână o activitate ecologică.

Scopul acestui proiect a fost atât educarea copiilor în spiritul protejării naturii, educarea dragostei față de natură, cât și stimularea lor de a povesti, inventa, de a-și expune propriile gânduri și impresii prin povestiri create.

În primul rând, am pornit de la crearea unui cadru ambiant cât mai plăcut și ecologic care să ne servească ca suport pentru activitățile desfășurate. La nivelul sălii de grupă am amenajat „Colțul naturii”, unde am amplasat plante ornamentale dar și cutii în care copiii au semănat legume și flori. Copiii au aflat ce condiții sunt necesare plantelor pentru a se dezvolta bine și au pus în practică ceea ce au învățat.

Timpul frumos, splendoarea naturii și curiozitatea ne-a îndemnat să ieșim pentru explorarea mediului. În acest sens am organizat plimbări, drumeții, excursii.

O temă interesantă pe care am abordat-o pe parcursul a mai multor săptămâni a fost „Apa-sursa vieții”. Copilul trebuie să știe că apa reprezintă un mediu vital datorită multiplelor roluri pe care le îndeplinește: biologic – 60% din greutatea omului; socio-economic – la dezvoltarea socială. Ei trebuie să știe că apa pe care o folosim nu vine așa în starea în care este direct de la sursă, ci ea trece printr-un complex proces de purificare. De aceea, pentru a menține calitatea apei trebuie să cunoaștem și să respectăm norme de prevenire și combatere a poluării apelor.

În acest sens, am organizat o serie de acțiuni în care copilul să fie implicat și să vină în contact direct cu mediul:

- observarea unor imagini, planșe, afișe, pliante referitoare la importanța apei în viața omului;
- colecționarea unor ilustrații și confecționarea de albume cu titlul „Apa- sursa vieții”;
- jocuri de rol: „De-a scafandrii”, „Micii pescari”;
- vizită la S.G.A. –Alba-Iulia, întâlnire cu specialiști;
- drumeție la izvorul „Carolina” ;
- acțiuni de ecologizare a spațiilor verzi din curtea grădiniței;
- activitate practică de îngrijire a plantelor din „Colțul naturii” și a peștilor din acvariu;
- organizarea unei expoziții în grădiniță cu lucrări de arte plastice cu tema „Apa – sursa vieții” ;
- concurs între grupe cu tema : „Apa - înseamnă viață
Viața – înseamnă apă.”

Impresionați de noutățile descoperite în mijlocul naturii, copiii și-au exprimat sentimentele creând scurte povești. Astfel, această lume fermecată a poveștilor i-a stimulat chiar și pe cei mai timizi dintre copii încurajându-i să se așeze pe „Scaunul povestitorului” și să-și prezinte propria poveste.

Pe tema apei și a picăturii de apă au fost inventate multe povești, fiecare poveste având originalitatea ei și un titlu pe măsură. De exemplu: „Pic, pic, pic”, „Peștele și Picătura de apă”, „Picătura fermecată”, „Apa înseamnă viață”, „Lipitoarea”, „Broacuța Oac”, etc.

Toate poveștile au fost interesante și le-am colecționat într-o cărticică „Natura-prietena noastră”.

Iată câteva povești create de copii:

Paul : „Pic, pic, pic”

„ Intr-o zi Picătura de apă a plecat la plimbare prin grădina cu flori. Ea sărea de pe o floare pe alta chemând florile la joacă, dar florile nu se mișcau din pământ ci doar își întorceau capetele după picătură să-i mulțumească pentru că le făcea vesele și frumoase. Picătura de apă a plecat în altă grădină iar când Soarele a încălzit-o s-a ridicat la nori și s-a făcut nevăzută “.

Bianca : „Peștele și Picătura de apă”

„ Intr-un râu trăia un peștișor zglobiu care tot sărind în apă a ajuns pe iarbă. S-a zbătut la mal și a strigat după ajutor. Tocmai atunci a trecut pe acolo Picătura de apă care l-a întrebat pe peștișor: - De ce plângi, peștișorul ?

- Plâng pentru că nu pot trăi fără apă. Te rog ajută-mă să ajung în râu.

Atunci Picătura de apă s-a învârtit în jurul lui de câteva ori și peștișorul alunecă odată cu ea în râu. Peștișorul i-a mulțumit și au rămas prieteni”.

O altă temă de mare amploare a fost „Solul”.

Poluarea solului înseamnă toate acțiunile ce produc dereglarea funcției normale a solului ca suport și mediu de viață manifestat prin intervenția rațională a omului în exploatarea unor elemente sau fenomene din lumea înconjurătoare. În acest sens, am organizat acțiuni cum ar fi :

- colecționarea de imagini, jetoane, ilustrații pentru realizarea unui album: „Din curiozitățile naturii” ;
- joc de rol : „Omul- pietenul naturii”, „O floare- un copil” ;
- acțiuni practice: „O lume mai curată” – curățirea parcului și a Bulevardului de hârtii și mizerii ;
- plimbări în parcuri, drumeții la iarbă verde ;
- acțiune de plantare și îngrijire a florilor din curtea grădiniței.

În plimbările și drumețiile pe care le-am organizat, copiii au fost indignați de ceea ce au distrus unii copii în natură : flori rupte, gunoaie aruncate în iarbă, arbuști ruși. Noi am adunat gunoaiele în saci , am aranjat rodurile cu flori, am adunat insecte.

Lumea insectelor și a florilor a fost un bun prilej de a crea povești minunate la întoarcerea în grădiniță. Cele mai interesante povești au avut titluri ca : „O lume mai curată”, „Nu omorâți insectele”, „Melcul”, „Greierașul vesel”, „Fluturașul colorat”, „O floare – un copil”, „Florile vesele”, „Furnicuța harnică”, etc.

În perioada 15 martie-14 aprilie fiind sărbătoarea „Pădurii” – am organizat mai multe acțiuni cu copiii :

- acțiuni de plantare și de îngrijire a unor pomișori în curtea grădiniței „Un copil, un pom” ;
- drumeție la pădure și alegerea unui copăcel din pădure: „Să adoptăm un copac”;
- organizarea unei expoziții cu picturi cu tema „Copacul cu chip de copil” ;
- colecționarea de imagini, plante, cărți despre pădure ;
- întâlnire cu specialiști din domeniul silviculturii: pădurari, ingineri ;
- amenajarea în sala de grupă a unui copac în cele patru anotimpuri.

Pentru a crea o legătură mai strânsă între copii și elementele naturii, le-am sugerat să-și aleagă fiecare câte un copac din pădure pe care să-l ocrotească, să strângă gunoiul din jurul lui, să înlăture uscăturile, să pună firimituri la păsărele. După întoarcere, la câteva zile copiilor le era dor de copaci așa încât le-am propus să le scrie câte o scrisoare pentru prietenul lor copăcelul. Fiecare scrisoare a fost, de fapt, tot o scurtă povestioară :

Daniela : „Dragă copăcelule,

A venit iarna și eu stau la căldură. Tu cum te simți? Nu ți-e frig? Aș vrea să te aduc la mine în casă , dar eu știu că tu nu poți trăi decât dacă ai rădăcinile în pământ. Sper să treacă repede iarna și să vin să te revăd îmbrăcat în frunze.

Pe curând, Daniela “

Răzvan : „ Salut, copăcelule !

Nu te-am văzut de ceva vreme, mi-e dor de tine dar nu mai este mult până la primăvară când d-na educatoare mi-a zis că vom veni cu toată grupa să ne vizităm copăceii. Abia aștept să ne întâlnim .

Cu drag, Răzvan “

Activitățile de educație ecologică trebuie desfășurate într-o atmosferă relaxată, în care copilul să-și poată defini propria personalitate, aspirațiile și ierarhia personală de valori, în care exprimarea și comunicarea fac să se întâlnească opțiunile și încurajează inițiative.

În demersul nostru educațional ecologic la grupa la care lucrăm, am ținut cont de scopul final, și anume adoptarea unui comportament ecologic adecvat și derularea acțiunii concrete de protecția mediului; dezvoltarea spiritului critic și capacitatea copiilor de a lua decizii; conștientizarea comunității de problemele de mediu.

BIBLIOGRAFIE :

1. Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6-7ani
2. Educația ecologică la vârsta preșcolară- mic îndumăr pentru educatoare
3. Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii
4. Revista Învățământul Preșcolar , București, nr. 1- 2007

8. COMUNITATEA ȘI ROLUL ACESTEIA ÎN EDUCAȚIA DURABILĂ

Bradea-Cristea Maria Angela

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea, profesor

Sistemul complex al formelor de organizare a activității educaționale cuprinde ansamblul modalităților specifice de realizare a activității didactice, a binomului profesor-elev în diferite contexte educaționale: în sala de clasă, sau în afara ei, în școală sau în afara ei, frontal sau pe grupe, etc. în conformitate cu obiectivele instructiv-educative prestabilite.

Prin organizare, conținut și funcționare, școala constituie instituția de bază în realizarea educației. Ea îndeplinește această funcție prin toate componentele ei structurale, dar și prin multitudinea formelor și activităților de acțiune educativă, pe care le desfășoară după anumite reguli și norme stabilite în procesul evoluției, având în vedere obiectivele care decurg din așteptările societății față de ea.

Școala își exercită influențele educative asupra elevilor atât prin acțiuni directe cât și în mod indirect. Activitatea cu cel mai extins spațiu și timp îl constituie procesul instructiv, care prin natura și finalitatea sa are profunde implicații formativ-educative. Astfel pe lângă înzestrarea elevului cu un volum de cunoștințe, se urmărește exersarea și dezvoltarea proceselor cognitive, de formarea comportamentului verbal, de formare a intereselor și motivațiilor, de educarea unor comportamente utile în viața socială și profesională (disciplina, consecvența, responsabilitatea).

„Începeți dar prin a vă cunoaște copii” (Jean Jacques Rousseau) se află și astăzi la temelia educației.

Relația învățător-elev este valabilă numai dacă este instalat climatul de învățare participativă a stilului democrat. Succesul activității educative este determinat în cea mai mare măsură de natura și calitatea relațiilor sale cu elevii clasei. Trebuie eliminată rigiditatea, „distanța” care ne separă de elevi, exigența sporită, de a avea receptivitate pentru nou.

Astfel pot spune că între mine și elevii clasei a avut loc un permanent dialog, schimb de informații și mesaje, discuții, dezbateri, o comunicare continuă, într-o atmosferă caldă. În felul acesta am ajutat să treacă peste rețineri, să-și spună în mod liber opiniile personale, să vorbească despre evenimentele la care participă, despre calitățile și defectele lor.

Dacă ne propunem ca finalitate a educației formarea unui adult adevărat, adică autonom și creativ, nu putem aplica decât o metodă: aceea care-l îndrumă pe copil să se construiască pe el însuși, din interior și prin propriul său efort, într-o activitate spontană bazată pe o nevoie internă și pe un interes care traduce această motivație. Motivație internă, activitate îndreptată spre un scop care corespunde satisfacerii unei nevoi și susținută de interes, satisfacție și plăcere când scopul este atins, de unde izvorăsc alte interese și noi forțe pentru a merge mai departe, acesta este procesul natural al dezvoltării copilului.

Aceasta nu înseamnă că elevul, copilul, în general poate face tot ce vrea, dar că este necesar ca el să vrea tot ce face, ca el să acționeze, nu să fie acționat. Această remarcă a lui Claparède ne arată în ce direcție trebuie să acționeze adultul – părinte sau dascăl – pentru a realiza o relație pozitivă în procesul educativ.

Copilul trebuie lăsat să cunoască lumea, cu rezerva ce privește securitatea sa fizică și protecția împotriva violenței. Informația obținută prin acțiunea cu obiectele din jurul lui este capitală. Părinții și educatorii trebuie să-i pună la îndemână o mare varietate de materiale pe care să le modifice, îi trebuie unelte și instrumente și un cadru propice pentru a le folosi. Din momentul în care el dorește să folosească un

ciocan, el are vârsta de a înțelege să nu bată cuie în masa de la sufragerie, dar că are voie să bată într-o scândură din care să mesterească o lădiță dacă vrea.

Orice cămin familial, chiar cel mai modest, este o sursă de informații pentru imaginația copilului, dacă el este condus să vadă lucrurile printre care trăiește, să și le apropie, lucru surprins admirabil de Lucian Blaga în versurile: “Pe măsură ce le văd, lucrurile-s ale mele / Sunt stăpân al lor și domn / Pierd o lume când adorm”.

Se învață mult între frați și surori, mai ales, dar cercul familial devine la un moment dat prea strâmt pentru copil în descoperirea lumii. Este ceea ce trebuie să-i aducă școala dacă este atentă să nu închidă copilul între cei patru pereți ai clasei, dacă școala se deschide spre viață. Și dincolo de școală și alături de ea, este “școala străzii”, a mass-mediei, a celor învățate în drumeții, excursii și în orice situație, unde informația este pozitivă.

Nu există o tehnică pedagogică a exprimării creatoare. Copilul are nevoia naturală de a exprima ce gândește, ce simte pentru el și pentru ceilalți. Tot ce poate și trebuie să facă dascălul este să favorizeze această activitate prin crearea unui climat favorabil. Mai întâi, este necesar să-i respectăm spontaneitatea și să ne arătăm atenți pentru a nu-i crea un blocaj al exprimării. Câteodată, profesorul trebuie să uite că este pedagog. Activitatea creatoare n-are nimic de-a face cu un distribuitor de cunoștințe. Ea este mai mult empirică. Orice proiect: rezolvarea unei probleme, pictarea unui tablou, perfecționarea unei mașini este și invenție într-un fel, căci copilul trebuie lăsat să încerce, să greșească, să-și schimbe tactica dacă nu obține rezultatul dorit. Învățarea prin descoperire are avantajul că-l învață o metodă generală de căutare, de studiu, indispensabilă într-o activitate creatoare.

Școala are rol primordial în educația copiilor. Colaborarea dintre toți factorii educaționali și în primul rând școală-familie este importantă. Părinții nu pot cunoaște psihologia copilului, dacă nu cunoaște comportarea lor în școală. Activitatea de acasă este o continuare a activității de la școală și invers.

Rolul familiei nu încetează la vârsta școlarității. Este eficientă educația când între cei doi factori există o conlucrare în interesul comun educării copilului.

Vizitele făcute la domiciliul elevilor au fost momente în care am cunoscut amănunțit climatul în care-și trăiește viața copilul, precum și valențele negative sau pozitive ale mediului asupra copilului.

Învățătorul poate oricând să transmită familiei sfaturi pe un ton sincer și de prietenie cum ar fi:

„Învăță să-ți ascuți copilul tău!”, „Fii maleabil!”, „Exprimă-te clar și hotărât!”, „Fă-ți timp pentru copil!”. Astfel dacă un copil trăiește în laudă, va învăța să aprecieze; Dacă trăiește în corectitudine, va fi drept; Dacă trăiește în siguranță, va avea încredere; Dacă trăiește în acceptare și prietenie, va învăța să descopere dragostea în lume.

După John Dewey, „educația este un proces al vieții și nu o pregătire pentru viață. Cred că școala trebuie să reprezinte viața actuală, viața tot atât de reală și de vitală pentru copil ca și aceea pe care el o duce în familia sa, cu vecinii săi, pe locurile lui de joacă.”

Dascălul este și va rămâne „izvorul viu” al unei vieți deloc ușoare, având misiunea nobilă de a-i conduce pe copii spre „ținta reușitei”.

Bibliografie:

1. Ioan Nicola, *Tratat de pedagogie școlară*, E.D.P., București, 1996.
2. Robert Gloton, Claude Clero, *L'activité créatrice chez l'enfant*, Casterman, 1971.
3. N. C. Matei, *Educația capacităților creatoare în procesul de învățământ*, E.D.P., 1982.
4. S. Marcus, T. David, A. Predescu, *Empatia și relația profesor-elev*, E.A., București, 1987.

9. PROIECT TEMATIC : „PRIN ORAȘUL MARII UNIRI”

Autori: Prof. înv. preșc. Bregar Elena

Prof. înv. preșc. Bara Livia

Grăd. Cu P.P. Nr.12 Alba Iulia

NIVELUL I (3-5 ani)

DURATA: o săptămână

OBIECTIVE GENERALE: Cunoașterea semnificației zilei de 1 Decembrie și a tradițiilor specifice sărbătorii la români; stimularea curiozității și interesului pentru cunoașterea unor simboluri ale țării și ale

principalelor țări membre în UE: steagul tricolor, stema cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie, tradiții, obiceiuri, cultură, limbă.

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- Să descrie și să identifice elemente locale specifice țării noastre și zonei în care locuim (elemente de relief, așezare geografică, obiective socio-culturale);
- Să cunoască și să precizeze numele țării, al capitalei, al orașului unde locuiesc, să identifice simbolurile țării
- să descrie costumul popular, să precizeze evenimentele când este purtat și să-l decoreze cu semne grafice învățate;
- Să execute pașii de dans popular “Hora”;
- Să cunoască semnificația Zilei României și modul în care poporul român o sărbătorește;
- Să cunoască semnificația culorilor tricolorului;
- Să redea teme plastice specific temei;

RESURSE UMANE: 30 preșcolari, educatoare, părinți; muzeograf;

RESURSE MATERIALE: Harta României; Harta Orașului Alba Iulia; Steagul tricolor; **Steagul U.E.**, Albume cu obiectivele importante din orașul nostru; obiecte de artă populară; cărți; pliante; costume populare românești, etc.

METODE ȘI PROCEDEE: observația, explicația, conversația euristică, interviul, brainstorming, povestirea, învățarea prin descoperire.

FORME DE REALIZARE: vizite, observări, convorbiri, povestiri, activități artistice, etc.

INVENTARUL DE PROBLEME:

Ce știu copiii ?

- Locuim în orașul Alba Iulia;
- Noi suntem români și vorbim limba română;
- Țara noastră se numește România
- Ne-am plimbat prin orașul nostru să cunoaștem: Cetatea Alba Carolina, Muzeul Unirii, Obeliscul lui Horia, Cloșca și Crișan, Catedrala Reîntregirii Neamului, etc

Ce doresc să afle ?

- Când este ziua țării noastre?
- Ce înseamnă Unirea cea Mare?
- De ce sărbătoarea Unirii este în orașul nostru?
- Care sunt însemnele țării noastre și UE?
- Unde și când se folosește steagul?
- De ce steagul are culorile roșu, galben și albastru?
- Când se poartă costumul național? Ce semnificație are?
- Ce este o hartă, ce reprezintă culorile și celelalte însemne de pe hartă?
- Unde este județul nostrum localizat pe harta României?

REALIZAREA PROIECTULUI:

Proiectul a început printr-o vizită a obiectivelor principale din orașul nostru, unde copiii au putut observa și cunoaște istoria acestora.

Proiectul a implicat dobândirea de cunoștințe, informații și elemente de istorie și geografie despre orașul nostru, Alba Iulia. Totodată copiii vor trebui să materializeze cele observate în mini obiective istorice pentru realizarea unei machete cu Cetatea Alba Carolina, realizarea de lucrări artistico-plastice și practice pe temele propuse. Pentru acest lucru copiii sunt puși în fața proiectării unor schițe de lucru, rezolvării unor probleme, folosirii abilităților practice și artistice, precum și a cunoștințelor despre mediul apropiat, ceea ce a condus la realizarea obiectivelor propuse în acest proiect.

În realizarea acestui proiect un rol important l-au avut părinții care s-au implicat atât ca furnizori de materiale, cât și în implicarea directă a desfășurării activităților precum și pentru discuțiile tematice care au oferit date despre interesele copiilor exprimate în familie, care să satisfacă curiozități și să găsească răspunsuri la ceea ce-i preocupă, ceea ce-ar dori să știe.

SCRISOARE PENTRU PĂRINȚI

Copiii dumneavoastră doresc să afle cât mai multe informații despre orașul nostru. Deoarece se apropie 1 Decembrie, Ziua Națională a României vă cerem sprijinul în desfășurarea proiectului intitulat “PRIN ORAȘUL MARII UNIRI” unde îi determinăm pe copii să înțeleagă semnificația acestei zile importante, prin povestiri istorice și activități interesante, să trezim copiilor sentimente de mândrie și prețuire a istoriei neamului românesc, să descopere valori morale ale poporului nostru.

Pentru ca activitățile noastre să fie de calitate și cât mai plăcute și interesante, vă rugăm să contribuiți cu orice fel de materiale cu care vom putea atinge obiectivele propuse și să reușim să învățăm lucruri noi despre istoria orașului nostru, despre Unire, despre țara noastră și celelalte țări din UE. Ne-ar fi de mare folos: cărți, reviste, CD-uri., costume populare, pliante, și alte materiale pe care le putem folosi în realizarea acestui proiect.

Vă mulțumim.

Copiii și educatoarele.

CENTRUL TEMATIC:

În sala de grupă, au fost expuse harta României, Harta orașului Alba Iulia, Steagul României și UE, imagini, reviste, lucrări ale copiilor, *Jurnalul grupei*, harta proiectului, o hartă cu țările U.E.

INVENTARUL DE ACTIVITĂȚI :

Activități pe domenii experiențiale(ADE) :

- DȘ- Cunoșterea mediului: *Harta și steagul tricolor și UE?* – observare,
- DȘ- Activitate matematică: *Câte stegulețe sunt?* – joc didactic;
- DEC- Educație muzicală: Hora Unirii- cântec
- DEC- Educație plastică: *Steagul tricolor românesc și UE* – desen;
- DOS- Educație pentru societate: Portul românesc- lectură după imagini;
- DLC- Educarea limbajului: “Povestea tricolorului”- povestea educatoarei
- DPM- Educație fizică- *Dans popular – Hora*

Jocuri și activități alese(ALA1):

- Alfabetizare: Alba Iulia, orașul Unirii- citim imagini;
- Artă: Steagul tricolor și UE- modelaj; Obeliscul – lucrare colectivă din materiale reciclabile
- Știință: Costumul popular, de la noi și din alte țări U.E – observare;
- Joc manipulativ: Harta țării- puzzle;
- Joc de rol: Micii geografi, Parada de 1 Decembrie;
- Construcții – obiective importante din orașul meu, steagul României și UE - Mozaic

Activități complementare(ALA2)

- Vizită prin orașul nostru – observăm obiectivele importante;
- Sunt român, român îmi zice- dicuții
- Hai să dăm mână cu mână - dans “Hora Unirii”
- Concurs de proverbe și ghicitori, cântece populare românești;
- “Țară, țară, vrem ostași”- joc de mișcare

EVALUAREA:

Evaluarea proiectului s-a realizat prin amenajarea unei expoziții cu macheta la Muzeul Unirii, expoziții cu lucrările realizate de copii în grădiniță și realizarea unui album cu poze făcute în timpul derulării proiectului, audiții cântece tradiționale și vizualizare CD-uri cu tradiții și obiceiuri din alte țări membre UE

BIBLIOGRAFIE

1. Aurelia Ana, Smaranda Maria Cioflică, *Proiecte tematice orientative*, Editura Tehno-Art, 2003;
2. Toma Georgeta; Nicolae Irinela; Petre, Daniela, *Suport pentru aplicarea noului curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Delta Cart Educațional, Pitești, 2010
3. *** MECT, *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, București, 2008
4. ***, *Metoda proiectelor la vârste timpurii*, Editura Miniped, București.

10. GRĂDINIȚA ȘI COMUNITATEA ÎMPREUNĂ

*Cîmpean Lucia - Prof. cons.-log./Director la G.P.P. „Lumea copiilor”, BLAJ
Szekely Cornelia - Prof. inv. preșc. la G.P.P. „Lumea copiilor”, BLAJ*

Motto:

„Orașul este contextul în care cresc copiii, iar grădinița îi educă pentru a-l iubi ca cetățeni”

Grădinița este unul dintre partenerii comunitari implicați și consecvenți a cărei existență în societate marchează începutul traseului educațional al copilului și primii pași către viitoarea sa devenire, de cetățean responsabil. Relația dintre comunitate și grădiniță este de determinare și susținere reciprocă. De nenumărate ori, grădinița este pusă în situația de a rezolva o serie de probleme pe care, prin dimensiunea și locul pe care îl ocupă, nu pot fi soluționate fără un sprijin adecvat și o susținere directă din partea

comunității. Pe de altă parte, comunitatea încearcă să preia tot ceea ce îi oferă societatea și în egală măsură intervențiile sistemului de educație.

Participarea la programul de formare **“Grădinița și comunitatea - pentru o pedagogie a relațiilor”** ne-a dat posibilitatea să descoperim modalități de abordare a colaborării gradiniță-familie-comunitate, ca practici educaționale de succes în grădinițe din Italia, Suedia și Spania, pe care am încercat, după posibilități” să le transferăm în practica grădiniței noastre. Motivația activității de parteneriat este înțelegerea necesității de a integra grădinița în mediul comunitar ca partener egal și consecvent în formarea viitorului cetățean.

Prezentăm mai jos o primă încercare:

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL “VREAU SĂ CRESC MÂNDRU DE BLAJ”

*„Blajul a fost întotdeauna un oraș de cărți și de cărturari”
(Alexandru Lupeanu-Mălin)*

ARGUMENT

În fiecare an, în luna mai se desfășoară în orașul nostru „Zilele culturii blăjene”, manifestare culturală de o amploare deosebită. Copiii sesizează pregătirile din oraș, faptul că se arborează steaguri, se pun afișe cu activitățile care se desfășoară, părinții lor sunt antrenați în diverse activități și, firesc, doresc și ei să fie parte a acestui eveniment, pe măsura posibilităților lor. Așa s-a născut ideea de a ne alătura ca parteneri în proiectul municipalității, cu proiectul nostru **“VREAU SĂ CRESC MÂNDRU DE BLAJ”**, prin care sprijinim împreună copiii să cunoască mediul natural geografic, istoric și cultural, pentru a fi înțeleși și de ce nu, îmbogățit și promovat. Așa cum trebuie păstrat portul popular românesc de o rară bogăție și frumusețe, să încercăm să sădim împreună în sufletele copiilor noștri dragostea pentru țară, pentru frumusețile ei și mai ales, recunoștința pentru cei care s-au jertfit, ca noi astăzi să putem fi liberi.

MOTIVAȚIA

O latură importantă a educației este educația patriotică a tinerei generații, cultivarea respectului pentru înaintași și mândria locală și națională.

➤ Obiective de referință:

- Dezvoltarea interesului pentru istoria locală;
- Explorarea obiectivelor istorice din oraș;
- Cunoașterea câtorva personalități participante la revoluție din documentele istorice aflate la biblioteca documentară.

➤ Obiective operaționale:

- Să viziteze obiectivele istorice din oraș;
- Să descopere lucruri noi despre istoria și cultura localității în care trăiesc și învață;
- Să identifice unele statui care sunt amplasate în apropierea grădiniței;
- Să facă distincția între o zi obișnuită și o zi de sărbătoare;
- Să formuleze întrebări;
- Să manifeste comportamente civilizate, să păstreze curate obiectivele istorice (statui, monumente);
- Să alcătuiască un panou cu imagini ale monumentelor din oraș;
- Să asculte povestiri istorice;
- Să participe la manifestările culturale desfășurate în această perioadă.

➤ Metode:

- Observația;
- Tehnica blazonului;
- Explicația;
- Lectura educatoarei;
- Lectura după imagini;
- Jocul didactic/de rol;
- Dramatizarea.

➤ Resurse materiale:

- Cărți, imagini, fotografii;

- Aparat foto;
- Harta României;
- Panou și fotografii;

➤ Resurse umane:

- Grupele mari;
- Muzeograf;
- Bibliotecar;
- Părinți;
- Educatoare.

➤ Resurse de timp:

- **1 săptămână**

INVENTAR DE PROBLEME:

➤ Ce știu copiii?

- Că orașul se pregătește pentru o mare sărbătoare;
- Că în oraș există o mulțime de monumente și statui;
- Că țara noastră nu a fost întotdeauna la fel de mare.

➤ Ce pot afla copiii?

- Importanța anului 1848 pentru istoria României;
- Numele personalităților care au statui pe Câmpia Libertății de la Blaj;
- Documente și exponate de la Muzeul și Biblioteca documentară din oraș.

INVENTAR DE ACTIVITĂȚI:

ȘTIINȚĂ:

- Vizită la muzeul orașului
- Vizita la Clubul copiilor- Blaj
- Vizită la biblioteca documentară
- Vizită la Catedrala „Sfânta Treime”
- Plimbare pe Câmpia libertății
- Plimbare la Crucea lui Iancu
- Plimbare în parcul Avram Iancu

BIBLIOTECĂ:

- Povestiri istorice
- Cine a fost Avram Iancu?

ARTĂ:

- Harta țării-pictură
- Steagul tricolor-confecție
- Ce mi-a plăcut mai mult la muzeu-pictură
- Monumentul de pe Câmpia libertății-pictură
- „Hora unirii”-audiție
- „Cântecul lui Iancu”-audiție

CONSTRUCȚII:

- Parcul
- Câmpia libertății
- Crucea lui Avram Iancu
- Catedrala
- Muzeul

JOC DE ROL:

- „Soldații lui Avram Iancu”
- „De-a bibliotecarii”
- „De-a muzeografii”

JOC DE MASĂ:

- Cui i se potrivește acest costum?
- Harta țării (puzzle)
- Ce a greșit pictorul?
- Alege și potrivește!

SCENARIU

Pe lângă activitățile zilnice desfășurate în grădiniță, având ca scop familiarizarea copiilor cu evenimentele istorice, în parteneriat cu familia, autoritățile locale și comunitate ne propunem să participăm cu copiii la paradele populare ale locuitorilor din zona Blaj. Impresionați de frumusețea costumelor populare, de călăreții care deschid parada portului popular, amintind de luptătorii lui Avram Iancu, copiii au ocazia unor trăiri emoționale puternice, de neuitat, muguri ai sentimentului de mândrie patriotică. Punctul de întâlnire pentru toți participanții - Câmpia Libertății - va oferi spectacole de folclor, obiceiuri tradiționale – nuntă, șezătoare, dansuri populare specifice zonei Târnavelor, în care ne propunem să integrăm și grupuri de dansatori din grupele mari ale grădiniței noastre.

EVALUAREA PROIECTULUI

Blazonul orașului Blaj, album fotografic cu toate obiectivele vizitate, cu serbările de pe Câmpia Libertății și alte manifestări de pe parcursul întregii săptămâni, „mândri de Blaj”, mândri că suntem parte a comunității cochetului nostru municipiu

**Blazonul cu tema
“VREAU SĂ CRESC MÂNDRU DE BLAJ !”**

Încheiem cu câteva **concluzii** extrase din suportul de curs - Modulul “ Grădinița și comunitatea”, autor Anca Tirca, concluzii care ne motivează să căutăm și alte practici de colaborare, în beneficiul copiilor :

➤ *Acțiunea comună în domeniul educației a tuturor factorilor comunitari : profesori, părinți, elevi, autorități, biserica, organizații neguvernamentale, agenți economici etc. se impune pentru că:*

- este nevoie de coerență în viața copiilor, deoarece ei primesc din diverse medii o varietate de mesaje ce pot produce confuzie în ceea ce privește orientarea acestora în mediul social;
- educația nu se mai face doar la grădiniță/școală;
- datorită nevoii de a rămâne permanent racordată la realitatea curentă, organizația școlară trebuie să coopereze cu ceilalți parteneri care să acționeze ca prieteni critici;
- reforma societății impune procesul de descentralizare care înseamnă în același timp o mai mare responsabilitate a factorilor locali.

➤ *Echipele din grădinițe care realizează managementul relațiilor cu comunitatea locală trebuie să aibă în vedere următoarele:*

- analiza amplă a comunității în care se află instituția pentru a se cunoaște caracteristicile, resursele și potențialul de colaborare;
- includerea în PDI a unei ținte strategice specifice și operaționalizarea acesteia în cadrul planului anual al grădiniței;
- alocarea de resurse umane, materiale, financiare și de timp pentru dezvoltarea relațiilor cu comunitatea;

- instruirea/dezvoltarea profesională a personalului didactic care va fi implicat în activități de parteneriat – consultarea unor materiale teoretice, participarea la cursuri etc.;
- dezvoltarea unui tip de management bazat pe comunitate (community based management), prin implicarea părinților și a reprezentanților comunității în conducerea grădiniței și luarea deciziilor – a se vedea modelul Consiliului de gestiune din Reggio Emilia Italia;
- conștientizarea părinților și a factorilor comunitari în legătură cu rolul pe care îl au în educația timpurie

➤ Una dintre caracteristicile unei comunități adevărate o constituie existența **spiritului comunitar** definit ca “dorința de a fi prietenoși și a ajuta alți oameni care trăiesc în aceeași comunitate”(Longman Dictionary of Contemporary English). Este vorba de un sentiment de dragoste pentru locul în care trăiești, care este scos la lumină și se dezvoltă prin educație și stă la baza participării la viața comunității. Oamenii se simt responsabili pentru aspecte legate de viața comunității lor și acționează pentru ameliorarea acesteia. Într-o societate cu adevărat democratică, vocile comunității sunt luate în serios și autoritățile țin cont de părerile diferitelor grupuri din comunitate. **Comunitarismul** înseamnă acțiune responsabilă în comun, dar fără a neglija aspectele particulare, specifice, respectul pentru diferențele celui alt. Formarea spiritului comunitar este un proces de durată care necesită acțiuni comune ale tuturor factorilor sociali.

Proiectul de parteneriat educațional “VREAU SĂ CRESC MÂNDRU DE BLAJ” este doar o părțică a acestui proces.

Bibliografie:

1. Boca, C.(coord.), Nicolae, I., Secieru, A., Ștefănescu, D.O. : *Grădinița și comunitatea*, modul de formare elaborat în cadrul Proiectului de reformă a educației timpurii/P.R.E.T., București, 2008
2. Preda, Viorica (coord.): *Metoda proiectelor la vârstele timpurii*, Editura Miniped, București, 2002
3. Tirca, A., Rădulescu, E., - “*Școala și comunitatea*” – Editura Humanitas, 2002.

11. PROIECT TEMATIC - DIN TAINELE NATURII

inst. Cîmpian Camelia Nicoleta – Grădinița P.P.nr.12 Alba Iulia
prof.înv.preșc. Rîșteiu Mihaela - Grădinița P.P.nr.12 Alba Iulia

Taine - lucruri neștiute

În scopul formării deprinderii de a observa natura în mod organizat (dirijat), vom derula pe o perioadă de patru săptămâni proiectul tematic cu tema:

"DIN TAINELE NATURII".

S1: Decorațiuni din frunze presate (1-4 octombrie)

S2: Descoperim modele complexe în natură (7-11 octombrie)

S3: Mozaic cu semințe (14-18 octombrie)

S4: Copacul - "o sută de limbaje" (21-25 octombrie)

Prin activitățile desfășurate ne propunem să aducem în atenția copiilor aspecte din natură caracteristice anotimpului toamna într-o abordare nouă.

Plecând de la ideea că preșcolarul poate aborda orice tip de activitate și poate prelucra orice informație asimilată cu ajutorul "celor 100 de limbaje", ne-am propus să observăm, să descoperim, să cercetăm natura în anotimpul toamna din această perspectivă, a abordării diversificate a elementelor mediului înconjurător și nu numai.

Elementele naturii au forme care pot fi raportate la formele de bază ale geometriei plane și în spațiu.

Vorbim aici despre forme precum cercul, romb, triunghi, ovalul și steaua, spirala și alte forme pe care le putem observa cu toții în structura mediului înconjurător.

Îmbinând armonios informația despre mediul înconjurător cu multiplele modalități de exprimare ale preșcolarilor, am derulat proiectul cu tema "Din tainele naturii".

- S1 - Decorațiuni din frunze presate

În această etapă, a primei săptămâni de proiect, ne-am propus să dăm copiilor posibilitatea de a descoperi "frunza" în anotimpul toamna și de a asocia informațiile despre frunze cu forme geometrice. Am observat frunza în stare naturală, am sortat frunze, am presat frunze și am observat frunze la microscop.

Apoi, am folosit frunzele presate în realizarea unui joc de mișcare cu text și cânt numit " **Hora Nucului** " :

" Același loc iubit umbrești
Și-un colț de cer întreg cuprinzi
Nuc falnic straja din povești
Deasupra casei părintești
Aceleași crengi întinzi."

Și am realizat cu ajutorul frunzelor o "**Petrecere a frunzelor**" în scopul sortării acestora, dar mai ales în scopul observării traiectoriei pe care frunza o are în momentul când cade din copac sau când pur și simplu o aruncăm în sus într-o joacă de copil (traiectoria - spirală- linie curbă). Plecând de la aceste informații, am desfășurat o activitate integrată intitulată "Petrecere cu frunze" în scopul realizării unei spirale din frunze. Activitatea a constat în alegerea frunzelor potrivite realizării spiralei și lipirea acestora sub forma unei spirale pe o suprafață pictată cu ajutorul petei de culoare, ca element de limbaj plastic. Am compus spațiul plastic cu ajutorul petelor de culoare specifice toamnei, am ales din ierbar frunze presate potrivite realizării spiralei, iar în final am asamblat frunzele în colajul numit "**Spirala din frunze**".

Toate aceste acțiuni au fost armonizate cu momente de mișcare în care am aruncat frunze în aer pentru a le urmări traiectoria în coborâre.

- S2 - Descoperim modele complexe în natură

Am observat în prima săptămână cu ajutorul "celor o sută de limbaje" ale preșcolarului că frunzele ca și alte elemente din natură au forme diverse și pot fi "descoperite", observate în diverse moduri.

Ne propunem în această săptămână să abordăm elementele din natură plecând de la o formă geometrică de bază și anume cercul.

Am construit cercul cu ajutorul propriilor noastre corpuri plecând de la cercul format pentru desfășurarea jocului "**Hora nucului**". De această dată nu am folosit mâinile, ci am folosit picioarele, apoi am observat că, prin rotirea creionului în interiorul unui cerc putem obține o spirală și astfel am început să compunem spațiul plastic, cu ajutorul elementului de limbaj plastic "linia curbă" (deschisă sau închisă).

Am observat în fiecare zi elemente din natură care au formă de cerc (ex. soare, capacul de la canal, antena parabolică, roata de la mașină); de spirală (ex. vârtej de apă, trandafirul, șurub, buclele din păr); de romb (ex. bucata de prăjitură, un diamant); de oval (ex. lămâie, oul, petelele de flori, frunze); de stea (ex. steaua de mare, stelele cerului).

Apoi am alcătuit propoziții având ca punct de plecare în construcția acestora (a propozițiilor) cuvinte care denumesc forme geometrice luate în discuție sau elemente complexe din natură, care prin structura lor sugerează formele amintite.

- S3 - Mozaic cu semințe

În ideea evaluării achizițiilor realizate până la acest moment al derulării proiectului și în același timp a monitorizării modului în care vom derula în continuare activitățile propuse, în prima zi a săptămânii am realizat o activitate integrată intitulată "**Coșul cu crizanteme**", în care preșcolarii au avut posibilitatea să prelucreze și să experimenteze informația acumulată până în acest moment.

Lucrarea realizată conține în structura sa forme geometrice precum cercul, rombul, spirala, ovalul. Lucrarea este de 10*. Apoi am început să experimentăm noi limbaje ale preșcolarului prin observarea semințelor de bostan și a bostanului ca forme, prin realizarea unor diagrame matematice și formarea de mulțimi folosind piese de construcție și semințe. Am numărat semințe, am sortat semințe, am lipit semințe, am privit semințe la microscop, am modelat semințe, ne-am jucat cu semințe preparând micul dejun sau masa de prânz, după caz, și în general am constatat alături de preșcolari că elementele naturii pe cât sunt de diverse pe atât de ușor și variat pot fi explorate.

Activitățile desfășurate vor continua cu o nouă săptămână în care vom observa "Copacul" cu ajutorul "celor 100 de limbaje". Vom folosi observațiile, lucrările artistice, colajele, versurile și jocurile de mișcare asimilate până în prezent pentru a descoperi noi modalități de abordare a temei "Copacul" cu ajutorul limbajelor preșcolarului.

Făcând o comparație între modul tradițional de desfășurare a unui proiect tematic la grupă și abordarea unui proiect tematic prin prisma "celor 100 de limbaje" ale preșcolarului, putem observa disponibilitatea copilului în observare, în modul în care face conexiunea între informația asimilată și sarcina care urmează să o realizeze.

Observăm în același mod o amplă deschidere spre comunicare, investigație, spre punerea de probleme și găsirea de soluții, spre dorința de a experimenta și mai apoi de a crea noi sarcini de lucru având ca bază de plecare rezultatele acelor experimente.

În general, preșcolarul devine creativ, se manifestă în mod firesc și original, dă frâu liber imaginației, dar și sentimentelor în egală măsură și reușește să-și formeze noi achiziții despre Toamnă, în cazul de față, abordarea fiind una practică, inedită și utilă pe termen lung prin experiența trăită și transferul vizat.

Bibliografie:

- ***Curriculum pentru învățământul preșcolar, MEC, 2008;
- S.Breben, E.Matei, E.Gongea, G.Ruiu – *Cunoașterea mediului*, Ed. Radical, 2001;
- Ana, S.M. Cioflica – *Proiecte tematice orientative*, Ed. Tehno-Art, 2003;
- *Revista Învățământul Preșcolar*, nr3-4/2005.

12.APLICAȚIILE INFORMATICE ÎN DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ELEVILOR

Prof. Ciobanu Adriana Gabriela
Colegiul Tehnic "Alexandru Domșa" Alba Iulia

Criza organizării sistemului de educație

PROBLEMA: Sistemul de educație nu este organizat pentru a răspunde specific la nevoile de instruire ale copiilor, tinerilor, adulților pe direcțiile lor de interes și conform cu capacitățile cognitive și cu abilitățile naturale ale acestora. De asemenea sistemul educativ nu este organizat spre a răspunde la nevoile actuale și de perspectivă a pieței forței de muncă.

SOLUȚIE: Existența a doua piețe separate necorelate a cererii și ofertei forței de muncă se poate rezolva prin mecanisme de mediere și diferențiere a cererii și ofertei prin următoarele măsuri organizatorice:

1) *Diferențierea ofertei educative pe categorii de copii, tineri, adulți în funcție de nevoile specifice și de abilitățile specifice ale acestora.*

În aceste direcții de diferențiere vor fi incluse categoriile mari de vârstă, copii, tineri, adulți, precum și categoriile mari de nevoi speciale. Aceste nevoi sunt:

- de emancipare a personalității și de creștere a abilităților;
- de performare într-un domeniu specific;
- de cunoaștere a noilor cuceriri științifice, tehnologice, artistice, etc;
- de adaptare la o nișă de pe piața muncii;
- de adaptare și la o altă cultură sau la un alt set de valori culturale;
- de integrare;
- de egalizare a șanselor de succes pe piața muncii;
- de răspuns la diferite crize;
- de formare de cutume și abilități specifice de socializare, comunicare,
- de optimizare a rezultatului activităților;
- de protejare a mediului natural;
- de respectare a mediului socio-cultural;
- de leadership

2) *Organizarea pieței muncii pe fișe de competență necesară obținerii unei poziții, aceasta incluzând calificativele pe aplicarea cunoștințelor specifice.*

Exemple de categorii cu nevoi speciale de educație sunt: persoanele dotate, cu abilități înalte și capabile de performanță; persoanele cu handicap senzorial, cu handicap locomotor, cu handicap intelectual sau mintal; cu handicap cultural; cu handicap social; cu handicap economic; cu izolare geografică; imigranții; emigranții; alte categorii.

Aceste direcții se vor respecta organizatoric prin introducerea de module de educare pentru categorii specifice:

- învățământ de masă diferențiat pe domenii de interes corespunzătoare cu dezvoltarea locală;
- învățământ destinat categoriilor de copii, tineri, adulți cu nevoi speciale de educație;
- învățământ de performanță destinat copiilor, tinerilor, adulților cu capacități și abilități înalte;
- învățământ de recuperare –integrare –orientare destinat copiilor, tinerilor, adulților ce prezintă

lacune în șansele de integrare ulterioară pe piața muncii.

Toate aceste direcții de organizare vor dezvolta oferte în unități de educație și oferte online, precum și oferte de educație continuă. De asemenea între toate aceste tipuri de oferte se vor organiza punți de transfer potențial către un alt tip de organizare și un sistem de credite transferabile pe nivele și direcții de educație-instruire. Sistemul de organizare va cuprinde atât învățământul de stat cât și cel privat, ofertanți publici, privați sau ONG-uri, ofertanți interni sau externi de educație. Pentru realizarea acestei platforme largi de colaborare se vor fixa criteriile de performanță pe diferite nivele de performanță, cu analiza complexă și neliniară a gradului de performanță.

Raportându-ne la prima soluție o să pun accentul pe *instruirea asistată de calculator și lecția centrată pe elev*.

Utilizarea calculatorului în lecția centrată pe elev

Literatura de specialitate pune în evidență contrastul dintre „învățarea tradițională” și „învățarea centrată pe elev”.

„Învățarea tradițională” presupune:	„Învățarea centrată pe elev” presupune:
- instruirea centrată pe profesor; - predare de informații; - factuală, bazată pe cunoștințe; - predare bazată pe disciplinele tradiționale; - accentul pe învățare în vederea amintirii cunoștințelor studiate; - evaluarea în mare parte prin examene tradiționale; - învățare pasivă; - răspuns ca reacție; - stimularea unui singur simț; - un singur mijloc media; - munca individuală.	- instruirea centrată pe elev; - schimb de informații; - gândirea critică, luare de decizii bine informate; - elevii pun întrebări și rezolvă probleme; - aranjamente flexibile, schimbătoare, legate de sala de clasă; - diversitate de evaluare; - învățare activă, exploratoare, bazată pe cercetare; - acțiune interactivă, planificată; - stimulare multi-senzorială; - multimedia; - muncă în colaborare.

Ex 10

Ex 10: Scores

Class A vs B

1. Create the chi squared, expected frequency, the figure.

2. Form a calculated proportion, applying the proportion to the expected and applying the same to the actual.

Summarized Data

Class	# of each class	# of each class	Total	% of each class	# of each class	% of each class	Total
Math	60	17	77	2.23	20.23	20.23	20.23
Science	200	10	210	2.46	8.60	33.33	33.33
Art	150	10	160	2.46	8.60	33.33	33.33
Sum	150	17	167	2.23	10.33	22.23	22.23

Class	# of each class	# of each class	Total	% of each class	# of each class	% of each class	Total
Math	60	2.67	62.67	2.46	2.46	2.46	2.46
Science	200	0.46	200.46	2.46	2.46	2.46	2.46
Art	150	0.46	150.46	2.46	2.46	2.46	2.46
Sum	410	3.59	413.59	2.46	2.46	2.46	2.46

Bibliografie

1. http://strategia.ncsd.ro/docs/comentarii/10_fc.pdf
2. <http://www.viitorplus.ro/introductie-dezvoltare-durabila>
3. <http://www.unibuc.ro/studies/Doctorate2011Noiembrie/Covaci%20Silvia%20-%20Impactul%20noilor%20tehnologii%20informatice%20asupra%20educatiei%20stiintifice%20interdisciplinare%20fizica-chimie%20in%20invatamantul%20preuniversitar/Rezumat%20C5.pdf>
4. Panțiru, Mariana –Manual Tehnologia informației și a comunicațiilor, clasa a X-a, Editura BIC ALL, 2005;
5. Mârșanu, R., Bologa, R., Lupu, A. –Manual Tehnologia informației și a comunicațiilor, clasa a IX-a, Editura BIC ALL, 2004.

13. EXPERIENȚA MONTESSORI- O EXPERIENȚĂ DE NEUITAT

Coman Malvina
Școala Gimnazială "I.P. Reteganul" Sîncel
prof. înv. primar

Ca urmare a beneficiarii de o bursă pentru mobilități individuale Comenius, componentă principală a Programului individual de învățare pe Tot Parcursul Vieții am participat la stagiul de formare „Ecosistema bambino – il metodo etologico del cucciolo dell'uomo”, organizat de „GRUF - Gruppo per la Ricerca a livello Universitario di Firenze”, Italia, am înțeles că "...Omul trebuie cultivat de la începutul vieții, când marile forțe ale naturii sunt în plină desfășurare. Abia atunci putem spera să clădim. Dacă făurirea omului nu este luată în considerare, problemele nu vor fi rezolvate niciodată."

În cadrul acestui curs am avut ocazia să descopăr minunata metodă de educare și instruire a copilului și anume Metoda Montessori. Metoda se bazează pe cunoașterea și observarea atentă a copilului, a felului cum acesta lucrează și interacționează cu ambientul. Astfel, copilul reușește, prin efort propriu, manevrând anumite materiale didactice să descopere noi adevăruri, să-și formeze și să-și dezvolte, încercând și exersând, capacități, abilități și competențe care să atingă faza de autodisciplină cu ulterioarele sale efecte benefice la nivelul formării personalității, o personalitate mai puternică, mai creativă, capabilă să se adapteze schimbărilor permanente din societate.

În timpul stagiului, formatorii s-au prezentat cu maximă deschidere și profesionalism, îmbinând foarte bine teoria cu practica, bazându-se pe metode și mijloace moderne, implicându-ne într-o varietate de activități practice, jocuri pe care le-am putut apoi aplica la clasă. Activitățile practice au fost urmate de activități de reflecție personală, dezbateri comune, ateliere de lucru utilizând T.I.C. Toate acestea conducând la achiziția unei metode noi de „cercetare-acțiune-formare”. Stagiul de formare a reușit să mă aducă în contact direct cu oamenii, cu un sistem de învățământ diferit de cel românesc, cu limba, cu istoria, obiceiurile și cultura, cu diversitatea culturală și lingvistică diferite de ale noastre și totuși atât de apropiate în obiectivele noastre încât cooperarea și colaborarea s-au desfășurat ca într-o adevărată familie în care binele copilului reprezintă prioritatea numărul unu.

De un mare impact a fost vizitarea Laboratorului B.E.L.L. al asociației GRUPF, laborator de psihologie experimentală, frecventat de circa 20 copii. Am putut asista și observa câteva activități în care au fost implicați copiii. Am rămas profund impresionată de independența lor în mișcare în timpul activităților și de atmosfera de totală relaxare în care lucrau, se jucau sau desfășurau diferite alte sarcini gospodărești. (gătit, maturat, spălatul vaselor). Laboratorul, numit sugestiv „Il Giardino di Pierino” reprezintă de fapt o „casă de copii” amenajată potrivit concepției Mariei Montessori. Aceste case ale copiilor sunt mobilate cu obiecte potrivite cu statura și forța ființelor pe care ele trebuie să le găzduiască, adică de mici dimensiuni și ușoare pentru a fi manevrate cu ușurință. Ambientul este cel care conține mijloacele de

dezvoltare și care are întreg rol exterior de a educa. Învățătoarea nu este dect liniuța de unire între copil și ambient. Cu cât învățatoarea intervine mai puțin cu atât este mai bine. Rolul educatorului se reduce la a organiza adecvat ambientul și la a-i demonstra copilului cum se utilizează numeroasele seturi de materiale didactice, jocuri, cu care este înzestrat acest „habitat”.

La sfârșitul cursului am constatat că aveam un repertoriu îmbogățit de strategii de predare- învățare, de organizare a colectivului clasei și de amenajare a ambientului. Asupra acestui ultim aspect doresc să insist deoarece m-a frapat ordinea, liniștea și disciplina copiilor din Florența. În acest sens am solicitat și mai multe informații colegei italiene cu privire la realizarea activităților care să- i creeze copilului confort și care să- i permită dezvoltarea, să- l ajute în dificilul drum de construire a personalității.

Pentru a face mai ușoară trecerea elevilor clasei pregătitoare, care anul trecut au învățat în localul grădiniței, la școală am amenajat, în primul rând, interiorul sălii de clasă vesel și plăcut. Băncile potrivite, scaunele ușoare, dulăpioarele, tablourile, vaza de flori, sunt obiecte de uz practic care reprezintă o necesitate indispensabilă, fiindcă tocmai ambientul plăcut este cel care îl motivează pe elev și contribuie la dezvoltarea lui activă și spontană.

O dată asigurat acest punct de plecare am început să inițiez elevii, în mod gradat, în utilizarea tuturor obiectelor și materialele ce compun ambientul, modul corect de a le folosi, de a le pune „în ordine”. Aceste cuvinte” a pune totul în ordine”, reprezintă unul din principiile esențiale ale organizării ambientului. Într-adevăr, pentru a putea pune fiecare lucru la locul său, am stabilit un loc pentru fiecare obiect deoarece cu cât ambientul respectă aceste condiții cu atât conduce mai bine spre ordine și organizare. Astfel, după fiecare activitate fiecare elev știe exact locul fiecărui material sau obiect, acest fapt dându-i siguranță, calm și liniște interioară. În același timp, elevii au fost orientați și spre activitate de păstrare a lucrurilor care îi înconjoară. Deprindere de a păstra obiectele din jur au dobândit-o prin exercițiul ”Vocea lucrurilor”. Eu însămi transpunându-mă în vocea care le vorbește, „Mai murdărit! M-ai jignit!” La auzul ”vocii lucrurilor” copiii au devenit mai sensibili la acest reproș și s-au străduit să fie mai atenți în manevrarea obiectelor.

Sigur că toate activitățile enumerate mai sus au avut drept scop disciplinarea colectivului de elevi în vederea obținerii de performanțe. ”A învăța să se miște” este cheia obținerii în clasă a disciplinei și a ordinii. Cu cât mai multe mișcări vor fi învățate, cu atât se avansează spre scopul de a permite activității infantile o desfășurare ordonată. Prin demonstrație am învățat elevii acele mișcări care intervin în fiecare moment al vieții practice, cum ar fi să se așeze și să se ridice, să apuce și să așeze obiectele, să adune lucrurile căzute pe jos și să le repună la locul lor cu grijă, să ofere altora un obiect, să schimbe pasul și așa mai departe. Pentru perfecționarea mișcărilor am introdus și exerciții de gimnastică special concepute pentru elevii mei.

În acest sens am introdus ”mersul pe fir” care are drept scop imediat de a asigura echilibrul persoanei și de a-i perfecționa deplasarea, adică a ceea ce reprezintă cheia perfecționării celor mai diferite mișcări, fiindcă aproape toate presupun faptul primordial al echilibrului persoanei.

Un alt exercițiu colectiv, pe care l- am introdus și care impune participarea întregii clase, este „exercițiul tăcerii”, care constă în efortul gradual al fiecărui copil, pentru a ajunge, în același timp cu colegii săi, la o perfectă imobilitate. Și întrucât fiecare sunet sau zgomot este legat de mișcare, acel exercițiu își asumă drept caracteristică „liniștea”. Lecția de liniște este deci rezultatul efortului depus de elevi și reprezintă unul dintre mijloacele surprinzătoare de instaurare a calmului și a disciplinei. Pentru ca liniștea să fie perfectă e nevoie de cooperare între toți copiii în vederea atingerii scopului comun. De la o zi la alta copiii demonstrează o putere de control crescândă, mulți dintre ei, decât să conturbe liniștea, preferă să se abțină de la a- și șterge nasul, a tuși sau a strănuta. Un singur „rebel” e suficient să tulbure această liniște, un singur copil zgomotos, care calcă apăsător sau trăneste ușa, ajunge ca să deranjeze atmosfera de pace a micii comunități. Lecția de liniște o închei cu chemarea generală a copiilor pe nume. Chemarea o fac cu voce joasă ceea ce pretinde o atenție intensă din partea copilului, pentru a-și auzi numele. Când el își aude propriul nume, trebuie să se ridice și cu mișcare ușoară, atentă să vină la mine.

În toate activitățile pe care le-am întreprins am căutat să realizez acel habitat de care elevul are nevoie pentru a veni cu drag la școală. Elevii au învățat să respecte disciplina, buna cuviință, conviețuirea în comun cu ceilalți precum și importanța cooperării și întraajutorării. Aptitudinile de ascultare le dezvolt prin variate jocuri. Am introdus jocuri ca: ”Timpul poveștilor”, ”Jocul tăcut”, ”Plimbarea ascultătorilor”, ”Frământări de limbă”, etc.

Din dorința de a valorifica cunoștințele și experiențele de bune practici am prezentat și am comunicat colegilor profesori importanța amenajării ambientului și disciplinării micii comunități care, cu siguranță, nu va rămâne pasivă și se va implica în formarea și dezvoltarea propriei personalități. Le-am demonstrat colegilor rolul și puterea educativă a ambientului cel care normalizează și promovează dezvoltarea

copilului ca om, neînstrăinat de esența sa. Prin amenajarea ambientului dezvoltăm elevului atitudinea pozitivă față de școală: încredere în sine, simțul ordinii, curiozitate și concentrare, inițiativa și perseverența, abilitatea de a lua decizii și simțul responsabilității față de alții.

Ceea ce am întreprins permite și altora repetarea acestor activități care ne scot din rutină și ne fac să înțelegem că orice cunoștințe se poate asimila și altfel, mai plăcut, mai util și cu aplicabilitate în lumea reală.

Bibliografie:

1. Montessori, Maria – Manual de pedagogie științifică, Napoli, Alberto Morano Editore, 1935
2. Montessori, Maria – Copilul, ființă divină, dar neînțeleasă, Editura Cartea românească, 1933, ediție revizuită în 1991
3. Zanolini, Mario – Tehnici de cercetare asupra comportamentului animal, BORINGHIERI, 1974

14. PROIECT EDUCAȚIONAL: „SUNT COPIL EUROPEAN”

Prof.înv.preșcolar: Coman Maria Floare

Prof.înv.preșcolar: Teoc Georgiana

Grădinița cu P.P. ”Scufița Roșie” Alba Iulia

ARGUMENT:

Educația europeană în școala modernă se definește prin acceptarea de către instituțiile de învățământ a tuturor copiilor, indiferent de apartenența etnică sau socială, religie, naționalitate sau infirmitate. Educația europeană este strâns legată de recunoașterea și acceptarea diversității – condiție normală a conviețuirii umane.

Educația pentru cetățenie europeană presupune ca tinerii și copiii cu dizabilități și ceilalți fără probleme să învețe împreună în instituțiile de învățământ având sprijinul corespunzător. Avem nevoie de un învățământ deschis deoarece copiii, indiferent de deficiență sau dificultate de învățare au un rol de jucat în societate după terminarea școlii. Un început timpuriu în grupuri de joacă sau grădinițe obișnuite, urmat de educația în școli și în universități este cea mai bună pregătire în spiritul valorilor europene.

O educație separată ar duce la marginalizare și discriminare, împiedicând formarea, împlinirea de sine și afirmarea personalității. Beneficiile educației sunt reciproce, dar majoritatea dintre noi n-am simțit încă acest lucru. Separarea ne limitează înțelegerea reciprocă. Familiaritatea și toleranța reduc frica și respingerea, favorizând relații de comunicare și colaborare în beneficiul tuturor.

Întrebarea care se pune este:

- Cât de bine sunt pregătiți copiii, părinții acestora și cadrele didactice pentru diversitatea existentă în fiecare grup și cât de bine sunt pregătiți să o accepte ?

Educația în spiritul valorilor europene vine să sprijine acest aspect deoarece ea se concentrează mai ales pe învățarea strategiilor necesare rezolvării problemelor din viața cotidiană, într-o manieră cooperantă și solidară, unde procesul de învățare este realizat în spiritul respectului și acceptării celor din jur. Prin strategii didactice bazate pe cooperare, educatorul poate favoriza unele procese de interacțiune socială în clasele eterogene ale școlii moderne, diferențele dintre copii fiind percepute ca modalități de îmbogățire a practicii pedagogice iar strategiile învățării ca modalități de abordare a diversității.

Fiecare copil trebuie înțeles ca un participant activ la învățare pentru că fiecare aduce cu sine, în procesul complex al învățării și dezvoltării, o experiență, un stil de învățare, un model social, o interacțiune specifică, un ritm personal, un model de abordare, un context cultural cărui îi aparține, o valoare.

1. SCOPUL PROIECTULUI :

- Perceperea diferenței dintre copii ca resurse în sprijinul educației mai degrabă decât ca probleme care trebuie să fie depășite ;
- Înlăturarea obstacolelor din calea incluziunii, obstacole provocate de societate și nu de problemele medicale specifice ;
- Schimbarea atitudinii față de copilul deficient sau defavorizat social ;
- Promovarea unei atitudini de acceptare și înțelegere firească a raporturilor dintre copiii cu nevoi speciale și copiii considerați « normali », dintre copiii români și copiii rromi sau de alte naționalități ;

- Reducerea riscului de marginalizare și excluziune socială a copiilor preșcolari cu diferite dizabilități sau de diferite etnii ;
- Promovarea relațiilor de susținere reciprocă între grădinițe și comunitate.

2. OBIECTIVE PENTRU PREȘCOLARI :

- Pregătirea copiilor preșcolari de a răspunde pozitiv la provocarea diversității pentru a face față varietății existente, în mod normal, în rândul copiilor ;
- Dezvoltarea abilităților copiilor cu diferite deficiențe sau probleme de învățare pentru a face față exigențelor instructiv-educative în vederea integrării cu șanse egale alături de ceilalți copii ;
- Dezvoltarea relațiilor pro-active în sensul real al integrării și incluziunii ;
- Recunoașterea și respectarea diferențelor culturale prin valorificarea pozitivă a relațiilor de egalitate între copii.

3. OBIECTIVE PENTRU CADRELE DIDACTICE ȘI PĂRINȚI:

- Abilitarea cadrelor didactice în organizarea și desfășurarea unor activități în cadrul proiectului ;Aplicarea unor metode active de învățare : Jocul de rol, Studiul de caz, Mozaic, Brainstorming-ul;Stimularea dezvoltării atitudinilor pozitive ale adulților față de toți copiii unei grupe, indiferent de etnie, religie, dizabilități.

4. GRUP ȚINTĂ:

- Copii preșcolari români ;copii de etnie rromă, ;copii proveniți din familii dezavantajate ;copii cu dizabilități;educatoare, părinți

5. RESURSE MATERIALE :

- Cărți, reviste, panouri informative ;xerox, hârtie xerox ;aparatură de fotografiat ;casete, CD-uri ;pliante, articole din ziare, albume ;panouri pentru expoziție ;jucării, rechizite, dulciuri, îmbrăcăminte.

6. RESURSE UMANE :

- Educatoare ;Părinți ;Preșcolari ;Învățătoare de la Școala Specială Alba Iulia ; Reprezentanți de la Asociația « Sprijiniți copiii » Alba Iulia ;Reprezentanți D.G.A.S.P.C. ;Reprezentanți O.N.G.-uri ; Primărie ;Consilieri școlari

7. DURATA PROIECTULUI : SEPTEMBRIE 2011– Iunie 2012

8. FORME DE REALIZARE :

Formele de realizare vor fi diversificate în funcție de tema abordată, de nivelul de vârstă al copiilor sau alte condiții: observații, povestiri, convorbiri, desene, activități practice, plimbări, excursii, drumeții, vizionări de diapozitive, jocuri de mișcare, jocuri distractive, expoziții, spectacole, vizionări de emisiuni TV, concursuri, etc. Indiferent de forma de realizare se va accentua ideea de folosire a contextului ludic în stimularea rutei individuale a învățării. Programul de activități va cuprinde activități realizate la nivelul unității marcând evenimente europene și programe de activități la nivelul grupeii.

10. CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. Crt.	ACTIVITĂȚI	DATA	PARTENERI	CINE RĂSPUNDE
1.	Pregătirea bazei materiale și teoretice pentru începerea derulării proiectului	Septembrie 2012	Educatoare, părinți, învățătoare, consilieri reprezentanți ai comunității	Educatoare, consilieri
2.	Activitate de informare. Ce este educația europeană? Cerințe și perspective. Metode active de învățare. Rolul comunității. Utilizarea unor metode de participare creativă „Brainstorming-ul”, „Mozaic”	Septembrie 2012	Părinți, cadre didactice, consilieri, reprezentanți O.N.G.-uri, Primărie Alba Iulia, D.G.A.S.P.C.	Educatoare, învățătoare de la Școala Specială Alba Iulia
3.	„La grădiniță ne jucăm cu toți împreună” – joc de rol	Octombrie 2012	Educatoare, părinți	Educatoare
4.	Activitate artistico-plastică – desen „Hora copiilor europeni”	Noiembrie 2012	Educatoare, învățătoare	Educatoare
5.	Activitate muzicală – „Imnul copiilor”	Ddecembrie 2012	Educatoare, părinți	Educatoare
6.	„Gânduri bune pentru copiii europeni” – redactarea unor „scisori” de către copiii preșcolari	Ianuarie 2013	Educatoare, reprezentanți Asociația „Sprijiniți copiii” Alba Iulia	Educatoare, reprezentanți O.N.G.-uri
7.	„Ajută-mă, te rog” – simularea unor situații concrete de viață cotidiană care necesită intervenția	Februarie	Educatoare, școlari, părinți, reprezentanți D.G.A.S.P.C.	Educatoare, reprezentanți

	celor din jur. - joc de rol; studiu de caz	2013	Alba Iulia	D.G.A.S.P.C.
8.	Oferim măștișoare copiilor de la Centrul de zi „Sfânta Ana” Alba Iulia. Desfășurarea unor activități în parteneriat.	Martie 2013	Asistenți sociali, pedagogi, educatoare, copii	Educatoare, asistenți sociali
9.	„Joacă-te cu mine, te rog!” – activitate desfășurată la „Leagănul de copii” Alba – desfășurarea unor activități interactive Oferim daruri copiilor de la Leagănul de copii, Alba - dulciuri, rechize, îmbrăcăminte	Aprilie 2013	Educatoare, părinți, copii, reprezentanți D.G.A.S.P.C., asistenți sociali	Educatoare, părinți, reprezenți D.G.A.S.P.C., reprezentanți de la Leagănul de copii, Alba
10.	„Dansează și cântă cu mine” – învățarea unor cântece și dansuri din cultura rromilor (sau altor etnii)	Mai 2013	Educatoare, părinți, copii, reprezentantul rromilor, învățătoare, copii Școala Specială	Educatoare, învățătoare de la Școala Specială Alba Iulia
11.	„Copile oricine ai fii, azi e ziua ta!” – program artistic Împărțire de pliante pe stradă	Iunie 2013	Părinți, copii, educatoare învățătoare, Școala Specială Alba, reprezentanți: D.G.A.S.P.C., Asociația „Sprijiniți copiii” Alba Iulia, Primăria municipiului Alba Iulia O.N.G-uri consilieri școlari, asistenți sociali	Educatoare

BIBLIOGRAFIE:

Ghergut, A., (2001), „Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale – Strategii de Educație integrată”, Ed. Polirom, Iași.

Ungureanu, D., „Educația integrată și școala incluzivă”, Editura de Vest, Timișoara

Vrașmaș, T., (2004), „Școala și educația pentru toți”, Ed. Miniped, București.

15. POVESTE DIN PĂDUREA POLUATĂ

Educatoare: Comănici Ana Letiția, Profesor: Vârtei Aurora G.P.P. ”Dumbrava Minunată” Alba Iulia

PERSONAJE: Scufița Roșie, Lizuca, Flori, Pitici, Copii.

COSTUME: Scufița Roșie va purta pelerină și o scufiță roșie, Florile vor purta rochițe infoiate, pe cap coroane din petale colorate, ele vor avea pete pe rochițe și petale, Lizuca va purta o rochiță simplă, Piticii vor fi costumați în salopete colorate, pe cap vor purta tichii, copiii vor purta haine după preferință

DECOR: Este reprezentată o poieniță în pădure; pe margine sunt așezați copaci confecționați, în mijloc sunt așezate personajele- flori.

RECUZITA: coșuleț pentru Scufița Roșie, un câțel de jucărie pentru Lizuca, hârtii aruncate pe jos, coșuri de gunoi confecționate.

Scufița Roșie privește cu atenție florile care sunt cu căpșorul aplecat, au pete pe ele și hartii în jurul lor.

SCUFIȚA ROȘIE: Sunt Scufița Roșie.

Din pădurea fermecată

Vreau să adun floricele.

- Ce-i cu voi, dragele mele?

FLOAREA 1: - Parcă n-am fi floricele.

Uite, pe tulpina mea

E-o cutie de vopsea

Și petalele mă dor,

Dă-mi o mână de-ajutor!

FLOAREA 2: -Uite, pe frunzele mele

Sunt hârtii de acadele,

Vino, scapă-mă de ele!

FLOAREA 3: Eu nu mai am nici culoare,

Parcă sunt coșar, nu floare,

Așa sunt de prăfuită

Și sunt tare ofilită.

FLOAREA 4: Iar eu ce să mai vorbesc:

În pădure-așa murdară

Nu mai vreau să locuiesc.

LIZUCA: Hai Patrocle pe aici

Vezi că e cam întuneric

Că nu mai sunt licurici.

Am auzit că pădurea

Plină de povești odată

Azi trebuie ajutată.

Haideți să ne sfătuim,

Poienița fermecată

Din nou să o curățim.

SCUFIȚA ROȘIE: Hai, piticilor la treabă

Și să adunăm degrabă

Tot ce-i rău și e murdar,

Poienița noastră dragă

Să fie curată iar.

PITIC 1: Dragii mei, o veste mare!

Vin copiii la plimbare

Prin pădurea noastră dragă

Să le cerem ajutor

Căci și ei iubesc pădurea

Și-mpreună cu copiii

Vom avea la muncă spor.

În scenă intră copiii cântând un cântec vesel.

Lumea asta-i minunată,

N-avem voie s-o stricăm

Hai s-o facem mai curată,

Mostenire s-o lăsăm.

Se opresc privind nedumeriți în jur.

COPIL 1: Vai, pădurea fermecată
Nu mai e deloc curată.
Cine a-ndraznit, copii
S- aducă gunoi aci?

COPIL 3: Unde-i aerul curat,
Oare cine l- a stricat?
Unde-s zâne și pitici?
Totul e pustiu pe-aici.

PITIC 2: Nu-i pustiu așa cum zici
Dar nu ne mai place-aici.
Vrem iar pădurea curată
Așa cum era odată

COPIL 4.: Hai atunci să ne unim
Și-mpreună să muncim.
Faceți coșuri, măi pitici
Și aduceți- le aici.

Piticii aduc coșurile de gunoi și le așează în centrul scenei.

COPIL 5: Strângem tot ce nu e bun
Și din iarbă și pe drum.
Ca să meargă treaba bine,
Hai cântați și voi cu mine.

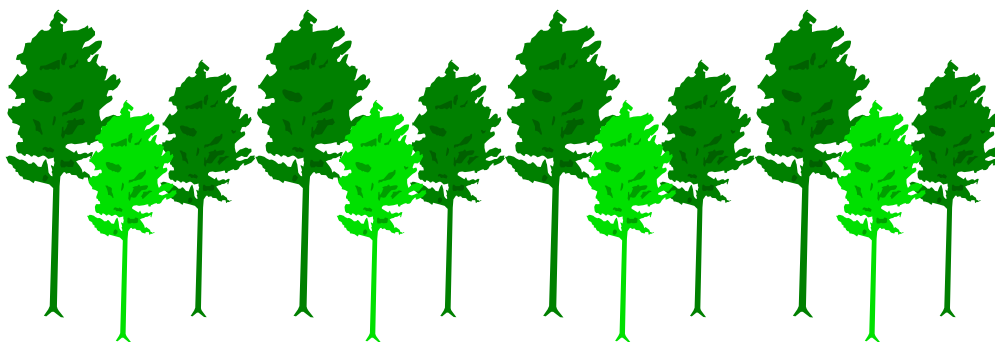
Toți din scenă se apucă de lucru, cântând:.

Refren: Lumea asta-i minunată,
N-avem voie s-o stricăm
Hai s-o facem mai curată,
Moștenire s-o lăsăm.

Recitativ: Peturi și sticle, cutii și cartoane,
Le vezi aruncate peste tot,
La munte, la mare, grămezi de gunoaie,
E timpul să spunem STOP!

Refren. : Lumea asta-i minunată,
N-avem voie s-o stricăm
Hai s-o facem mai curată,
Moștenire s-o lăsăm

Recitativ: Adunați, reciclați, curățați, desinfectați,
Nu stați să priviți pe fereastră !
Toți poluăm, hai soluții să aflăm,
PĂMÂNTUL E CASA NOASTRĂ!

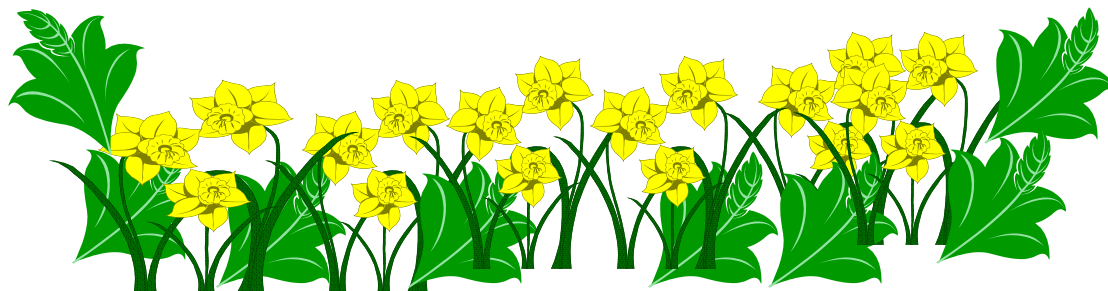

Refren:

COPIL 1: Totul e din nou curat,
Aerul e parfumat
De parfumul florilor
Dacă le-am dat ajutor.

COPIL 3: Poieniță de povești,
Cât de minunată ești!
Să rămâi mereu așa,
Dragă poieniță mea!

COPIL 4: Oameni mari, voi, dragi părinți,
Pădurea s-o ocrotiți!
Apărați-o pentru noi
Să ne bucurăm ca voi
De povești, de Feți – Frumoși,
De copacii cei umbroși,
De-al păsărilor cântat.
PĂSTRAȚI PĂMÂNTUL CURAT !

16. Proiect educațional cu comunitatea: JOCURI ȘI JUCĂRII ÎN VREMEA BUNICILOR

Coordonator: Prof. învă. primar, Comșa Călina
Școala Gimnazială “ Ion Bianu ” Valea Lungă, Jud. Alba

Titlul activității: *Jocuri și jucării în vremea bunicilor*

Locul de desfășurare: sala CDI

Data:

Durata: 1 oră

Argument

S-a constatat ca în ultimii ani copiii noștri au tot mai multe jucării achiziționate din comerț sau primite de la rude și prieteni. Nu există un eveniment în familie ca jucăria să nu fie pe masă. E bine că adorabilii noștri copii au cu ce să se joace. De multe ori însă aceste jucării pot deveni periculoase din cauza materialului din care sunt confecționate. Pieseile mărunte din care sunt confecționate aceste jucării devin de multe ori o mare problemă: de la a le pierde și atunci jucăria nu mai poate funcționa, până la înghițirea acestora.

Tot mai des sunt promovate jucăriile confecționate din material textile și lemn. Tot din acele materiale erau confecționate jucăriile cu care bunicii noștri se jucau. Păpușile din pănuși de porumb nu-și găseau alinare și nici somn. Acestea erau legănate, plimbate, îmbrăcate cu multă grijă și dibăcie de fete. Mingile din păr de vacă, lucrate cu meșteșug de fete și băieți săreau până în tavan, iar copiii se aruncau să le prindă. Resturile de material, lână sau cânepă erau adunate de către fete. Acestea coseau o față rotundă și dublă în care indesau bucățile de material. Prinseau cu acul orificiu rămas și mingea era

gata. Câtă bucurie, cât joc era! Toți copiii, în special băieții se adunau pe imaș, unde păzeau vitele, și încingeau câte un joc de fotbal cu *mingea de cârpe*, cum îi spunea bunica, încât uitau și de vite și de părinți.

Dar acestea nu erau singurele jucării. Iarna când era apa înghețată copiii se adunau pe râu. Din lemn își confecționau patine, adică două bucăți de lemn legate cu sârmă de bocanci. Câtă bătaie luau de la mamele lor când bocancii se strica!

Datorită situației economice, astăzi mulți părinți nu mai pot face față cheltuielilor. O povară este cumpărarea jucăriilor, pentru că micuții sunt învățați cu ele. Acestea sunt costisitoare, se strică repede. Dacă Moș Crăciun nu va aduce sub brad o jucărie nouă este o tragedie.

Acest proiect are menirea de a readuce în viața copiilor jucăriile care au fost cândva bucuria unor copii, jucării confecționate în familie din diverse material: pănuși de porumb, paie, resturi de material, bucăți de lemn, capete de sfoară, masturi, boabe, etc..

Scopul: confecționare unor jucării din resturi de materiale existente în casă, materiale din natură și exersarea anumitor jocuri de grup, în perechi sau individuale. Promovarea unei atitudini corecte față de sine și societate.

Obiective:

- formarea deprinderilor de lucru cu materiale naturale sau prelucrate existente în casă;
- învățarea unor jocuri cu jucării confecționate în familie;
- exersarea jocurilor de grup sau în perechi, în aer liber;
- atitudine pozitivă față de muncă și respectul față de cei ce muncesc;

Grupul țintă: elevii claselor a IV a A – 16 elevi

Analiza de nevoi: oferă elevilor șansa de a-și manifesta interesul pentru joc, (învățarea de noi jocuri) precum și confecționarea de jucării din material existente în gospodărie, material reciclabil.

Beneficiari direcți: elevii clasei a IV a A , Școala cu clasele I-VIII *Ion Bănuș*, Valea Lungă .

Beneficiari indirecți: părinții elevilor, comunitatea locală, cadre didactice din școală.

Resurse umane: cadre didactice, părinți, bunici

Resurse materiale: material textile, ată de diferite culori, nasturi, carton, boabe de fasole și porumb, pănuși și păr de porumb, calculator, aparat foto

Resurse informative: www.didactic.ro

Modalități și instrumente de evaluare: fotografii, înregistrare video.

Impactul asupra elevilor, părinți, cadre didactice: dobândirea de abilități în asamblarea unor material textile și din natură, plăcerea de a folosi obiecte în timpul jocului, cooperarea între populația școlară, și comunitate, descoperirea de noi jocuri.

Rezultate așteptate:

- elevi cu deprinderi de lucru în confecționarea unor jucării, folosind materiale reciclabile, materiale din natură;
- schimbarea atitudinii elevilor față munca ;
- elevi economi din punct de vedere financiar;
- relațiile cu comunitatea se bazează pe o mai mare apropiere și colaborare;
- elevi care-și vor petrece timpul liber departe de calculator;

Activități:

1. prezentarea câtorva jucării confecționate de părinți și bunici;
2. confecționarea jucăriilor;
3. învățarea unor jocuri de grup, în perechi, respectând regulile jocului;
4. expoziție de jucării;
5. Dramatizare” Judecata vulpii” Petre Ispirescu(păpuși confecționate de elevi)

Implementarea proiectului:

* Prezentarea jucăriilor confecționate de bunici și mămici. Descrierea etapelor de confecționare a acestora. Prezentarea jocului și a regulilor. Acestea au avut rolul de a familiariza elevii cu jucării ieftine, sănătoase, jucării care pot ocupa timpul liber sau pot scoate elevul de la calculator.

*Pregătirea unei expoziții cu jucăriile confecționate de elevi.

*Insușirea unor noi jocuri pe care le vor juca în timpul pauzelor, ora de sport.

*Exprimarea părerilor referitoare la jocuri și jucării din vremea bunicilor.

Diseminarea proiectului: expoziție cu jucării și obiecte de joacă, prezentarea înregistrării video și cu alte ocazii; informare transmisă la CCD Alba; publicarea de fotografii pe www.didactic.ro.

Evaluarea proiectului: discuții cu părinții, bunicii și cadrele didactice prezente; raport de evaluare a activității; analiza SWOT.

Motto:

*Hai dă calul să ajung
Unde-am fost odată prunc
Să beau apă de băut
Unde maica m-a născut.*

Dealul cu dor – Mircea Baniciu

17. Proiect educațional: CĂRȚI POȘTALE ÎN JURUL ȚĂRII

Concurs – Simpozion național, Ediția I, Durata: 12 luni, An școlar: 2012 – 2013

Coordonatori: Prof. înv. primar Adela Corbean, Prof. Sabina Marinescu

Școala Gimnazială Toma Cocișiu Blaj, jud. Alba

Unități școlare partenere:

Școala gimnazială *Simion Bărnuțiu*, Loc. Zalău, Jud. Sălaj
Școala primară *Lunca Ozunului*, Loc. Lunca Ozunului, Jud. Covasna
Școala gimnazială *Liviu Rebreanu*, Loc. Dragomirești, Jud. Maramureș
Liceul Bănățean *Oțelu Roșu*, Loc. Oțelu Roșu, Jud. Caraș-Severin
Școala gimnazială Nr. 3, Loc. Oțelu Roșu, Jud. Caraș-Severin
Școala gimnazială Nr. 79, Loc. București, Jud. Ilfov
Școala gimnazială *Diaconu Coresi* Nr. 2, Loc. Brașov, Jud. Brașov
Școala gimnazială *Ștefan Bozian*, Loc. Șeitin, Jud. Arad
Liceul Teoretic *Lucian Blaga*, Loc. Constanța, Jud. Constanța
Școala gimnazială *Cislău*, Loc. Cislău, Jud. Buzău
Liceul Teoretic *Gheorghe Lazăr*, Loc. Pecica, Jud. Arad

Alte instituții implicate în proiect:

Primăria Municipiului Blaj
Consiliul Județean Alba
Inspectoratul Școlar Județean Alba
Casa Corpului Didactic Alba
C.N. POȘTA ROMÂNĂ S.A., Oficiul Județean de Poștă Alba
Muzeul de istorie *Augustin Bunea*, Blaj, Alba
Biblioteca municipală *Școala Ardeleană*, Blaj, Alba
Centrul cultural *Iacob Mureșianu*, Blaj, Alba

Tipul proiectului:

- proiect național: concurs – simpozion

Locul desfășurării:

- în toate instituțiile partenere

Domenii de interes:

- activitățile școlare și extrașcolare care sunt în concordanță cu temele propuse

Argument:

Formarea identității începe odată cu sentimentul apartenenței la familie, la grupul de joacă, la colectivul de elevi, la comunitatea locală. Locul natal reprezintă, pentru majoritatea dintre noi, leagănul copilăriei și rădăcinile identității noastre.

Rostul nostru, al dascălilor, este acela de a trezi și cultiva sentimentul de mândrie cetățenească și de apartenență la acest pământ și la acest neam – patriotismul.

Proiectul își propune valorificarea activităților cu specific local ale elevilor și cadrelor didactice, aprofundarea cunoașterii locului natal și a comunității locale, remarcând schimbările naturale, economice, culturale, istorice care au avut loc de-a lungul timpului, surprinderea acestora în imagini, creații artistico-plastice și literare și realizarea unui Album de cărți poștale. Vor fi premiate 5 cărți poștale care au surprins imagini corespunzătoare celor 7 teme propuse, cu câte un ghiozdan echipat cu rechizite școlare, de către **Poșta Română, regiunea Brașov**, care admite existența unei curențe în circuitul poștal, al vederilor cu specific local.

Obiectivul general al proiectului:

Dobândirea de competențe și abilități de valorizare a relațiilor din cadrul familiei, școlii, comunității, de conștientizare a identității elevilor în mediul familial și social și de promovare a locurilor, personalităților, tradițiilor și obiceiurilor autohtone.

Obiective specifice:

- Valorizarea activităților de formare a personalității individuale și colective;
- Realizarea unui portofoliu de cărți poștale care să cuprindă imaginea specifică a steagului local, imagini din fauna și flora spontană și relieful local, cu fabrici/întreprinderi/îndeletniciri de tradiție locală, cu personalități literare, istorice, științifice, sportive care și-au legat numele de locul natal/de școală, cu portul popular, imagini din activitățile de voluntariat în comunitatea locală;
- Implicarea cadrelor didactice, a copiilor și părinților în promovarea și dezvoltarea unor forme alternative de educație;
- Descoperirea potențialului natural, economic și social local din perspectiva integrării fiecărui tânăr în viața comunității și promovarea comorilor culturale autohtone din viața comunității locale.

Grup țintă / Beneficiari:

- cadre didactice
- elevi
- părinți
- Poșta Română – regiunea Brașov
- comunitatea locală

Activități propuse:

1. Pe strada mea – familia, strada, cartierul, locul de joacă, etc.

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură
- ✓ Secțiunea 3 – Creație literară (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie

2. La pas prin împrejurimile natale – fauna și flora spontană și relieful local

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură
- ✓ Secțiunea 3 – Creație literară (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie

3. Ocupații și îndeletniciri locale – fabrici, întreprinderi, îndeletniciri locale

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură
- ✓ Secțiunea 3 – Creație literară (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie

4. Oameni și locuri – personalități literare, istorice, științifice, sportive locale

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură
- ✓ Secțiunea 3 – Creație literară (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie

5. Tradiție și folclor – portul popular, serbări, târguri tradiționale locale

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură
- ✓ Secțiunea 3 – Culegere de folclor (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie

6. Împreună pentru comunitate - activități de voluntariat în comunitatea locală

- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Pictură

- ✓ Secțiunea 3 – Creație literară (pentru elevi) – Referat / Proiect educațional (cadre didactice)
- ✓ Secțiunea 4 – Fotografie
- 7. Steagul – sigla localității mele**
- ✓ Secțiunea 1 – Desen
- ✓ Secțiunea 2 – Confectionare: hârtie/carton colorat, bețișor de lemn
- ✓ Secțiunea 3 – Fotografie.

18. ORIENTAREA ȘCOLARĂ ȘI PROFESIONALĂ – COMPONENTĂ A PROCESULUI EDUCATIV

Prof. Ing. Cosma Florin Cristian

Colegiul Tehnic „Alexandru Domșa” Alba Iulia

Orientarea școlară și profesională se înscrie în dinamica devenirii umane, fiind axată pe necesitatea individului de a se integra în viața socială și având tot mai mult caracter interdisciplinar.

Selecția profesională este actul de alegere, dintr-o anumită populație, a acelor persoane care corespund cel mai bine desfășurării cu succes a unei activități profesionale determinate.

Prin orientare profesională înțelegem acțiunea de îndrumare a individului spre o profesiune sau spre un grup de profesii în acord cu propriile disponibilități și cu comenzile sociale. Orientarea, care odinioară era numai profesională, a devenit cu timpul orientare școlară și profesională.

Orientarea școlară este o acțiune de îndrumare a elevului spre forma de învățământ potrivită, pentru a-i dezvolta optimal capacitățile și pentru a înlesni pregătirea lui pentru viață. Orientarea școlară precede în mod practic și chiar condiționează orientarea profesională. În același timp însă condiționarea este și inversă: ambele facilitează găsirea locurilor potrivite de muncă. În felul acesta se justifică aflarea locurilor de activitate potrivite care să asigure un randament sporit.

În fața orientării stau obiective majore, cu mari semnificații sociale:

- obiective privind lărgirea orizontului informațional: extinderea volumului de cunoștințe fundamentale; priceperi și deprinderi; asigurarea unei informații mai largi în domeniul fiecărei profesii; mobilizarea tânărului la autoinformare.
- obiective pe linia pregătirii psihologice a copiilor și tinerilor în vederea alegerii profesiei: intelectuale (înzestrarea cu capacități de utilizare a operațiilor gândirii, a inteligenței și a tuturor aptitudinilor generale, a întregului potențial intelectual); afectiv-motivaționale (interese, preferințe, înclinații, aspirații și opțiuni școlar-profesionale); volitiv-caracteriale (trăsături de personalitate, atitudini).
- obiective axate pe cerințele și relațiile psiho-sociale: apropierea școlii de munca productivă prin influențarea și determinarea opțiunilor școlare și profesionale în funcție de necesarul forței de muncă; facilitarea legăturii teoriei de practică și a stabilirii unei conexiuni între învățământ, cercetare și producție; sprijinirea autoorientării tinerilor; realizarea unei armonizări între capacitățile tânărului, gradul lui de pregătire, aspirațiile sale și cerințele sociale; formarea capacității de adaptare corespunzătoare și la timp în funcție de dinamica schimbărilor; preocuparea pentru cultivarea dorinței de autoperfecționare.

Orientare școlară și profesională reprezintă unul dintre obiectivele de bază ale școlii, dar în același timp al tuturor factorilor implicați în valorificarea optimă a resurselor umane. În felul acesta, orientarea școlară și profesională devine tot mai mult parte componentă a strategiei de dirijare și optimizare a pregătirii și perfecționării forței de muncă. Aceasta, cu atât mai mult, cu cât numărul profesiunilor este în continuă creștere, iar oamenii sunt diferiți ca înzestrare, ca pregătire și ca educație. Orientarea școlară și profesională încearcă să găsească un acord între aceste deosebiri. Nu sunt suficiente capacitățile și nici numai cunoștințele de profesiune. În ultimul timp, profesiunile moderne necesită îmbinarea măiestriei tehnice cu o bogată cultură tehnico-științifică.

Astăzi, prin orientare școlară și profesională se înțelege un proces educativ îndelungat și complex care urmărește dezvoltarea personalității copiilor și tinerilor în vederea opțiunii lor corecte spre școli și profesii și a viitoarei lor integrări sociale, în conformitate cu capacitățile proprii, cu gradul de pregătire și cu cerințele social-economice.

Cadrul organizat al orientării îl constituie unitățile de învățământ de diferite nivele. Acestea se evidențiază în condițiile societății moderne, în care complexitatea procesului învățării implică informarea și formarea în dezvoltarea personalității tinerilor. Orientarea școlară și profesională fiind considerată un proces complex de asistență psihologică, pedagogică, medicală și socială îndelungată, urmărește dezvoltarea personalității tinerilor în vederea realizării unor opțiuni corecte pentru școli și profesii. Pregătirea forței de muncă este legată și de cerințele calificării în diferite meserii și specialități a tuturor

elevilor. Caracterul de sistem al procesului de orientare școlară și profesională obligă la organizare, la coordonare, la control și la impulsionează spre activități cu efecte formative în pregătirea elevilor pentru viață.

Procesul de învățare își găsește corespondența și în formarea și dezvoltarea personalității elevilor, ceea ce facilitează actul orientării. Orientarea școlară și profesională presupune cultivarea de calități umane, precum și înzestrarea școlarilor cu informații legate de școli și profesii. Orientarea școlară și profesională nu este rezultatul acțiunii unui anumit factor educativ, ci presupune inițiative conjugate și variate. În afară de factorii din școală (profesorul de specialitate, dirigintele, maestrul-instructor etc.) acționează și alți factori din exterior (familia, medicul, unitățile economice, massmedia etc.).

Bibliografie:

1. Băban, A., *Consiliere educațională*, Cluj-Napoca, Editura Imprimeria Ardealul, 2001.
2. Radulian, V., *Elemente pentru o strategie a orientării școlare și profesionale*, București, Editat de Revista de pedagogie, 1980.
3. Tomuș, G., *Orientarea și dezvoltarea carierei la elevi*, București, Casa de Editură și Presă Viața Românească, 1999.

19. DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII PRIN ORELE LIMBA ȘI LITERATURĂ ROMÂNĂ

Prof. David Constantina, Liceul Sportiv Alba Iulia, Alba
Prof. Barabaș Otilia, Școala Gimnazială "Vasile Goldiș" Alba Iulia, Alba

Creativitatea constituie una dintre problemele majore ale învățământului actual, o problemă pe cât de grea pe atât de fascinantă. Creativitatea constituie un proces de însușiri și aptitudini psihice care, în condiții favorabile, generează produse noi și de valoare pentru societate. Ea este forma cea mai înaltă a activității omenești.

Școlarii mici au o creativitate naivă, grație fie imaginației bogate, fie curiozității, plăcerii de a fabula, spontaneității specifice vârstei. Cu cât se oferă mai mult posibilitatea copilului de a

fi spontan și independent, cu atât șansele ca acesta să devină o persoană creativă cresc. Școala este cea care trebuie să descopere potențialul creativ al elevilor sondând dimensiunile posibile ale personalității acestuia, să instruiască, să educe, să organizeze, să corecteze, să perfecționeze și să evalueze neîncetat procesul formării și desăvârșirii calităților necesare omului de mâine.

Având în vedere importanța **Limbii și literaturii române** ca obiect de studiu, dar și importanța acesteia în activitatea umană, voi prezenta, în cele ce urmează, câteva aspecte legate de modul în care am stimulat creativitatea elevilor, dezvoltându-le gândirea critică, flexibilă și originală. În acest scop, am utilizat, cu precădere, metode și tehnici activ - participative de grup, cum ar fi: *ciorchinele, metoda brainstorming, metoda pălăriilor gânditoare, metoda predării / învățării reciproce, cubul, etc.*

Ciorchinele este o metodă bazată pe scriere. Utilizarea ei presupune parcurgerea unor **etape**, cum ar fi:

- Se propune tema care urmează a fi cercetată, aceasta scriindu-se printr-un cuvânt în mijlocul tablei sau al foi de hârtie;
- Se notează în jurul acesteia toate ideile, sintagmele sau cunoștințele care le vin în minte în legătură cu tema respectivă, ducându-se linii între acestea și cuvântul inițial;
- Pe măsură ce se scriu cuvintele, se duc linii între ideile ce par a fi conectate;
- Activitatea se oprește atunci când s-a atins limita de timp acordată sau când se epuizează toate ideile.

Elevii vor respecta următoarele **reguli**

- Scriu tot ce le trece prin minte referitor la temă;
- Nu judecă, nu evaluează idei le propuse ci doar le notează;
- Nu se opresc până când nu epuizează toate ideile sau până nu expiră timpul alocat;
- Lasă să apară cât mai multe conexiuni între idei fără să limiteze numărul ideilor lor sau fluxul legăturilor dintre acestea.

Metoda pălăriilor gânditoare reprezintă un joc. Copiii se împart în șase grupe pentru șase pălării. Ei pot juca și câte șase într-o singură grupă. Împărțirea elevilor depinde de materialul studiat. Pentru

succesul acestei metode este important însă ca materialul didactic să fie bogat , iar cele șase pălării să fie frumos colorate , să- i atragă pe elevi . Fiecare culoare reprezintă un rol .

- Pălăria albastră - este liderul , conduce activitatea. Este pălăria responsabilă cu controlul discuțiilor , extrage concluzii - **clarifică, alege soluția corectă;**
- pălăria albă - deține informații despre tema pusă în discuție, face conexiuni , oferă informația brută, așa cum a primit-o – **informează;**
- Pălăria roșie - își exprimă emoțiile, sentimentele, supărarea față de personajele întâlnite, nu se justifică - **spune ce simte;**
- Pălăria neagră - este criticul , prezintă posibile riscuri , pericole, greșeli la soluțiile propuse, exprimă doar judecăți negative - **identifică greșelile;**
- Pălăria verde - oferă soluții alternative, idei noi , inovatoare, caută alternative - **generează idei noi ;**
- Pălăria galbenă - este creatorul , simbolul gândirii pozitive și constructive, explorează optimist posibilitățile, creează finalul - **efortul aduce beneficii .**

Apl icație: Clasa a II -a

Ciuboșelele ogarului , după Călin Gruia

*Pălăria albă povestește pe scurt textul ;

*Pălăria albastră îl caracterizează pe Iepure în contradicție cu Ogarul ;

*Pălăria roșie arată cum, Iepurele, având doi galbeni , mergea spre iarmaroc zgribulit și speriat ;

*Pălăria neagră critică atitudinea Iepurelui care, dând dovadă de naivitate, a crezut în cinstea Ogarului ;

*Pălăria verde - acordă variante de acțiune Iepurașului ;

*Pălăria galbenă găsește alt final textului

Cubul . Metoda presupune explorarea unui subiect din mai multe perspective.

Etape:

1. Realizarea unui cub pe a cărui fețe sunt scrise cuvintele: descrie, compară, analizează, asociază, aplică, argumentează;
2. Anunțarea temei ;
3. Împărțirea clasei în 6 grupe, fiecare având de analizat o temă de pe o față a cubului ;
4. Lucrul pe grupe;
5. Redactarea formei finale și afișarea ei pe tablă

Lecțiile de limba și literatura română oferă și alte posibilități de dezvoltare a capacităților de creație ale elevilor : povestirea cu schimbarea formei , povestirea prin analogie, continuarea povestirii , intercalarea unor noi episoade în povestiri , dramatizarea povestirilor , alt

final pentru povestirea dată, crearea de poezii și compuneri , ghicitori , comentarii , interpretări date textelor literare etc .

Creativitatea este fereastra larg deschisă ce-i dă imaginației aripi și puterea de a atinge înălțul, de a da viselor contur și împlinire. Ea aduce o rază de lumină înseninând frunțile, dând culoare vieții, aducând speranță în priviri. Ea alungă frica și neîncrederea, lăsând locul curajului și încrederii în sine. Să păstrăm această fereastră mereu deschisă pentru a primi mereu în suflet lumină , căldura și prospețime!

BIBLIOGRAFIE

Cerghit I . – Metode de predare , EDP București 1976

* * * Învățământ primar – nr . 4 editura Miniped București 2006

* * * Metode active la limba română – CCD Maramureș 2002

20. PROIECT TEMATIC: “SĂ NE CUNOAȘTEM TRADIȚIILE!”

Prof. inv. preșc. Decean Ioana Delia- G.p.p. Nr.12 Alba Iulia, Prof. inv. preșc Burnete Corina- G.p.p. Nr.12 Alba Iulia.

1. GRUPA: mare “Prichindeii”

2. OBIECTIVE GENERALE: cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie, care definesc portretul spiritual al poporului român; cunoașterea obiceiurilor și tradițiilor zonei noastre și a principalelor țări U.E., educarea copiilor în sensul păstrării tradițiilor și obiceiurilor neamului românesc, în contextul

integrării europene a României; formarea sentimentelor de dragoste și mândrie față de plaiurile natale; conturarea trăsăturilor “micului cetățean european” interesat de trecutul, prezentul și viitorul orașului natal, care să păstreze și să promoveze valorile autohtone.

3. OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- să identifice tradiții și obiceiuri specifice zonei noastre și țărilor membre U.E;
- să execute pașii de dans popular „Țarina”;
- să recunoască obiecte de artă populară specifice zonei;
- să realizeze obiecte de artă populară;
- să-și formeze deprinderi practice și gospodărești

4. RESURSE UMANE: 31 preșcolari, educatoare, părinți, profesor de istorie; muzeograf; meșteri populari.

5. RESURSE MATERIALE: obiecte de artă populară, DVD– uri cu muzică tradițională din țările U.E.; cărți; pliante; costume populare românești; hartă cu țările U.E. și ce are reprezentativ- legat de obiceiuri, tradiții și obiecte de artă populară- fiecare țară U.E.

6. RESURSE DE TIMP: 1 săptămână

7. METODE ȘI PROCEDEE: observația, conversația euristică, interviul, explicația, demonstrația, brainstorming, povestirea, învățarea prin descoperire.

8. FORME DE REALIZARE: observări, povestiri, convorbiri, activități artistice, vizite, vizionări PPT, jocuri de rol, etc.

9. INVENTARUL DE PROBLEME:

Ce știu copiii ?

- ✓ Cum se numesc aceste obiecte(tulnicul, donița și ciubărul);
- ✓ Din ce sunt făcute și ce culoare au;
- ✓ Unele obiceiuri și date specifice zonei noastre și țărilor U.E.

Ce doresc să aflu ?

- ✓ Ce vrem să știm despre tulnic, doniță și ciubăr;
- ✓ La ce se folosesc aceste obiecte;
- ✓ Cu ce unelte se confecționează aceste obiecte;
- ✓ Ce înseamnă modelele de pe tulnic, doniță și ciubăr;
- ✓ Cine confecționează obiectele de artă populară;
- ✓ Cu ce ocazie foloseau oamenii tulnicul.

10. REALIZAREA ÎN FAPT A PROIECTULUI:

Am pornit de la identificarea și cunoașterea obiectelor de artă populară primite de la bunicii unui băiețel din grupa noastră și apoi o vizită la Muzeul Unirii, urmate de discuții libere, în care am precizat ce obiecte populare de artă am văzut acolo, care este rolul lor în istoria poporului nostru și cât de important este să le păstrăm pentru generațiile care vin.

Cele mai importante acțiuni au fost consemnate în “Jurnalul grupei” și immortalizate în fotografii. Am desfășurat jocuri de rol, am realizat mape cu lucrări ale copiilor, expoziții cu obiecte lucrate de copii, albume cu fotografii, discuții cu meșteri populari, etc.

La toate activitățile au fost alături de preșcolari și educatoare și părinții, precum și reprezentanți ai muzeului, profesorul de istorie și în încheierea proiectului tematic au fost invitați și bunicii băiețelului, care sunt meșteri populari. În funcție de întrebările copiilor, am întocmit împreună harta proiectului. Ea a fost realizată cu ajutorul copiilor, ei lipind imaginile.

Inventarul de probleme și harta proiectului au rămas deschise pentru noi întrebări și au fost expuse într-un loc unde aveau acces atât copiii cât și părinții.

După această etapă, în *Caietul de corespondență* existent la grupă, am lansat părinților invitația, de a ni se alătura și a ne sprijini în demersul nostru. Ca urmare, o mămică a răspuns prompt scrisorii noastre procurându-ne, de la Consiliul Local o hartă cu toate țările U.E. și ce are reprezentativ- legat de tradiții, obiceiuri și obiecte de artă populară- fiecare țară.

Am stabilit metodele și procedeele care să permită o abordare integrată a activității zilnice, aceasta presupunând o pregătire minuțioasă, obiective clare și alegerea unor activități îmbinate cu jocuri didactice, astfel încât să fie complementare.

11. SCRISOARE PENTRU PĂRINȚI

Dragi părinți,

Noi, copiii, împreună cu educatoarele, am hotărât să ne cunoaștem mai bine orașul în care locuim, tradițiile și obiceiurile locale, pentru a le putea promova mai bine, în contextul integrării europene. Vrem ca în această săptămână să aflăm cât mai multe informații despre orașul nostru, monumentele istorice, tradiții și obiceiuri locale și din țările U.E., obiecte de artă populară, iar tema este “Să ne cunoaștem tradițiile!”.

Pentru ca activitățile noastre să fie cât mai plăcute și interesante vă rugăm să ne ajutați cu obiecte de artă populară, costume populare, imagini, materiale sau informații despre orașul nostru, despre obiceiurile și tradițiile locale. Iar pentru că suntem europeni am dori să includem aceste obiceiuri în contextul european făcând și o mică comparație între specificul tradițional al fiecărei țări U.E.

Vă mulțumim.

Copiii și educatoarele.

12. CENTRUL TEMATIC:

Pe o etajeră la intrare în sala de grupă, au fost expuse câteva obiecte de artă populară, poze, imagini, reviste, lucrări ale copiilor, *Jurnalul grupei*, harta proiectului, o hartă cu țările U.E. și ce are reprezentativ- legat de tradiții, obiceiuri și obiecte de artă populară- fiecare țară.

13. INVENTARUL DE ACTIVITĂȚI :

Activități pe domenii experiențiale(ADE) :

- DȘ- Cunoșterea mediului: *Ce știm despre obiectele de artă populară?* – observare,
- DȘ- Activitate matematică: *Câte stegulețe U.E. sunt?* – joc didactic;
- DEC- Educație muzicală: *Audiție – Cântece tradiționale din țările U.E.;*
- DEC- Educație plastică: *Obiecte de artă populară – tulnicul, ciubărul, donița, fluier* – desen;
- DOS- Educație pentru societate: *Portul românesc- lectură după imagini;*
- DLC- Educarea limbajului: *“Pui de român”- memorizare*
- DPM- Educație fizică- *Dans popular – Țarina.*

Jocuri și activități alese(ALA1):

- Alfabetizare: Citim imagini cu obiecte de artă populară de la noi și din alte țări U.E;
- Artă: Să decorăm tulnicul; Obiecte de artă populară – dactilopictură;
- Știință: Costume populare, de la noi și din alte țări U.E – observare; Recunoaște stegulețul!;
- Joc manipulativ: Vitrina cu obiecte de artă;
- Alfabetizare: Orașul Alba Iulia pe harta țării;
- Joc de rol: De-a magazinul cu obiecte de artizanat;
- Construcții – Construim harta U.E.; Mozaic – Ciubărul, donița și tulnicul, fluierul.

Activități complementare(ALA2)

- Vizită la Muzeul Unirii – observăm obiecte de artă populară;
- Concurs de proverbe și ghicitori, cântece populare românești;
- Joc de rol: La Târgul de fete de pe Găina;
- De-a interviul – întâlnire cu un meșter popular;
- Amenajarea expoziției cu lucrările realizate de copii și obiectele aduse de ei– cusături, țol, țesături, tulnice, fluier, donițe, etc;
- Șezătoare cu poezii, ghicitori, cusături, pe fondul muzical compus din cântece tradiționale țărilor membre U.E.

14. EVALUAREA:

Evaluarea proiectului s-a realizat prin amenajarea expoziției cu lucrările realizate de copii și obiectele aduse de ei: cusături, țol, tulnice, fluier, donițe și organizarea unei șezători cu poezii, ghicitori despre țările U.E., pe fondul muzical constituit din cântece tradiționale din țările U.E.

Prin acest proiect tematic, am contribuit la formarea „micul cetățean european” care să păstreze și să promoveze valorile autohtone.

15. BIBLIOGRAFIE:

- *******, *Programa activităților instructiv educative în grădinița de copii* – ediția a II-a revizuită și adăugită – București, 2005;
- **Aurelia Ana, Smaranda Maria Cioflică**, *Proiecte tematice orientative*, Editura Tehno-Art, 2003;
- *******, *Metoda proiectelor la vârste timpurii*, Editura Miniped, București.

21. PEDAGOGIA SOCIALĂ – EDUCAȚIA PRIN COMUNITATE

**Prof. învă. primar: Dragomirescu Lia,
Colegiul Tehnic “Apulum” Alba Iulia**

Experiența umană de-a lungul timpului a fost transmisă din generație în generație căpătând întâi forma “înțelepciunii” și a obiceiurilor privitoare la creșterea copiilor ca , mai târziu , să se consolideze în adevărate legi , norme , tradiții ale formării tinerei generații , în conformitate cu nevoile sociale.Determinate de trebuințele practice ale comunității , pedagogia socială a fost identificată ca “teorie” și “acțiune dirijată” , abia în secolul al XVIII-lea denumit “al luminilor”.Iluminismul a generat o concepție unitară , o perspectivă acțională de cultivare a tuturor oamenilor pentru a-i aduce la stadiul de cunoștiințe active.

Cel care a folosit pentru prima oară sintagma *pedagogie socială* este Paul Natorp (1854-1924).Ideea fundamentării pedagogiei și acțiunii educative pornind de la cunoașterea vieții sociale este astfel exprimată în lucrarea sa *Sozialpädagogik* : “Pedagogie socială înseamnă , în cel mai larg înțeles , că problemele de educație trebuie tratate științific în legătură cu chestiunile sociale sau , în sens restrâns , ca știința despre educație trebuie să se întemeieze pe știința despre viața socială.”Oamenii sunt educați prin comunitate , aceasta oferă scopuri educative și pune la dispoziție mijloacele pentru a le atinge.Conștiința de sine a omului se trezește și se dezvoltă numai prin opunerea și compararea cu alte conștiințe de sine.Între noțiunea de comunitate și cea de educație nu există deci numai un raport exterior ; educația nu poate avea loc decât în comunitate.Individul datorește totul comunității umane , societății , el trebuie să învețe nu numai să trăiască în societate , ci și să ia parte la clădirea societății.Natorp spunea: “Omul devine om numai prin societatea omenească” , în afara acestuia “ar recădea în animalitate”.De aceea educația nu poate fi decât socială , în comunitate indivizii “învață” prin “liber acord” să voiască același lucru , să înțeleagă scopurile acesteia.Educația, familia , școala , comunitatea nu renunțând la individualitate ci lărgind-o , dezvoltând-o prin contact cu ceilalți.Numai izolarea poate îngusta personalitatea , pe când comunitatea ridică pe noi trepte particularitățile individuale.Paul Barth preciza că “omul devine om numai prin societate” , iar Emile Durkheim în lucrarea sa *Educație și sociologie* spunea ca “omul pe care trebuie să-l realizeze educația în noi nu este omul așa cum l-a creat natura ci omul pe care îl vrea societatea , iar ea îl vrea așa cum îi cere structura sa interioară.”

Pedagogia socială , în concepțiunea actuală , urmărește ca finalitate integrarea socială a individului uman , accesul lui la diferite valori și modele acționale promovate de societate ; ea reprezintă o teorie generală de formare a omului , cu accent aparte pe asistența educativă oferită de stat și societate în afara cadrului acestuia.

Pedagogia socială în ultimul timp este asimilată “muncii sociale” , iar pedagogul social , ca practician primește însărcinările unui asistent social.El este atunci preocupat de grupurile sociale defavorizate , oferă consiliere și sprijin educativ familiilor în dificultate , se interesează de categoriile vulnerabile social (tineri , femei , vârstnici).Într-un cuvânt le acordă sprijin psihosocial celor care , temporar sau pe lunga durată , nu se pot articula exigențelor vieții social-economice.H. Schaul și K. Zenke găsesc că cele două profesii –pedagog social și asistent social – se suprapun adesea când au ca obiectiv consilierea , oferta de învățare socială , rezolvarea conflictelor centrate pe anumite probleme și crize individuale sau colective , îmbunătățirea condițiilor sociale și economice.

Prin învățare socială , prin exercitarea unor statusuri și roluri de complexități diferite , indivizii dobândesc experiența socială , își desăvârșesc competența acțională.Școala nu mai este un mediu artificial , ci caută prin forma sa , prin funcțiile sale , prin disciplina sa să se apropie de societatea adulților.Astfel au apărut forme de educație similare instituțiilor sociale : grupări “cetățenești” , asigurând învățarea democrației , a responsabilității și participării , a formelor de autoconducere.Au apărut însă și modalități alternative de educație , unele cu un puternic impact atât asupra tinerilor cât și asupra adulților.

Profesorul G. Văideanu distinge trei tipuri de educație care concură la formarea tinerei generații : *educația formală* este girată de autoritatea școlară , asimilarea conținuturilor transmise prin școală constituie o obligație pentru elevi , performanțele fiind sistematic evaluate.Conținuturile educației extrașcolare (*nonformale*) sunt reprezentate de totalitatea activităților cu caracter opțional sau facultativ promovate de școală , de organizațiile de tineret , de școală în colaborare cu societățile culturale , de elevi

înșiși. Activitățile nonformale joacă un rol important în identificarea și formarea talentelor , promovarea unui învățământ cu caracter interdisciplinar , antrenarea în descoperirea noilor “educații” (pentru pace și democrație , protejarea mediului , participare și schimbare etc.). Conținuturile *educației informale* sunt furnizate de informațiile vehiculate de mass-media , familie , contactele cu adulții sau alți copii în timpul vacanțelor , pe stradă , în instituții de cultură. Aceste informații au , desigur , o valoare inegală , impactul lor de ordin cognitiv , social , moral poate fi însa important.

Pentru o convergență a educațiilor paralele există câteva modalități de integrare a celor trei forme de educație :

- identificarea preocupărilor extrașcolare ale elevilor , prin discuții și chestionare , cu scopul de a identifica centrele de interes;
- organizarea în rândul profesorilor a unor dezbateri având ca obiectiv depistarea intereselor de vârf ale elevilor lor ;
- integrarea și interpretarea experiențelor cognitive , culturale , morale ale elevilor în demersul educativ ;
- organizarea unor ore de dirigenție pentru organizarea unor dezbateri etice , privind viața în colectivitatea școlară , pentru educația morală .

Școala nu poate ignora viața socială , izolându-l pe elev de problemele ei majore , nu poate spera să formeze punând între paranteze experiențele psihosociale ale viitorilor cetățeni. Din această perspectivă aceasta este în primul rând o instituție socială , o formă de “viață comună în care sunt concentrați cei mai eficienți agenți pe care îl vor face pe copil să adere la valorile moștenite ale omenirii și să-si întrebuinteze forțele proprii pentru scopuri sociale .” De aceea , școala trebuie să reprezinte viața actuală , viața reală , să reia și să extindă activitățile cu care copilul e obișnuit în familie , să fie înțeleasă “ca un aspect al vieții sociale”. Orice activitate desfășurată în comun are semnificația sa socială , constituie “proces prin care societatea progresează” pentru că îl familiarizează pe individ cu exigențele vieții comunitare. Noi toți trebuie să concepem activitățile tâmplărie , fierărie , țesătorie , cusut , și gătit ca metode de viață și învățare , nu ca obiecte de studiu distincte. Dar pentru a se întemeia ca “unitate socială naturală , școala trebuie să organizeze aceste preocupări ca activitate comună și productivă , facilitând formarea unor diviziuni naturale ale muncii , cooperarea reciprocă și emulația. Viața școlară organizată pe o bază socială este conexasă vieții economice , vieții de familie mediul geografic , social și cultural în care este implantată. În acest caz :

- actul educativ trebuie întemeiat pe cunoașterea vieții sociale , a credințelor comunității , pe studiul societății;
- comunitatea oferă scopuri și mijloace pentru a forma cetățeni ; educația nu poate fi decât socială în , prin și pentru societate ;
- educația cetățenească , în comunitățile de muncă dezvoltă calitățile personale comportamentul participativ ; individual trebuie să experimenteze personal , să realizeze un continuu dialog cu mediul ;
- educația înseamnă deci o “socializare metodică” a tinerei generații , ajutându-i pe tineri să încorporeze idei , credințe , tradiții , obiceiuri , practice morale ;
- instituția educativă trebuie să se articuleze vieții , realității sociale , să faciliteze experiențe participative , să constituie locul unui antrenament psihosocial pentru viitorul cetățean.

În școală se va pune accentul , tot mai mult , pe însușirea unor deprinderi de adaptare – a învăța cum să înveți – mai curând decât pe conținutul materiilor. Educația nu va mai fi destinată exclusiv copiilor și tinerilor , indivizii vor dori să învețe întreaga viață. Vor învăța însă mai ales valori , atitudini , stiluri de viață , întreaga societate va învăța , încât educația va înceta să mai fie o problemă pedagogică , ea va deveni , din ce în ce mai mult o problemă socială și politică.

Bibliografie :

- Neculau , Adrian , 2004 , *Educația adulților* , Editura Polirom ;
Hatos , Adrian , 2006 , *Sociologia educației* , Editura Polirom ;
Schaub , Horst ; Zenke , Karl G. , 2001 , *Dicționar de pedagogie* , Editura Polirom

22. MEDIUL ÎN VIAȚA OMULUI. ABORDĂRI CETĂȚENEȘTI EUROPENE ȘI ROMÂNEȘTI.

*Prof. inv. primar și preșcolar Dușa Adriana-Elena
Grădinița cu Program Prelungit "Piticot" Cîmpeni*

Interesul viu pentru cunoaștere pe care îl prezintă copiii la vârsta preșcolară îi face să își îmbogățească experiența cognitivă, lărgindu-le cunoștințele despre mediul înconjurător. Implicit se va realiza și dezvoltarea vorbirii preșcolarilor, deoarece ei vor intra în contact cu adulții, cu mediul înconjurător, care le va furniza copiilor cuvinte și expresii noi, situații de comunicare noi.

Mijlocul principal de transmitere a cunoștințelor în grădinițele de copii este observarea. Prin intermediul observării organizate și sistematice educatoarea le va transmite copiilor cunoștințe variate despre activitățile oamenilor muncii, despre zonele geografice ale țării, despre plantele care cresc în anumite regiuni ale țării, despre animalele care trăiesc în țara noastră, despre orașele țării, despre fenomene ale naturii legate de succesiunea anotimpurilor.

Datorită observărilor din grădiniță copiii încep să intuiască relațiile de cauzalitate din natură, modul de creștere și îngrijire a plantelor, modul de creștere și hrănire a animalelor domestice, peisajul natal și construcțiile din jurul lor.

Cunoașterea mediului înconjurător influențează în mare măsură vocabularul preșcolarilor îmbogățindu-l, duce la dezvoltarea atenției, gândirii, memoriei.

Observând activitatea practică a oamenilor, discutând cu ei, urmărindu-le munca sau cum lucrează, preșcolarii înțeleg tot mai bine unele relații de muncă și învață să prețuiască munca, să iubească și să respecte pe oamenii muncii, să cunoască rolul muncii și importanța ei în societate.

Cunoscând peisajul și bogăția ținutului natal, construcțiile semețe și monumentele culturale și ale naturii vor îndrăgi tot mai mult natura, frumosul, patria.

Prin urmare, cu ajutorul observării mediului înconjurător copiii de vârstă preșcolară progresează și își dezvoltă sentimente puternice față de patrie, natură, animale. Aceste sentimente și cunoștințe acumulate și sistematizate prin intermediul activităților de cunoaștere a mediului înconjurător contribuie la educația morală a copiilor, la influențarea pe viitor a comportamentului preșcolarilor față de semenii, de patrie, de natură, de tot ceea ce ne înconjoară.

Preșcolarii astfel instruiți vor deveni cetățeni destoinici și vor contribui cu râvnă la îmbogățirea țării noastre și vor păstra neschimbate obiceiurile și tradițiile românești.

Atât în țara noastră cât și în alte țări europene este prevăzută în curriculumul preșcolar și școlar lărgirea treptată și sistematică a cunoștințelor despre viața socială și despre natură, cultivarea dragostei față de muncă și de oamenii muncii, cultivarea dragostei față de patrie, a sentimentelor de admirație și de mândrie pentru bogățiile și frumusețile ei.

Cunoașterea mediului influențează pozitiv evoluția preșcolarilor și implicit a patriei, care va avea niște cetățeni de calitate.

Toate aceste cunoștințe noi dobândite din mediul înconjurător vor modela personalitatea preșcolarilor și vor crea caractere puternice capabile să contribuie la renașterea economică și morală a spațiului carpato-danubiano-pontic.

Educația începe în familie și se continuă la grădiniță. Grădinița reprezintă baza învățământului primar. În învățământul primar se va continua transmiterea cunoștințelor legate de mediul din imediata apropiere a copiilor, despre activitatea copiilor și adulților în familie și în grădiniță, despre activitatea practică a oamenilor din țara noastră (munca oamenilor în ateliere, fabrici, uzine, pe șantiere și în diferite instituții), despre satul sau orașul natal, despre fenomenele naturii, despre plantele și animalele specifice florei și faunei țării noastre.

La finalul ciclului de învățământ copiii vor deveni cetățeni capabili să contribuie la dezvoltarea durabilă a României.

Bibliografie:

1. Borțeanu Silvia, Brănișteanu Rodica, Breben Silvia, Fulga Mihaela, Grama Filofteia, Haiden Roxana,
2. Ignat Eugenia, Mânzu Liliana, Necula Gabriela, Nicolae Irinela, Popescu Carmela, Răileanu, "Curriculum pentru învățământul preșcolar", București, Editura Didactica Publishing House, 2009;
3. Dumitrana Magdalena, "Copilul, familia și grădinița", București, Editura Compania, 2000;
4. Preda Viorica, "Educația pentru știință în grădiniță", București, Editura Compania, 2000.

23. ROLUL ȘCOLII ȘI AL FAMILIEI ÎN CUNOAȘTEREA INDIVIDUALITĂȚII ELEVILOR

Prof. Psiholog Filimon Ana-Maria
Grădinița cu Program Prelungit Nr.12 Alba-Iulia

În sistemul de învățământ românesc, cadrul activității educative școlare și extrașcolare constituie spațiul capabil de a răspunde provocărilor societății actuale, în sensul în care conceperea flexibilă a acesteia permite o continuă actualizare a conținutului învățării și a metodelor didactice centrate pe elev, precum și o monitorizare și evaluare de calitate a rezultatelor învățării. Totodată particularitățile specifice facilitează implementarea noii abordări didactice prin care elevul devine resursă, producător, lider de opinie, deci participant activ.

Pentru a stimula dezvoltarea cognitivă, spirituală, interpersonală și socială, activitatea educativă școlară și extrașcolară are mereu în atenție nevoia de adaptare la cerințele individuale, diverse ale tuturor copiilor, la interesele de cunoaștere și potențialul lor. Contextele create de diversele modalități de concretizare a acestui tip de educație: proiecte, manifestări punctuale, aplicații tematice etc, oferă posibilitatea abordărilor interdisciplinare, cross-curriculare și transdisciplinare, exersarea competențelor și abilităților de viață într-o manieră integrată, de dezvoltare holistică a personalității.

Formarea deplină și armonioasă a personalității, în vederea integrării cu succes în societate și în conformitate cu idealul educațional, vizează mai multe laturi care se urmăresc în procesul de învățământ; aceasta fiind latura intelectuală, latura morală, latura estetică și latura fizică. Educarea presupune pe de o parte, transmiterea de informații, cunoștințe diverse, deci, vizează aspectul informativ al procesului de învățământ, iar pe de alta parte, se urmărește formarea și dezvoltarea capacităților intelectuale de operare cu aceste cunoștințe: gândirea, memoria, limbajul, procesele psiho-fizice, motricitatea, senzorialitatea și nu în ultimul rând formarea unor comportamente morale. Acest ultim scop vizează latura formativă a procesului de învățământ. Diverse teorii pedagogice au situat diferit aceste două laturi, acordând priorități când, uneia când alteia. Experiența a dovedit însă că numai o unitate între informare și formare în procesul de învățământ va asigura realizarea cu succes a scopurilor și obiectivelor educative pe care școala le urmărește.

În procesul instructiv-educativ trebuie să ținem cont, alături de strategiile didactice, metodele și procedeele didactice, de o serie de factori, și anume: individualitatea elevilor, de caracteristicile lor de vârstă, de nivelul intelectual, aptitudini, opțiuni profesionale, convingeri, interese, influențe de mediu școlar și familial, factori de durată sau intervenții bruște cu impact asupra personalității lor. În acest caz organizarea acțiunilor instructiv-educative, presupune *cunoașterea individualității* elevilor și ca urmare, se cere organizarea în așa fel a activității instructiv-educative și a sistemului școlar în ansamblu, încât să permită găsirea unor *posibilități integrative*, accesibile pentru fiecare copil în parte.

Pentru ca principiul egalității șanselor în ceea ce privește dreptul fiecărui educabil în parte de a-și descoperi și valorifica la maximum potențialul intelectual de care dispune, să poată fi cu mai mare ușurință aplicat trebuie în primul rând să se cunoască cât mai bine particularitățile psihologice ale copilului manifestate în conduită și în învățare.

Metodele de cunoaștere psihologică a elevilor, în care sunt folosite metode și mijloace care asigură o mai mare obiectivitate studiului cercetării realității, și anume: tehnicile de observație, mijloace experimentale, psihometrice, metoda convorbirii, metoda anchetei psihologice, sondajele de opinie, chestionarul, ancheta pe bază de chestionar, metoda biografică sau anamneza, metoda povestirilor de viață, metoda analizei produselor activității, studiul de caz, sunt cele mai des utilizate în cadrul acestui proces de cunoaștere psihologică a elevilor.

Mai jos prezentăm un ansamblu de secțiuni ce indică temele majore ale cunoașterii și caracterizării copilului, cum ar fi: date personale, date familiale, date privind rezultatele activității școlare și extrașcolare; date referitoare la procesele intelectuale și la stilul activității cognitive; date privind linia de conduită în raport cu lecția și în raport cu grupul de apartenență; date privind trăsăturile de personalitate (întâlnim cinci mari domenii ale personalității: temperament, emotivitate, dispoziții afective predominante, însușiri aptitudinale, trăsături de caracter în devenire). Datele necesare completării acestor secțiuni se obțin prin studiul de documente, observații, contacte, convorbiri cu părinții, rezultate oferite de testele aplicate etc.

În urma consemnării datelor ce susțin informațiile despre copil, respectiv: rezultate obținute de copil în cadrul categoriilor de activități desfășurate în școală; concluzii și recomandări pentru activitatea ulterioară a copilului; particularități ale debutului școlarității; probe psihologice; mențiuni și observații ale cadrului didactic.

Aceste secțiuni nu trebuie privite ca niște compartimente strict delimitate. De exemplu, însușirile aptitudinale se regăsesc parțial în tabloul performanțelor școlare, al inteligenței, al creativității etc. Aceste aspecte trebuie utilizate și valorificate într-o manieră flexibilă care nu fixează odată pentru totdeauna o caracteristică și nu dă verdicte, ci pune mai degrabă un diagnostic de tranziție; fiind suficient de elastic, lăsând deschisă perspectiva consemnării schimbărilor ulterioare.

Cadrul didactic, concomitent cu activitatea de instruire și educare, în colaborare cu psihologul școlar și familia inițiază și un demers de cunoaștere a personalității copilului, cele două acțiuni- educația și cunoașterea celui educat- aflându-se într-o strânsă legătură.

De aceea, reamintim faptul că, alături de cadrul didactic, psihologul de specialitate, căruia i se cere nu doar stăpânirea perfectă a tehnicilor, ci o vastă cultură, multă intuiție și în plus față de aceasta și pasiune pentru domeniu, capacitatea empirică și dorința de a “vedea”.

Aici-în măsura în care s-ar putea realiza și la nivelul colectivelor didactice din școală-“munca în echipă” ar fi și mai potrivită: deoarece din puncte și unghiuri de vedere diferite, se pot strânge mereu date în plus despre aceeași clasă sau realitate care sunt elevii luați ca indivizi. Ca urmare, această „muncă în echipă” ar înlocui tot mai mult activitatea de cercetare și punctul de vedere pur individual.

În măsura în care se cooperează (în primul rând cu specialistul), profesorul unei anumite specialități, împreună cu psihologul și cu ceilalți, pot forma în școală un *grup de diagnostic* tocmai pentru că este o echipă de persoane cu orizonturi diferite și scopuri comune, care trebuie să accepte-deoarece trăiesc zilnic experiențe comune și care pot să aibă scopul de a înțelege fenomenele care se produc în clasele de elevi, că pot fi evident îndrumați în calificarea lor pe parcurs de către psihologul școlar. Aceasta-adică investiția în învățare și mai ales cum să învățăm până la autoinstruire, autoeducare-este pentru noi cea mai mare resursă și șansă în ceea ce privește dezvoltarea multiplă în care ne aflăm.

Astfel, realizându-se o îmbinare a cunoașterii și recunoașterii trăsăturilor psihice stadiale și de vârstă cu informații privind trăsăturile psihice individuale prezente ale elevului se poate să se întrevadă cum va evolua copilul ulterior, cadrul didactic-psihologul putând să emită predicții cu privire la probabilitatea șanselor și reușitelor sale. Pentru aceasta este necesar ca rezultatele cunoașterii psihologice a copilului să fie incluse într-un demers de caracterizare a acestuia.

Noi, cadrele didactice în colaborare cu psihologul și familia formăm personalitatea copilului respectând nivelul și ritmul său de dezvoltare și, totodată, înzestrăm copilul cu acele cunoștințe, capacități și atitudini care să stimuleze raportarea efectivă și creativă la mediul social și natural și să permită continuarea educației.

Considerând că prin referirile la necesitatea *cunoașterii psihologice, a metodelor, a simțului diagnostic, a condițiilor și principiilor* unui bun *diagnostic* am reușit să răspundem la întrebările *CUM* se pot dobândi cunoștințe despre personalitatea fiecărui elev și *CE* fel de *DECIZII* se iau cu privire la procesul instructiv pe baza acestora, respectiv, *CUM* se poate asigura intervenție adecvată, pentru ca aceasta să se realizeze (având în vedere timpul și posibilitățile limitate și o multitudine de alți factori, care nu ne îngăduie să cunoaștem *TOT* și *TOATE*).

Prin urmare, cunoașterea psihologică are același drum ca orice proces de cunoaștere, adică merge de la fapte spre ipoteze, pentru a le verifica pe acestea din urmă cu ajutorul unor noi date de control; ea trece de la fapte care cuprind întotdeauna o parte de interpretare, de inferență, spre a verifica apoi, această interpretare cu ajutorul unor noi fapte, procesul nefiind niciodată încheiat.

Credem că numai prin stimularea copilului în perceperea, cunoașterea și stăpânirea mediului apropiat, prin stimularea creativității, intuiției, imaginației, prin formarea motivării pentru învățare, gândită ca activitate socială, șansele și reușitele sale să atingă nivel optim. Doar implicarea și colaborarea eficientă școală - familie reprezintă o reușită a procesului educațional.

Prin valorificarea spațiului democratic oferit de activitatea educativă școlară și extrașcolară de a experimenta noi posibilități de dezvoltare, de atragere, încurajare și stimulare a tinerei generații în îmbunătățirea calității vieții, societatea nu va avea decât de câștigat, investiția în educație având un feed-back și un rezultat concret al eficienței sale.

Prin satisfacerea dorințelor și intereselor de cunoaștere a tinerilor, sistemul educațional va deveni centru resursă de dezvoltare a comunității locale.

BIBLIOGRAFIE

1. Marcus I., Mateiu R., Negru E., Toma F., *Caietul preșcolarului. Fișa de caracterizare psihopedagogică a copilului preșcolar*, Editura Școala Noastră, Zalău-Sălaj, 2007
2. Hudițean A., *Metode de cunoaștere psihologică-cunoașterea psihologică a elevilor*, Editura Alma Mater, Sibiu, 2001
3. Zlate M., *Introducere în psihologie*, Editura Polirom, 2000
4. Cosmovici A., Iacob L., coordonatori- *Psihologie școlară*, Editura Polirom, 1998
5. Pavelcu, P., *Cunoașterea de sine și cunoașterea personalității*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980

24. REUȘITA ȘCOLARĂ – PREMISĂ A DEZVOLTĂRII DURABILE

Caizer Daniela,
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor socio-umane
Fulea Sorina-Diana,
Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor chimie

Ce se poate spune despre dezvoltarea durabilă? Este vorba despre un concept socio-economic care implică o responsabilitate față de calitatea resursei umane lansate pe piața muncii, cauză a eficienței economice ridicate cu consum minim. Această responsabilitate este asumată de către școală care se însușește într-un factor decisiv în ceea ce privește pregătirea tinerilor pentru o inserție adecvată pe piața muncii, simultan cu asumarea rolului de „consilier” în orientarea școlară și profesională. Abordarea socială a educației este necesară în contextul formării și dezvoltării omului ca personalitate. Educația are ca finalitate socializarea metodică a tinerei generații, actul educativ este întemeiat pe cerințele sociale și este orientat în funcție de finalitățile pe care le urmărește. Printre funcțiile educației se impun:

- proiectare a nevoilor, cerințelor, exigențelor sociale;
- anticipare a profilului personalității prin modelul de om;
- reglare prin feed-back (perfecționare prin raportarea la rezultate).

Aceste finalități (funcții) sunt plasate din stadiul teoretic în cel practic cu ajutorul școlii, al sistemului de învățământ. Chiar dacă actul educativ este orientat asupra fiecărui individ luat ca unicitate sub aspectul personalității și al psihismului, permanent acest individ este raportat la social, la exigențele acestuia, pe lângă unicitate trebuind să funcționeze la un moment dat și „actorul social”. Pentru a putea vorbi despre conceptul de „om” nu este suficientă dezvoltarea biologică; aceasta asigură conservarea unei specii mai apropiată de regnul animal decât de umanitate, ci este nevoie și de o reproducere a „capitalului social și cultural” al umanității. Fiind determinată de condițiile sociale, educația a urmărit reproducerea continuă și fidelă a acestora. În epoca contemporană are loc o schimbare: pregătirea oamenilor pentru o societate care nu există încă; de aici rezultă caracterul prospectiv al educației, raportarea acesteia nu numai la societatea prezentă, ci și la viitor. Pentru că societatea modernă se află într-o permanentă devenire, transformare, copilul trebuie pregătit pentru a face față schimbărilor, pentru a se adapta în funcție de cerințe, pentru a putea accede oricând la un status social ridicat, chiar dacă condițiile inițiale de acțiune sau schimbă. În condițiile în care ereditatea și mediul (în speță mediul familial) sunt prezente obligatorii, dar având contribuții aleatoare în raport cu sensul procesului dezvoltării ontogenetice, societatea umană a perfecționat în timp un mecanism special de diminuare a imprevizibilului și de creștere a controlului asupra procesului dezvoltării individuale. Acest rol îl îndeplinește educația, care a primit o multitudine de definiții, iar în accepțiunea sa cea mai largă, educația poate fi definită ca activitatea specializată, specific umană, care mijlocește și diversifică raportul dintre om și mediul său, favorizând dezvoltarea omului prin intermediul societății și a societății prin intermediul omului (Faure, E., 1974).

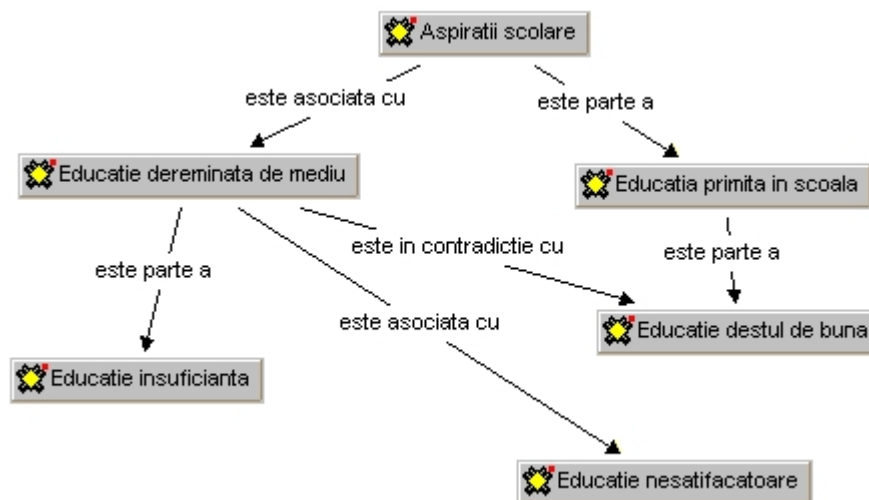
Poate deveni educație (și apoi autoeducație) orice act personal, interpersonal sau transpersonal care facilitează interacțiunea subiect-obiect în direcția unei finalități transformatoare. Din această perspectivă, educația apare ca fiind liantul dintre potențialitatea de dezvoltare („propusă” de ereditatea individului) și oferta de posibilități a mediului. Ea face medierea între ceea ce s-ar putea (ereditatea) sub aspectul conținutului, momentului, nivelului, intensității, duratei, formei, mijlocului, etc. și ceea ce se oferă (mediul). O acțiune educativă reușită armonizează cererea și oferta, ceea ce nu este deloc ușor, pentru că, date fiind unicitatea eredității și unicitatea constelațiilor de mediu, nu există rețete.

În condițiile în care societatea contemporană reclamă pentru integrarea socio-profesională o serie de documente care să ateste capacitățile unei persoane, documente care nu pot fi obținute decât prin

parcursul succesivă a treptelor de învățământ, considerăm necesar studiul problemei în cauză pentru a găsi eventuale soluții de obținere a performanțelor prin intervenția asupra factorilor socializatori, fiind mult mai productivă prevenția prin schimbarea cauzelor care determină efecte negative decât „schimbarea” consecințelor.

Pentru a înțelege mai bine demersul nostru propunem studiul a doua rețele semantice rezultate în urma discuțiilor cu părinții elevilor de clasa a VIII-a (pe baza ghidului de interviu, Anexa 1).

Rețeaua semantică – Aspirații educaționale

Punctul de plecare în explicarea rețelei îl constituie aspirațiile școlare ale părinților în legătură cu copiii lor. Aceste aspirații sunt asociate cu educația determinată de mediu și sunt parte a educației primite în școală. Se constată deci, încă de la început, interdependența dintre factorii de mediu și educația primită de copil în școală. Educația determinată de mediu este parte a educației insuficiente pentru că nu poate epuiza toate cerințele societății referitoare la obținerea unui status social ridicat. Pentru că, pe lângă educația morală, comportamentală, respectarea unor reguli sociale mai este nevoie de educație științifică și de dobândirea unor comportamente sociale adaptative, potrivite tipului social viitor, educația determinată de mediu este parte a educației insuficiente și este asociată cu educația nesatisfăcătoare fiind nevoie de un alt tip de educație pentru a asigura reușita școlară (educația primită în școală).

Educația primită în școală este parte a educației destul de bună și se află în contradicție cu educația determinată de mediu. Chiar dacă este parte a educației destul de bună, nici educația primită în școală nu poate realiza singură reușita școlară a elevilor. Cuvântul „destul” exprimă dependența acestui tip de educație de educația determinată de mediu, de educația familială, fiind nevoie de o completare reciprocă, de o colaborare între factorii educaționali. Educația oferită de mediu oferă baza de lucru pentru educația primită în școală, educație care, ca o acțiune specializată, poate fructifica ereditatea, consecințele stilurilor educative ale părinților, poate definitiva „proiectul moral și științific” al elevului.

Tot din analiza acestei rețele semantice putem deduce că părinții percep școala ca pe un factor complementar care îi poate ajuta în creșterea și educarea copiilor, care poate suplini eventualele lacune pe care le au ei în ceea ce privește așteptările societății actuale. Școala nu este percepută ca un substitut sau ca o autoritate absolută care preia la un moment dat conducerea vieților copiilor fără a mai ține seama de familie, ci este percepută ca o posibilă cale de a asigura un viitor prosper celor care o urmează. De aceea părinții renunță la o parte din timpul copiilor în favoarea școlii pentru a obține de la aceasta sprijinul necesar reușitei școlare, implicit reușitei în viață.

Se constată deci, că în rețeaua semantică „Aspirații educaționale” s-au format legături care ne ajută să înțelegem modul în care este înțeleasă educația școlară de către unii dintre părinții elevilor de clasa a VIII-a și interdependența dintre educația determinată de mediu (categorie în care intră și educația din familie – mediul este definit ca totalitatea elementelor cu care individul intră în contact pe parcursul vieții sale) și educația primită în școală (ca acțiune specializată).

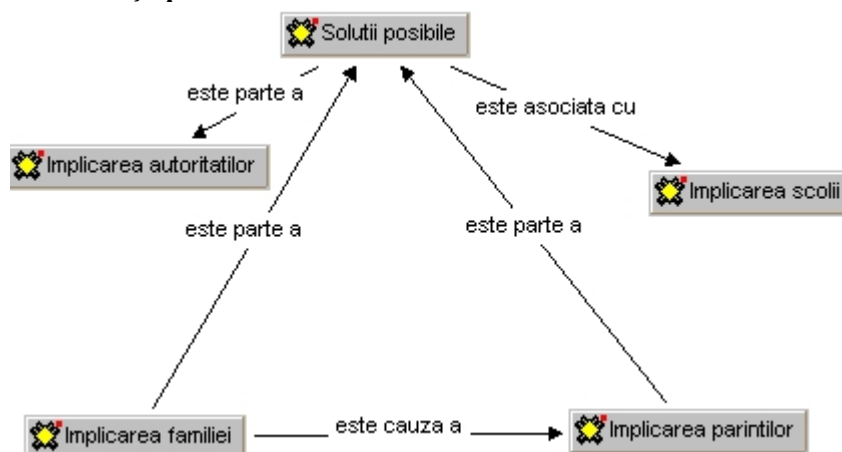
Deci familia reprezintă mediul educațional primar, grupurile sociale (societatea) mediul educațional secundar, iar școala mediul educațional terțiar. Cele trei niveluri sunt organizate ierarhic, piramidal, bazându-se unul pe celălalt. Prin parteneriat se poate ajunge la reușita școlară, se poate atinge standardul, aspirațiile părinților în legătură cu proprii copii.

Soluții posibile pentru anularea influențelor negative ale agenților socializatori și pentru obținerea de reușite școlare pot fi parte a implicării autorităților și sunt asociate cu implicarea școlii.

Implicarea autorităților presupune asigurarea cadrului, economic și social, propice pentru manifestarea intelectuală a copiilor prin parteneriate menite să suplinească eventualele lipse ale resurselor materiale prin diferite tipuri de recompense acordate elevilor merituoși. Astfel, autoritățile competente în domeniul educațional dar și cele din domeniul economic, pot acorda ajutoare materiale, sub formă de bani sau rechizite, elevilor care dispun de venituri reduse. Tot ele sunt cele care ar putea acorda recompense elevilor care obțin diverse premii la concursuri școlare pentru a-i motiva pozitiv și ar putea interveni cu o serie de măsuri de susținere. Tot autoritățile sunt cele care ar putea asigura o bază materială performantă în școli pentru desfășurarea învățământului la nivel maxim de eficiență. Aceste soluții nu pot fi aplicate însă fără aportul școlii, care trebuie să se preocupe la rândul ei, printr-un management eficient, de găsirea unor soluții apte de a atrage venituri suplimentare folosite pentru recompensarea elevilor sau pentru achiziționarea de materiale didactice.

Pe lângă preocuparea de a identifica aptitudini la copii, a le perfecționa și educa, de a-i orienta școlar și profesional, școala trebuie să asigure un climat optim desfășurării procesului de învățământ și să intervină atunci când proprii elevi se confruntă cu diverse probleme. Pentru aceasta este necesară o cunoaștere a condițiilor de viață ale elevului, cunoașterea mediului familial și întreținerea unui dialog activ și permanent cu părinții. În cazul nostru putem vorbi despre triada familie -școală-autorități (comunitate); fiecare partener are anumite interese de realizat, interese individuale emerg spre același punct: asigurarea unui sistem de învățământ eficient, capabil să ofere societății indivizi bine pregătiți socio-profesional.

Rețeaua semantică: Soluții posibile

Se dorește acest lucru, chiar dacă din motive diferite: familia – părinții doresc obținerea unui status social ridicat pentru copii în scopul unui trai scutit de griji financiare și în scopul realizării personale; școala dorește să pregătească bine viitorii cetățeni pentru a avea eficiență și pentru a determina eventuale modificări pozitive la nivelul structurii sociale, modificări care influențează la rândul lor cadrul în care ea își desfășoară activitatea (într-o societate în care indivizii sunt mulțumiți de ceea ce au obținut, se consideră realizați și își pot desfășura viața așa cum doresc, sentimentele negative apar mai greu, erupțiile sociale nu mai au loc și atunci școala mai are de realizat numai o educație socio-profesională fără să mai fie nevoie de rezolvarea diverselor situații conflictuale sau parentale); autoritățile (educaționale sau economice) sunt interesate de oamenii bine pregătiți socio-profesional pentru propria valoare (valoarea unui stat este dată de valoarea indivizilor care îl compun) și pentru progresul și bunăstarea care nu pot veni decât din interior, de la membrii societății.

În concluzie, eventualele soluții care pot asigura succesul și reușita școlară nu pot să apară și nu pot avea eficiență decât prin implicarea și colaborarea complementară a „beneficiarilor” acestei acțiuni: părinți-școală-autorități .

Anexa 1

Ghid de interviu Părinți ai elevilor de clasa a VIII-a

Durata interviului:
Orașul:
Sexul:
Locul interviului:
Data:

1. Aveți un copil la gimnaziu, elev în clasa a VIII-a?
2. Cum vi se pare că este educația pe care o primește copilul dumneavoastră la școala unde studiază ?
3. Ce faceți să sprijiniți educația copilului (copiilor) dumneavoastră ?
4. Ce așteptări aveți pentru copilul (copiii) dumneavoastră ?
5. Sunteți de părere că anumiți factori sociali, de exemplu de natură economică, cum ar fi lipsa unor resurse materiale, a hranei, a îmbrăcăminte, etc., pot influența reușita în plan școlar a copiilor dumneavoastră ?
6. Ce credeți că se poate face într-o asemenea situație ?
7. Credeți că pentru reușita în plan școlar a copilului (copiilor) dumneavoastră este necesar un parteneriat școală – familie – comunitate ?
8. Cum vedeți dumneavoastră acest parteneriat ?
9. Considerați că este foarte necesară implicarea familiei în educația școlară a copilului (copiilor), indiferent de vârsta acestora ?
10. Pe viitor vă veți implica mai mult în educația școlară a copilului (copiilor) dumneavoastră ? Sau vă veți implica la fel ca până acum ?

Bib

liografie

1. Durkheim Emil, Educație și sociologie, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1980
2. Herseni Traian, Sociologie. Teoria generală a vieții sociale, București, Editura Științifică și Enciclopedică, 1982
3. Iluț Petre, Abordarea calitativă a socioumanului, Iași, Editura Polirom, 1997

25. De ce „EDUCAȚIE PENTRU DEZVOLTARE DURABILĂ”?

*prof. Giurca Cornelia , Educație tehnologică
prof. Lăncrănjan Floare, Geografie
Școala Gimnazială „ Vasile Goldiș,, Alba Iulia*

Deoarece omul trebuie să adapteze și să modifice materialele și tehnologiile existente în condiții de protejare a propriei persoane a celorlalți și a mediului înconjurător;

Deoarece EDD este un concept dinamic care exprimă o nouă viziune a educației ce tinde să permită oamenilor de toate vârstele să-și asume responsabilitatea în crearea și trăirea unui viitor durabil;

Deoarece societatea a devenit conștientă de importanța mediului, nu numai pentru om, ci pentru supraviețuirea întregii planete. Relația om-mediul trebuie să aibă alte dimensiuni concrete. Nu se mai pune problema îmblânzirii naturii, ci a conștientizării faptului că omul este o parte intrinsecă a mediului, fapt pentru care, protecția și conservarea mediului înseamnă de fapt, asigurarea habitatului necesar

pentru continuarea existenței sale.

Deoarece EDD urmărește promovarea și îmbunătățirea educației, reorientează educația existentă la toate nivelurile pentru a aborda o dezvoltare durabilă și pentru ca dezvoltarea cunoștințelor și sensibilitatea publicului.

În momentul actual învățământul românesc parcurge o etapă dinamică a schimbărilor care obligă cadrul didactic să se adapteze, să găsească noi metode și modalități pentru a realiza obiectivele propuse la obiectul de învățământ la care predă.

Sursele de informare pentru copii sunt multiple, de aceea profesorul trebuie să găsească noi căi, ”metode”, prin care aceștia să fie atrași în actul educațional ca participanți activi și interesați.

Profesorul trebuie să se preocupe mereu de perfecționarea metodelor și procedurilor de predare – învățare, a stilului de muncă. El trebuie să fie preocupat de tot ce este nou, deosebit și interesant, atât în specialitatea sa cât și în inovările apărute în domeniul pedagogiei.

Etimologic, termenul metodă provine din grecescul „methodos”, care înseamnă „drum spre”. Metodele de învățământ pot fi definite ca „modalități de acțiune cu ajutorul cărora, elevii, în mod independent sau sub îndrumarea profesorului, își însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini, concepția despre lume și viață”.

Jean Piaget afirma că metodele active nu conduc în niciun caz la un individualism anarhic, ci, mai ales, când are loc o îmbinare de activități individuale cu cea în echipe, ele au drept rezultat educarea autodisciplinii și a efortului voluntar.

Prin folosirea metodelor interactive de grup li se dezvoltă copiilor gândirea critică, democratică. Copilul înțelege că atunci când participă la activitatea de învățare are o responsabilitate și că participarea lui este importantă atât pentru el cât și pentru grupul din care face parte.

Aceste metode interactive implică mult tact din partea profesorului deoarece trebuie să-și adapteze stilul didactic în funcție de nivelul clasei la care se predă, ținând seama de particularitățile individuale ale fiecăruia.

Prin folosirea metodelor interactive se va îmbunătăți calitatea procesului instructiv - educațional, contribuind la o reală valoare activ - formativă asupra personalității elevului.

Obiectivele metodelor interactive sunt multiple, dintre acestea vom numi doar câteva:

- Însușirea unor cunoștințe și deprinderi prin activități de cooperare;
- Promovarea unor activități didactice moderne, centrate atât pe grup cât și pe elevi;
- Implicarea activă și creativă în vederea stimulării gândirii;
- Formarea de deprinderi de a lucra în echipă și de a conștientiza rolul important pe care îl are;
- Prin metodele interactive se promovează autonomia fiecărui copil, dar și munca prin cooperare.

Prin atingerea acestor obiective, copilul de azi va fi adultul de mâine care va putea să se adapteze situațiilor noi în care va fi pus, va căpăta încrederea de a merge mai departe, va deveni responsabil, va învăța să învețe, să găsească soluții la probleme, să fie creativ, tolerant, cooperant, să se exprime liber, să evalueze alternative și să ia decizii.

Aceste metode interactive de grup se pot clasifica după funcția lor didactică, în metode de predare-învățare interactivă - metoda predării/ învățării reciproce (Reciprocal teaching – Palinscar); metoda Jigsaw (Mozaicul); citirea cuprinzătoare; cascada (Cascade); metoda învățării pe grupe mici – STAD (Student Teams Achievement Division); metoda turnirurilor între echipe – TGT (Teams/ Games/Tournaments); metoda schimbării perechii (Share-Pair Circles); metoda piramidei; învățarea dramatizată. Metodele de fixare și sistematizare a cunoștințelor și de verificare cuprind harta cognitivă sau harta conceptuală (Cognitive map, Conceptual map), matricele, lanțurile cognitive, fishbone maps (scheletul de pește), diagrama cauzelor și a efectului, pânza de păianjăn (Spider map – Webs), tehnica florii de nufăr (Lotus Blossom Technique), metoda R.A.I. , cartonașele luminoase. Cele mai cunoscute și mai folosite metode sunt cele de rezolvare de probleme prin stimularea creativității – brainstorming; starbursting (Explozia stelară); metoda Pălăriilor gânditoare (Thinking hats – Edward de Bono); caruselul; multi-voting; masa rotundă; interviul de grup; studiul de caz; incidentul critic; Phillips 6/6; tehnica 6/3/5; controversa creativă; fishbowl (tehnica acvariului); tehnica focus grup; patru colțuri (Four corners); metoda Frisco; sinectica; buzz-groups; metoda Delphi.

Valențele formativ-educative ale acestor metode interactive ca practici de succes atât în învățare cât și în evaluare sunt multiple: stimulează implicarea elevilor în mod activ la rezolvarea sarcinilor și îi fac mai conștienți de responsabilitatea ce o au oferă posibilitatea aplicării în practică a cunoștințelor, a exersării priceperilor și deprinderilor în diferite contexte. De asemenea aceste metode asigură o mai bună înțelegere a cunoștințelor noi și oferă posibilitatea integrării lor în bagajul de cunoștințe deja existent, făcându-le astfel operaționale.

Metodele moderne sunt, în esență, direcții noi, metodologice în explorarea universului cunoașterii. Aceste noi direcții corespund principiilor educației noi, științifice, școlii active, contemporane. Criteriile metodologice noi se materializează în conținutul și tehnologia metodelor clasice, tradiționale. Acestea le înnobilează conținutul, înlătură verbalismul, creează activismul, solicită elevul în procesul cunoașterii, creează satisfacții și împliniri, în cooperarea sa cu cadrul didactic în dobândirea sistemului de cunoștințe, priceperi, deprinderi. Între aceste două tipuri de metode, tradiționale și moderne, există o strânsă legătură. Dacă primele se consideră clasice, foarte multe dintre metodele moderne sunt tot atât de clasice. Cele clasice, tradiționale, au persistat secole și milenii în problematica învățământului. Să le considerăm ca posibile de modernizat, după cum cele moderne să le înțelegem ca geneză tot în problematica și retrospectiva secolelor și mileniilor.

Personal consider că în spatele fiecărei metode de predare stă ascunsă o ipoteză asupra mecanismului de învățare folosit de elev. Educatorii trebuie să fie preocupați de găsirea unor metode și procedee variate adaptate diferitelor situații de instruire în care elevii vor fi puși.

Specific metodelor interactive de grup este faptul că ele promovează interacțiunea dintre mințile participanților, dintre personalitățile lor, ducând la o învățare mai activă și cu rezultate evidente. Acest tip de interactivitate determină identificarea subiectului cu situația de învățare în care acesta este antrenat, ceea ce duce la transformarea elevului în stăpânul propriei transformări și formări. În acest fel se dezvoltă capacitățile elevilor de a lucra împreună, ceea ce se constituie într-o componentă importantă pentru viață și pentru activitatea lor profesională viitoare.

De aceea, efortul nostru, al educatorilor trebuie canalizat în direcția operaționalizării cunoștințelor, ceea ce va conduce la o creștere a interesului și motivației elevilor pentru diferitele domenii ale cunoașterii, îi va pregăti mai bine pe aceștia în perspectiva integrării în viața socială.

Bibliografie:

1. Cucoș, C. - 1996 – "Pedagogie", Editura Polirom Iași;
2. Dragomir, M.- 2002 – "Managementul activităților didactice – eficiență și calitate", Editura Eurodidact, Cluj Napoca;
3. Ionescu, M. - 1995 – "Didactica modernă", Editura Dacia, Cluj Napoca.
4. Oprea Crenguța- Lăcrămioara, „Pedagogie. Alternative metodologice interactive”, Editura Universității din București, 2003

26. PROIECT EDUCAȚIONAL : AI DOAR O VIAȚĂ, FII STĂPÂN PE EA!

(*Vrem respect pe internet*)

- PARTENERIAT-

- Gubaș Carmen Laura- Profesor-educator

- Lațiu

Camelia Lucia- Profesor psihopedagog

- Liceul

Tehnologic „TIMOTEI CIPARIU„, Blaj

Titlul activității: AI DOAR O VIAȚĂ, FII STĂPÂN PE EA!

(Siguranța pe internet)

Scopul lecției : Conștientizarea și promovarea principiilor unui **INTERNET** mai sigur.

Competențe specifice :

- Creșterea gradului de conștientizare privind pericolele mediului online;
- Încurajarea și stimularea elevilor în utilizarea sigură și responsabilă a **INTERNETULUI** și a altor tehnologii online;
- Conștientizarea necesității adoptării unui anumit comportament pentru a evita situațiile de pericol;
- Dezvoltarea competențelor utilizării TIC;

RESURSE UMANE:

Elevii claselor a-IV-a , a-VI-a, a-VII-a, a-VIII-a A;

Prof-ed. Gubaș Laura, Prof. Lațiu Camelia; (coordonatori proiect)

Prof-ed.- Bocea Ioana- voluntar

Prof-ed.- Murvai Paula-voluntar

Prof-ed.- Mărcuș Nadina – voluntar

TEMPORALE:

Durata proiectului : 4-8 februarie 2013

DE SPAȚIU:

Liceul Tehnologic, „Timotei Cipariu” Blaj (sala de clasă, ludoteca)

Metode și procedee didactice Observația, Explicația, Jocul didactic, Conversația euristică, Expunerea, Problematizarea, Chestionarul, Discuția;

Forme de organizare: Activitate frontală,
Activitate individuală,
Activitate în grup;

Mijloace de învățământ: Calculator, Videoproiector, Boxe, Coli A4, A3, Carioci, Prezentări Power Point ;

Rezultatele scontate și impactul proiectului:

- Impactul proiectului asupra cadrelor participante și asupra elevilor;
- Valorificarea de către elevi și cadre didactice a informațiilor obținute în timpul derulării proiectului;
- Dorința elevilor de a desfășura mai multe activități extra didactice;

Modalități de evaluare:

- Aprecieri verbale;
- Expoziția lucrărilor (desene, fotografii);
- Portofolii;
- Susținerea momentelor artistice pregătite de elevi;
- Participarea la concursuri;
- Realizarea de fotografii;

ARGUMENT

Pe data de 5 februarie a avut loc „Ziua Siguranței pe Internet 2013”- eveniment de anvergură europeană desfășurat anual sub egida rețelei europene „INSAFE”- European Safer Internet Network, în cadrul programului Safer Internet Plus al Comisiei Europene.

Pentru a marca acest eveniment, Salvați Copiii România, coordonatorul național al programului Sigur.Info a lansat concursul național pentru copii, părinți și profesori cu tema „VREM RESPECT PE INTERNET”.

Această competiție a dorit să evidențieze necesitatea existenței unor reguli de bună purtare pe Internet, agreeate și folosite de toți utilizatorii mediului virtual.

Competiția s-a adresat copiilor și adolescenților cu vârste între 6 și 18 ani. Menționăm că am participat împreună cu elevii clasei a-VIII-a A la acest concurs cu un proiect multimedia (prezentare power point) precum și cu o serie de desene care au respectat tema concursului. Proiectul multimedia și desenele au fost realizate de elevii clasei a-VIII-a sub îndrumarea profesorului educator și a dirigintei.

Pentru a promova în rândul elevilor, metode și reguli comune și benefice pentru siguranța online am dorit să realizăm această activitate care s-a desfășurat în perioada 4-8 februarie 2013.

În cadrul acestei activități au avut loc:

- vizionarea de filme, prezentări power point;
- realizarea de desene ;
- discuții libere;
- completarea unor fișe, chestionare;
- jocuri de rol, dramatizări.
- realizarea de fotografii;

Prin acest proiect am urmărit să descoperim modalități prin care Internetul să devină un spațiu mai puțin periculos, unde utilizatorii nu se ascund în spatele anonimatului și își asumă propriul comportament online într-un mod responsabil.

Atașăm prezentarea power point cu care am participat la acest concurs.

27. RATE 2013: New and Old Challenges in ELT

*Andreea Hamorszki, Colegiul Național „Titu Maiorescu” Aiud, profesor limba engleză
Raluca Tehei, Colegiul Tehnic Energetic Cluj-Napoca, profesor limba engleză*

Un dascăl valoros este un dascăl informat. Un dascăl informat se perfecționează constant, nu fiindcă i-ar cere-o sistemul, ci fiindcă resimte această nevoie acută de informare și realizează acest lucru participând la cursuri de formare, conferințe, simpozioane.

În toamna acestui an am participat la conferința anuală a profesorilor de limba engleză, RATE 2013, care a avut loc la Cluj-Napoca, în incinta Colegiului Transilvania. Conferința e o ocazie binevenită de a te pune la curent cu ultimele descoperiri din domeniu, de a-i asculta pe cei mai mari lingviști contemporani, de a te întâlni și socializa cu ceilalți colegi profesori de limba engleză. Iar conferința acestui an s-a ridicat pe deplin la înălțimea așteptărilor, încântând participanții cu o pleiadă de profesori britanici și greci, ale căror prezentări au fost la cel mai ridicat nivel.

Încep prin a-l menționa pe Jack Scholes, profesor formator, Helbling Languages. El ne-a introdus în tema imaginilor mentale și forței acestora, ele facilitând vindecarea, dar și învățarea și capacitatea de memorare, îmbunătățind performanța în sport. Ele constituie o percepție construită în chiar interiorul nostru și nu sunt declanșate de stimuli exteriori. La clasă, am putea stimula crearea de imagini mentale invitând un coleg (se lucrează pe perechi) să vizualizeze câte un dar din partea noastră pentru fiecare simț. Iar la final, să-l întrebăm care imagine a fost cel mai ușor de vizualizat și dacă au existat imagini pe care nu le-a putut vizualiza. Astfel, putem conchide că imaginile sunt lipite efectiv de cuvinte, ceea ce este foarte util atunci când lucrăm cu elevii noștri, care sunt bombardați în fiecare moment de input vizual și care sunt perfect capabili să facă mai multe lucruri în același timp (multitasking). Utilizarea imaginilor mentale în predarea limbilor străine se aplică tuturor celor patru competențe (citit, scris, ascultat, vorbit), facilitează procesul de memorare. Un alt exercițiu practic ar fi ca elevii să asculte o poveste citită de profesor, să o rescrie din punctul lor de vedere, să facă schimb cu un alt elev și să o povestească între ei, exersând în acest mod competențele. Imaginile mentale pot fi și rețeta pentru succes și elevii trebuie obișnuiți să gândească în termeni pozitivi și să-și însușească dorința de reușită, să vină cu un plan realist pe care să-l și pună în practică, deoarece de mult prea multe ori noi ne programăm să eșuăm.

Un alt conferențiar de succes e și Rod Bolitho, profesor formator la "Norwich Institute for Language Education", care a abordat tema dezvoltării profesionale. Profesoratul presupune un anumit grad de autonomie, reversul medaliei fiind izolarea. Dascălul e singur cu deciziile pe care le ia la clasă, el nu se poate consulta cu nimeni în momentul în care hotărăște un anumit lucru, e doar el cu clasa de elevi. Se spune că societatea are dascăli pe care îi merită. Această profesie poate fi asemănată cu psihologia sau cu

munca socială. Este necesară o motivație continuă și constantă. Din păcate, un mare procentaj dintre profesorii tineri, debutanți aleg să renunțe după primii ani de profesorat. În același timp, există multe capcane în această profesie: profesoratul este privit ca un mediu conservator, poți cădea pradă rutinei extrem de facil, iar ocaziile de a împărtăși altora din experiența ta de dascăl sunt destul de rare. Dezvoltarea înseamnă schimbare dublată de adaptare. Profesorii ar trebui să găsească trei adjective reprezentative pentru prima lor zi de predat și, printr-un proces de introspecție, să stabilească dacă acestea li se mai aplică sau nu. Există diferențe majore între dezvoltare și formare continuă. Cea din urmă este limitată de un buget și de timp, este de cele mai multe ori impusă, mai ales ca urmare a schimbărilor din sistem, posibilă doar în grupe, centrată pe o problemă sau pe un deficit. În timp ce dezvoltarea e continuă, opțională și un proces profund intern nouă, un element cheie al schimbării personale, care ar trebui să aibă loc pe parcursul întregii noastre cariere, un proces esențial individual, centrat pe persoană. Pe de o parte, un curs de formare de calitate ar trebui să răspundă următoarelor principii: să aibă beneficii atât pentru individ cât și pentru instituție, să aibă relevanță practică imediată, să valorifice experiența participanților, să le dea participanților șansa de a-și împărtăși experiența dobândită și de a privi critic modul de a predă, să fie parte a unei strategii pe termen lung. Pe de altă parte, dezvoltarea profesională continuă reprezintă un beneficiu atât pentru profesor, cât și pentru elevi și părinții acestora, profesorul fiind imparțial, flexibil și la curent cu noutățile, pentru factorii de decizie (directori, inspectori), profesorul stăpânindu-și foarte bine materia, respectând cerințele programei școlare și obținând rezultate vizibil îmbunătățite.

Este foarte important să știm să învățăm conștient pentru a maximiza potențialul nativ pe care-l avem. Astfel, Daniela Clarke, profesor formator, a explicat acest proces al învățării, care implică întreaga persoană. Învățăm prin experiență, reflecție, experimentare, simțuri, instincte, bazându-ne pe experiența anterioară de învățare. Pentru a ne însuși cunoștințele noi trebuie să ne placă ceea ce învățăm, să fim buni în acel domeniu, să fim pregătiți pentru acest proces, să fim motivați intrinsec, să ne simțim relaxați și într-un mediu sigur. Învățăm diferit de la o vârstă la alta, copiii deprin mai întâi cuvinte, apoi expresii și propoziții. Ei folosesc limbajul în mod creativ, se axează pe înțeles, iar simțul dominant este văzul. Adolescenții sunt refractari în a investi efort, au dificultăți de concentrare. În viziunea lor, profesorul ideal are autoritate, e ferm, dar nu superior, îi respectă, le cere opinia dar el ia decizia finală, predă lecții interesante, captivante, dar îi și pune serios la treabă și își găsește timp pentru a le vorbi în afara orelor de curs. Adulții sunt critici și pretențioși, evită comunicarea din teama de a nu face greșeli, ating un punct critic în învățare pe care cu greu îl depășesc, iar rolul de elev îl consideră o provocare. Pentru a ne putea ajuta elevii să achiziționeze noi cunoștințe într-un mod optim trebuie să le cunoaștem stilul de învățare, să le introducem noțiunile noi gradat și să apelăm frecvent la cele anterioare, pentru a forma conexiuni. Profesorul ideal creează un echilibru perfect între un actor pe scenă și un membru al colectivului de elevi. La final, Daniela Clarke a făcut o paralelă între predat și gătit: ambele se bazează pe pregătirea ingredientelor, gătitul efectiv, mâncat și spălarea vaselor. Feedbackul e extrem de util și eficient dacă se accentuează aspectele pozitive, corectând în același timp și greșelile pentru a se evita repetarea lor.

David Evans, profesor formator, HeinleCengage Learning a impresionat asistența prin carisma, inteligența și exemplele elocvente prezentate. Se știe mult prea puțin despre cum învățăm o limbă. Ultimele cercetări au arătat că deprindem o limbă înainte de a ne naște. Însă uimitor este faptul că între doi și patru ani copiii își însușesc aproximativ 5000 de cuvinte, fiind etapa de dezvoltare majoră în achiziția unei limbi. O limbă străină este învățată la perfecție între 3 și 7 ani, acest proces devenind tot mai dificil după vârsta de 8 ani, iar după 16 ani, o limbă străină e rareori învățată la perfecție. Ceea ce nu se practică suficient la orele de limbi străine sunt elemente de prozodie: ritm, accent, intonație. Un copil învață în primul rând aceste elemente, prin interacțiunea cu mama sa și limbajul folosit de aceasta. Cum putem aplica la clasă? Elevii să mimeze un dialog scris, să spună de exemplu doar vocalele din cuvinte; sau să imite un englez vorbind limba română, identificând și izolând astfel sunetele specifice limbii engleze. Un rol important îl are și subconștientul, repetând elementele dificile, de rutină, structurile. Ce pot învăța adulții de la copii? Să înceapă devreme achiziția unei limbi străine, să asculte cum sună acea limbă, să imite, să asculte/citească în limba respectivă, să-și antreneze subconștientul, să exerseze automatisme.

Această conferință a impresionat prin standardele înalte stabilite, care vor putea fi depășite cu greu de conferințele următoare, de valoarea și calitatea conferențiarilor invitați, de utilitatea materialelor și a ideilor practice cu care ne-am îmbogățit cu toții.

28.PROIECT DE PARTENERIAT: PARFUMUL CĂRȚILOR

Inițiatorii proiectului:

Ed.Nicoletta Huștiuc, Grădinița cu Program Normal Vinerea, jud. Alba**Ed. Adriana Breaz, Grădinița cu Program Normal nr. 2 Cugir, jud. Alba****Florea Rodica, dir. Biblioteca Casei de Cultură Cugir, jud. Alba****Motto :***„ nu este alta și mai frumoasă și mai de folos în toată viața omului zăbavă decât cetitul cărților”**Miron Costin***Argument**

Învățământul românesc trebuie să își asume o nouă perspectivă asupra funcționării și evoluției sale în contextul unei societăți care este într-o continuă schimbare.

Dezvoltarea dragostei față de literatură, încă de la vârsta preșcolară, se consideră o reușită dacă educatoarea știe să sensibilizeze pe micii ascultători prin intermediul forței expresive a limbajului artistic.

De aceea, Parteneriatul realizat între grădiniță și bibliotecă își propune să devină o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești.

Prin această colaborare încercăm să introducem pe copii în lumea cărților, să le dezvoltăm creativitatea în exprimare, să le formăm o atitudine pozitivă față de carte.

Atât educatoarea cât și părinții și alți reprezentanți ai bibliotecii trebuie să-și găsească timp, să asculte părerile copiilor despre cărțile audiate, să participe afectiv alături de aceștia la peripețiile eroului principal, asigurând o legătură dintre cele citite și viață. Doar atunci pasiunea pentru citit se poate dezvolta în mod creator și poate deveni o parte din viață însoțindu-i din copilărie și până la o vârstă înaintată. În acest sens, biblioteca deține un loc special, în procesul de educație al fiecărui copil, oferind micilor cititori cărți ilustrate, reviste cu benzi desenate, basme și povești.

Scopul proiectului:

- Stabilirea unui cadru favorabil schimbului de informații și a colaborării între grădiniță și bibliotecă;
- Dezvoltarea dragostei copiilor pentru literatură, carte și artă;
- Dezvoltarea atitudinii pozitive a preșcolarilor față de cartea și autor;
- Stimularea nevoii de informare în specialitate;

Obiective pentru preșcolari :

- să cunoască importanța cărților în viața oamenilor;
- să știe cum să manipuleze o carte – cum se deschide o carte, cum se răsfoiește o carte, cum să o păstreze curată;
- să cunoască elementele unei cărți (coperti, foi, pagini, titlu, autor, text scris, imagini);
- să-și confecționeze singuri o carte în imagini;
- să cunoască și să respecte normele de comportare în bibliotecă;
- să asculte cu răbdare și plăcere un text literar;
- să cunoască instituțiile care se ocupă cu editarea cărților și cu difuzarea acestora;

Obiective pentru cadrele didactice:

- îmbogățirea și activizarea vocabularului preșcolarilor, dezvoltarea capacității de exprimare;
- stimularea imaginației creative la preșcolari;
- formarea deprinderii de a gândi și a se exprima realizând conexiuni interdisciplinare;
- lărgirea orizontului imaginativ al preșcolarilor în direcția presupunerii unor universuri posibile, ca o anticipare a lumii viitorului;
- formarea obișnuinței la preșcolari de a merge la bibliotecă, de a căuta cărți, de a achiziționa cărți și de a-și întocmi o bibliotecă proprie;
- implicarea păților și a reprezentanților bibliotecii în activitățile proiectului;

Parteneri:

- Grădinița cu Program Normal Vinerea, ed. NICOLETTA HUȘTIUC
- Grădinița cu Program Normal nr. Cugir, ed. ADRIANA BREAZ
- Biblioteca Casei de Cultură Cugir,

Durata proiectului:

- an școlar 2011-2012

Grup țintă:

preșcolarii de la grupele mari/pregătitoare **Nivel: 5-7 ani**

- părinți

Resurse umane:

- copiii preșcolari
- părinți
- bunici
- reprezentanți ai bibliotecii
- educatoarele
- reprezentanți ai comunității locale

Resurse materiale:

- planșe didactice;
- fișe de lucru ;
- imagini din povești ;
- hârtie colorată;
- carton;
- puzzle;
- măști și accesorii;
- C.D.uri cu povești
- acuarele ;
- creioane colorate ;
- aparat foto;
- radiocasetofon
- calculator
- imprimantă
- cărți de colorat
- cărți cu povești

Evaluarea proiectului :

- portofoliu-album cu fotografii din timpul activităților desfășurate ;
- program artistic;
- C.D cu imagini de la desfășurarea activităților ;
- articole despre desfășurarea proiectului în revista on line „Primăvara copilăriei”;
- realizarea site-ului proiectului.

CALENDARUL ACTIVITĂȚILOR

ACTIVITĂȚI PROPUSE	OBIECTIVE	DATA ȘI LOCUL DESFĂȘURĂRII	REZULTATE AȘTEPTATE
„În lumea cartilor” - vizită la bibliotecă -	- să cunoască modul în care se împrumută o carte, precum și elementele componente ale acesteia;	Noiembrie -2011 Bibliotecă	- Familiarizarea cu modul de comportare în bibliotecă și cu unele aspecte legate de carte.
O poveste la gura sobei -invitat un povestitor-	-să asculte cu plăcere și interes o poveste;	Decembrie -2011 G.P.N. nr . CUGIR	- Trezirea interesului pentru a asculta o poveste spusă de un povestitor.
Cărțile copilăriei - expoziție de carte -	- să își aleagă cartea preferată dintre cele expuse;	Februarie-2012 Bibliotecă	- Dezvoltarea capacității de exprimare.

„Cartea preferată” - schimb de cărți -	- să împrumute colegilor de grupă cartea lor preferată și să motiveze de ce preferă acea carte;	Aprilie -2012 G.P.N. VINEREA	- Realizarea unei mini-biblioteci a grupei.
„Carnavalul poveștilor”	- să interpreteze rolul unor personaje din povești îndrăgite.	Mai – 2011 G.P.N VINEREA G.P.N. NR. CUGIR	- Depășirea emoțiilor pentru a putea să redea cât mai fidel personajul îndrăgit; - Crearea atmosferei de spectacol.

29. PROIECT DE PARTENERIAT: CU GENTUȚA LA MUZEU

**Autori: prof. Ignat Floare Eugenia
prof.înv.preșc.Bordeu Georgeta**

TIPUL DE PROIECT: Local

A.ARGUMENT

“A păstra obiceiul din părinți și strămoși și a nu pierde nimic din ce-ai moștenit, ca să lași întreaga ta avere sufletească nepoților, asta o face tradiția”.
G. Coșbuc – “Opere”

Într-o dimineață una dintre fete, Ana, intră în sala de grupă cu o traistă și începe să povestească copiilor că a fost la bunici și a văzut pe marginea drumului magazine amenajate cu diferite obiecte de artă. Dar și bunicii ei lucrează asemenea obiecte și ne- a adus câteva să le vedem și noi. Toți copiii împreună cu mine ne-am strâns în jurul ei și am așteptat curioși să vedem ce scoate din traistă. A scos un tunic, un ciubăr și o doniță, (în miniatură). Ana a început să povestească despre cum bunicul ei lucrează aceste obiecte. Asistând la discuție și văzând bucuria și curiozitatea cu care este ascultată fetița le-am propus să facem o vizită la muzeu pentru a vedea mai multe obiecte de artă populară.

Apropiind copiii de cunoașterea folclorului, putem spune că am deschis o poartă spre cunoașterea interioară, întrucât obiceiurile și tradițiile populare exprimă pe fiecare ca individ al neamului din care se trag. Inițiind acest proiect ne - am propus valorificarea tradițiilor populare buzoiene, prelucrarea și transmiterea lor.

Marea dragoste pentru cultura românească, dorința de a păstra peste veacuri crâmpei din obiceiurile și tradițiile locale, dar și regretul că prea puțini mai sunt aceia care încearcă să transmită mai departe ceea ce este al nostru din străbuni, mi-a întărit convingerea să acord o atenție sporită activităților de familiarizare a copiilor cu unele elemente tradiționale culturale, religioase, istorice, considerând că aceasta este o datorie și o răspundere morală.

Pentru realizarea obiectivelor propuse este necesar ca noi, educatoarele, să atragem cât mai multe persoane (părinți, colaboratori: muzeografi, etnografi, bibliotecari, interpreți de muzică populară etc.), pentru a putea familiariza copiii încă de la vârsta preșcolară cu valorile moral-etnice și civice ale folclorului românesc tradițional: obiceiuri, tradiții, datini.

În cadrul colaborării grădiniță – familie, este importantă această latură a educației: educația pentru valorile spirituale, în cadrul căreia aflăm care ne sunt rădăcinile, care este specificul nostru românesc, pentru a ne face viața mai frumoasă, un mod ideal de a ne petrece timpul liber.

Descrierea unor tradiții și obiceiuri în cadrul activităților, ne dă posibilitatea să înțelegem încercarea omului de a pătrunde în tainele naturii veșnice, de a și-o apropia, de a-și transforma anii vieții în ani de bucurie și speranțe. Copiii vor fi învățați să înțeleagă, să participe la manifestări specifice zonei, să dorească să le cunoască și să fie cei care le perpetuează. A participa la astfel de evenimente înseamnă a-i determina pe copii la o comportare deosebită, să pătrundă ascultând și văzând, să înțeleagă și să cunoască aceste tradiții, a-i sensibiliza pe copii în direcția cunoașterii tradițiilor zonei în care locuiesc.

B.DESCRIEREA PROIECTULUI

1.OBIECTIV CADRU:

Dezvoltarea capacității de a cunoaște și înțelege obiceiurile și tradițiile culturale și meșteșugărești locale, stimularea curiozității pentru investigarea acestora. Sensibilizarea copiilor în ceea ce privește arta și tradiția populară locală, înțelegerea protejării și conservării acestora.

2.OBIECTIVE SPECIFICE:

• privind copiii:

- Inițierea copiilor în observarea elementelor specifice obiceiurilor și tradițiilor locale (portul tradițional, obiectele de artă populară etc.);
- Sprijinirea copiilor pentru a manifesta interes și curiozitate;
- Stimularea creativității și a imaginației, a originalității în realizarea lucrărilor proprii.

• privind părinții:

- Stimularea implicării părinților și a altor factori educaționali în derularea activităților;
- Promovarea unor relații reciproce între părinți și alți factori educaționali, pentru a transmite copiilor valorile spirituale ale poporului nostru.

3.GRUP ȚINTĂ:

- copii preșcolari (grupa pregătitoare), părinți, educatoare, colaboratori (muzeografi, etnografi, bibliotecari, interpreți de muzică populară, artiști plastici).

4.DURATA: 1 an școlar

5.METODE DIDACTICE ȘI TEHNICI DE LUCRU:

- observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, întâlniri, dezbateri, vizionare de casete video, prezentare de imagini foto, expoziții foto și cu lucrările copiilor.

6.RESURSELE PROIECTULUI:

a) Resurse umane:

- copii preșcolari – grupa mare „RAZE AURII”;
- educatoare;
- părinții copiilor;
- colaboratori;

b) Resurse materiale:

albume, enciclopedii, reviste, cărți, obiecte de artă populară, costume populare, casete audio-video, aparatură audio-video, TV.

7.MODALITĂȚI DE REALIZARE:

În vederea atingerii obiectivelor propuse, am planificat o serie de activități în care să fie implicați atât copiii, părinții lor cât și colaboratorii.

Activitățile s-au desfășurat în grădiniță, muzeu, bibliotecă, unde am organizat activități practice-aplicative, întâlniri cu diferiți invitați (artiști plastici, meșteri, interpreți de muzică populară), dar și în afara acestora, organizând vizite, excursii.

8.REZULTATE ALE PROIECTULUI:

- Îmbogățirea orizontului de cunoștințe, reprezentări și deprinderi de prețuire și păstrare a folclorului tradițional local și național;
- Conștientizarea rolului pe care îl au în educarea copiilor;
- Creșterea implicării acestora în acțiuni pentru promovarea folclorului local și național.

9.EVALUARE:

- Realizarea unor spectacole;
 - Albume foto;
 - Jurnalul grupei.
 - Confectionarea unor obiecte de artă populară;
 - Organizarea unor expozitii cu obiecte de artă populară pentru copii la nivel de unitate;

- Organizarea unei șezători;
- Serbări realizate la muzeu cu diverse ocazii: Ziua României, 24 Ianuarie, etc.

INVENTARUL DE ACTIVITĂȚI:

Data	Activitatea	Forma de realizare	Loc de desf.	Obiective urmărite
Oct.	„Casa țărănească și obiecte străvechi”	Vizită la Muzeul Național al Unirii	Muzeul Național al Unirii	Cunoașterea tradițiilor și obiceiurilor locale, a vieții și ocupației locuitorilor, din cele mai vechi timpuri.
Nov.	Meșteșuguri specifice zonei Alba Iulia	Activitate practică „Să țesem frumos”	Grădinița P.P. Nr. 12	Cunoașterea tradițiilor meșteșugărești, a procesului de creare a țesăturilor
Dec.	„Iată, vin colindători”	Șezătoare – „Ne pregătim de sărbători”; Serbare	Muzeul Național al Unirii	Învățarea unor colinde, versuri, dans popular specifice sărbătorilor religioase de Crăciun și prezentarea lor în cadrul unei serbări.
Ian.	„La izvor de cântec drag”	Concurs de cântece populare și dansuri populare specifice zonei noastre.	Grădinița P.P. Nr. 12	Inițierea copiilor în interpretarea cântecelor folclorice
Febr.	„Obiecte de artă populară” (ulcioare, blide, linguri de lemn etc.)	Confecționare și decorare.	Grădinița P.P. Nr. 12	Confecționarea unor lucrări de artă plastică decorativă și practică, împreună cu părinții copiilor.
Mart.	Prelucrarea lemnului	Observare Activitate artistico-plastică	Grădinița P.P. Nr. 12	Observarea unor obiecte din lemn (fus, linguri de lemn, suveică, copaie, vârtelniță etc.), desenarea acestora.
Apr.	„Mult e dulce și frumoasă limba ce-o vorbim”	Vizită la Biblioteca municipală, cu prezentare de povestire și poezie populară.	Biblioteca municipală	Vizionare de diapozitive, filme, albume de artă populară. Audierea unor povestiri și poezii populare.
Mai - Iunie	„Lada de zestre”	Expoziție cu lucrări de artă populară realizate de copii împreună cu părinții în cadrul activităților derulate în cadrul proiectului „Obiceiuri și tradiții transilvănene”.	Grădinița P.P. Nr. 12	Realizarea unei expoziții cu lucrări de artă populară, colecții de lucrări, portofolii personalizate realizate în cadrul parteneriatului

BIBLIOGRAFIE:

1. Răileanu, Daniela (coord), Inițiere-Cunoaștere-Creativitate- Curriculum la decizia grădiniței, Pitești, Edit. Delta Cart Educațional, 2005
2. M.E.N., Programa activităților instructiv-educative în grădinița de copii, București, Edit. Val&Integral, 2000
3. Șova Simina (coord.), Activități opționale în grădiniță, Bacău, Edit. AS'A, 2000
4. Dragomir, Mariana, Managementul activităților didactice – eficiență și calitate, Edit. Eurodidact, Magister MAD, 2001
5. MECT, Proiectul pentru reforma educației timpurii, Împreună pentru copii: grădinița și comunitatea, București, Edit. Educația 2000+, 2009

30. SIMPOZIONUL

„Educație pentru dezvoltare durabilă a României -în contextul european”

ediția a V-a, 05 decembrie 2013

Motto

„Eu sunt copilul. Tu ții în mâinile tale destinul meu. Tu determini în cea mai mare măsură, dacă voi reuși sau voi eșua în viață. Dă-mi, te rog, acele lucruri care mă vor îndrepta spre fericire. Educă-mă, te rog, ca să pot fi o binecuvântare pentru lume. ...” (Child's Appeal, Mamie Gene Cole)

Împreună pentru un viitor durabil

Lupșa Eugenia

Profesor consilier

Liceul „Corneliu Medrea”, Zlatna / CJRAE, Alba

Rezumat

Prin Proiectul „Împreună pentru un viitor durabil”, care se va desfășura în anul școlar 2013 – 2014, la școlile aparținătoare Liceului „Corneliu Medrea”, cu ajutorul activităților propuse : „Circulăm corect”, „Dăruind devii mai bun”, „Am pornitsăcolindăm”, „Zâmbete și flori”, „Natura prietena noastră”, „Suntem egali”, doresc să implic cât mai mulți elevi, profesori, învățătoare, educatoare și părinți, pentru a facilita înțelegerea și conștientizarea privind impactul educației pentru o dezvoltare durabilă a societății.

Acest proiect dorește să creeze un cadru pentru înțelegerea drepturilor și responsabilităților cetățeniei europene. De asemenea, în cadrul evenimentelor educaționale, atât elevii, profesorii cât și familiile elevilor vor fi implicați în diverse activități pentru a învăța ce înseamnă responsabilitatea privind toleranța și solidaritatea.

Argument:

Educația, pe lângă faptul că este un drept al omului, este o premisă pentru obținerea dezvoltării durabile și adoptarea unor decizii în cunoștință de cauză și promovarea democrației.

Dezvoltarea durabilă este orientarea globală în păstrarea calității vieții pe tot globul. Formarea unor atitudini responsabile în acest sens în rândul elevilor este preocuparea tuturor. Învățământul are un rol crucial în formarea indivizilor independenți și responsabili. Devine astfel important dezvoltarea unor atitudini și valori dezirabile, promovarea activă a valorilor sociale și individuale, dezvoltarea capacității elevilor de a comunica, de a coopera și de a interacționa cu persoane care aparțin diferitelor culturi, de a recunoaște diversitatea în diferitele ei forme - precum și dezvoltarea deprinderilor de participare a tinerilor la îmbogățirea vieții comunitare, prin dialog și implicare socială.

Proiectul își propune să familiarizeze elevii, părinții și cadrele didactice cu principiile și valorile Educației Globale, dar și să creeze un cadru pentru înțelegerea drepturilor și responsabilităților cetățeniei europene. De asemenea, în cadrul evenimentelor educaționale, atât elevii, profesorii cât și familiile elevilor vor fi implicați în diverse activități pentru a învăța ce înseamnă responsabilitatea privind toleranța și solidaritatea.

Scopul:

Educarea elevilor spre dezvoltarea abilităților de cetățenie globală necesare pentru a participa la dezvoltarea unei societăți echitabile și durabile care valorizează dialogul intercultural, prin implicarea directă în acțiuni specifice de educație globală.

Obiective :

-conștientizarea dimensiunii globale și a rolului fiecăruia dintre noi ca cetățean al planetei;
-promovarea ideii de voluntariat în folosul comunității;

- dezvoltarea unui comportament social activ și responsabil;
- cunoașterea și respectarea drepturilor omului;
- educația elevilor în spiritul toleranței și a cetățeniei active;
- dezvoltarea atitudinilor de protejare a mediului înconjurător;

- dezvoltarea unui comportament igienic sănătos, pentru dezvoltarea armonioasă a organismului lor;

- prevenirea manifestărilor infracționale.

Grupul țintă:

- Elevii de la:
 - Liceului „Corneliu Medrea”, Zlatna
 - Școala Gimnazială „Avram Iancu”, Zlatna
 - Școala „Sava Albescu”, Feneș – Zlatna
- Preșcolarii de la: Grădinița „Dumbrava Minunată”, Zlatna
- Părinții elevilor;
- Membrii comunității locale;
- Instituții locale.

Perioada: octombrie 2013 – mai 2014

Resurse umane: elevi, cadre didactice, părinți, membri ai comunităților locale;

Parteneri: Poliția, Primăria, Centru de zi pentru Persoane Vârstnice „Sfântul Pantelimon”- Zlatna,

Activități:**1.Educație rutieră**

„**Circulăm corect**”, : 23 – 27 septembrie 2013- întâlnire cu domnii de la Poliția Rutieră, Zlatna

2 .Educație pentru voluntariat

„ **Dăruind devii mai bun**”- activitate de colectare de fructe și legume : 28.010.2013 – 01.11.2013, donate la Centru de zi pentru Persoane Vârstnice „Sfântul Pantelimon”- Zlatna,

3.Educație pentru tradiții

“**Am pornitsăcolindăm**” – spectacol de colinde : 18 – 20 decembrie 2013

4.Educație pentru receptarea valorilor

“**Zâmbete și flori**” – confecționare de mărișoare și donarea lor: 17februarie 2014 – 01 martie 2014

5.Educație ecologică

„**Natura prietena noastră** „,- -pliante ,afișe ,marș al ecologiștilor, curățenie în școală și în afara ei-parc împrejurimi; expoziție de desene pe această temă, referate :martie – aprilie 2014, cu sprijinulpersonalului de la Primăria Zlatna.

6.Educație pentru drepturile omului

„**Suntem egali**„-chestionar pe tema toleranței ,a drepturilor copilului, desene, afișe ; 12 mai – 30 mai 2014 - Concurs de afișe

7.Educație pentru carieră

„**Zbor către viitor**” – consilierea privind alegerea carierei: mai 2014

- întâlnire cu părinții.

Rezultate așteptate:

- Formarea unor atitudini responsabile la elevi;
- Asumarea de roluri și responsabilități în viața socială de către elevi;
- Creșterea numărului de voluntari;
- Scăderea numărului actelor de violență în rândul elevilor;
- Dezvoltarea interesului pentru tradiții;
- Dezvoltarea în școli a programelor educative specifice pentru proprii elevi și pentru comunitate.

Monitorizare:

- Mediatizarea activităților;
- Materiale scrise și imagini de la activități;
- Afișarea la panoul școlii.

Evaluare:

- Calitatea activităților organizate;
- Strângerea de fructe și legume și donarea lor;
- Numărul participanților la diverse activități ;
- Produsele finale ale activităților;
- Analiza fiecărei activități și a rezultatelor obținute sub formă de „raport”.

Bibliografie:

1. Lemeni, Gabriela; Miclea, Mircea (coord.); *Consiliere și orientare – Ghid de educație pentru carieră, Cluj-Napoca, Ed. ASCR, 2010.*
2. Liiceanu, Aurora (coord.); *Ghid practic pentru profesori, diriginți și consilieri școlari (clasele V- VIII), București, Ed. MECT, 2007.*
3. Popescu, Adina; *Ghidul adolescentului, Ed. PUNCT, București, 2005.*
4. Trip, Simona; Bora, Carmen Hortensia; *Educație rațional-emoțională și comportamentală: program de prevenție primară și secundară pentru clasele V-VIII și IX-XII, Ed. Universității, Oradea, 2010.*

31. MEDIUL NATURAL ÎN CARE NOI TRĂIM

Macarie Valentina
Colegiul Tehnic “Ion D. Lăzărescu” Cugir
Profesor Discipline tehnice

Rezumat

Chiar dacă uneori poluarea mediului înconjurător este rezultatul unor fenomene naturale (vulcanii, minerale din litosferă și hidrosferă, gazele rezultate din procesul de metabolism, produsele de fermentație) cea mai mare parte a substanțelor poluante provin din activitățile umane. Sursele de poluare artificiale cele mai importante provin din producția de energie (nucleară, petrol, gaze naturale, cărbune), activitățile industriale (chimie, metalurgie, electronică, farmaceutică, alimentară) și activitățile agricole (îngrășăminte, pesticide, erbicide, biogaz).

Tot mai des mă întreb ce se va întâmpla dacă nu stopăm tăierile masive de pădure, nu exploatăm resursele de care dispunem fără a afecta mediul, acceptăm totul fără să ne gândim la generațiile viitoare pentru un pumn de bănuși sau din alte motive.

Deci, cea mai mare responsabilitate pentru poluarea mediului o poartă omul!

Mediul - sau cadrul natural – reprezintă suma tuturor factorilor naturali organici și anorganici în care evoluează așezările și societățile omenești. Definirea, mediului înconjurător ca “ceea ce ne înconjoară” nu se poate face fără legătură cu alți termeni ca: social, cultural, economic, calitatea vieții.

Conform dicționarului Larousse, mediul înconjurător este un ansamblu definit la un moment dat, de agenți fizici, chimici, biologici și de factori sociali susceptibili de a avea un efect direct sau indirect, imediat sau în timp, asupra organismelor vii și a activităților umane.

Comisia Europeană definește mediul înconjurător ca fiind mediul natural în care noi trăim, cuprinzând aerul, apa, pământul, flora, fauna, precum și resursele naturale cum ar fi combustibilii fosili și resursele minerale.

Sunt propuse pentru definirea conceptului de mediu, utilizarea noțiunilor de ecosistem și antroposistem, elemente legate între ele printr-o multitudine de relații.

Ecosistemele au în componența lor: apa, aerul, solul, fauna (incluzând aici și omul) și flora. Relațiile între aceste elemente sunt de ordin bio-fizico-chimice. Se disting 3 tipuri de ecosisteme:

- ecosistemul acvatic;
- ecosistemul atmosferic;
- ecosistemul terestru.

Prin definiție, mediul înconjurător al unui sistem este tot ceea ce îl înconjoară. În consecință, mediul înconjurător, raportat la om, este constituit din toate ecosistemele și toate antroposistemele, deci de planeta noastră în întregime.

Mediul înconjurător înglobează patru aspecte: ecologie, poluare, estetică și confort, interes uman.

Din perspectivă socio-economică, aceste patru aspecte pot fi regrupate în două mari clase:

- cadrul de viață și muncă al populației care înglobează “Estetică și Confort”, și “Interes uman” (antroposisteme);

- furnizor de resurse pentru buna desfășurare a activităților umane și de receptor de deșeuri provenind din aceste activități: “Ecologie” și “Poluare” (ecosisteme).

Ansamblul de ecosisteme și antroposisteme vor constitui mediul natural și mediul social.

Poluarea reprezintă contaminarea mediului înconjurător cu materiale care interferează cu sănătatea umană, calitatea vieții sau funcția naturală a ecosistemelor (biotop și biocenoză). În funcție de natura poluanților în mediu există poluare fizică, care este generată de diverse radiații, îndeosebi de cele nucleare accidentale, cea termică, zgomote și infrasunete, poluare biologică, creată de contaminări microbiologice, ca urmare a introducerii abuzive sau accidentale a unor specii sau varietăți de specii și poluare chimică, provocată de produse naturale, minerale sau organice, precum și de substanțe de sinteză, inexistente inițial în natură.

Cele mai recente criterii de clasificare ale substanțelor poluante se referă la toxicitatea acestora pentru organisme, potențialul lor de bioacumulare și biodegradarea acestora. Din punct de vedere al degradabilității în mediu există poluanții biodegradabili reprezentați de substanțe care se descompun rapid în procesele din natură și poluanții nedegradabili, care nu se descompun sau se descompun foarte lent în natură.

Poluanții biodegradabili generează probleme de mediu atunci când se acumulează mai rapid decât pot fi descompuși, în timp ce pentru poluanții nedegradabili, odată ce apare contaminarea este dificil sau chiar imposibil să se îndepărteze din mediu fiind destul de persistenți.

În ceea ce privește poluarea atmosferei, hidrosferei și litosferei se pot face câteva precizări.

Atmosfera absoarbe cantități variabile de particule solide, lichide și gazoase emanate de către surse naturale sau artificiale. Surse de poluare naturale sunt reprezentate de erupțiile vulcanice, plante și alte fenomene ale naturii și sunt în general mai puțin importante, datorită frecvenței reduse a apariției și emisiilor reduse. Sursele de poluare artificiale reprezintă cele mai importante surse de poluare a aerului și rezultă în cea mai mare parte din activitățile industriale, mijloacele și căile de transport și sistemele de încălzire.

Poluarea antropică a atmosferei reprezintă introducerea de către om în mod direct sau indirect a unor substanțe sau energii care aduc prejudicii resurselor biologice și ecosistemelor. Poluarea atmosferei este determinată de difuzia în atmosferă a substanțelor nocive sub formă solidă (praf, pulberi), lichidă (vapori de apă) și gazoasă (pulberi și gaze toxice), care modifică compoziția naturală a aerului. Poluanții care ajung în atmosferă se diferențiază prin starea de agregare și proprietățile chimice, astfel că ei sunt predispuși a fi neutralizați, dispersați sau depuși pe sol în proporție variabilă. Prin efecte și cantități, cei mai periculoși poluanți atmosferici sunt considerați:

- dioxidul de sulf care provine în special din arderea combustibililor fosili. El se poate acumula și genera ploii acide sau poate interacționa cu alți poluanți ducând la apariția ceții toxice;

- oxizii de azot care provin în special de la activitățile de transport;

- monoxidul de carbon care rezultă din arderile incomplete în motoarele care utilizează benzină sau arderile combustibililor fosili;

- dioxidul de carbon care reprezintă o componentă a aerului dar care în același timp rezultă din arderea combustibililor și care se poate acumula în atmosferă;

- compusii organici volatili care provin din arderile incomplete ale combustibililor lichizi;

- metale grele care sunt eliminate în urma proceselor industriale sau combustia benzinei cu plumb;

- pulberi sedimentabile sau în suspensie rezultate din activități industriale etc.

Poluarea urbană a aerului este cunoscută sub denumirea de smog. Smogul este în general un amestec de monoxid de carbon și compuși organici din combustia incompletă a combustibililor fosili. În timp poluanți precum oxizii de sulf și de azot se acumulează în atmosferă și se transformă în acizi. Majoritatea poluanților sunt spălați de către precipitații și în acest mod pot apărea ploile acide, cu efect nociv asupra componentelor biotice și abiotice ale ecosistemelor.

O altă problemă cauzată de poluarea aerului este încălzirea globală, concretizată printr-o creștere a temperaturii Pământului cauzată de acumularea unor gaze atmosferice precum dioxidul de carbon.

Poluarea hidrosferei este o altă problemă a mediului influențată de om.

Din apele dulci lichide existente pe Terra doar o mică cantitate se estimează ca fiind prelevabilă pentru consumul uman. Astfel, deși apa reprezintă o resursă regenerabilă, ținând cont de creșterea puternică a consumului de apă în ultimele decenii și de variația sezonieră și geografică a surselor, putem afirma că apa devine insuficientă planetei. În acest context, principala restricție este legată de calitatea acesteia, care a început să se degradeze din ce în ce mai mult suferind modificări de natura fizică, chimică și bacteriologică.

În ceea ce privește sursele antropice de poluare a apei pot fi amintite: deversări de ape reziduale industriale, ape meteorice, nămoluri, ape uzate menajere sau microorganismelor patogene. În apele de suprafață poluarea se manifestă în principal prin diminuarea conținutului de oxigen dizolvat, prezența produselor toxice, proliferarea vegetației acvatice și modificarea fizică a receptorului. Apa menajeră, apa industrială și produsele chimice folosite în agricultură, cum ar fi îngrășămintele și pesticidele reprezintă o sursă importantă a poluării apelor. Astfel, îngrășămintele chimice precum fosfații și nitrații folosiți în agricultură ajung la nivelul ecosistemelor acvatice, unde contribuie la amplificarea vitezei de dezvoltare a organismelor vegetale.

O altă problemă o constituie poluarea litosferei. Solul reprezintă stratul viu de la suprafața litosferei care se află într-o continuă evoluție și care permite dezvoltarea ecosistemelor vegetale. Poluarea solului reprezintă dereglarea funcționării normale a acestuia ca suport și mediu de viață pentru ecosistemele naturale sau antropice. Poluarea solului se manifestă ca o degradare fizică prin compactarea și distrugerea structurii solului, chimică prin poluarea cu metale grele și modificarea pH-ului și biologică prin poluarea cu germeni. Solul este un sistem strategic al biosferei care contribuie la autoepurarea acesteia prin sisteme de biodegradare multiple pe care le pune la dispoziția ei.

Dereglările solului generate de fenomenul de poluare se manifestă prin fenomene de compactare, poluarea solului cu metale grele, germeni, pesticide și îngrășămintele, modificarea pH-ului solului, s.a.

Problemele de mediu identificate de către specialiști sunt: schimbări climatice, deprecierea stratului de ozon, accidente majore, acidifierea, pierderi în biodiversitate, ozon troposferic și alți poluanți oxidanți, gestiune deficitară a apelor dulci, degradarea pădurilor, instabilitatea zonelor de coastă, deșeuri, stresul urban, risc chimic.

Problemele globale identificate ale omenirii sunt: suprapopularea, penurie de hrană, poluare, schimbări climatice, epuizare de resurse, instabilitate economică, dispariții de specii, analfabetism, instabilitate socială și politică, sistem sanitar inadecvat, amenințare război nuclear și creșterea criminalității.

Existența tragediilor de mediu au impus de-lungul timpului adoptarea unei legislații specifice pentru a permite și repara distrugerile anterioare ale poluării necontrolate și pentru a preveni viitoarele contaminări ale mediului. Regulamentele și legislația au dus la un considerabil progress în diminuarea poluării biosferei în țările dezvoltate, astfel că vehiculele emit mai puțini oxizi de azot, centralele electrice utilizează acum mai puțini combustibili pe bază de sulf, coșurile industriale au acum filtre prin care se reduc emisiile și nu se mai folosește benzină cu plumb. Țările în curs de dezvoltare însă, continuă să se lupte cu poluarea fiindcă nu au tehnologii pentru curățarea mediului și trebuie în același timp să își mărească puterea economică, de cele mai multe ori cu costul poluării mediului. Impactul ecologic al unor activități antropice sau naturale poate fi complex, cu efecte multiple.

Adeseori, efectele mai puțin vizibile pot avea consecințe de durată și amplitudine mai mare, ceea ce distruge echilibrul dinamic și stabilitatea ecosistemelor.

Bibliografie

1. Avram, S.E., *Sisteme de management de mediu*. Curs post universitar. Universitatea Tehnică Cluj-Napoca. 2009.
2. Rusu, T., *Protecția mediului industrial*. Cluj-Napoca. Editura Mediamira. 2002.
3. Rojanschi V., s.a., *Economia și protecția mediului*. Editura Economică. București 1997.

32. EDUCAȚIA PENTRU O DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN ACTIVITĂȚILE EXTRACURRICULARE

Rozina Mărginean, Școala cu clasele I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj, profesor pentru învățământul primar

Crina Frățilă, Școala cu clasele I-VIII „Toma Cocișiu” Blaj, profesor pentru învățământul primar

*"Viitorul este momentul
în care vei regreta că nu ai făcut tot ceea ce puteai
să fi făcut astăzi." (Leon Tolstoi)*

Schimbări majore au loc în lumea întreagă, având în vedere marile probleme cu care se confruntă astăzi omenirea: energetice, demografice, schimbări climatice, sărăcia, imigrația etc.. Răspunsul la aceste probleme vine pe de-o parte de la știință – noi tehnologii, resurse energetice alternative, regenerabile, dar și din schimbarea mentalității și atitudinii oamenilor față de aceste probleme. Acest lucru implică și o regândire în gestionarea capitalului uman pentru a crea un mediu sustenabil.

Cea mai răspândită definiție a conceptului de dezvoltare durabilă este cea dată de Comisia Mondială pentru Mediu și Dezvoltare **„dezvoltarea durabilă este dezvoltarea care urmărește satisfacerea nevoile prezentului, fără a compromite posibilitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile nevoi”**. Dacă la început s-a avut în vedere găsirea unei soluții la criza ecologică, treptat, acest concept s-a exins asupra calității vieții sub aspect economic și social. Preocupările dezvoltării sustenabile gravitează în jurul omului, al binelui său individual și colectiv prin prisma sănătății fizice și psihice, culturii și prosperității materiale. Deși îmbracă o haină internațională, fiecare țară își stabilește prioritățile și mijloacele de realizare în funcție de specificul economiei, istorie, religie, cultură.

Omul va trebui să se obișnuiască cu ideea că un mediu natural și social sănătos care asigură și susține bucuria de a trăi atârână mai mult în balanță decât un spor cantitativ, în producție și consum, care asigură plusuri fără corespondent în planul calității vieții. ***"Toți locuitorii acestei planete, scrie Ignacy Sachs, au dreptul să mănânce atunci când le este foame, să asigure copiilor lor hrana necesară pentru a evita malformațiile cerebrale, să locuiască sub un acoperiș decent, să fie protejați contra maladiilor controlabile în raport cu starea cunoștințelor, să aibă acces la educație"***.

Ce poate să facă educația în sensul pregătirii tinerilor de azi? Omul este atât produsul naturii, cât și al culturii. O cultură precară subminează dezvoltarea după cum dezvoltarea nu se sprijină și nu se produce decât susținută de valori reale autentice. Sarcina educație este de a proteja și transmite mai departe valorile adevărate pe care se pot construi personalități proactive, responsabile civic și moral. Atunci când valorile sunt deformate, tipul de dezvoltare antrenat nu numai că nu are șanse de reușită, dar el conduce la rezultate nedorite. Și aceasta, pentru că ***"tentația puterii, bogăția de dragul bogăției și plăcerea de dragul plăcerii înăbușă în om vocația sa fundamentală: înălțarea spirituală, desensibilizându-l și deresponsabilizându-l în trecerea vieții, cât și în petrecerea morții"***

Educația este cea chemată să găsească un echilibru între două extreme:

- conservarea totală, de dragul conservării, a rezultatelor existente și sacrificarea, în consecință, a intereselor generației prezente;
- o exploatare prădalnică, irațională a tuturor resurselor, provocând schimbări și șocuri ireparabile și ireversibile.

Pentru a realiza acest deziderat, școala trebuie deopotrivă să acționeze asupra minții și spiritului copilului. Concomitent cu acumularea de cunoștințe, copilul trebuie învățat cum să le folosească printr-o abordare critică, creativă, asumându-și responsabilitatea faptelor sale, a implicației acestora asupra propriei persoane, asupra celor din jur, în prezent, dar și în viitor. Astfel, se micșorează rolul clasic al instruirii și crește importanța laturii educative. Aceasta devine prioritară, susținută de o instruire orientată spre identificarea problemelor și găsirea soluțiilor astfel încât să ducă spre creșterea respectului față de datoriile civice, drepturile civice și responsabilitățile civice. Aceste direcții bazate pe respect, etică, morală, competență,

responsabilitate și calitate/valoare trebuie să fie coloana vertebrală comportamentală atât în relațiile dintre profesori, elevi, părinți, comunitate, cultură, țară, cât și în relațiile comportamentale pe piața muncii sau în relațiile cu mediul natural și cel social.

În școala noastră educarea pentru o dezvoltare durabilă se concretizează prin acțiuni ale cadrelor didactice în două direcții:

- utilizarea tot mai frecventă a metodelor de dezvoltare a gândirii critice în predarea tuturor disciplinelor, diversificarea metodelor de evaluare sporind accentul pus pe cele alternative care implică într-o măsură mai mare creativitatea și gândirea critică a elevilor, intervenția lor activă, într-o manieră personală în identificarea problemelor și găsirea soluțiilor;

- orientarea activităților educative extrașcolare spre creșterea responsabilității civice și morale ale elevilor și implicarea lor activă în acțiuni practice menite să-i pună în contact direct cu problemele din mediul natural și social;

Educația în spiritul dezvoltării durabile se poate realiza și prin sensibilizarea copiilor față de tradițiile românești, dansul și portul popular, simboluri ale existenței milenare a acestui popor. În condițiile globalizării, țările sunt din ce în ce mai aproape în a-și pierde identitatea. Dialogul intercultural are menirea de a conștientiza tinerii că fiecare țară își are specificul, farmecul și individualitățile care, împreună, completează harta europeană și a lumii. Pierderea acestora ar însemna pierderea identității unei țări, o pată incoloră pe hartă. Tinerilor le revine sarcina de a transmite generațiilor următoare această moștenire culturală din străbuni.

Dansul popular, ca parte importantă a folclorului fiecărei etnii și al fiecărui popor, poate fi o punte de cunoaștere și legătură între acestea și totodată o emblemă a fiecărui popor. În școala noastră transmiterea acestui obicei străbun tinerelor vlăstare a devenit o tradiție, și cu mândrie elevii noștri îl prezintă în cadrul tuturor manifestărilor culturale din școală sau în parteneriatele cu alte școli, chiar și dincolo de granițele țării, ca simbol al culturii naționale.

Dansurile populare românești sunt foarte complexe din toate punctele de vedere, dar mai ales prin faptul că ele stau sub semnul celor patru muze. În dansul, sau jocul popular românesc se întâlnește muzica, dansul, poezia și, de cele mai multe ori, teatrul. Dansul popular este totodată o paradă a costumelor populare. Dansul folcloric își are rădăcinile adânc înfipte în istoria acestui popor. A fost remarcat încă din secolul al XVIII-lea de către eruditul italian Francisc Grisellini care îl descria ca pe un mare spectacol, ca pe o manifestare a bucuriei : „Cea mai mare plăcere a acestui popor este dansul. Acest popor a adoptat dansul încă din cele mai vechi timpuri... Aceste dansuri, cari ni se execută de ambele sexe după ritmul flautului și al cimpoiului, constau în anumite cercuri cari se învârtesc când mai repede, când mai încet, făcând și anumite mișcări cu capul și cu corpul; în tot timpul dansului flăcăii aruncă priviri galeșe logodnicelor sau iubitelor lor.”

În folclorul românesc există o relație de interdependență între dansul popular și muzică și totodată cu textul literar scandat sau cântat. Dansul folcloric nu poate fi conceput în lipsa cuplului muzică-text, cele două asigurându-i ritmul caracteristic și tematica, prin care se recunoaște ritualul căruia îi este atașat și importanța în contextul respectiv. Strigăturile din timpul jocului au ca scop menținerea tonusului vesel, a ritmului vioi, au un caracter umoristic, uneori cu tentă critică la adresa unor aspecte negative din viața comunității : „, Dragu mi-i cu cine joc/ Că miroase-a busuioc./ Dragu mi-i cu cin' mă-ntoarnă/ Că miroasă-a flori de toamnă!”sau „Când eram în vremea mea/ Șapte mândre-mi trebuia/ Dar acum, sărac de mine,/ Și una mi-ar prinde bine!”

În vara acestui an, echipa de majorete a școlii noastre a fost invitată în Polonia la un festival al mierii („Biesiada u Bartnika”). Fetele s-au gândit să fie mesagerul tradițiilor folclorice românești și să prezinte gazdelor o suită de dansuri populare specifice zonei noastre. Din suită au făcut parte: jieneasca, învârtita, hațegana și jocul fetelor de la Căpâlna. Jocul, adaptat unei formații de fete, a fost antrenant, însuflețit fiind și de strigături specifice. Costumele populare au reprezentat zona Blaj, cu frumoase cusături cu fir negru pe pânza albă, cu poale albe lungi, cătrînțe brodate și tivite cu dantelă. În păr fetele și-au prins o floare roșie, simbol al tinereții, bucuriei și al exuberanței specifice vârstei. Au fost îndelung aplaudate, apreciate și fotografiate de participanții la festival.

Graiul, cântul, jocul și portul românesc au ajuns să fie cunoscute în acel colț al Poloniei, aducând la lumină puțin din esența poporului român. Experiența a fost benefică pentru cele 14 fete care la rândul lor au urmărit dansuri populare polneze, au cunoscut portul acestora și au participat la un spectacol de teatru tradițional, cu semnificații mistice pentru apicultorii din zonă, pus în scenă în aer liber aproape de miezul nopții.

Ce concluzie putem trage? Fiecare țară consideră zestrea sa folclorică ca parte a individualității naționale și fiecare popor trebuie să participe cu zestrea sa proprie de tradiții și obiceiuri la formarea culturii europene în ansamblul ei.

Cu regret trebuie să spunem că dansurile populare sunt uitate de cei mai mulți tineri, ele mai ard încă doar în inimile bunicilor și străbunicilor "dependenți" de folclor. Până nu este prea târziu ar trebui ca fiecare dintre noi să conștientizeze că dansurile populare nu au voie să dispară, ele trebuie să renască, să existe în inima fiecăruia dintre noi. Dansul popular, prin varietatea sa, prin tradiție și sentiment, este expresia fiecărui colț de țară, cu obiceiurile, oamenii și cultura lui, iar identitatea unui popor este dată tocmai de unitatea acestora.

Bibliografie:

1. Manoliu, Mihai și Ionescu, Cristina, *Dezvoltarea durabilă și protecția mediului*, București, H.G.A., 1998, p.21-24.
2. Sachs, Ignacz, *Stratégies de l'écodeveloppement*, Paris Editions Économie et Humanisme, 1980, p.21
3. Olteanu, Ioniță, *Limitele progresului și progresul limitelor*, Editura Politică, București, 1981, p.298.
4. Georgiu, Grigore, *Națiune, cultură, identitate*, București, Diogene, 1997

33. PROIECT EDUCAȚIONAL: ȘCOALA PENTRU TOȚI

Prof. înv. primar Mihai Maria, Muntean Simona,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă, jud. Alba

ȘCOALĂ PENTRU TOȚI

învățământ remedial

învățământ remedial

PROIECT DE PARTENERIAT

Durata 2013 - 2015

COORDNATOR PROIECT

Prof. MIHAI MARIA

Preot: IVAN SORIN

Director,

Prof. Iliescu Daniela

Parteneri: ISJ Alba

Caritas Mitropolitan Blaj

Parohia Greco-Catolică Cetatea de Baltă

Echipa proiectului:

Prof. Mihai Maria

Prof. Muntean Simona

*Prof. Iliescu Daniela**Ancuța Sălcudean**(-responsabil proiect Caritas)**Preot: Ivan Sorin*

Argument

Toți copiii dispun de un potențial de învățare pe care școala îl poate stimula, recunoscând și apreciind eforturile copilului, sau pe care îl poate transforma în dizabilități de învățare, sancționând mereu eșecurile copilului și comparându-l mereu cu succesele altor copii.

Un copil care este respectat de adulții din jur va crește cu sentimentul valorii și a respectului de sine. El nu va putea face decât acele lucruri care îl vor face să se respecte și să se simtă respectat.

Familia este importantă la începutul acestui proces de responsabilizare a copilului. Școala trebuie să-și asume responsabilitatea pe care o are în acest sens și să aibă un aport deosebit în procesul de dezvoltare a copilului. Studiile au demonstrat că școlile care cultivă cooperarea între copii, înainte de competiție au cele mai mici incidente de violență și delincvență la copii.

I. ANALIZA NEVOILOR

A) Descrierea contextului local

La Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Cetatea de Baltă sunt înscriși la ciclul primar un număr de 83 elevi, dintre care peste 50 % sunt copii romi sau copii a căror situație materială este foarte precară.

- condiții slabe de trai;
- dezinteresul părinților față de procesul educațional;
- părinți care nu au minimum de cunoștințe în vederea sprijinirii copiilor acasă pentru aprofundarea celor învățate la școală;
- părinți care nu au frecventat școala;
- părinți plecați în străinătate, iar copiii sunt în grija bunicilor sau la rude ale acestora, manifestând reticiență față de învățatură, educație și muncă;

Având în vedere faptul că primele clase (clasa I și clasa a II-a) reprezintă ciclul de achiziții fundamentale pentru ciclul primar, desfășurarea unui program de învățământ remedial ar fi benefică pentru acești copii. În felul acesta am preveni și reduce comportamentele de risc școlar care au ca finalitate abandonul școlar.

B) Evaluarea resurse necesare pentru implementarea proiectului;

- resurse umane - 2 cadre didactice
- resurse materiale (spațiu de derulare a activităților, materiale didactice, supliment nutritiv, obiecte de îmbrăcăminte etc.)
- resurse financiare (plata onorariilor pentru cadrele didactice, plata materialelor didactice, plata suplimentului nutritiv, achiziția unor obiecte de îmbrăcăminte)

II. RELEVANȚA PROIECTULUI ÎN RAPORT CU DOMENIILE PROPUSE

Școala împreună cu familia constituie principalii factori ai educației pentru copil. De aceea aceste medii trebuie să satisfacă nevoile copilului în viața sa personală. Nesatisfacerea lor poate conduce la fenomene nedorite ca:

- abandonul școlar;
- violență crescută în rândul copiilor;
- probleme de adaptare școlară;
- inadaptare socială;

Prin satisfacerea nevoilor educaționale la timpul potrivit, adică prin educație și deci prin școală se poate:

- reduce abandonul școlar;
- diminua agresivitatea în rândul copiilor;
- rezolvare inadapării școlare și sociale;
- oferire posibilității unei dezvoltări normale a copilului.

Acolo unde familia se dovedește a fi deficitară în a oferi condiții normale de formare a copilului, comunitatea este obligată să intervină prin pârgھیile pe care le are pentru a ameliora efectele negative. Cea mai importantă pârgھیie pe care comunitatea o deține este școala prin misiunea pe care o are: aceea de a forma tânăra generație conform cerințelor societății.

Prevenire eșecului școlar are importanță majoră pentru :

- reducerea sărăciei dintr-o comunitate;
- ameliorare potențialului educativ al comunității.

III. SCOPUL ȘI OBIECTIVELE PROIECTULUI

SCOPUL: Creșterea gradului de motivare școlară pentru elevii proveniți din familiile de rromi și a căror stare materială este foarte precară.

OBIECTIVELE:

1. Prevenirea eșecului școlar prin îmbunătățirea rezultatelor școlare și stimularea dezvoltării unei personalități independente și creatoare pentru un număr de 24 copii (12 elevi din clasa I și 12 elevi din clasa a II-a)
2. Descoperirea de fiecare copil a propriei identități și formarea unei imagini de sine pozitive prin implicarea în activități extrașcolare;
3. Diminuarea neglijării și abuzului fizic în cadrul intrafamilial prin ameliorarea potențialului educativ al părinților în acest sens;
4. Diminuarea fenomenului de absenteism școlar la nivelul învățământului primar.

IV. GRUPUL ȚINTĂ

Grupul țintă este reprezentat de 24 de elevi din ciclul primar cu risc de abandon școlar și care provin din familii defavorizate, ai căror părinți sunt plecați în străinătate .

V. METODOLOGIA DE INTERVENȚIE

Pachetul de activități cu sprijin specializat: supraveghere și îndrumare în efectuarea temelor, recuperarea deficitelor cognitive, emoționale prin activități remediale, autocunoaștere, intercunoaștere prin activități de dezvoltare emoțională și socială, activități care vizează dezvoltarea atitudinii active și implicarea elevului, activități de promovare a unui stil sănătos (prevenția comportamentelor de risc: alcool, tutun etc.), Activități practice aplicative pe domenii diverse (științe etc.)

Planul săptămâna de activități:

Programul va cuprinde 12 ore/ săptămânal pentru fiecare grupă de elevi, împărțite pe durata a 4 zile. Distribuția activităților în cadrul celor 3 ore zilnice este următoare: ½ servirea mesei, 1 ora activități de efectuare a temelor, 1 ½ ora activități educativ recreative

Metode folosite :

didactice: dezbaterea, problematizarea, explicația, exercițiul, jocul didactic;

psihologice: interviul, analiza de conținut, consilierea;

Mijloace: fișe de lucru, afișe, foi, ecusoane, coli de carton, pliante informative, markere;

Forme de organizare: consiliere de grup, activități frontale și individuale, activități extrașcolare.

Structura grupelor: Vor fi realizate 2 grupe de elevi, împărțiți pe clase. Fiecare grupă va conține un număr de 12 elevi. Grupele pot suferi modificări în funcție de nevoile copiilor.

Resursele disponibile:

Resurse materiale: Spațiul pus la dispoziție pentru funcționarea programului aparține Școlii Gimnaziale din Cetatea de Balta și se compune din săli de clasă, CDI, sală dotată cu calculatoare, teren de sport. Sălile au în dotare materialul adecvat (scaune, pupitre etc.) Baza materială constând în materiale didactice, asigurarea suplimentului nutritiv, sprijin material constând în îmbrăcăminte vor fi asigurate în cadrul unui parteneriat public privat cu Asociația Caritas Mitropolitan Greco-Catolic Blaj. Suplimentul nutritiv va fi asigurat în baza unui contract de catering încheiat cu o firmă specializată în domeniu.

Resurse umane: programul va fi derulat de către 2 cadre didactice ale Școlii Gimnaziale din Cetatea de Balta: Mihai Maria și Muntean Simona.

Resurse financiare: În cadrul parteneriatului public privat vor fi asigurate resursele financiare necesare pentru plata onorariilor celor 2 persoane implicate în program, asigurarea suplimentului nutritiv pentru 24 de copii, materiale didactice necesare în cadrul programului.

Resurse temporale: proiectul se derulează timp de 2 ani, începând cu 1 martie 2013 – 28 februarie 2015

Instrumente minime folosite

- *Ancheta socială/* evaluare psihopedagogică va sta la baza selecției și încadrării persoanei în program
- *cererea de înscriere* în program realizată de reprezentantul legal al copilului
- *plan de intervenție individualizată* se va face ținând seama de rezultatele evaluării și cu acordul și colaborarea beneficiarului
- *contractul de furnizare*
- *fișa de monitorizare/* formular de evidență a serviciilor prestate pe perioada unei luni calendaristice.
- *chestionare de evaluare trimestriale*
- *fișa de sistare a serviciului* pentru încheierea contractului de furnizare.

Proiectul nostru își propune :

- Activități de educație informală și nonformală care să amelioreze comportamentul de adaptare școlară;
- Prevenirea comportamentului de eșec și abandon școlar.
- Cointeresarea familiei în activitățile de timp liber și educație în scopul ameliorării relației intrafamiliale(copii-adulți);
- Activitatea de supraveghere și sprijin în efectuarea temelor școlare;
- Activități recreative de socializare, de petrecere a timpului în colaborare cu școala (excursii, drumeții, vizite, la obiective turistice);
- Facilitarea integrării școlii în comunitate și medierea relației părinți-școală în cazul familiilor prea ocupate sau dezinteresate pentru educarea copiilor lor;
- Acest serviciu va fi unul integrat modern și competitiv crescând astfel valoarea actului educațional;
- Crează activități compensatorii și recompensatorii pentru copiii cuprinși în forma de învățământ primar, stabilind astfel un nivel motivațional ridicat pentru participarea la activitățile școlare;
- Activități de dobândire a deprinderilor de viață independentă și autonomie personală.

Membrii echipei de implementare vor întocmi documentația necesară pentru obținerea avizelor și autorizațiilor necesare, în conformitate cu prevederile legale.

Mediatizarea serviciilor oferite în cadrul școlii prin elaborarea și distribuirea unor materiale vizuale atractive (pliante, afișe, broșuri decriptive), reuniuni cu părinții și profesorii, precum și prin cooptarea mass-mediei.

Activitățile educative realizate sub coordonarea cadrelor specializate constau în :

- integrarea copilului în programul zilnic;
- ajutor la efectuarea temelor pentru a doua zi și a celor suplimentare;
- organizarea stării de veghe, oferirea de jocuri și jucării corespunzătoare vârstei;
- facilitarea relațiilor interpersonale dintre copii;
- dirijarea jocului individual și colectiv în atmosfera de comunicare stimulativă ;
- supravegherea stării de sănătate ;
- administrarea hranei.

Activitățile ludice reprezintă un element de sprijin în educație la copilul între 7-11 ani, multe deprinderi și cunoștințe fiind dobândite prin joc, iar valorificarea acestui instrument informativ-formativ presupune atribuirea unui conținut cu finalități de dezvoltare a potențialului de cunoaștere afectiv și volitiv al personalității, având astfel un incontestabil rol terapeutic.

Activitățile de terapie ocupațională se vor desfășura individual sau în grup sub îndrumarea personalului specializat utilizând dotările din sala de clasă (jucării, jocuri), obiectivul terapiei ocupaționale fiind pregătirea progresivă și rațională a copilului pentru activitățile cotidiene cu grad cât mai mare de independență.

Rezultatele programului afterschool

- Creșterea nivelului de educație a copiilor care provin din medii dezavantajate, în vederea accesului la ciclurile următoare de învățământ, integrare în societate, accesul la piața muncii calificate și la creșterea nivelului de trai;
- Noi instrumente, proceduri și mecanisme educaționale create care să conducă la îmbunătățirea nivelului de instruire și educare;
- Creșterea motivației membrilor familiei pentru implicarea în programele educative;
- Reducerea riscului de abandon școlar.

34. PROIECT EDUCAȚIONAL: NATURA DARUL LUI DUMNEZEU

*prof. Nicoleta Mîndroc
prof. Camelia Șeușan Anton*

PROIECT EDUCAȚIONAL**NATURA - DARUL LUI DUMNEZEU*****DUMNEZEU A FĂCUT LUMEA... NOI CE AM FĂCUT CU EA?***

Motto: "Razele sunt lacrimile soarelui, picăturile de ploaie sunt lacrimile cerului, frunzele sunt lacrimile copacilor, dar care sunt lacrimile pământului?"

COORDONATORI:
prof. Nicoleta Mîndroc
prof. Camelia Șeușan Anton

Argument:

Problema raportului dintre Dumnezeu, om și natură nu este nouă. Ea a apărut odată cu cele dintâi colectivități, deoarece omul cu spiritul său creator și cu înțelegerea sa, nu s-a mulțumit cu natura așa cum este ea, ci a trecut cu curaj la opera de schimbare a ei, potrivit cu nevoile timpului în care trăiește.

În epoca actuală, problema cea mai stringentă este formarea și educarea elevilor în spiritul unor responsabilități ce privesc protecția mediului înconjurător, a naturii. Educația ecologică constituie o parte integrantă a unei educații de bază. Absența unor măsuri necesare de ocrotire a mediului poate declanșa o criză ecologică cu consecințe grave pentru omenire. Formarea unei astfel de conștiințe ecologice a devenit o cerință deosebit de importantă pentru orice demers educativ și prin orice tip de educație – formală, informală sau nonformală.

Școala are menirea să determine nu doar convingeri și deprinderi de protejare a naturii ci și sentimente de prețuire a mediului înconjurător. Prin diferitele discipline din cadrul procesului de învățământ avem datoria de a implementa în conștiința elevilor a necesității apărării mediului înconjurător și de a forma o conduită ecologică.

Scopul :

- promovarea valorilor moral-creștine ;
- formarea de cetățeni conștienți și preocupați de importanța unui mediu natural ;
- acționarea cu responsabilitate pentru ocrotirea naturii ;
- conștientizarea frumuseților mediului înconjurător ;
- promovarea pitorescului zonei în care locuiesc elevii ;
- înțelegerea utilității acțiunilor ecologice;

Obiective:

- înțelegerea datoriilor noastre față de Dumnezeu, Creatorul întregii lumi;
- explicarea legăturii profunde între credința adevărată în Dumnezeu și viața fericită, pe un pământ sănătos;
- dezvoltarea unor atitudini favorabile ameliorării relațiilor dintre om și mediu;
- formarea unei conștiințe ecologice;
- formarea unor deprinderi ecologice prin activități extracurriculare;
- identificarea căilor prin care pot contribui la menținerea unui mediu sănătos;
- cultivarea capacității de cooperare în scopul protejării naturii;
- sesizarea aspectelor pozitive/negative legate de protejarea mediului înconjurător;
- găsirea de soluții pentru situații în care mediul este afectat de acțiuni ale oamenilor, și mai ales, ale copiilor;
- lărgirea sferei cunoștințelor referitoare la problemele de mediu specifice județului nostru;
- formarea comportamentului ecologic prin derularea unor acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător;
- popularizarea experiențelor pozitive privind educația ecologică;

Grup țintă:

- elevii școlii;
- cadrele didactice ale școlii;
- instituții locale;

Perioada derulării proiectului:

- martie – mai

Resurse materiale:

- materiale necesare pentru ecologizare (mănuși, saci menajeri, ecusoane);

- pomi necesari împăduriri;

- materiale necesare pentru informare și evaluare (pliante, videoproiector, aparat de fotografiat);
- materiale refolosibile;

Evaluarea proiectului:

- expoziție cu lucrările elevilor;
- realizarea unei broșuri;
- fotografii, înregistrări ale activităților desfășurate;

Acțiuni propuse spre desfășurare:

Denumirea activității	Acțiuni specifice	Perioada
Pregătirea proiectului	- stabilirea echipei; - stabilirea responsabilităților; - întocmirea documentelor; - stabilirea calendarului de activități;	- martie
„Apa înseamnă viață”	- confecționarea de afișe și ecusoane; - poluarea apelor : cauze, efecte ; - 22 martie – „Ziua Mondială a Apei” - activitate de ecologizare a zonelor din preajma apelor ;	- martie, aprilie
„Viață pentru mediu, viață pentru om”	- 15 martie – 15 aprilie – „Luna Pădurii” ; - activități de împădurire (zona Șard-Ighiu) ;	- martie, aprilie
„Pământul – casa noastră cu ferestre spre soare”	- 22 aprilie - „Ziua Pământului”; - activități de ecologizare a zonelor limitrofe școlii; - realizarea de compuneri despre importanța pământului; - împărțirea de pliante pe bulevard;	- 22 aprilie
„Prietenii noștri necuvântători”	- 10 mai - „Ziua Păsărilor și Arborilor” ; - plantarea de arbori ornamentali în spațiul local ; - confecționarea de căsuțe pentru păsările;	- mai
Evaluarea proiectului	- prezentarea acțiunilor desfășurate în broșuri ; - apreciere și premiere.	- mai

Poate că pentru fiecare om de pe planeta Pământ cuvântul "acasă" are un înțeles diferit și poate că reprezintă un loc sau un spațiu diferit însă un adevăr fundamental adesea ignorat este faptul că noi toți cei aproximativ 6 miliarde de oameni trăim pe o singură planetă, într-o singură "casă". Din păcate, în ultimii ani, simultan cu dezvoltarea sindromului tehnologic, am început să adoptăm o oarecare atitudine de neglijență față de aceasta casă a noastră a tuturor și suntem pe cale să devenim un pericol major în tulburarea echilibrului ecologic al propriului nostru cămin uitând că viața noastră, calitatea aerului, apei și a hranei vitale depind de felul în care noi

avem grijă și respectăm dreptul la viață al Terrei.

Din nefericire, cu toate că planeta se găsește la ora actuală într-o situație critică, oamenii cunosc prea puțin problemele cu care ea se confruntă și asta datorită lipsei de informare, a neglijenței sau a eforturilor susținute de către marile companii și corporații industriale mondiale care au tot interesul să facă acest lucru ele fiind un factor major de poluare și perturbare a balanței ecologice.

Natura ne dăruiește cu bucurie și simplitate, din plin, necondiționat, toate bunurile sale. Dar, de cele mai multe ori, omul n-a știut sau a uitat să protejeze aceste daruri pentru el și pentru generațiile următoare. În condițiile epocii contemporane, caracterizate prin creștere demografică, industrializare și prin acțiunea deseori necontrolată a omului asupra mediului, se pune tot mai acut problema protecției mediului înconjurător. În această problemă latura educativă are un rol determinant. Educația pentru

mediu ne privește în egală măsură pe toți, adulți sau copii, iar problema, deși nu e nouă, se pune tot mai acut, devenind obiect de studiu la unele clase sau obiectiv în cadrul unor discipline ca științe, chimie, biologie, geografie, etc.

Dacă ne întrebăm ce șansă are educația pentru mediu într-o lume mânată de interese materiale și ce efecte ar avea, nu trebuie să fim părăsiți de optimism, să fim convinși că, începută de la cea mai fragedă vârstă, educația ecologică are șanse mari. Cei mici trebuie să înțeleagă că pe Terra există interdependență între populația umană și nenumăratele specii de plante și animale, între societate și ciclurile biologice din natură. Aceasta se poate face atât prin lecțiile de la limba română, cunoașterea mediului, științe, educație plastică, dar și prin activitățile extracurriculare speciale. Apoi să-i facem să înțeleagă necesitatea cuceririlor științei și tehnicii care nu trebuie să devină dușmani ai naturii, ci în concordanță cu aceasta, pentru a păstra resursele Terrei, exploatarea judicioasă a pădurilor, a bogățiilor solului și subsolului, pentru a păstra frumusețile naturale ale munților, curățenia apelor, a aerului, atât de necesare plantelor, animalelor și implicit omului. Omul este în același timp creație și creator al mediului său înconjurător, care îi asigură existența fizică și îi oferă posibilitatea unei dezvoltări intelectuale, morale, sociale și spirituale.

Elevii trebuie să devină prieteni ai naturii, cu condiția să respecte natura. Aceasta înseamnă azi, mai mult ca oricând, s-o privești ca un adevărat ecolog-cetățean ce dorește nu o natură strivită, cu gândul refacerii ei, ci conștient că apără și conservă una dintre bogățiile cu care noi, românii ne mândrim. Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Pe lângă bucuria clorofilei, foșnetul arborilor, cântecul păsărilor, susurul apei, atât de poetice și fără de care n-am putea trăi, ne dă cel mai prozaic, dar de nelipsit bun, hrana cea de toate zilele. Credeți că acest lucru ar fi posibil dacă ar dispărea Soarele, circuitul apei în natură?

Noi, cadrele didactice, părinții, elevii, trebuie să înțelegem și să acceptăm că, oricâtă matematică, fizică, chimie ar ști un absolvent, orice talent economic și spirit de inițiativă ar avea, toate devin inoperabile și inutile dacă trăim o viață precară într-un mediu alterat sau dacă ne sufocăm progresiv într-un mediu căruia nu mai avem ce-i face.

35. EDUCAȚIA ÎN SPIRITUL DEZVOLTĂRII DURABILE

Moldovan Dana-Școala Gimnazială “Ion Agârbiceanu” Cenade

Profesor învățământ primar

Ocean Monica-Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară a Banatului din
Timișoara, Facultatea de Management Agricol

Lector universitar doctor

Rezumat

Prezenta lucrare abordează misiunea dificilă care ne revine nouă, cadrelor didactice, de a forma oameni responsabili și conștienți de pericolele la care sunt expuși într-un mediu poluat, care le amenință viața.

Ca recomandări pentru direcțiile de acțiune în acest sens am enumerat următoarele: să folosim cât mai mult resursele care ne sunt disponibile în apropierea spațiului de locuire; să înțelegem și să utilizăm resursele, așa cum sunt ele folosite, în mod tradițional, în zona în care locuim; să adoptăm acele comportamente și să utilizăm resursele pe care le avem, astfel încât să afectăm mediul cât mai puțin și să evaluăm corect impactul vieții noastre asupra mediului.

Educația în spiritul dezvoltării durabile urmărește formarea unui om cu un comportament adecvat în ceea ce privește mediul înconjurător, comportament care să se manifeste prin acțiuni concrete nu numai prin informare teoretică.

Educația ecologică se poate realiza prin cele trei forme ale educației: educația formală (realizată în unitățile de învățământ), educația informală (realizată prin organizații neguvernamentale, mass-media, anturaj, familie) și educația nonformală (realizată prin activități extrașcolare, centre de educație permanentă, cluburi).

Activitățile extrașcolare sunt menite să formeze la elevi convingeri trainice cu privire la necesitatea protejării mediului ambiant deoarece se pornește de la exemple concrete, pozitive sau negative, luate din orizontul lor local. Ei rămân astfel cu o imagine clară despre faptul că în natură totul este în echilibru, intervenția omului în modificarea lanțurilor trofice este, de multe ori nocivă și că se impune, cu necesitate, protejarea și conservarea resurselor naturale.

Schimbările neașteptat de rapide din tehnologie și societate destabilizează vechile ocupații, iar „puterile pe care tehnologia ni le-a pus la dispoziție sunt prea mari pentru a fi lăsate în voia sorții sau a lăcomiei” (Gardner, H., Csikszentmihalyi, M., Damon, W, 2005).

Afirmatia lui Nelson Mandela "Educația este cea mai puternică armă pe care o puteți folosi pentru a schimba lumea" subliniază misiunea dificilă care ne revine nouă, cadrelor didactice, de a forma oameni responsabili și conștienți de pericolele care le amenință viața.

Ca recomandări pentru direcțiile de acțiune ca răspuns la întrebarea: Ce ar trebui înfăptuit de către profesori pentru a-i învăța pe elevi, respectiv pe părinți, cum să utilizeze resursele locale unice de care dispun într-un mod conștient / responsabil și să gândească critic și într-un mod creativ, am putea enumera următoarele:

- să folosim cât mai mult resursele care ne sunt disponibile în apropierea spațiului de locuire;
- să înțelegem și să utilizăm resursele, așa cum sunt ele folosite, în mod tradițional, în zona în care locuim;
- să adoptăm acele comportamente și să utilizăm resursele pe care le avem, astfel încât să afectăm mediul cât mai puțin și să evaluăm corect impactul vieții noastre asupra mediului.

Educația pentru dezvoltare durabilă se bazează pe următoarele direcții:

✓ **Îmbunătățirea accesului la educația primară pentru reducerea analfabetismului și asigurarea oportunităților de educație permanentă;**

✓ **Accesul la toate nivelurile de învățământ asigură valori ale educației pentru dezvoltare durabilă;**

✓ **Dezvoltarea unei conștiințe globale prin promovarea educației comunitare;**

✓ **Pregătirea specializată pentru o intervenție adecvată domeniului educațional.**

Educația în spiritul dezvoltării durabile urmărește formarea unui om cu un comportament adecvat în ceea ce privește mediul înconjurător, comportament care să se manifeste prin acțiuni concrete nu numai prin informare teoretică. Cunoștințele ecologice se asimilează în mod treptat și trebuie să pornească de la observarea și înțelegerea fenomenelor după care se dezvoltă viața, deci trebuie să aibă la bază cunoașterea relației cauză-efect. Educația de mediu sporește conștientizarea problemelor și înțelegerea valorilor personale prin „descoperirea” atitudinii și înțelegerii, ajutându-i pe elevi să-și evalueze și să-și clarifice sentimentele în ceea ce privește mediul și cum contribuie la problemele acestuia. Ajută fiecare persoană să înțeleagă faptul că oamenii au valori diferite, iar conflictele dintre acestea trebuie abordate pentru a preveni și rezolva, în final, problemele de mediu. Educația de mediu este și practică, în sensul învățării unor lucruri cum ar fi plantarea unui copac până la reducerea consumului sau cum să trăim producând un impact negativ cât mai mic asupra mediului.

Educația pentru dezvoltare durabilă accentuează aceste cinci obiective:

Conștientizarea: ajută elevii să capete o înțelegere și sensibilitate față de întreg mediul și problemele lui; le dezvoltă abilitatea de a pricepe și de a deosebi stimulentele, de a procesa, rafina și extinde aceste percepții; contribuie la folosirea acestor abilități noi în mai multe contexte.

Cunoașterea: ajută elevii să capete o înțelegere de bază privind funcționarea mediului, interacțiunea oamenilor cu mediul și despre cum apar și cum pot fi rezolvate problemele legate de mediu.

Atitudinea: ajută elevii să capete un set de valori și sentimente de grijă pentru mediu, motivația și devotamentul de a participa la menținerea calității mediului.

Deprinderi: ajută elevii să capete abilitățile necesare identificării și investigării problemelor mediului și să contribuie la rezolvarea problemelor acestuia.

Participarea: ajută elevii să capete experiență în utilizarea cunoștințelor și abilităților dobândite, în vederea unor acțiuni pozitive și bine gândite care vor conduce la rezolvarea problemelor mediului.

Mulți oameni susțin că elevii de pretutindeni – în special din zonele urbane – pierd legătura cu lumea naturală. În multe locuri, experiențele în aer liber nu sunt o parte obișnuită a instrucției; experiențele în aer liber se reduc adesea la câteva ieșiri în clasele primare în loc ca ele să fi fost folosite de-a lungul întregii perioade de școlarizare a elevului. Aducerea elevilor în mediul înconjurător în mod regulat este o parte importantă a unui program conștient de educație a mediului. Nimic nu poate înlocui propriile experiențe care îi ajută pe elevi să-și înțeleagă propria comunitate, sistemele naturale și problemele mediului.

Educația ecologică se poate realiza prin cele trei forme ale educației: educația formală (realizată în unitățile de învățământ), educația informală (realizată prin organizații neguvernamentale, mass-media, anturaj, familie) și educația nonformală (realizată prin activități extrașcolare, centre de educație permanentă, cluburi).

Educația ecologică formală are ca obiective:

- îmbunătățirea capacității elevilor de a înțelege complexitatea organizării mediului, a faptului că integritatea, calitatea și productivitatea sistemelor ecologice (oferta de bunuri și servicii) condiționează starea de sănătate și bunăstarea oamenilor;

- înțelegerea de către elevi a necesității dezvoltării durabile și acumularea cunoștințelor și valorilor care să permită acestora să se dezvolte durabil;

- formarea unei populații conștiente și preocupată de starea capitalului natural și de problemele acestuia, o populație care va avea cunoștințele, competența, starea de spirit, motivația și sensul angajării care să-i permită să acționeze individual și colectiv la rezolvarea problemelor actuale și să împiedice repetarea lor.

Sistemul educațional formal urmărește:

- să asigure elevilor cunoștințele fundamentale ale ecologiei sistemice, care să le permită, când li se oferă prilejul, să ia decizii pentru rezolvarea problemelor de mediu;

- să ofere elevilor șansa de a înțelege modul în care activitățile umane influențează mediul; modul în care comportamentul individual influențează mediul, marea varietate a problemelor mediului și a implicațiilor ecologice ale acestora, soluțiile alternative viabile disponibile pentru remedierea problemelor de mediu și implicațiile ecologice ale acestor soluții, necesitatea investigării și evaluării problemelor de mediu, ca o condiție preexistentă la procesul de luare a deciziilor;

- să asigure elevilor:

- capacitatea de a analiza problemele de mediu și de asociere a aprecierilor în perspectiva implicațiilor lor ecologice;

- abilitatea de a identifica soluții alternative la probleme distincte și aprecierea perspectivelor asociate acestor soluții;

- abilitatea de a identifica și clarifica propriile lor aprecieri legate de probleme de mediu distincte și soluțiile asociate acestora;

- capacitatea de a evalua, clarifica și modifica propriile lor aprecieri în lumina noilor informații;

Activitățile extrașcolare sunt menite să formeze la elevi convingeri trainice cu privire la necesitatea protejării mediului ambiant deoarece se pornește de la exemple concrete, pozitive sau negative, luate din orizontul lor local. Ei rămân astfel cu o imagine clară despre faptul că în natură totul este în echilibru, intervenția omului în modificarea lanțurilor trofice este, de multe ori nocivă și că se impune, cu necesitate, protejarea și conservarea resurselor naturale.

Se pot lansa spre dezbateri la nivelul clasei proiecte pe teme cum ar fi: „Cum arată un oraș poluat?” „Care sunt activitățile umane care duc la poluarea mediului?”, „Care sunt efectele poluării aerului asupra mediului?” „Care sunt efectele poluării aerului asupra pădurilor?”, „La ce duce tăierea necontrolată a pădurilor?”, „De ce nu se mai găsesc pești în apele poluate?”, „Cine poate polua apele?”.

Se pot realiza excursii de observare a mediului, de identificare a aspectelor pozitive-negative și repercursiunile acestora asupra mediului, studii de caz, argumentari, precum și implicarea în activități de ecologizare a zonei în care trăiesc.

Cu sensibilitatea care-i caracterizează, elevii pot ușor să devină prieteni ai naturii, să o înțeleagă, să-i aprecieze frumusețea, să-i cunoască toate componentele și particularitățile, să se apropie de ea și să o protejeze.

Dezvoltarea durabilă este definită ca dezvoltarea ce împlinește necesitățile prezentului fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface propriile lor nevoi.

Dezvoltarea societății umane trebuie să țină cont de faptul că viitorul speciei umane depinde de luarea în considerare a limitării resurselor și de hotărârea și capacitatea oamenilor de a se abține de la distrugerea ecosistemelor naturale.

În esență, dezvoltarea durabilă este un proces al schimbării modului în care se realizează exploatarea resurselor, direcția investițiilor, orientarea dezvoltării tehnice și modificarea instituțională, toate acestea realizându-se în armonia dintre necesitățile generațiilor prezente cu cele ale generațiilor viitoare. În acest sens, strategia pentru dezvoltarea durabilă are drept scop promovarea existenței unui echilibru între componentele CN și cele ale SSE.

Printre mijloacele capabile să contribuie la combaterea, conservarea și dezvoltarea unui mediu sănătos și prosper, un rol deosebit îl au activitățile educative, respectiv educația ecologică. O asemenea realitate își relevă pe deplin însemnătatea și dimensiunile în condițiile epocii contemporane caracterizate prin trecerea la o societate în care resursele naturale trebuie să fie utilizate astfel încât să asigure tuturor indivizilor accesul la o viață de calitate fără a distruge mediul de care acesta depinde într-o măsură din ce în ce mai mare. Acest lucru reclamă în primul rând un nou stil de viață, trăsături novatoare superioare ale modelelor de producție, consumație și cooperare.

Educația ecologică cultivă și un sistem de valori. Copiii se maturizează, sistemul de valori pe care ei îl promovează influențează opțiunile și deciziile pe care ei le iau referitor la toate aspectele vieților lor, inclusiv problemele de mediu. Valorile aduc de asemenea consistență vieții unei persoane, ceea ce o ajută să realizeze un concept mai bun despre sine. Calitatea mediului se reflectă direct în viețile elevilor și a familiilor lor.

Bibliografie

1. Nedelcu, Gabriela; Nedelcu, Mădălina – Educația ecologică și voluntariatul în protecția mediului, Fundația pentru Cultură și Educație Ecologistă Ecotop, Oradea, Editura Treira, 2003
2. Grădinaru, Ilie – Protecția mediului, București, Editura Economică, 2000
3. Pârvu, Constantin – Îndrumar pentru cunoașterea naturii, București, Editura Didactică și Pedagogică, 1981

36. UTILIZAREA SOFTURILOR EDUCATIONALE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

Prof. Mureșan Laura, Colegiul Național "Horea, Cloșca și Crișan" Alba Iulia, specialitatea informatica

Dacă în urmă cu 30 de ani doar o mică parte dintre elevi știau să utilizeze un calculator, în prezent, încă de la grădiniță copiii fac cunoștință cu calculatorul. Cei mici îl pot folosi pentru început în jocurile cu caracter strategic sau pentru desen ajungând în ciclul primar să utilizeze internetul, să folosească calculatorul pentru citit sau scris. Elevul învață singur și fără emoții și de aceea nu este de mirare că ajunși în gimnaziu și apoi în liceu, în fața calculatorului se simt cel mai bine.

Există în prezent softuri educaționale ce pot fi utilizate de la nivel preșcolar și până la nivel liceal. Pentru un școlar mic o aplicație care îl învață literele sau care îl ajută să numere și să socotească este un "joc" și de aceea rezolvă cerințele prezentate acolo cu deosebită plăcere. Copiii sunt atrași de un design colorat și drăguț dar în același timp simplu, clar și interactiv. Pentru ca dialogul elev – calculator să fie cât mai plăcut, trebuie ca aplicațiile educaționale să fie atractive, cu pauze, ton și culoare, menite să-i creeze elevului un climat în care să dorească să învețe.

Softul educațional reprezintă un produs informatic, în diverse formate, care poate fi utilizat cu ajutorul calculatorului. El reprezintă o temă atent aleasă, specifică unui anumit domeniu, putând fi o alternativă sau o soluție pentru metodele tradiționale de predare și învățare. În procesul instructiv educativ, softul educațional este cel mai adesea folosit în etapa de predare și achiziție a noilor cunoștințe, în etapa de aprofundare a noțiunilor dobândite, precum și în etapa de verificare și evaluare a acestora. Instruirea asistată de calculator reprezintă o formă interactivă de acces la cunoaștere, bazată pe utilizarea calculatorului, a resurselor fizice și logice ale acestuia, în vederea desfășurării procesului de învățământ.

La bazele instruirii asistate de calculator stă instruirea programată. Acest concept a fost introdus de B. F. Skinner în anul 1950. Conform acestui concept instruirea se realizează individual, cu ajutorul unor materiale realizate de către un profesor. Principiile care stau la baza instruirii programate sunt:

- **Principiul pașilor mici:** conținutul lecției este divizat în unități de învățare, care permit elevului asimilarea cunoștințelor și asigurarea reușitei în procesul de predare-învățare-evaluare
- **Principiul participării active:** elevul va trebui să parcurgă individual unitățile de învățare, ținând cont că acestea conțin de obicei o sarcină de lucru
- **Principiul evaluării imediate a răspunsului:** elevul este evaluat după fiecare secvență de învățare, primind informații asupra progreselor făcute
- **Principiul individualizării procesului de învățare:** fiecare elev va parcurge materialul în propriul său ritm

Avantajele și dezavantajele utilizării softurilor educaționale

Avantajele utilizării softurilor educaționale sunt: implicarea activă a elevului în învățare, realizarea unui feedback rapid și eficient, reducerea timpului de studiu, posibilitatea autoevaluării, instruirea individualizată, antrenarea elevilor în jocuri pedagogice care solicită perspicacitate, atenție distribuită, creativitate și contribuie în mare măsură la dezvoltarea anumitor calități.

Există însă și o serie de dezavantaje ale utilizării softurilor educaționale. Un prim dezavantaj ar fi pierderea abilităților practice și de calcul atunci când se folosește în exces calculatorul, limitarea spiritului

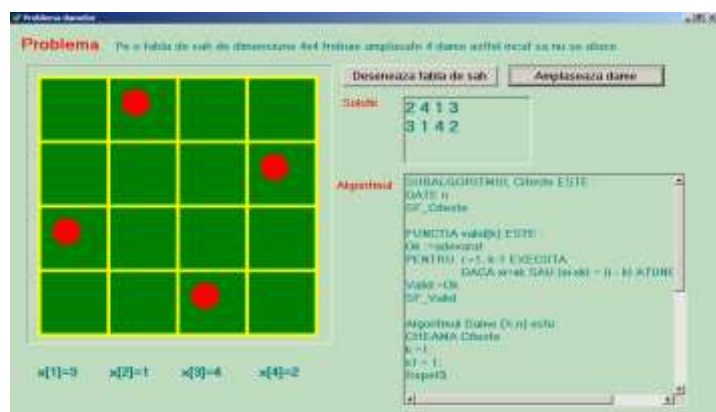
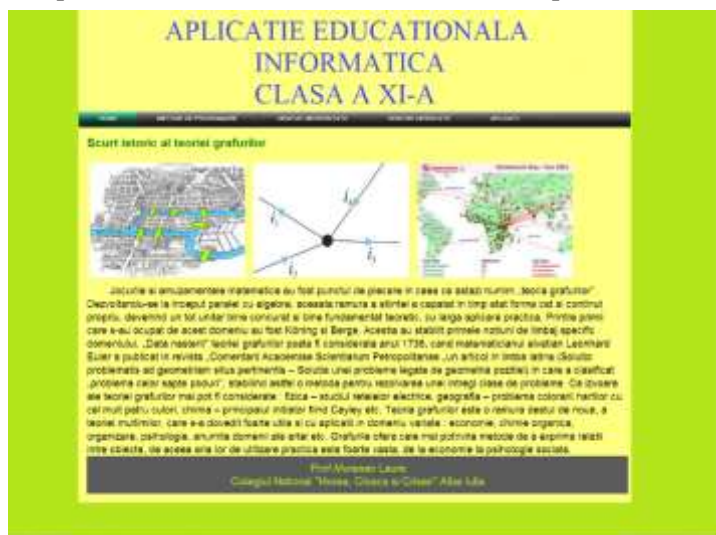
critic și a gândirii independente. De asemenea, utilizat la întâmplare, fără un scop precis în cadrul lecției duce la monotonie și plictiseală. Nu pe ultimul loc în lista dezavantajelor stau problemele de sănătate generate de staționarea îndelungată în fața calculatorului.

Utilizarea calculatorului și a softurilor educaționale stimulează motivația, elevii devenind astfel mult mai atrași de studiu, mai interesați de disciplina predată, mai responsabili.

Astfel, pentru un elev din clasa I, este mult mai plăcut să-și ajute prietenul virtual să rezolve niște sarcini ce implică și operații matematice decât să rezolve pur și simplu în caiet sau la tabla acele calcule.

Descrierea aplicației

Pornind de la aceste considerente și de la ideea ca cea mai bună metodă de învățare este învățarea prin descoperire am realizat un soft educațional pe care îl utilizez în activitatea la clasă la disciplina

și evoluția soluției.

În cazul generării permutărilor se pleacă de la un vector vid și se completează pe rând cu valorile 1, 2, sau 3 aceste valori având ca și corespondent culorile roșu, albastru și verde. Pe ecran sunt patru zone în care se poate observa evoluția stivei, imaginea stivei reprezentată prin culori, soluțiile găsite până la momentul respectiv și algoritmul scris în pseudocod.

informatica, clasa a XI-a. Elevului îi sunt prezentate la început niște noțiuni generale urmând să descopere algoritmi prin intermediul cazurilor particulare. Am gândit această aplicație ca o pagina web în care sunt prezentate noțiunile teoretice urmând ca pentru prezentarea și rularea algoritmilor folosiți să rulez o aplicație realizată în Borland Delphi.

Această aplicație prezintă metodele de programare și cele de teoria grafurilor.

Pagina principală a aplicației prezintă un scurt istoric al teoriei grafurilor și pe baza unui meniu permite alegerea capitolului dorit.

Pentru ilustrarea metodei backtracking am ales prezentarea problemei damelor și a generării permutărilor.

În cazul problemei damelor se pleacă de la o tablă de șah de dimensiune 4x4. Această dimensiune este suficientă deoarece principiul de lucru prezentat pentru acest caz este valabil și pentru date mai mari. Inițial, pe tabla de șah nu se afla nicio piesă urmând ca pe măsură ce este executat pas cu pas algoritmul, pe tablă să fie amplasate și damele în pozițiile corespunzătoare. Pe ecran se poate urmări atât amplasarea damelor cât

În momentul în care elevul înțelege care este principiul de determinare a soluției pentru aceste două cazuri particulare va fi capabil să extindă acest principiu și la cazul general.

În cazul elementelor de teoria grafurilor elevul își poate construi oricâte grafuri particulare și apoi poate studia modul de funcționare a algoritmului pe fiecare dintre aceste cazuri.

Pe de alta parte, odată ce a înțeles modul de funcționare a algoritmului prezentat, elevul își poate implementa propriul algoritm urmând ca la final să compare rezultatele obținute prin rularea programului propriu cu cele furnizate de aplicația prezentată.

În urma utilizării în activitatea de predare a softurilor educaționale elevii au devenit interesați de acest subiect și au realizat proiecte în echipă participând cu aplicațiile lor la sesiunea de comunicări științifice “IN EXTENSO” de la Universitatea “1 Decembrie” din Alba Iulia. O

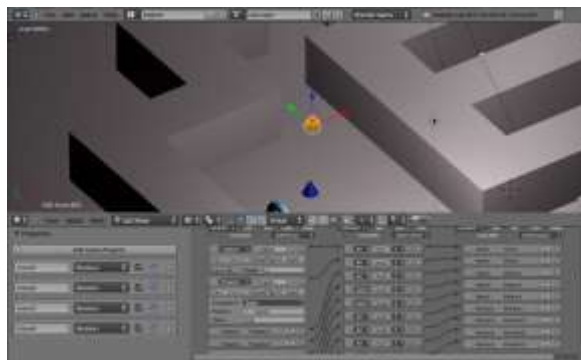
prima aplicație a fost cea a elevului Achim Cristian din clasa a XI-a B, profil matematica informatică intensiv engleză. Titlul lucrării este “Apariția vieții pe pamant” și a fost realizată în Cinema4D. Lucrarea cuprinde o parte teoretică urmată de simulări ale unor fenomene din natură.

Balaneanu Melinda și Rusu Cristina, eleve în clasa a XI-a profil matematică informatică intensiv

informatică au ales să realizeze o lucrare în care prezintă modul în care putem obține modele grafice 3D. Lucrarea se intitulează “Lumea dinozaurilor” și a fost realizată sub formă de pagină web. Pornind de la o sferă de lut virtuală elevele au creat câteva modele de dinozauri. Lucrarea are o parte teoretică și cuprinde imagini realizate cu ajutorul programului Sculptiris.

A treia aplicație este de fapt un joc realizat de elevii Cristian Adam și Dorian Paraschiv, ambii elevi în clasa a XI-a la profilul matematică informatică intensiv informatică. Jocul a fost realizat cu ajutorul programului Blender, un program gratuit de grafică 3D care utilizează limbajul Python. De asemenea, jocul, prin modul în care a fost realizat, poate fi completat ulterior cu noi nivele, cu noi provocări.

Concluzie

Introducerea unor secvențe de instruire asistată de calculator în activitatea didactică duce la creșterea motivației elevilor pentru învățare iar învățarea devine mai eficientă.

Elevii care au abilități interdisciplinare, înclinații și interes pentru a crea aplicații informatice nu se opresc doar la utilizarea unui software educațional ci trec mai departe și realizează ei înșiși soft

educational, soft utilitar și pagini web, toate aceste produse putând fi mai târziu extinse și integrate în platforme globale.

Bibliografie.

1. Alexandru Popescu Mihăești „Probleme fundamentale ale instruirii și educării”, București, Editura Fundației „România de Măine”, 1995
2. Ionescu Miron, Radu Ioan, Salade Dumitru, „Dezbateri de didactică aplicată”, Cluj – Napoca, Editura Presa Universitară Clujeană, 1997
3. Toadere Teodor, Grafe: teorie, algoritmi și aplicații, Cluj Napoca, Editura Alabastru, 2009

37. PROIECT TEMATIC „ORAȘUL MEU - ORAȘ EUROPEAN”

Prof. înv.preșc. Mureșan Doina Maria – Gădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

Prof. înv.preșc. Suciuc Veronica – Gădinița P.P. nr.12 Alba Iulia

• ARGUMENT

■ Intr-o dimineață un băiețel din grupa noastră povestea copiilor ce a văzut prin în zona istorică a Cetății, fiind la plimbare cu părinții lui. Era uimit de tot ce a văzut acolo! Ceilalți copii erau curioși și îi puneau o mulțime de întrebări, alții spuneau că și ei au fost împreună cu părinții și le-a plăcut foarte mult.

• Văzându-i interesați de aceste schimbări și apropiindu-se și ziua de 1 Decembrie, am hotărât împreună cu ei să discutăm mai multe în săptămâna care urmează într-un proiect tematic “Orașul meu – oraș european”

Afișând tema, pe care doream să o desfășurăm în săptămâna următoare și scrisoarea pentru părinți, am observat că și ei erau plăcut impresionați, și mai mulți copii au adus de acasă: CD – Alba Iulia, pliante, cărți, ilustrate etc., exprimându-și dorința de a participa și ei la activități (vizită la cele mai importante obiective turistice din Cetate).

Și cu alte ocazii am încercat să le insuflăm preșcolarilor din grupa noastră, dragostea pentru țară și orașul natal și prin acest proiect tematic încercăm să le insuflăm mândria pentru valorile istorice și culturale specifice orașului nostru, Alba Iulia. Considerăm că este timpul să dezvoltăm din nou acele sentimente și atitudini civice pozitive care să motiveze viitoarele valori ale orașului nostru.

Alba Iulia reprezintă pentru mulți dintre noi o simfonie de culoare, ritm, reprezintă încredere, speranță, bucurie și mândrie este viață și lumină.

Prin urmare, mediul natural geografic, istoric și cultural trebuie cunoscut, înțeles și de ce nu, îmbogățit și promovat.

1. **GRUPA:** „VOINICEII” (mijlocie)

2. **OBIECTIV CADRU:** cultivarea dragostei pentru locurile natale, cunoașterea obiectivelor turistice ale orașului nostru; educarea copiilor în sensul păstrării tradițiilor și obiceiurilor neamului românesc; conturarea trăsăturilor “micului cetățean” interesat de trecutul, prezentul și viitorul orașului natal.

3. **OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:**

O1: să cunoască și să recunoască însemnele naționale: stema, steagul, harta României;

O2: să conștientizeze importanța istorică a orașului Alba Iulia;

O3: să cunoască orașul natal;

O4: să cunoască imnul României;

O5: să descrie și să recunoască evenimente importante din istoria orașului nostru;

4. **RESURSE UMANE:**

• 31 preșcolari, educatoare, părinți

5. **RESURSE MATERIALE:**

• atlas geografic, ilustrații, costume populare, stema țării și a orașului, imagini cu Alba Iulia, aparat foto; steagul tricolour;

6. **METODE ȘI PROCEDEE:**

• observația, conversația euristică, interviul, explicația, demonstrația, brainstorming, posterul

7. **DURATA:** 1 săptămână

8. SCRISOARE CĂTRE PĂRINȚI

Stimați părinți,

• Noi “voiniceii” împreună cu d-nele educatoare, am hotărât să ne cunoaștem mai bine orașul în care locuim. Vrem ca în această săptămână să aflăm cât mai multe informații despre orașul nostru și despre strămoșii noștri, iar tema este „Orașul meu – oraș european”.

▪ Pentru ca activitățile noastre să fie cât mai plăcute și interesante vă rugăm să ne ajutați cu imagini, costume populare, materiale sau informații despre orașul nostru, despre sărbătorile naționale și locale.

• De asemenea, orice sugestie din partea d-voastră, pentru realizarea unor activități cât mai interesante cu copiii, este binevenită.

• Vă mulțumim, noi copiii grupei “Voiniceii” și doamnele educatoare.

9. INVENTARUL DE PROBLEME

Ce știu copiii?	Ce doresc să afle?
- Cum se numește orașul în care locuim - Cum se numește ‘ara noastră - În ce județ se află Alba Iulia - Monumentele istorice importante din orașul nostru	- Care este importanța istorică a orașului nostru - Ce însemnătate are 1 Decembrie pentru orașul nostru? - Cum se pregătește orașul de sărbătoare? - Cum sărbătorim noi ziua de 1 Decembrie?

10. REALIZAREA ÎN FAPT A PROIECTULUI:

Am pornit de la identificarea și cunoașterea zonei locale, prin observări în cadrul plimbărilor, urmate de discuții libere, în care am precizat ce obiective culturale și economice am întâlnit în mica noastră excursie, care este rolul lor în cadrul comunității.

Cele mai importante acțiuni sunt consemnate în “Jurnalul grupei” și immortalizate în fotografii.

Am făcut vizite la Muzeul Unirii, Porțile Cetății, statuia lui Mihai Viteazul, Catedrala Reîntregirii, Catedrala romano – catolică, plimbări prin oraș, jocuri de rol, am realizat mape cu lucrări ale copiilor, expoziții cu obiecte lucrate de copii, albume cu fotografii, etc.

În grădinița noastră în această săptămână, premergătoare Zilei Naționale a României, s-a desfășurat proiectul *Alba Carolina – văzută prin ochi de copil*. Fiecare grupă a realizat un obiectiv din Cetate, iar grupei noastre i-a revenit sarcina de a realiza Catedrala romano – catolică. Toate machetele au fost expuse la Muzeul Unirii.

La toate activitățile desfășurate ca participanți au fost alături de de preșcolari și educatoare, și părinții.

11. EVALUAREA: acest proiect a avut următoarele finalități:

- copiii au cunoscut orașul natal prin ce are mai reprezentativ, au învățat să-l prețuiască, să-l iubească;
- au înțeles că ei înșiși pot în viitor să facă lucruri importante pentru orașul nostru, imaginându-și aceste transformări și reprezentându-le prin desene, colaje, jocuri de construcție;
- au realizat o expoziție cu lucrările realizate de către ei în grădiniță;
- expoziție cu lucrările copiilor din grădinița noastră în cadrul Muzeului Unirii cu tema - *Alba Carolina – văzută prin ochi de copil*.
- activitățile desfășurate au favorizat formarea unor deprinderi de conduită civilizată la copii, un real câștig pentru viitorul cetățean al orașului nostru;
- orientarea sistematică a atenției copiilor spre aspecte interesante ale mediului natural și social în care trăiesc a stimulat conturarea sentimentului apartenenței locale

INVENTARUL DE ACTIVITĂȚI

	ACTIVITĂȚI DIMINEAȚĂ	Observații
F C U Z U	Activ. integrată: Orașul meu – oraș european (ALA + ADE)	Î.D. – întâlnirea de dimineață
	ALA: Alfabetizare: Citim imagini cu frumusețile orașului nostru, Alba Iulia;	
	ADP: ÎD (salutul, prezență, calendarul naturii, activ.de grup: Ce știm despre Alba Iulia?)	
	A.C.: Vizită la Muzeul Unirii	
	ADE: DS (cunoașterea mediului) – <i>Orașul meu – oraș european - observare</i>	
	ALA:	

MARȚI	Știință: Ce știm despre Europa? ADP: ÎD (salutul, prezență, calendarul naturii, activ.de grup: Suntem mici europeni!) A.C: Vizită la Catedrala Reîntregirii ADE: Activ.integrată: Suntem mici europeni! – DLC + DEC DL C (ed.limbajului) - – <i>lectură după imagini</i> DEC –ed.plastică - pictură OPȚIONAL: My town	
MIERCURI	ALA: Joc de rol: Prin oraș,de-a excursioniștii; ADP: ÎD (salutul, prezență, calendarul naturii, activ.de grup: Imnul Uniunii Europene) A.C: Joc: Țară, țară vrem ostași! ADE: Activ.integrată: (DȘ + DEC) – <i>Sunt român și mă mândresc!</i> DȘ – activ.matematică – joc didactic DOS – ed.ptr.societate – lectura educatoarei	
JOI	ALA: Construcții: Construim Cetatea Alba Carolina ADP: ÎD (salutul, prezență, calendarul naturii, activ.de grup: Orașul meu european) A.C: Călătorie prin orașul nostru ADE: DPM – ed.fizică - Dans popular: Hora Unirii	
VINERI	Activ.integrată: (ALA + ADE) - Suntem cetățeni europeni! ALA: Știință – Orașul Alba Iulia pe harta țării ADP: ÎD (salutul, prezență, calendarul naturii, activ.de grup: Suntem cetățeni europeni!) A.C: Dans popular Hațegana ADE: DOS – <i>activ.practică</i> - “Steagul meu, cel mai frumos “ - aplicații	

○ **BIBLIOGRAFIE**

- *Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani, 2008;*
- Aurelia Ana, Smaranda Maria Cioflică, *Proiecte tematice orientative*, Ed. Tehno-Art, 2003;
- *Metoda proiectelor la vârste timpurii*, Ed. Miniped, București, 2002;

38. DEZVOLTAREA DURABILĂ A ROMÂNIEI – PARTENERIATUL ȘCOALĂ – PĂRINȚI - COMUNITATEA LOCALĂ

Profesor pentru învățământul preșcolar: Nicola Nicoleta Alina
Grădinița cu Program Prelungit „Dumbrava minunată” Alba Iulia
Profesor limba și literatura română: Nicola Titiana
Școala Gimnazială „Emil Racoviță” Gârda de Sus-Ghețar

Parteneriatul este definit ca fiind un sistem în care se asociază parteneri sociali, economici, educaționali, iar privind beneficiile pe care le aduce, poate fi definit ca o modalitate eficientă în realizarea reformei managementului prin schimbarea practicilor manageriale, sau prin schimbarea modului în care sunt abordate problemele publice, astfel încât soluționarea acestora să devină fezabilă prin parteneriat.

Juridic vorbind, parteneriatul se definește ca o înțelegere legală în care partenerii definesc împreună scopul general al parteneriatului.

O soluție privind alocarea și folosirea resurselor locale la nivel comunitar, pentru atragerea altor resurse externe și pentru rezolvarea problemelor comunitare, ar putea fi parteneriatul.

Parteneriat educațional - fenomen sociouman și proces pedagogic de colaborare dintre actorii sociali, care susțin eforturile instituției de învățământ, a familiei și contribuie la formarea integrală a personalității elevului, asigurând eficiența inserției sociale a acestuia

Complementaritatea serviciilor oferite de către diverse organizații care activează în comunitate, este principiul pe care ar trebui să se bazeze ideea de parteneriat între școală și comunitate.

Construirea parteneriatului este un proces deliberat ce implică aptitudini specifice, strategii și cunoștințe pe care părțile implicate trebuie să le cunoscă și să le folosească.

I. Kant consideră omul singura ființă capabilă de educație, iar în lucrarea sa fundamentală, *Tratat de pedagogie*, precizează că sădirea moralității în om este scopul suprem al educației.

Educația ajută la valorificarea naturii umane, precizează filosoful german, sugerând câteva sarcini concrete pentru educație: disciplinarea oamenilor; cultivarea omului prin instruire; facilitarea formării spiritului de prudență; formarea moralității.

Privind aspectele educației elucidate de I. Kant și constatările realizate privind esența ei, că educația umanizează, universalizează și socializează omul, se constată că omul nu poate deveni om decât prin educație, el nu este decât ceea ce-l face ea. Observăm că omul nu poate primi această educație decât de la alți oameni, care și ei au primit-o și concepția despre legea morală, însemnătatea ei, respectarea acesteia, acțiunea morală conform datoriei și din datorie, putem afirma cu certitudine că savantul și-a concentrat atenția asupra explicării conținutului și funcționalității educației, deci a formării personalității prin prisma parteneriatului educațional între familie, școală și comunitate.

Din prisma parteneriatului social, relația dintre școală și familie are un rol determinant în cadrul comunității educative, în general, și a comunității educative locale, în mod special, menționează S. Cristea. Această relație evoluează pe fondul unui obiectiv pedagogic comun, pe formarea-dezvoltarea permanentă a elevului, angajat în medii pedagogice diferite, care intervin succesiv pentru realizarea funcțiilor de integrare-socializare-organizare afectivă a raporturilor cu lumea și cu sine.

Pentru a construi un ambient plăcut, un mediu prietenos copilului și pentru a fi calitativă, interesantă, atractivă, școala are nevoie de sprijinul conștient și partenerial al părinților și actorilor comunitari. Pe tot parcursul școlarității este necesar să existe un acord conform căruia părinții să colaboreze cu instituția de învățământ frecventată de copiii lor și cu instituțiile educative din întreaga comunitate. Instituțiile de învățământ conștientizează rolul implicării părinților, actorilor comunitari, iar colaborarea cu ei constituie unul dintre obiectivele majore ale școlii. Părinții trebuie sensibilizați și obișnuiți cu ideea că rolul lor în raport cu școala este unul de tip activ participativ, decisiv, deoarece ei sunt persoanele responsabile de soarta copiilor lor.

Succesul parteneriatului școală – comunitate locală este bazat pe legătura permanentă, constantă între agenții comunitari și reprezentanții școlii. Se realizează astfel un echilibru între schimbare și continuitate, între specific și global, între împlinirea individuală și exigențele de ordin social.

Organizația școlară, pentru a-și atinge obiectivele, are nevoie de un sistem managerial adecvat definit prin funcții specifice: proiectare, decizie, organizare, coordonare, evaluare etc. Managementul școlii trebuie să asigure funcționarea și dezvoltarea școlii ca sistem deschis, aflat în relație permanentă cu mediul său exterior, cu comunitatea în care funcționează și nu numai. Pentru a-și realiza obiectivele propuse școala este nevoită să atragă, aloce, folosească o gamă diversă de resurse: materiale, financiare, umane, informaționale și de timp, astfel poate transforma coordonatele sale specifice în atuuri care să-i permită inițierea și/sau dezvoltarea parteneriatelor educaționale.

În contextul unei societăți ce se schimbă într-un ritm tot mai alert, operând modificări de formă și de fond la nivelul tuturor subsistemelor sale, învățământul românesc trebuie să-și asume o nouă perspectivă asupra funcționării și evoluției sale. Din această perspectivă, o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești o reprezintă parteneriatul educațional.

Pentru a realiza în mod practic un parteneriat, construit pe baza valorilor democratice, în societatea românească trebuie să se opereze o schimbare de valori, atitudini, comportamente la nivelul tuturor factorilor sociali implicați: cadrele didactice, nedidactice, auxiliare, familii, elevi, reprezentanți ai instituțiilor guvernamentale și non-guvernamentale.

Instituțiile de învățământ, oricât de valoroase ar fi ele, nu vor substitui corelația dintre părinți și copii. Cu ajutorul specialiștilor din diverse domenii, se va realiza colaborarea cu familia, deoarece aceștia vor desfășura o activitate de inițiere și de susținere a părinților privind formarea și dezvoltarea competențelor educative parentale. Necesitățile pedagogice, realitatea socială, și transformările în procesul educațional orientează spre abordarea unui parteneriat educativ constant, calitativ, extensiv și profund, la care, ulterior, pe lângă familie, se vor alia centrele de creație, teatrul,

bibliotecile pentru copii, instituțiile preșcolare, asociațiile nonguvernamentale, biserica, întreaga societate civilă.

Familia determină într-o mare măsură calitatea educației, familia este mediul primar în care se află copilul, iar părinții influențează acțiunile pe care le exercită în scopul formării acestuia.

Un obiectiv major al învățământului românesc este desfasurarea unui proces instructiv-educativ de calitate, vizând implementarea dimensiunii europene în educație prin diferite proiecte, astfel în realizarea acestuia, activitățile curriculare se îmbină cu cele extracurriculare prin aplicarea mijloacelor și metodelor moderne precum și prin perfecționarea strategiilor didactice, având în vedere realizarea unei învățări conștiente care să se centreze pe interesele și necesitățile copilului și care să ajute la dezvoltarea personalității lui active și creatoare. Astfel, activitățile extracurriculare/extrașcolare trebuie să fie complexe, bazate pe o bună comunicare, tratate cu seriozitate și să implice o mulțime de copii, cadre didactice, părinți și foruri ale comunității locale.

În prezent, școala, oricât de elevată ar fi ea, nu poate fi singurul depozitar de cultură, iar educația izolată de colectivitate, ea trebuie dezvoltată și continuată printr-o educație în cadrul colectivității, în colaborare cu factorii educaționali, deschizând căile unei formări continue, multilaterale a personalității, ce va determina pe viitor un permanent proces de autoinstruire și autoeducație.

Educația extrașcolară constituie un sistem deschis, menit să completeze efortul educațional al școlii. Ea comportă obiective, conținuturi și tehnici educaționale ce asigură menținerea și dezvoltarea continuă a potențialului cognitiv, afectiv și acțional al elevului, al capacităților și deprinderilor de autoeducație, contribuie la formarea personalității independente și creative.

Importanța parteneriatului dintre școală, familie și comunitate își dovedește valoarea încă din cadrul învățământului preșcolar. Este cunoscut faptul că de la grădiniță se pun bazele educației formale a fiecărui individ, educație care trebuie să aibă continuitate în școală, în relație directă cu cerințele istorico-sociale ale comunității în care trăiește și asupra căreia acționează și în care se integrează ajutând la dezvoltarea sa. Educația timpurie joacă un rol foarte important, efectele formative ale educației preșcolare sunt de lungă durată dacă sunt sprijinite de familie, de aici valorificarea rolului familiei în educație și necesitatea unui parteneriat între grădiniță/școală și familie și grădiniță/școală-familie-comunitate.

Familia ar putea fi definită ca un grup de persoane legate între ele prin rudenie, căsătorie, prin descendență sau adopție, prin interese comune. Aceasta fiind prima comunitate din viața copilului, în care el dobândește primele informații despre lumea înconjurătoare, despre norme și reguli de conduită, familia mediază și condiționează comunicarea cu celelalte componente sociale, îndeosebi cu școala. Activitatea educațională se continuă pe parcursul întregii vieți a individului, prin numeroasele ei forme : formală, nonformală și informală, cu acțiuni pozitive și cu influențe mai mult sau mai puțin pozitive.

Comunitatea locală în care trăiește individul trebuie să fie interesată de progresul educațional al acestuia, deoarece aceasta are nevoie de oameni formați în scopul de a interveni în dezvoltarea comunității, de a se integra activ în comunitate, de a propune modalități de îmbunătățire a acestuia, valorificându-și potențialul individual biopsihiosocial în concordanță cu cerințele istorico-sociale prezente și de perspectivă.

Activitățile extracurriculare, pe lângă activitățile curriculare, au un important rol formativ în devenirea individului ca personalitate integrantă în comunitatea din care face parte, astfel necesitatea parteneriatelor educaționale dintre școală-familie-comunitate are un real succes.

Prin activitățile realizate în cadrul acestor parteneriate, elevii au posibilitatea de a cunoaște și de a se familiariza cu activitatea partenerilor școlii din comunitate : agenților economici, instituțiilor statului, instituțiilor de cultură etc, astfel elevii, pe parcursul școlarizării își formează o opinie cu privire la orientarea și la dezvoltarea carierei lor viitoare, iar instituțiile partenere școlii își pot forma o părere despre viitorii angajați, colaboratori etc din rândul elevilor și îi pot îndruma pe aceștia la cursurile de profil.

Tot mai multe instituții de învățământ din mediul urban, dar și din mediul rural realizează parteneriate cu diverși actori locali : poliția, pompieri, jandarmerie, biserică, muzeu, biblioteca localității, ONG-uri, direcția silvică, Crucea Roșie, direcția de sănătate publică, spitale, cabinete medicale, primărie, Consiliul Local, asociații non-profit, asociații de întraajutorare, etc, dar și între instituții de învățământ de același nivel sau de nivele diferite.

Prin realizarea parteneriatelor educaționale, activitățile extracurriculare desfășurate în cadrul acestora aduc un plus educației curriculare și dezvoltă aplicabilitatea în practică a cunoștințelor transmise și asimilate de elevi; aceste activități sunt recreative, interesante și presupun un schimb de

informații între instituțiile partenere, vizite la sediul acestor instituții, diverse ateliere de lucru în care participă și familiile elevilor.

Cele mai strânse relații se desfășoară cu cei care sunt cei mai interesați de binele copiilor, cu familiile acestora. Colaborarea cu ceilalți agenți comunitari: poliție, biserică, autorități locale, unități sanitare ține pe de o parte de exercitarea obligațiilor instituționale ale acestor organizații și pe de altă parte de calitatea resurselor umane, de motivația celor implicați, de conștientizarea rolului comunitar pe care îl au.

Colaborările cu autoritățile, instituțiile, organizațiile locale de orice tip țin de obicei de manifestarea atribuțiilor legale ale acestora, de rolurile tradiționale percepute de către membri comunității. Parteneriatul se poate realiza dacă resursele umane implicate, au voința și disponibilitatea necesară implicării, dacă vor găsi resurse care să răspundă nevoilor comunității.

Motivațiile care stau la baza inițierii parteneriatului sunt: rezolvarea unor probleme instituționale, administrative; rezolvarea unor probleme specifice beneficiarilor (elevi, părinți, cadre didactice), promovarea rolului educațional al școlii, satisfacția celor implicați, „binele comun” etc.

Parteneriatul școală – comunitate locală se desfășoară mai ales pe componentele care vizează copiii: educație, sănătate, siguranță, instruire, petrecere a timpului liber, administrarea spațiului școlar etc.

Parteneriatele educaționale își dovedesc valoarea formativă în special în cadrul activităților extracurriculare, acestea având un rol important în susținerea asimilării cunoștințelor transmise de către școală, elevilor, în moduri cât mai variate și mai atractive, astfel parteneriatele dintre școală-familie-comunitate au câștig pentru toate părțile implicate.

Bibliografie:

1. Epstein J. L. *Theory to practice: School and Family Partnerships Lead to School Improvement and Student Success*. N: Fagnano, C.1 & Werber, B.Z. School, Family and Community Interaction: A View from The Filing Line, Boulder, Co: Westview Press, 1994;
2. Stăiculescu, Camelia - *Premise teoretice și practice ale descentralizării sistemului de învățământ* în Lefter V., Râpan F., Maloș G., Ciobanu O (coord.), Educație și instruire - calitate, etică, descentralizare, București, Editura Universității Naționale de Apărare "Carol I", 2006;
3. Stăiculescu, Camelia - *Managementul parteneriatului școală – familie* în Jinga I., Ciobanu O., Managementul grupului educat, București, Editura ASE, 2006;
4. Băran-Pescaru A. *Parteneriat în educație – familie-școală-comunitate*. București: Aramis Print, 2004;
5. Braghiș M. *Aspectul polifuncțional al parteneriatului școală-familie-comunitate*, București, Didactica Pro, 2011.

39. DEZVOLTARE DURABILĂ PRIN EXEMPLE DE BUNĂ PRACTICĂ: COMENIUS

Profesor documentarist, Olălaș Odetta Ioana Liceul „Corneliu Medrea” Zlatna

„A instrui pe tineri cum se cuvine nu constă în a le vâri în cap o mulțime de cuvinte, fraze, expresiuni și opinii din diferiți autori, ci a le deschide calea cum să priceapă lucrurile.” (John Amos Comenius)

Comenius este prima componentă a Programului de Învățare pe Tot Parcursul Vieții, cu sprijinul AGENȚIEI NAȚIONALE PENTRU PROGRAME COMUNITARE ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI ȘI FORMĂRII PROFESIONALE (ANPCDEFP). Programul Sectorial Comenius se adresează instituțiilor de învățământ preuniversitar precum și tuturor membrilor comunității educaționale care își desfășoară activitatea în acest sector.

În perioada 15/07/2013–19/07/2013 am beneficiat de o Mobilitate individuală de formare continuă pentru personalul implicat în educația școlară, din fonduri UE. Instituția organizatoare a cursului, intitulat EURODIDAWEB - PEDAGOGICAL USE OF INTERNET AND MULTIMEDIA TOOLS, a fost F.C.“Europaclub” LIDS “Sapienza” University – Roma. Universitatea Sapienza este cea mai mare universitate din Europa, unde învață aproximativ 145000 de studenți. Misiunea acesteia

este de a contribui la dezvoltarea societății bazate pe cunoaștere și cooperare internațională.

Stagiul de formare, desfășurat în limba engleză, pe durata a cinci zile, a fost coordonat și susținut de către prof. Alberto Pigliacelli și prof. Stefano Lariccia asistați de către doamna profesor Mariangela Scaglia, în sala de informatică a Universității Sapienza, dotată cu tehnologie de ultimă generație. La acest curs de formare au participat 29 de cadre didactice, de diferite specialități, din România, Spania, Grecia, Turcia, Cehia și Irlanda. Fiecare cadru didactic a prezentat câteva informații despre propriul profil profesional, despre instituția de învățământ în care își desfășoară activitatea, sistemul educațional și despre țara sa (prezentarea frumuseților locale, regionale, naționale).

Cursul a debutat cu o scurtă prezentare a perspectivelor istorice ale web-ului, la sfârșitul mileniului al doilea. A continuat cu prezentarea evoluției world wide web, selectarea și utilizarea celor mai indicate instrumente multimedia pentru crearea unei pagini Web, identificarea instrumentelor hardware și software potrivite pentru publicare, dar și importanța platformelor educaționale și caracterizarea lor. Fiecare cursant și-a postat proiectele realizate pe platforma educațională Eurodidaweb și a realizat un web-site personal.

Acest curs de formare a contribuit la acumularea mai multor cunoștințe în utilizarea pedagogică a Internetului și a instrumentelor multimedia dar și în modul de funcționare al sistemului educațional European. Astfel mi-am dezvoltat noi competențe foarte utile în calitatea mea de profesor documentarist, care vor duce la asigurarea calității în educație și la dezvoltarea mea profesională. Ca profesor documentarist, am devenit mai competent în zona proiectării și implementării cât mai eficiente, din punct de vedere pedagogic, a Internetului și a instrumentelor multimedia, foarte utile într-un Centru de Documentare și Informare.

Participarea la acest curs a avut un impact pozitiv pe plan personal și în mod special, pe plan profesional, pentru că mi-a îmbogățit cunoștințele în domeniul IT și în utilizarea platformelor Plone, Moodle, Last Pass ș.a. care îmi sunt de un real folos în activitățile inițiate și desfășurate în Centrul de Documentare și Informare. Utilizez, în calitatea mea de profesor documentarist, materialele primite și create în timpul cursului, înlesnindu-mi astfel conexiunea cu noile generații de elevi. La acestea se adaugă și asistența de care beneficiaz timp de șase luni după curs. Devenind mai bine pregătit în hypermedia și în planificarea paginilor web în scopuri didactice, pot să realizez activități didactice interactive cu elevii din școală, inclusiv cu cei cu nevoi speciale (CES). Toate acestea contribuie la susținerea accesului la informație, încurajarea exploatării și valorificării cât mai eficiente a informațiilor și documentelor pluridisciplinare, multimedia și multisuport de către elevi, cadre didactice și membrii ai comunității locale, din perspectiva asigurării egalității de șanse pentru utilizatorii din medii culturale și sociale diferite.

Competențele de limbă engleză dobândite și relațiile de colaborare, cooperare și chiar de prietenie pe care le-am legat, mă ajută în realizarea de proiecte educaționale la nivel local, județean, național și cel mai important, la nivel european. Aceste proiecte sunt gândite atât în folosul școlii, al elevilor, inclusiv al elevilor cu nevoi speciale, cât și al întregii comunități.

La nivel de instituție a crescut eficiența de formare, ghidare și consiliere atât pentru elevi cât și pentru profesori, cu ajutorul ITC. Se observă o îmbunătățire și în modul de gestionare și rezolvare a unor probleme cu care se confruntă profesorii în procesul educativ, realizându-se o creștere a calității educației la nivel regional. Cadrele didactice au înțeles că pentru a realiza o educație durabilă este necesară implicarea tuturor în stabilirea de noi contacte, pentru a realiza noi parteneriate educaționale, schimburi

de experiență și noi proiecte educaționale. Toate acestea se pot realiza doar documentându-ne asupra culturii și civilizației europene, încercând realizarea unui dialog intercultural bazat pe înțelegere, respect și toleranță, identificarea modelelor, acceptarea și valorizarea pluralității culturale.

Prin diseminarea acestor tipuri de activități se observă o creștere a interesului pentru astfel de cursuri cu finanțare europeană, precum și pentru studierea limbilor străine, necesare participării la aceste cursuri.

Cursul a reprezentat o importantă oportunitate în vederea stabilirii de noi contacte, cu participanții la program, dar și pentru implementarea de noi proiecte cu finanțare UE, în viitor.

WEBOGRAFIE

- ⊙ <http://www.anpcdefp.ro>
- ⊙ <http://www.comphumanities.org/eurodidaweb>
- ⊙ <http://ec.europa.eu/education/trainingdatabase>
- ⊙ <http://www.llp-ro.ro>
- ⊙ <http://www.uniroma1.it/ateneo>

40. PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL GRĂDINIȚĂ - BISERICĂ “MICUL CREȘTIN” AN ȘCOLAR: 2013 – 2014

*motto: “Învăță pe copil calea pe care trebuie s-o urmeze, și când va îmbătrâni nu se va abate de la ea”
(proverbe 22:6)*

**Eucatoare: Olar Ioana – Simona
G.P.N. Tărtăria**

Școala gimnazială „David Prodan” Săliște

ARGUMENT

În acest an școlar am început derularea proiectului de parteneriat, adaptându-l la particularitățile de vârstă ale copiilor, nivel 3-5 ani.

Vârsta preșcolară este perioada “de ce” – urilor, când ei adresează părinților întrebări cum ar fi: “Cine este îngerul păzitor?”, “De ce mergem la biserică?”, “De ce ne închinăm?”, “Ce sunt icoanele?”etc.

Activitățile moral- religioase pot satisface curiozitatea copiilor, ajutându-i să găsească răspunsuri la tulburătoarele întrebări pe care și le pun. Educația religioasă, la această vârstă pune accent pe latura afectivă și face apel la sensibilitatea copiilor, având dubla menire de a anula pornirile rele și de a le cultiva pe cele bune. În Vechiul Testament se spune că “Omul se cunoaște după copiii pe care i-a lăsat în urmă”, așadar să ne străduim să lășăm în urma noastră copii buni, cinstiți și credincioși.

SCOP:

- Formarea virtuților creștine și cultivarea unui comportament moral-religios;
- Cultivarea dorinței de a face fapte bune și de a fi cinstit;
- Cultivarea sentimentului de respect față de părinți și bunici;
- Înțelegerea mesajului creștin –ortodox ”Să fim buni și iertători”;
- **Formarea sentimentului de dragoste față de Domnul Iisus Hristos**

OBIECTIVE:

- Să asculte poveștile unor fapte din viața sfinților;
- Să observe și să comenteze imagini cu conținut religios;
- Să participe afectiv, emoțional la activități umanitare;
- Să manifeste un comportament moral –religios în familie, grădiniță, biserică;
- Să recunoască icoana Maicii Domnului;
- Să folosească corect termenii religioși accesibili vârstei;
- Să cunoască semnul Sfintei Cruci, ca simbol al creștinătății;
- Să “citească” imagini din Mica Biblie;
- Să participe afectiv la activitățile religioase, precum și la slujbele bisericești însoțiți de părinți, bunici, educatoare.

Parteneri în derularea acestui parteneriat au fost preotul paroh Marin Gheorghe, de la biserica “Buna Vestire”, părinții copiilor de la grupa combinată din, comunitatea locală, Tărtăria. Preotul paroh a avut rolul de consilier pe teme religioase, a fost un real sprijin în oferirea de material religios (iconițe, cruciulițe, precum și o biblie pentru copii). Biserica prin preotul său a fost, este și va fi factor principal care contribuie la cultivarea trăsăturilor morale pozitive: demnitate umană, toleranță, respect în comunitate.

RESURSE

UMANE: educatoare, copii, preotul paroh, părinți, bunici.

MATERIALE: Biblia pentru copii, icoane, cărți religioase, casete video și audio, reviste cu conținut religios, alte materiale procurate de educatoare și de către părinți.

DERULAREA ACȚIUNILOR SPECIFICE**Anul școlar 2013-2014**

DATA	TEMA	MODALITĂȚI DE REALIZARE
Octombrie	ÎNGER, ÎNGERAȘUL MEU	Lectura după imagini
Noiembrie	SEMNUL SFINTEI CRUCI	Convorbire
Decembrie	SFÂNTUL NICOLAE ADUCE DARURI NAȘTEREA DOMNULUI IISUS	Părinții pregătesc darurile în cizmulile confecționate special Sceneta în cadrul serbarii de Craciun
Ianuarie	CE SUNT ICOANELE?	Întâlnire cu preotul
Februarie	“TATAL NOSTRU”	Memorizare
Martie	COPIII ÎL IUBESC PE DUMNEZEU PRIN FAPTE BUNE	Vizionarea de imagini video
Aprilie	SUNTEM MICI ȘI NE RUGĂM	Copiii se împărtășesc la biserică Sf. Dumitru” din cartierul unde locuiesc
Mai	CUNUNĂ DE INIMI	Confecționarea de aranjamente florare, împreună cu școlarii, și dăruit-le oamenilor în vârstă.
Iunie	INIMI PENTRU INIMI	Evaluare “Dansul îngerașilor”

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

- analiza activității desfășurate;
- recitări de poezii cu caracter religios;
- expoziție cu fotografii de la activitățile desfășurate.

Aceste acțiuni au oferit copiilor posibilitatea de a-și forma comportamente creștine, de a le consolida pe cele formate în cadrul altor activități din grădiniță. Totodată i-a ajutat pe copii să-și interiorizeze conduita creștină, să o manifeste chiar și atunci când credeau că nu-i observă nimeni, știind că îngerașul lor păzitor se bucura când se poartă frumos cu ceilalți și se întristează când ei

greșesc. Întâlnirea cu preotul, jocurile cu subiecte din viața religioasă, rezolvarea unor sarcini în comun cu copii de alte culte, toate aceste acțiuni sperăm să prindă rădăcini adânci în învățătura de credință a bisericii, în fiecare suflet de copil.

41. PROIECT EDUCAȚIONAL: EDUCAȚIA ȘI DEZVOLTAREA DURABILĂ A SOCIETĂȚII ÎNTRE EXIGENȚELE PREZENTULUI ȘI CELE ALE VIITORULUI

- Dezvoltarea abilităților de viață ale elevilor – Adoptarea unui stil de viață sănătos într-un mediu curat

*Prof. inv. primar Oneț Ana-Maria
Școala Gimnazială „Ion Bănuș”
Valea Lungă, jud. Alba*

SCOPUL:

- * formarea unui stil de viață sănătos;
- * promovarea alimentației sănătoase bazată pe alimente naturale provenite din mediul natural apropiat;
- * educarea în spiritul protejării mediului înconjurător;

OBIECTIVE:

- * să prezinte reguli de viață sănătoasă;
- * să explice importanța consumării zilnice a fructelor și legumelor;
- * să folosească produse naturale în prepararea mâncării;
- * să realizeze afișe și pliante sugestive;
- * să protejeze mediul înconjurător;

STABILIREA ȘI DESCRIEREA GRUPULUI ȚINTĂ VIZAT:

* Grupul țintă vizat este format din copii cu vârsta cuprinsă între 9-10 ani, elevi în clasa a IV-a la Școala Gimnazială „Ion Bănuș”, Valea Lungă, județul Alba.

- * Elevii locuiesc în mediul rural

Activitatea fundamentală a copilului este jocul. Odată cu intrarea acestuia în clasa I, această activitate este înlocuită treptat de activitatea de învățare. Pentru a avea rezultate bune și pentru a face față programului de lucru, este necesar ca elevii să adopte un stil de viață sănătos, bazat pe un program echilibrat de muncă (învățare), odihnă, recreere și pe un regim alimentar corect care să satisfacă cerințele dezvoltării armonioase a organismului.

În urma observării sistematice a participării elevilor la lecții, a discuțiilor cu ei și pe baza unui chestionar dat pentru a afla care este stilul lor de viață (program de învățat, odihnă, recreere și alimentație) am constatat că nu toți elevii adoptă un stil de viață sănătos: nu alternau corect programul de muncă cu cel de odihnă. Nu și pregăteau temele pentru ziua următoare numai seara când veneau părinții acasă de la muncă, lucru care avea efecte negative asupra progresului lor școlar, acesta fiind marcat de oboseala de la sfârșitul zilei. Nici alimentația nu era corectă fiindcă mulți dintre ei preferă produsele de tip fast food, sucurile din comerț etc. Invasia pe piață a acestor produse, reclamele făcute la televizor, ambalajele atrăgătoare, „surprizele” care le însoțesc au o influență foarte mare asupra copiilor. Aceștia preferă să achiziționeze și să consume astfel de produse, decât să consume un fruct sau orice alt produs preparat acasă.

Pentru formarea unui stil de viață sănătos, este necesar ca Școala și familia să-i îndrume pe copii: Școala în cadrul activităților obligatorii și prin desfășurarea de activități extracurriculare, iar în familie prin modele de viață pe care copilul să le urmeze și el: cultivarea pământului – legume, fructe, care au un rol important în alimentația omului, mai ales a copiilor. Elevii vor afla cât este de necesară consumarea de fructe și legume, mai ales a celor cultivate în grădina proprie, crescute și dezvoltate fără îngrășăminte chimice.

De asemenea elevii sunt implicați în activități de ecologizare a mediului înconjurător: colectarea selectivă a deșeurilor, colectarea de materiale electronice, hârtie, plastic, de plantare de pomi, flori (trandafiri).

În cadrul orelor de Științe ale naturii elevii își însușesc cunoștințe despre corpul omenesc, discută despre programul zilnic al școlarului, despre alimentația sănătoasă. Prin Educația pentru sănătate, studiată ca disciplină opțională (CDȘ), elevii își însușesc norme și deprinderi de viață sănătoasă.

ABILITATEA/ABILITĂȚILE PE CARE DORIȚI SĂ LE DEZVOLTAȚI:

*Adoptarea unui stil de viață sănătos(regim de viață Și alimentație sănătoasă)

Comportament	Cunoștințe	Atitudini	Performanță
- respectă timpul alocat pentru învățat/odihnă/recreere - practică jocuri de mișcare în aer liber - înlocuiește produsele alimentare din comerț cu cele pregătite acasă - participă la acțiunile de protejare a mediului - are greutate corporală normală pentru vârsta lui - are un aspect fizic îngrijit - respectă reguli de igienă corporală, a îmbrăcăminte, a alimentației - comportament asertiv	- știe care sunt regulile unui stil de viață sănătos - Știe să alterneze programul de muncă cu cel de odihnă/recreere - știe ce este bine pentru el atunci când trebuie să facă o alegere între un produs de tip fast food/din comerț Și un produs preparat de mama acasă - Știe care sunt alimentele de bază pentru o alimentație sănătoasă(piramida alimentelor) - Știe care sunt acțiunile omului de protejare a mediului cît Și cele care duc la poluarea mediului înconjurător, de distrugere a acestuia	- optimism, atitudine/gândire pozitivă despre sine - încredere în sine - relaționare interpersonală armonioasă/deschidere față de cei din jur - independență/autonomie - atitudine pozitivă față de mediul înconjurător	- are randament școlar - influențează pozitiv pe cei din jur - crește sănătos - se dezvoltă armonios - mobilizează prin atitudine grupul din care face parte - trezește admirația celor din jur prin participarea activă la activitățile clasei - participă la acțiunile de protejare a mediului, de protejare a vieții

ACTIVITĂȚI CARE VOR DEZVOLTA ABILITATEA DE VIAȚĂ PROPUȘĂ:

1. Activitatea 1(2 ore):

*Discutarea Și analizarea comportamentelor a doi copii: unul care nu urmează un program de lucru sănătos, nu respectă orele de muncă(învățare), odihnă Și recreere Și un regim alimentar în care apar din abundență chipsuri, snacksuri, coca cola etc. Și altul care respectă atât programul de activități, cât Și un regim bazat pe o alimentație sănătoasă.

*Extragerea concluziilor - Prezentarea Și analizarea unor reguli de viață sănătoasă.

Completarea unor fișe de lucru.

*Acțiuni de protejare ale mediului înconjurător; Cauzele poluării mediului

2. Activitatea 2 (4 ore):

*Întâlnire cu un specialist – medicul din comună

Prezentarea de către medic a efectelor negative a stilului de viață nesănătos asupra organismului, îmbolnăviri cauzate de alimentația nesănătoasă Și sublinierea importanței adoptării unui stil de viață sănătos bazat pe regim de muncă Și odihnă echilibrat Și pe o alimentație sănătoasă. Se recomandă ca zilnic să se consume fructe Și legume, fie în stare crudă, fie conservate, acestea fiind bogate surse de vitamine necesare dezvoltării Și menținerii sănătății corpului. Sunt norocoși că locuiesc la sat fiindcă își pot procura hrană sănătoasă din gospodăria proprie.

*Salata de legume (legume cultivate în grădina proprie: cartofi, gogoșari, ardei, castraveți, ceapă)

*Salata de fructe (fructe din grădina proprie, proaspete sau conservate-compot): mere, pere, struguri, piersici

3.Activitatea 3(1 oră):

*Desprinderea concluziilor privind cele mai importante reguli ale unui stil de viață sănătos Și identificarea metodei prin care aceste reguli pot fi promovate cu succes în rândul copiilor Și a acțiunilor de protejare a mediului înconjurător.

*Realizarea de pliante Și afișe.

4. Activitatea 4(2ore):

*Întâlnire cu părinții - masă rotundă. Tema întâlnirii „Alimentație Și mediu sănătos pentru fiul meu!

EVALUAREA ACTIVITĂȚILOR:

Modalități de evaluare: fișă de evaluare, lista de control/verificare, jocul de rol, chestionarul de evaluare a satisfacției elevilor

REZULTATELE PROIECTULUI ȘI EFECTELE PE TERMEN LUNG:

Adoptarea unui stil de viață sănătos este foarte dificilă într-o societate de consum. Acesta este influențat de cunoștințele Și capacitățile persoanei, de capacitatea acesteia de a discerne binele Și răul în manifestarea unor comportamente, în adoptarea unor atitudini, de capacitatea de a lua decizii, de situația economică a societății, de locul de muncă al persoanei Și de situația sa financiară.

Educația pentru sănătate a copiilor încă de la o vârstă fragedă constituie punctul de pornire în formarea omului care va adopta un stil de viață sănătos, care va face față tentațiilor. Acest proces este de durată, cu efecte măsurabile în timp.

Prin realizarea acestui proiect doresc să-i determin pe elevii mei, care vor deveni oameni ai comunei, să adopte un stil de viață sănătos, să ducă o viață echilibrată, să acorde importanța cuvenită cultivării produselor agroalimentare și creșterii animalelor, să participe prin acțiunile lor la dezvoltarea satului, la protejarea mediului. Vor putea implementa proiecte de dezvoltare rurală care au ca obiectiv creșterea economică a satului prin valorificarea resurselor existente (teren arabil, fânețe, păduri), vor fi exemplu pentru cei din jur, vor influența pozitiv grupurile sociale din care fac parte.

42. METODA BSI (BROAD SWEEPS OF IMAGINATION) – O NOUĂ METODĂ DE PREDARE A UNEI LIMBI STRĂINE

Orășan Alina

Școala Gimnazială „Ion Pop Reteganul” Sîncel

Limba engleză

De-a lungul veacurilor s-a vorbit despre un aspect ce ne privește pe toți, educația, oferindu-se argumente bine întemeiate în susținerea importanței acesteia în viața unei persoane. Și totuși, parcă nimic din ceea ce s-a spus nu rezonază mai clar și mai puternic decât cuvintele poetului de origine americană, Robert Frost care spunea că *“Educația e ca un pom fructifer, dacă nu e altoită, face fructe mici și amare.”* Pentru a realiza “o recoltă bogată” avem nevoie de contact cu alte persoane, de schimburi de experiență, de o continuă relaționare întrucât izolarea duce doar la stagnare.

În întâmpinarea acestui aspect vine Programul de Învățare pe Tot Parcursul Vieții prin componenta Comenius care se adresează cadrelor didactice din învățământul preuniversitar și care are ca scop îmbunătățirea calității educației școlare prin participarea acestora la stagii de formare continuă. Începând cu luna ianuarie a anului 2014, acest program Comenius va fi integrat în cadrul noului program al Uniunii Europene în domeniul educației, formării profesionale, tineretului și sportului, Erasmus Plus. Acesta va integra șapte dintre programele europene de finanțare actuale: Învățare pe Tot Parcursul Vieții, Tineret în Acțiune, Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink și programul pentru cooperare cu țările industrializate; Erasmus Plus se va desfășura pe o perioadă de șapte ani, are ca scop stimularea dezvoltării competențelor și a capacității de inserție profesională și sprijinirea modernizării sistemelor de învățământ, de formare profesională și pentru tineret. Erasmus Plus va beneficia de un buget de 14,7 miliarde EUR, ceea ce înseamnă cu 40% mai mare decât nivelurile actuale. Peste 4 milioane de persoane vor beneficia de sprijin pentru a studia, pentru a urma cursuri de formare profesională, pentru a munci sau pentru a desfășura activități de voluntariat în străinătate.

Toți avem nevoie de formare continuă dar cadrele didactice în special, deoarece lumea se află într-o continuă schimbare, transformare și este vital a se ține pasul cu toate acestea și a oferi o educație de calitate elevilor.

În cadrul programului mai sus menționat, componenta Comenius, acțiunea “Formarea continuă pentru personalul implicat în educația școlară din învățământul preuniversitar” am participat în luna august 2011 la un curs de formare în Bodrum, Turcia care a avut în vedere o nouă metodă de predare a unei limbi străine, “BSI (Broad Sweeps of Imagination) Method”.

Metoda BSI își are rădăcinile în eforturile unui profesor din Turcia care de-a lungul carierei sale îndelungate a încercat să găsească modul de a-și face elevii să vorbească fluent limba engleză. De fapt, a încercat să se concentreze mai mult pe scopul esențial al unei limbi și anume comunicarea. Astfel, a mutat centrul preocupărilor sale de la vorbirea corectă din punct de vedere gramatical la vorbirea fluentă care să faciliteze comunicarea mesajului interlocutorului de altă naționalitate.

Această metodă este de fapt, un amestec de o serie de metode deja cunoscute, centrându-se pe crearea unei atmosfere relaxante și propice procesului de predare-învățare. Astfel, se bazează pe următoarele principii majore:

- dezvoltarea competenței comunicative a elevilor

- încurajarea participării active a elevului ținând cont de interesele și preocupările acestuia
- conștientizarea diferențelor culturale existente între limba maternă și limba țintă
- crearea de situații caracteristice vieții de zi cu zi
- dezvoltarea și susținerea creativității și originalității
- stimularea cooperării între elevi
- utilizarea celor cinci simțuri și exprimarea mentală a acestora prin intermediul proceselor neurologice pentru a internaliza limba țintă
- acceptarea elevilor într-o manieră holistică, împreună cu gândurile, opiniile și sentimentele acestora.

Metoda BSI are în vedere următoarele șapte componente:

1. Sporirea entuziamului în sala de clasă luând în considerare doi factori: cel fizic și cel cognitiv. Factorul fizic are în vedere realizarea unui mediu luminos și colorat, decorat cu imagini și fotografii din țara limbii țintă, folosirea muzicii clasice sau a muzicii relaționate cu tema predată, utilizarea diverselor costume specifice temei și favorizarea interacțiunii între elevi prin așezarea în cerc sau semicerc. Cel de-al doilea factor important, cel cognitiv, este luat în considerare prin utilizarea unui motto sau salut special din partea profesorului în vederea creșterii motivației elevului, prin asumarea de noi identități care să le permită utilizarea exclusivă a limbii țintă; Lozanov (1978) sugera faptul că o nouă identitate oferită elevului, reprimă inhibițiile acestuia vis-a-vis de limba străină. De asemenea, cooperarea între elevi și entuziasmul sunt sporite prin activitățile în perechi și de grup precum și prin repetițiile ritmice. Totuși, crearea unei atmosfere relaxante și entuziaste cade în mod special în sarcina profesorului care trebuie să dețină cunoștințele necesare pentru a înțelege temerile și nesiguranța elevilor, reducând filtrul afectiv al acestora. Acest filtru afectiv redus, susține Krashen, se referă la faptul că acei elevi care sunt relaxați, se simt în siguranță sunt mult mai atenți și absorb informația mult mai ușor.

2. Predarea foneticii prin utilizarea corespondenței dintre sunete și imagini/simboluri. Deși, se bazează pe simbolurile fonemice, acestea vor fi asociate cu diverse imagini pentru a permite recunoașterea simbolurilor gradual.

3. Rolul textului în procesul de învățare a unei limbi străine are în vedere în primul rând predarea vocabularului în context. Bancroft susținea faptul că vocabularul prezentat într-un anumit context relaționat cu situații specifice vieții de zi cu zi, este memorat mult mai bine și mai repede întrucât este declanșat și în afara clasei. Textele însoțite de imagini colorate, atractive facilitează învățarea vizuală, specifică majorității elevilor. Totodată, alegerea temelor predate în concordanță cu interesele și preocupările elevilor este absolut necesară pentru a spori motivația acestora de a învăța limba respectivă. Dar, în același timp, temele alese trebuie să și corespundă nevoilor elevilor, vârstei și nivelului de cunoștințe deținut, ținându-se totodată cont de achizițiile anterioare în materie de vocabular și structuri gramaticale. Nu în ultimul rând, textele alese trebuie să fie redactate de către nativi întrucât doar aceștia pot reda vocabularul autentic și concret, nu cel artificial.

4. Utilizarea așa numitelor “clumsy pictures”, inovația metodei BSI. Acestea sunt simboluri vizuale mnemonice reprezentând cuvintele și frazele învățate. Prin aceste “clumsy pictures” cuvintele și expresiile se concretizează vizual permițând o memorare mai rapidă și mai stabilă. Astfel, se declanșează vigilența mentală pentru a ghici cuvinte sau tematici la fel ca în rezolvarea unui puzzle, se prelungește durata atenției concentrării elevilor și se permite achiziția vocabularului prin reflectarea vizuală a lumii înconjurătoare, reale.

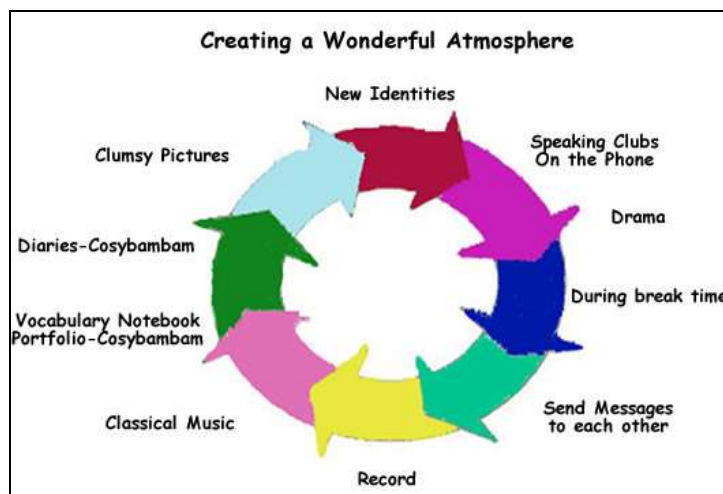
5. Utilizarea artei dramatice sporește entuziasmul și implicarea elevilor în cadrul procesului educativ. Folosirea acestei metode permite încurajarea creativității gândirii, rezonează cu elevii dezinteresați și consolidează structuri ale limbii. Potrivit lui Jacques Lecoq, mișcarea vorbește mai elocvent decât cuvântul. Structurile gramaticale, cuvintele, expresiile vor fi reținute mult mai repede dacă li se acordă semnificație, dacă sunt dezvoltate într-un context și repetate, făcând uz de sentimentele și stările sufletești ale elevilor. De fapt, aceasta este esența “învățării naturale” a lui Piaget.

6. Utilizarea limbii străine în afara orelor de curs. Metoda BSI are în vedere dezvoltarea și sporirea autonomiei în învățarea unei limbi străine, prin reflectarea procesului de învățare în afara sălii de clasă prin intermediul: jurnalelor, folosirea limbii străine în timpul pauzelor, trimiterea de mesaje în limba țintă (sms-uri, on-line chat), participarea la cluburi de conversație în acea limbă.

7. Evaluarea competențelor dobândite are în vedere evaluarea formală care trebuie să evalueze toate aspectele specifice unei limbi străine: citit, scris, ascultat și vorbit dar și evaluarea alternativă bazată pe performanța zilnică: activitatea la clasă, proiectele și portofoliile realizate, jurnalele scrise. Evaluarea trebuie să fie astfel realizată încât să asigure procesul de învățare și să nu creeze un stres inutil legat de testări întrucât elevii învață pentru toată viața nu doar pentru un anumit examen într-o anumită zi.

Metoda BSI implementată și în România nu aduce noutăți uimitoare în domeniul predării unei limbi străine întrucât fiecare profesor a făcut uz măcar odată de una din componentele descrise mai sus; însă ceea ce este uimitor este tocmai faptul că această metodă unește într-un mod concret, multiplele abordări și tehnici de a face procesul de predare-învățare mai atractiv, mai maleabil, mai eficient.

În urma experienței trăite pe parcursul stagiului de formare, pot spune că astfel de programe ne îmbogățesc nu doar viața profesională, prin intermediul schimbului de experiență, de bune practici, deschizându-ne orizontul spre noi tehnici de predare-învățare, diverse activități, variate abordări de factură educațională, dar în același timp, ne îmbogățesc și viața personală întrucât reușim să creăm punți între națiunile europene și prietenii durabile.

Bibliografie:

1. *Guidelines Book for the „Broad Sweeps of Imagination Method”, English – Language Edition, Education and Training: LLP Comenius Multilateral, through Project 134405-LLP-1-2007-1-TR-COMENIUS-CMP, 2009.*
2. Lozanov, Gheorghe, *Suggestopaedia-Desuggestive Teaching. Communicative Method on the Level of the Hidden Reserves of the Human Mind*, ediție online, (<http://www2.vobs.at/ludescher/pdf%20files/SUGGESTOPAEDIA%20-%20book.pdf>)
3. <http://www.anpcdefp.ro/noutate.php?id=81>
<http://www.bsiproject.com/bsimethod.asp>

43. PERFORMANȚA ÎN EDUCATIA DURABILA A SCOLARULUI MIC

Oțel Anamaria, Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea

Performanța reprezintă o acțiune al cărei efect este superior nivelului comun și poate constitui chiar un record. În termenii teoriilor învățării, performanța este reacția de răspuns la acțiunea repetitivă a stimulilor. Atât reușita cât și eșecul ca forme de manifestare ale performanței lasă în urma lor tensiuni motivaționale. Din aceste considerente, performanța este un aspect al motivației. Aprecierea, reamintirea succesului sau eșecului se află în strânsă legătură cu imaginea de sine, iar nivelul eului se concretizează în nivelul de aspirație. Nivelul de aspirație include atât așteptările cât și imaginea de sine. Aceasta determină motivul de performanță care indică ambițiile și performanțele subiectului. Reușita școlară sau succesul școlar presupune dezvoltarea aptitudinilor, inteligenței și spiritului practic aplicativ și experimental al acestora. Asupra personalității elevului acționează factori care pot influența reușita școlară, fie că aceștia sunt factori externi: pedagogici, socio-culturali fie factori interni: psihologici.

Orientarea școlară reprezintă ansamblul acțiunilor opționale și consultative realizate prin modalități pedagogice, generale și speciale, subordonate, din punctul de vedere al conținutului, dimensiunii tehnologice/aplicative a educației, iar din perspectiva metodologică activității de asistență psihopedagogică a cadrelor didactice, elevilor și părinților, proiectată la nivelul sistemului de învățământ, în vederea unor opțiuni corecte școlare. Un rol important în remarcarea reușitei școlare îl joacă și cadrele didactice care trebuie să cunoască potențialele elevului, să le forțeze dacă consideră că este cazul pentru a fi evidențiate ca funcționabile angajându-le în activități de învățare. Dezvoltarea personalității elevului în vederea reușitei școlare, este un proces de lungă durată, cu numeroase determinări obiective și subiective. Din acest punct de vedere, reușita școlară este considerată ca o rezultantă a confluenței tuturor factorilor implicați în activitatea de învățare. Principalii factori implicați în obținerea performanțelor școlare sunt: elevii, profesorii, familia, mass-media, alte instituții specializate. Putem desprinde 2 categorii de factori : - cei care se referă la geneza, organizarea și administrarea solicitărilor obiective (factori socio-pedagogici), variabilele personalității elevului implicate în procesul de învățământ (factorii psihologici). b. Factorii socio-pedagogici.

Acești factori se referă la structura instituțională a învățământului, sunt familiali și angrenați în organizarea pedagogică a procesului de învățare. Familia poate fi inclusă în categoria factorilor socio-pedagogici. Rolul familiei în dezvoltarea psihosomatică a elevului este hotărâtor. Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare și profesionale atât prin transferul unor modele ale părinților către urmași, cât și prin proiecția unor ambiții, neîmpliniri către aceștia. Valențele educative ale familiei sunt o expresie directă a mediului familial, considerat ca rezultat al unei sinteze unice a tuturor relațiilor care se stabilesc între membrii săi. Prin regimul de viață pe care părinții îl impun și îl controlează, se contribuie la formarea unui stil individual de muncă și a unor trăsături de caracter necesare înlăturării dificultăților în activitatea de învățare. Indiferent de vârsta elevilor familia poate avea o influență asupra lor.

Influența familiei începe de timpuriu la elevi, încă din clasa I. Școala joacă un rol esențial atât prin structurile sale, ciclurile și tipurile de programe, cât și prin diversitatea obiectelor de învățământ, a ariilor curriculare, a acțiunilor specifice de orientare școlară și profesională (ore de dirigentie, activitatea consilierilor). Cerințele programelor școlare, pregătirea psihologică și cea de specialitate a profesorilor, modul cum stabilesc și realizează obiectivele formativ-educative la fiecare lecție ocupa un loc foarte important în evidențierea reușitei școlare la elevi. În cadrul factorilor pedagogici se evidențiază metodele și mijloacele de învățământ, tehnicile de muncă intelectuală utilizate de elevi, modul de organizare a programelor școlare și a activității de predare-învățare și evaluarea permanentă a randamentului școlar, frecvența elevilor la ore, supravegherea lor. Instruirea pedagogică a elevilor eficientă în evidențierea reușitei școlare, este necesar să se efectueze neînterupt în toate clasele de elevi, deoarece împreună cu îmbogățirea cunoștințelor se dezvoltă și priceperile intelectuale, metode de învățare independente a elevului. Aceasta vizează mai multe aspecte: a. modul în care se iau notițele, modul de întocmire a unui plan, a unei lucrări, conspect, modul în care se extrag ideile principale, lucrul cu manualul sau alte cărți, modul de utilizare a mijloacelor auxiliare (cărți, dicționare, atlase, etc.). b. programarea muncii și individualizarea ei, date de cerințele unui regim corect și rațional de muncă (studiu), criteriile de adaptare la acest regim, de gradul de dificultate al disciplinei de învățământ. c. metode și procedee de autoverificare, teste, lucrări de control sau expuneri independente. d. metode de recapitulare și consolidare sistematică a cunoștințelor însușite prin procedee de utilizare frecventă și eficientă a repetiției. Factorii socio-culturali ai randamentului școlar este dat de relația elev-profesor, familie, climatul familial, grupul de prieteni, colectivul clasei, nivelul de aspirație al părinților față de ei, regimul de lucru

și odihnă, atitudinea părinților față de rezultatele copiilor lor. Cultura extrașcolară are de asemenea un rol foarte important în reușita școlară. Încurajarea elevilor de către părinți în vederea participării la activități sportive, de voluntariat, activități culturale poate ajuta la dezvoltarea psihică și intelectuală a elevului de liceu, creșterea responsabilității, a stimei de sine, dezvoltarea de comportamente prosociale, etc. c.

Factori psihologici: (factorii intelectuali). Reușita școlară presupune un anumit nivel al dezvoltării și funcționării lor. Învățarea presupune formarea și dezvoltarea de capacități cognitive, psihomotorii și afective (gândire, imaginație, limbaj, memorie, atenție, ș.a.). Particularitățile intelectuale sunt premise și consecințe ale activității de învățare. Inteligența ocupă un rol foarte important în factorii intelectuali ai reușitei școlare, deoarece asigură individului posibilitatea adaptării noi, imediate, neprevăzute prin anticiparea soluțiilor cele mai potrivite pe baza restructurării întregului câmp mintal și a experienței învățate anterior de elevul de liceu. Memoria este indispensabilă inteligenței pentru stocarea experienței anterioare și reactualizarea ei, în funcție de cerințele situației respective. Specificul activității școlare a impus termenul de inteligență școlară sau aptitudine școlară.

Din punct de vedere funcțional, inteligența școlară facilitează adaptarea elevilor la situațiile problematice din școală prin asimilarea cunoștințelor care li se adresează și prin acomodarea la aceste cerințe. Ca activitate organizată, cu rol important în evidențierea succesului la elevi învățarea de tip școlar declanșează un complex de modificări în cadrul diferitelor componente structurale ale aptitudinilor școlare. Orice proces cognitiv are implicații emoționale și orice emoție nouă se leagă de un conținut cognitiv. Dintre aceste procese cognitive se pot menționa : - trebuințe de informație, - trebuințe de performanță, - trebuințe de autorealizare ș.a. Interesele cognitive se manifestă prin relațiile pozitive de atracție și preferința pentru semnificația gnoseologică a informațiilor dintr-un anumit domeniu. Aceste motive cognitive pot fi întregite de altele, cum ar fi: dorința de a obține note bune, motivația de prestigiu, motivația de statut. Un rol important în evidențierea reușitei și obținerii performanței înalte la elevii îi au factorii afectiv-atitudinali. Atitudinea față de învățatura constituie un factor non-intelectual cu rol în reușita școlară și poate îmbrăca formă de manifestare pozitivă. De asemenea, de natură intelectuală sunt factorii volitivi-caracter. Învățarea presupune efort pentru învingerea dificultăților interne și externe: alegerea și fixarea de sine, spirit de inițiativă, independență, etc. Oricare dintre acești factori acționează într-o măsură sau alta, contribuind la evidențierea reușitei sau succesului școlar. Colaborarea școlii cu familia se realizează în diferite forme: - comitetele de părinți - sunt forme organizate de colaborare între școală și familie - consultații individuale; corespondența cu familia. Formele colective de colaborare - adunări cu părinții, consultații colective, lectorate pentru părinți - pot îmbrăca structuri și pot avea conținut variat. Astfel, adunările cu părinții (organizate periodic) pot fi destinate fie unui bilanț al activității elevilor (subliniindu-se contribuția familiei, eventualele deficiențe - cu tact - și măsurile ce se impun a fi adoptate), fie dezbaterii unor teme psiho-pedagogice în vederea informării părinților cu aspectele teoretice necesare activității lor practice (de pildă probleme ca: organizarea regimului de viață al elevilor în familie, orientarea școlară și profesională, alegerea și dezvoltarea lecturii, etc. toate în funcție de specificul vârstei). Lectoratele cu părinții includ cicluri de expuneri cu caracter pedagogic sau psihologic, sistematic organizate (pe școală), asigurând comunicarea unui sistem de informații, metodologii de lucru, forme de activitate, posibil de folosit în familie. Coordonatele colaborării: implicarea familiei în activitatea școlară a copiilor se desfășoară pe două coordonate: a). relație părinte - copil: controlul frecvenței, al rezultatelor școlare, al temelor, ajutor în îndeplinirea sarcinilor, suport moral și material; b). relația familie - școală, contactul direct cu profesorii clasei sub forma: - o reuniune de informare a părinților cu privire la documentele privind reforma curriculară (Planul cadru pentru învățământul obligatoriu, Programele școlare, Ghidurile de evaluare -Descriptorii de performanță); - consultarea părinților la stabilirea disciplinei (lor) opționale, alcătuirea schemelor orare ale clasei și programul școlar al elevilor. - lecții deschise pentru părinți, ateliere de lucru practice, vizite, excursii, serbări aniversare. - reuniuni comune cu elevii și părinții. Mediul de proveniență al elevilor (familia de apartenență a copilului și mediu comunitar restrâns) asigură un mediu favorizant cu referire la referințele culturale minime necesare pentru a valorifica eficient oferta școlii.

Bibliografie

1. Bandura, L., Elevii dotați și dirijarea instruirii lor, Edit. Did și Ped., Buc., 1978.
2. Cosmovici, A., Iacob, L., coord., Psihologia școlară, Edit. POLIROM, Buc., 1998.
3. Jinga, I., Negret, I., Învățarea eficientă, Ed. Editis, Buc., 1994.

4. Jinga, I., Petrescu, A., Gavota, M., Stefanescu, V., Evaluarea performanțelor școlare, Edit. AFELIU, Buc., 1996.
5. Nicola, I., Tratat de pedagogie școlară, Edit. ARAMIS, Buc., 2003.
6. Salvastru, D., Psihologia Educației, Ed. POLIROM, Buc., 2004

44. EDUCAȚIE ECOLOGICĂ PRIN DEZVOLTARE DURABILĂ

Pașca Adriana, Școala Gimnazială "Vasile Goldiș"

Educația privind mediul înconjurător are semnificația deprinderii unui anumit „mod de viață” (Dobrotă, Barna, 1996). Punctul de plecare al acestui demers îl constituie optica noastră privind importanța pe care fiecare dintre noi o are în soluționarea problemelor. Ideea că protecția mediului înconjurător este de competența altora (administrații locale, organizații de protecția mediului, guvern etc.) că suntem cam prea neînsemnați pentru ca acțiunile noastre să aibă importanță și să fie în măsură să modifice o situație dată este o viziune greșită. Un prim pas în soluționarea problemelor ar fi adoptarea altei gândiri. Conform căreia fiecare dintre noi are însemnătatea lui, gesturile fiecăruia determină o anumită reacție. Important este să avem o atitudine constructivă, responsabilă, îndreptată în sensul soluționării problemelor. Educația privind mediul înconjurător se bazează pe principii globale, holistice și sistemice. Aceste principii se bazează pe faptul că întreaga lume este în interrelație, că fiecare acțiune va produce o reacție, care în complexul sistemelor vii este de multe ori imprevizibilă.

Fără ocrotirea mediului, nu se poate asigura dezvoltarea durabilă, care reunește pe lângă dezvoltare economică și socială și modul privind utilizarea rațională a resurselor din mediu. Dezvoltarea durabilă include protecția mediului, iar protecția mediului condiționează dezvoltarea durabilă. Cerințele și exigențele existente la nivelul Uniunii Europene impun o nouă abordare a problemelor globale de mediu, din punct de vedere al efectelor și presiunii asupra mediului (Botnariuc, 2003).

Sistemul educațional actual din România se caracterizează prin lipsa unei adevărate preocupări pentru protecția și educația mediului. În ciuda faptului că se vorbește tot mai mult despre abordarea ecologică, bibliografia referitoare la aceste aspecte este foarte limitată la noi în țară.

Adoptarea unui mod de viață reprezintă rezultatul unei opțiuni personale. Informațiile și datele tehnice au un rol incontestabil, dar pentru o acțiune eficientă în sensul atingerii scopului propus, trebuie antrenată componenta afectivă a personalității. Adoptarea unei poziții de forță, de impunere de către profesor, va genera fie o reacție de respingere, de opoziție (în cele mai multe cazuri), fie o reacție de adoptare docilă, lipsită de motivație personală. Elevul are nevoie de o atmosferă relaxată în care să își poată defini propria personalitate, propriile dorințe, să-și creeze o ierarhie valorică, o atmosferă care să-i permită să se exprime, să comunice, să aibă inițiative și să-și manifeste propria opțiune.

Pentru a avea un mediu sănătos și curat, un public informat și educat, care să conștientizeze rolul său în societate și în natura înconjurătoare trebuie modernizat învățământul românesc. O atitudine umană care să protejeze natura are ca punct de plecare educația. Oamenii vor proteja natura dacă înțeleg acest lucru și sunt educați în acest sens.

Mediul este prezent dintotdeauna în programele de educație pentru că oferă un bogat conținut informațional ce poate fi folosit pentru majoritatea disciplinelor școlare. Educația ecologică este considerată de mulți autori atât o disciplină școlară, cât și o pregătire pentru viața a tinerilor. Privită din punct de vedere ecologic, lumea apare într-un ansamblu de factori aflați în interdependență, planeta fiind, de fapt, un simplu vehicul spațial în care pasagerii trebuie să împărtășească în egală măsură bunurile naturii, dar și grija pentru gospodărirea rațională a acestora.

Astăzi se știe că mediul natural se deteriorează, încetul cu încetul, datorită creșterii demografice, urbanizării, industrializării, factorul hotărâtor fiind cel antropic. Crește rata schimburilor în natură, sistemele ecologice nu se mai pot adapta noilor prefaceri și autoreglarea ecosferei nu mai este posibilă. Intervenția sporită a factorului antropic în ecosistemele naturale a dus la deteriorarea mediului și transformarea lor în ecosisteme amenajate. Prin realizarea marilor construcții urbane, ecofondul Terrei s-a redus treptat, iar genofondul s-a simplificat în mod vizibil. Introducerea de specii noi în ecosistemele naturale, distrugerea acestora, folosirea pe scară largă a realizărilor ingineriei genetice și a ameliorării, au dus, în scurt timp, la dezechilibre grave. Unii autori consideră apariția speciilor străine ca o nouă formă de poluare sau o nouă catastrofă pentru Pământ.

Grija pentru mediul înconjurător este o componentă esențială a dezvoltării morale, sociale, spirituale și culturale a generației tinere. Încă din copilărie, tinerii trebuie familiarizați cu problemele mediului pentru

a putea lua deciziile cele mai bune față de mediu în viitor. Pentru ca aceste decizii să fie luate corect este nevoie de educație ecologică în școli. Din păcate, până în prezent ecologia, ca obiect și educația ecologică ca parte componentă a educației nu este inclusă în planurile de învățământ (Stugren, 1994).

Copiii trebuie învățați de la vârste fragede să iubească pământul, să-l ocrotească, să participe la diferite activități de păstrare a mediului sănătos. Trebuie să le dăm posibilitatea să contribuie la plantarea unui pom, la îngrijirea florilor și la protejarea spațiilor verzi. Prin aceste acțiuni de protejare a mediului, copiii vor cunoaște mai bine ființe și fenomene din lumea înconjurătoare, caracteristici ale acestora și pericolul dispariției unei specii de plante sau animale, efectele devastatoare ale vânării unor animale pe cale de dispariție.

Dragostea pentru natură trebuie să fie o componentă esențială a comportamentului uman. Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi în care se află ființele și lucrurile. Protejarea mediului înconjurător este o problemă ce trebuie să-i preocupe nu doar pe ecologiști, ci și pe toți oamenii. Astfel, au fost date uitării milenii de conviețuire armonioasă cu natura și a fost înlocuită cu o mentalitate incorectă manifestată prin ignoranță față de mediul înconjurător. Consecințele acestei mentalități greșite a dus la dezastrele ecologice de astăzi.

Sistemul de cunoștințe ecologice se acumulează treptat și el constituie premisa indispensabilă a înțelegerii de către elevi a faptului că mediul înconjurător precum și felul raporturilor om – natură și om – mediu sunt absolut vitale atât pentru individ cât și pentru întreaga umanitate. Acumularea de cunoștințe, atât de necesară de fapt, are totuși o pondere prea mare în educația ecologică. Concepțiile pedagogice moderne susțin necesitatea reevaluării caracterului intens informațicentrist, dominant instructiv, al educației ecologice. Se propune ca prioritate intensificarea centrării educației ecologice pe probleme și valori, activarea și implicarea într-o mai mare măsură a resurselor afective, morale și estetice.

Educația în problema mediului este procesul prin care se cunosc valorile și se clarifică ideile necesare competenței și atitudinii potrivite pentru a înțelege și aprecia relațiile existente dintre om și natură. Procesul educațional are drept sarcină să sublinieze faptul că în contextul actual, nu este vorba să conservăm natura în detrimentul omului, ci să se asigure un echilibru.

Realitatea privind situația prezentă a mediului în lume este negativă și deprimantă, dar educația pentru mediu are grijă să nu promoveze atitudini de apatie și de fatalism în rândul tinerilor. Orice prezentare a problemelor de mediu trebuie să înceapă cu explicarea cauzele fenomenului și să se încheie cu alternative pozitive și căi de soluționare. Informațiile privind caracterul, starea și cauzele ce produc schimbări asupra mediului sunt elemente primordiale în definirea unor măsuri eficiente de protecția mediului. Informarea elevilor despre problemele mediului și a soluțiilor lor este primul pas în conștientizarea.

Protejarea naturii și apărarea mediului înconjurător reprezintă obiectivele majore ale societății contemporane. Educația ecologică modelează gândirea ecologică, iar aceasta la rândul ei stă la baza conduitei ecologice. Elevii de azi, viitorii factori de decizie în problemele de mediu de mâine trebuie să cunoască problemele cu care se confruntă omenirea în prezent și să se implice în identificarea soluțiilor pentru protejarea, conservarea mediului înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Botnariuc, N., *Evoluția sistemelor biologice supraindividuale*, București, Editura Academiei Române, 2003
2. Dobrotă, C., Barna, A., „*Educația ecologică temelia unui mod de viață*” I Profesorul meditator, în Marcu A. (coord), *Zilele mediului pentru elevii clujeni*, Cluj –Napoca, 1996
3. Stugren B., *Ecologie Teoretică*, Cluj Napoca, Editura Sarmis, 1994

45. DESENUL COPIILOR –PUNTE DE COMUNICARE CU LUMEA

Ed. Petruta Angela, G.P.P. Nr. 12, Alba Iulia
ED. Cioanca Ramona, G.P.P. Nr. 12, Alba Iulia

Rezumat

Desenul este un important mijloc prin care copiii se fac cunoscuți, prin care comunică cu cei din jur. Desenul copilului poate oferi o multitudine de informații legate de întreaga sferă a personalității, de la comportamentul direct observabil până la interesele, curiozitățile, pasiunile, conflictele lui interioare, relațiile și raporturile pe care le stabilește cu ceilalți. Întrucât desenul înglobează cunoștințe, capacități și deprinderi din sfera tuturor domeniilor experiențiale, acesta poate reprezenta o modalitate eficientă de cunoaștere a copilului preșcolar. Astfel, educatorul poate realiza un portofoliu personal al copilului cu desenele acestuia, observând evoluția elementelor în reprezentarea ființei umane, aplicând periodic testul „Omulețul” încă de la grupa mică.

Pe măsură ce copilul crește, universul lui de cunoaștere și posibilitățile de reprezentare se largesc, iar desenul se încarcă tot mai mult cu sens și semnificație. În această etapă, observațiile educatoarei, interacțiunea copilului cu ceilalți și discuțiile cu copilul pe marginea desenului, pot deveni probe pertinente utilizate în evaluarea și cunoașterea copilului. Este necesar ca educatoarea să întocmească fișe de observație sau să noteze alături în desen explicațiile copilului, deoarece acestea întregesc desenul și constituie instrumente utile de lucru pentru cunoașterea copilului preșcolar și abordarea unei învățări cu adevărat centrate pe copil.

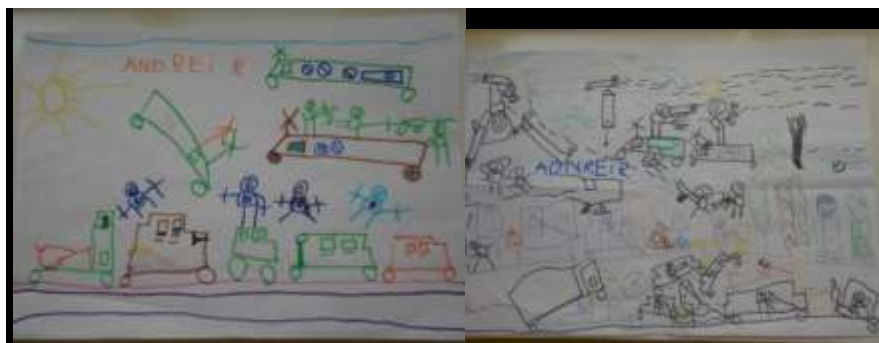
Desenul este mai mult decât o activitate ludică: este un important mijloc prin care copiii se fac cunoscuți, prin care comunică cu cei din jur. Desenul copilului poate oferi o multitudine de informații legate de întreaga sferă a personalității, de la comportamentul direct observabil până la interesele, curiozitățile, pasiunile, conflictele lui interioare, relațiile și raporturile pe care le stabilește cu ceilalți.

Pe măsură ce copilul crește, universul lui de cunoaștere și posibilitățile de reprezentare se largesc, iar desenul se încarcă tot mai mult cu sens și semnificație. În această etapă, observațiile educatoarei, interacțiunea copilului cu ceilalți și discuțiile cu copilul pe marginea desenului, pot deveni probe pertinente utilizate în evaluarea și cunoașterea copilului. Este necesar ca educatoarea să întocmească fișe de observație sau să noteze alături în desen explicațiile copilului, deoarece acestea întregesc desenul și constituie instrumente utile de lucru pentru cunoașterea copilului preșcolar și abordarea unei învățări cu adevărat centrate pe copil.

Desenul - dialog cu celălalt

Copilul comunică bine în general cu cel care se arată interesat de desenul său, cu condiția ca acesta să-i fi câștigat în vreun fel încrederea. I se poate cere copilului să-și comenteze pur și simplu desenul prin întrebări de sprijin (*Ce fac personajele tale?, Unde te afli tu în desen? De ce ai ales culoarea....?*)

Se adresează întrebări referitoare la aspectul general sau cel estetic al desenului și, foarte important, fără a-l influența în vreun fel. **Rezultatul comunicării depinde de competențele copilului, de intențiile narative și reprezentative.**

Desenul - oportunitate de cercetare

Atunci când desenează după natură, copilul nu realizează o copie fidelă a realității, ci pentru el aceasta reprezintă o oportunitate de cercetare, de cunoaștere, de interpretare și de relație sensibilă, cu realitatea. Libertatea interpretării, a alegerii punctului de vedere subiectiv e de la sine înțeles. Copilului îi este permis să-și exprime propria viziune, să-și construiască o schemă mentală proprie (care nu trebuie să fie cea a educatorului). De ex. portretul unei păsări: investigarea calității subiectului **pasăre** cu ajutorul desenului înseamnă să reflectezi la detaliile formale și cromatice ca la elementele vitale, nu ca la accesorii; a cerceta ce se întâmplă, a înțelege viața acestui subiect, o implicare etică și estetică cu subiectul.

Ce gândesc copiii despre păsări? Când și unde le „întâlnesc”? Ce caracteristici au păsările? Cum și din ce sunt făcute? Se nasc, trăiesc și mor? Aceste întrebări ipotetice pot genera un inepuizabil teritoriu de provocări spre cunoașterea și trăirea unor experiențe personale, puncte de vedere, ipoteze privitoare la “păsări” - în cazul de față.

Desenul se modifică în relație cu ceilalți

Atunci când copilul începe să deseneze, vede și finalitatea; poate că aceasta exista deja, după cum e posibil ca ea să crească sau să se modifice în timpul lucrului. (când de exemplu un semn trasat îi sugerează o analogie, îi deschide noi și neașteptate direcții sau când apare o complicitate, când simte așteptările interesate ale adultului, ori o concurență, un coleg. Așadar, desenul se modifică, se intersectează în relație cu ceilalți, conflictele sau intermedierile care se petrec în grupă: apar contaminări și împrumuturi de idei, schimburi de competențe sau cunoștințe, asimilări prin imitație.

Dacă oferim copiilor timp, modalități și strategii personale pentru a-și construi propriul limbaj grafic, e nevoie, din partea noastră, să proiectăm un context, metode și instrumente de observație capabile să susțină și să alimenteze căutarea autonomă a copilului.

Bibliografie:

1. Pais-Lăzărescu Mihaela, Ezechil Liliana : *Laborator preșcolar: ghid metodologic*, Ed. V&I Integral, 2011
2. [Langevin](#) Brigitte, *Copiii și desenele lor. Interpretări psihologice*, Ed. Philobia, 2012.
3. Wallon Philippe, Cambier Anne, *Psihologia desenului la copil*, Editura TREI, 2008.

46. PROIECT EDUCAȚIONAL “ISTET ȘI FRUMOS ÎNTR-UN CORP SĂNĂTOS!”

*Educatore: Popa Rodica Luța, Grădinița cu Program Prolungit
“Dumbrava minunată”, Alba Iulia*

*Prof. Înv. Preșc.: Popa Liana Maria, Grădinița cu Program Prelungit
“Dumbrava minunată”, Alba Iulia*

Problema care a dus la demararea proiectului

Alimentația nesănătoasă a copiilor, consumul de chips-uri, snacks-uri, sucuri acidulate, refuzul acestora de a consuma fructe și legume înfloresc, lipsa de interes pentru desfășurarea activităților sportive.

Pași care au dus la schimbarea de comportamente

- I. Conștientizare
- II. Inițierea dorinței de a schimba comportamentul
- III. Evaluare, auto-eficacitate
- IV. Planificarea pentru adoptarea noului comportament
- V. Adoptarea comportamentului nou

Eficiența schimbării comportamentului a fost dată de implicarea directă a comunității, astfel în derularea proiectului am plecat de la copil, adică de la individual, apoi la nivel inter-personal activitatea s-a desfășurat în grupul de colegi de la grădiniță, la nivel instituțional am implicat grădinița, DSP Alba de unde am beneficiat de implicarea medicului nutriționist, iar apoi am implicat medicul de familie. Al IV-lea nivel este comunitatea, iar în final totul se răsfrânge asupra societății în care trăim.

Scopul proiectului:

Conștientizarea și educarea copiilor și a părinților acestora, în sensul creării unui mediu favorabil consumului alimentar sănătos și a menținerii unei stări de nutriție optime, precum și a adoptării unor comportamente sănătoase

Obiectivele proiectului:

- Privind copiii:
 - a învăța să știi (dobândirea instrumentelor cunoașterii)
 - a învăța să faci
 - a învăța și pe alții
 - valorificarea cunoștințelor despre corp și sănătate în vederea respectării regulilor de igienă personală și organizării unui regim rațional de alimentație
- Privind familia și comunitatea:
 - conștientizarea părinților și a comunității cu privire la rolul esențial al acestora în formarea și dezvoltarea copiilor
 - Creșterea implicării responsabile a părinților și comunității în activitatea grădiniței și crearea unui mediu sănătos pentru viitor
- Privind cadrele didactice
 - favorizarea creării de către educatoare a unui mediu educațional care să motiveze copilul, familia și comunitatea în scopul schimbării comportamentelor nesănătoase

Activități propuse:

- Activitatea 1.-, „ABC-ul sănătății”
 - campanii de informare despre factori care afectează sănătatea
 - editarea unor materiale informative privind stilul de viață sănătos
 - lectorate cu părinții
 - colecționarea unor broșuri, reviste pentru copii, atlase, cărțile ilustrate, filmulețe documentare cu tematică adecvată educației pentru sănătate
 - vizită la aprozar
- Activitatea 2., „Singurel mă îngrijesc”
 - Învățarea unor reguli de igienă personală și de grup; De ce am nevoie de hrană și odihnă? Dințișorii mei – o să am grijă de ei!”
- Activitatea 3. Mănâncă sănătos sărești mare și frumos!
 - De vorbă cu medicul nutriționist—prevenirea obezității
 - Nici o zi din viață fără mic dejun micul dejun; -joc de rol;”
 - Alimente sănătoase din bucătărie scoase!”: piramida alimentelor, reguli de igienă alimentară privind pregătire și servirea mesei;
- Activitatea 4. Apa – izvor de sănătate!
 - Cine bea apă de mic-crește mare și voinic! importanța apei pentru organismul uman-convorbiri;
 - Ce lichide și câtă apă consumăm zilnic- monitorizarea consumului de apă și lichide;-fise, grafice,etc

- Activitatea 5.- . Coșul sănătății!
 - Vizită la ferme pomicole și legumicole din județ;
 - Monitorizarea consumului zilnic de fructe și legume;
 - Darurile anotimpurilor: memorizări, lecturi,colaje;
 - O de mult ar fi mâncate fructele dar nu-s spălate:reguli de consum,
 - Activitate casnică-prepararea unor salate de legume și fructe;
 - Hora fructelor și legumelor vesele-spectacol artistic
 - Activitatea 6.,,Dacă vrei să crești voinic – fă gimnastică de mic!”
 - Un doi, un doi hai veniți în pas cu noi!”- gimnastică de înviorare;
 - Armonie și mișcare:-opționale de dans , gimnastică, euristică,etc;
 - Micii sportivi :concursuri și întreceri sportive;
 - Concursuri locale de biciclete, triciclete, role, cu participarea IPJ ;
 - Natura ne cheamă -drumeții, excursii, vizite;
- Evaluare proiect:,, Isteț și frumos într-un corp sănătos”, concursuri între grădinițele din municipiu pe tematica educației pentru sănătate

Monitorizarea proiectului:

- -raportarea se va face după fiecare activitate, de către educatoarea grupei în scris. Această raportare va cuprinde modalitatea desfășurării activităților, locul, persoanele implicate, impactul asupra celor implicați în proiect.
- Rapoartele vor fi înaintate managerului de proiect pentru monitorizare, urmand ca evaluarea finală să aibă loc sub forma unui concurs între preșcolari intitulat : Isteț și frumos –într-un corp sănătos”. Toate acțiunile vor fi fotografiate sau filmate și se vor realiza postere cu aspecte din cadrul acestora, vor fi prezentate părinților, mediatizate în presa locală , cele mai reușite vor fi publicate publicate apoi pe site-ul MS.

Rezultate obținute:

În urma derulării acțiunilor propuse copiii sunt mai interesați de ceea ce mănâncă, fiind conștienți de consecințele unui comportament neadecvat, astfel copiii:

- consumă cu plăcere fructele și legumele
- privesc cu alți ochi sportul, unii fiind tentați să practice unele sporturi specifice vârstei
- consumă apă, nu suc
- servesc zilnic micul dejun

Implicarea comunității în derularea proiectului, prin sprijinul acordat, prin donațiile și sponsorizările făcute:

- Consiliul județean:
- Fructe și legume
- Obiecte de uz sanitar
- A asigurat transportul la fermele pomicole și legumicole din județ
- Crucea Roșie:
- Obiecte de igienă personală: șampon, pastă de dinți etc.
- Primăria Alba Iulia:
- A asigurat fondul de carte “ABC-ul sănătății” și diplomele pentru premierea copiilor în cadrul concursului “Isteț și frumos într-un corp sănătos”
- Direcția de Sănătate Publică Alba:
- Saltele, mingi, corzi, coșuri de baschet, cercuri pentru gimnastică

Campanii de promovare a principiilor educației pentru sănătate, în scopul schimbării comportamentelor nesănătoase în societate:

- Concurs între grădinițe
- Mese rotunde – părinți, comunitate
- Afișe
- Reclame TV și radio
- Acțiuni de monitorizare a comportamentelor:
- “Nicio zi fără fructe”
- “Cine bea apă de mic, crește mare și voinic

Bibliografie:

1. Petrovan, Ramona Ștefana (coord.) , Parteneriatele educaționale de la teorie la practică, Alba Iulia, Editura Aeternitas, 2011
2. Gherghina, Dumitru, Didactica nova – Revistă de informare și cultură didactică, Seria „A” – învățământul (pre)primar , Studii și articole, Craiova, Editura Didactica Nova, 2009
3. Stăiculescu, Camelia , managementul parteneriatului școală-organizații nonguvernamentale, în volumul Schimbarea Paradigmei în Teoria și Practica Educațională, volumul II, Chișinău, Republica Moldova
4. Băran-Pescaru, Adina, Parteneriat în educație – familie-școală-comunitate, București, Editura Aramis Print, 2004

47. PROIECTUL - EXEMPLU DE BUNĂ PRACTICĂ

Popa Victoria

Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia

Finanțe - contabilitate

Asociația ECO ALBA IULIA este o organizație independentă, democratică, înființată în 14. 06. 2007 la inițiativa unui grup de profesori inimoși din Colegiul Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia. Asociația și-a propus ca prin forme și activități specifice să promoveze și să stimuleze resursele creative ale elevilor, să le dezvolte spiritul de echipă și colaborare, să le formeze responsabilități morale, să respecte și să apere natura, tradițiile și valorile umane.

Printre numeroasele proiecte desfășurate de asociație se numără și „Insula Verde”, proiect derulat în perioada martie 2008 - iulie 2008 de către echipa de proiect alcătuită din: HIMCINSCHI SIMONA – profesor coordonator proiect, MARINESCU IOAN – director, POPA VICTORIA – profesor, CIOCAN CARMEN - profesor, BAN STELA – profesor, SAS ELENA - secretar colegiu. Proiectul a fost depus la Fundația pentru Parteneriat, str. Arsenalului nr. 13, 530120 Miercurea - Ciuc, Județul Harghita, cu număr de înregistrare 2/7.12.2007 (Programul “Spații verzi”).

Bugetul proiectului a fost de 9285,8 RON iar suma cerută de la MOL - FP: 7175,8 RON/80 %.

Grupul țintă vizat au fost 800 elevi și 60 cadre didactice a Colegiului Economic „Dionisie Pop Marțian” Alba Iulia.

Prin intermediul proiectului s-a dorit ameliorarea comportamentului responsabil al elevilor beneficiari, promovarea și realizarea de acțiuni care să îmbunătățească capacitatea de conservare a biodiversității și să încurajeze formarea de atitudini de protejare a mediului înconjurător.

Obiectivele proiectului au fost:

O1 – creșterea implicării elevilor și a altor factori educaționali din cadrul comunității în crearea unui mediu ambiental plăcut, sigur și sănătos;

O2 – asigurarea unor norme de comportament ecologic specific realizării echilibrului dintre sănătatea individului, a societății și mediului și formarea unei atitudini dezaprobatore față de cei care încalcă aceste norme;

O3 – sensibilizarea față de natură și crearea responsabilității la probleme de mediu prin informarea opiniei publice;

O4 – crearea de noi comportamente individuale, de grup și sociale care să reflecte preocuparea față de menținerea mediului și capacitatea de acțiune directă, concretă în luarea deciziilor cu impact asupra mediului;

O5 – să dezvolte cunoștințe, aptitudini necesare de a juca un rol activ și constructiv în protecția mediului și conservarea resurselor pentru o dezvoltare durabilă;

O6 – formarea eticii ecologiste – atitudini, principii, convingeri

Finanțarea solicitată prin proiect s-a folosit pentru transformarea terenului, viran, din jurul școlii într-un mic parc, într-o oază de verdeață. Zona are o suprafață totală de 1300 m². De ce aceasta? Deoarece pauzele din cadrul programului școlar, anumite ore de dirigenție pot fi petrecute într-un mediu ambiental curat și relaxant, menit să înlăture, în parte, stresul provocat de demersul educațional atât de alert!

Parteneri în acest proiect au fost DIRECȚIA SILVICĂ ALBA IULIA, COLEGIUL ECONOMIC „DIONISIE POP MARȚIAN”, RADIO „REÎNTREGIREA” ALBA IULIA

La implementarea proiectului au participat 200 elevi, 15 cadre didactice, 3 reprezentanți ai părinților, 1 reprezentant al ISJ Alba, 5 reprezentanți ai comunității locale (Primăria Alba Iulia, Radio Reîntregirea, Ziarul Unirea). Au fost plantați 75 de puieți, 32 buc de plante decorative, și 50 kg iarbă pentru gazon. Contribuția organizației a fost în natură și a constat în procurarea de puieți și plantarea lor. În activitățile de plantare, amenajare și de conștientizare cu privire la problemele de mediu și protejarea acestuia au fost implicați 120 elevi.

Evaluarea a fost astfel concepută încât să fie participativă și să deschidă calea spre dobândirea altor cunoștințe. Aceasta le-a conferit elevilor o viziune holistică asupra celor realizate, asupra acțiunilor în curs și asupra acțiunilor care rămân de realizat. Evaluarea s-a realizat prin aplicarea: fișelor de observație, interviul, chestionarelor de interes, fișelor de impact, analiza documentelor.

Activitățile proiectului s-au desfășurat pe parcursul a 5 luni, astfel:

Nr. crt.	Activitatea	Perioada/luna					Responsabili	Nr. participanți
		03	04	05	06	07		
1.	Constituirea echipei de proiect	x					Prof. Himcinschi Simona	Membrii Asociației Eco Alba (28 cadre didactice), Consiliul Elevilor (32 elevi), 1 reprezentant al părinților
2.	Stabilirea planului de activități	x					Echipa de proiect	7 cadre didactice 20 elevi
3.	Promovarea/mediatizarea proiectului	x					Echipa de proiect	7 cadre didactice 20 elevi
4.	Concursul – Design ambiental „Parcul meu – oaza mea de liniște în atâta agitație!”	x	x				Prof. Himcinschi Simona Prof. Popa Victoria Prof. Ciocan Carmen Sas Elena	60 elevi
5.	Pregătirea terenului		x				Echipa de proiect	10 profesori 120 elevi
6.	Achiziționa-rea plantelor decorative	x	x				Prof. Simona Himcinschi Prof. Carmen Ciocan Prof. Marinescu Ioan	3 cadre didactice 2 elevi
7.	Achiziționa-rea coșurilor pentru deșeuri reciclabile (plastic, hârtie)	x					Prof. Simona Himcinschi Prof. Carmen Ciocan	3 cadre didactice 2 elevi
8.	Plantare și înșămânțare		x	x			Prof. Himcinschi Simona Prof. Victoria Popa Prof. Marinescu Ioan Sas Elena	Echipa de proiect 40 elevi
9.	Îngrijirea plantelor, irigarea solului		x	x	x	x	Echipa de proiect	10 cadre didactice 120 elevi
10.	Cumpărarea și fixarea băncilor			x			Prof. Popa Victoria Prof. Himcinschi Simona Prof. Ciocan Carmen	2 cadre didactice 6 elevi
11.	Montarea de panouri publicitare cu mesaje educative			x			Prof. Ioan Marinescu Sas Elena Prof. Himcinschi Simona	4 cadre didactice 13 elevi
12.	Evaluare și diseminarea rezultatelor proiectului					x	Echipa de proiect	- 800 elevi - 60 profesori - reprezentanți ai partenerilor - reprezentanți ai comunității locale

Prin acest proiect s-au achiziționat: puieți, flori, arbuști, vopsea, pensule, saci menajeri, greblă, sapă, mobilier pentru parc, mașină electrică de tuns iarbă, foarfece pentru crengi, hârleț, furtun, aspersor, coșuri de gunoi.

Pentru promovarea/mediatizarea proiectului s-au realizat: 1 pliant descriptiv, afișe publicitare, 2 anunțuri în presa locală, 3 anunțuri la radio Reîntregirea Alba Iulia, actualizarea lunară a paginii de Web a organizației –secțiunea Proiecte, 2 panouri publicitare afișate la loc de maximă vizibilitate, 1 expoziție de fotografie.

Întreținerea parcului s-a realizat de către toți elevii școlii. S-a făcut o programare, cu ajutorul profesorilor diriginți, astfel încât în fiecare săptămână o clasă să se ocupe de întreținerea zonei verzi.

Durabilitatea proiectului a fost asigurată cu ajutorul elevilor și profesorilor din cadrul echipei de proiect, elevi ce au dobândit experiențe noi în cadrul activităților derulate.

Am menținut și dezvoltat parteneriatele încheiate în cadrul proiectului și am căutat noi parteneri.

Bunele practici identificate în proiect au fost incluse în strategiile școlii – respectăm aproapele, să respectăm și natura deoarece au izvor comun.

Elevii și cadrele didactice au fost încurajate să implementeze noi activități în domeniul ecologiei, precum:

Nr. crt.	Activitatea	Loc de desfășurare	Beneficiari	Parteneri
1	Natura – creație divină Consiliere pe tema necesității conservării biodiversității	Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia	Elevii și cadrele didactice din Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia	Asociația Fondului pentru Protecția Mediului Alba
2	Natura – creație divină Voluntariat – acțiuni de îngrijire a spațiilor verzi (aleea din fața școlii)	Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia Vecinătatea liceului – strada O. Goga	Elevii și cadrele didactice din Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia Comunitatea locală	Primăria Alba Iulia
3	Viitorul?! – este și responsabilitatea mea! Concurs de eseuri	Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia	Elevii și cadrele didactice din Colegiul Economic „D.P.M.” Alba Iulia	Inspectoratul Școlar al Jud. Alba

Bibliografie: cererea de finanțare, documente proiect

48. ROLUL VALORILOR MORALE ȘI SPIRITUALE ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII ELEVILOR

Roată Vasilica,

Școala Gimnazială „Avram Iancu” Unirea, învățătoare

„Dacă s-ar putea dovedi că posibilitățile sufletești ale românului nu întrec cele arătate în trecut și că viitorul nu va scoate la lumină fețe ascunse ale sufletului românesc, atunci orice încercare de a pune o piatră la temelia României de mâine ar fi zadarnică. O țară nu se naște și nu crește din afară, ci din condiții launtrice.” Astfel își începe Emil Cioran argumentarea despre „viciile substanțiale” din structura sufletească a românului încercând să identifice, în același timp, posibilele trepte spre o „schimbare la față a României”. Tocmai despre acel ideal, mai mult sau mai puțin donquijotesco, este vorba și dacă luăm în considerare scopul fundamental al educației morale și spirituale în școală.

În societatea românească actuală, pestriță din punct de vedere al valorilor la care aspiră tinerii, în special adolescenții, se impune cu impetuoasă o schimbare de substanță. Acum, când personajul Chirița este mult mai prezent în toate ramurile societății decât odinioară, când Caragiale pare să sancționeze aceleași vicii de demult, reiterate în dimensiunea noastră temporală, când mesajele subliminale se manifestă la orice pas prin intoxicare cu pseudovalori, putem vorbi despre imperativele unei schimbări, îndeosebi în plan spiritual și valoric. Categoria cea mai vulnerabilă la infectarea subliminală sunt adolescenții, a căror personalitate este în formare și care par a fi mai dezorientați ca niciodată în alegerea modelelor. Firește, dacă noi, profesorii, modelatori ai personalității elevilor, am fi poate mai preocupați de sufletul învățăcelului nostru decât de supraviețuirea în realitățile dure cu care ne confruntăm, cu siguranță creșterea spirituală s-ar realiza cu adevărat iar tinerii pe care îi educăm ar fi

niște OAMENI congruenți în spirit-minte-trup, care să ajute la schimbarea de care vorbea în ton profetic Cioran.

Educația pentru valori urmărește: inițierea elevilor în practicarea unui comportament activ, responsabil, capabil de toleranță și respect față de sine și de ceilalți, conștient de drepturi și de datorii, liber și deschis spre alte culturi. De asemenea, presupune cultivarea unor valori ca: hărnicia, stăpânirea de sine, spiritul de abnegație, înfrânarea egoismului, ajutorul reciproc, cinstea, punctualitatea, dreptatea socială, respectarea drepturilor omului. Fiind o activitate vitală pentru omenire, educația trebuie să-și remodeleze scopurile și finalitățile. Criteriile axiologice sunt dinamice, se schimbă conform unei dialectici, care este determinată de evoluția sistemului social-global, exercitând la rândul lor o influență activă asupra cursului vieții sociale. Legea învățământului nr.84/1995 stipulează ca ideal al școlii românești dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și creative. Acest ideal se întemeiază pe tradițiile umaniste, pe valorile democrației și pe aspirațiile societății românești, având o contribuție importantă la păstrarea identității naționale (Art.1, alin. 1, 2). Copilul reprezintă o personalitate în devenire, un viitor adult și nicidecum un adult în miniatură. El trebuie cunoscut și educat în consecință, stimulat în devenirea sa umană, sprijinit prin educație să-și dezvolte potențialul bio- psihic, să-și maturizeze posibilitățile, să dobândească acele competențe spre care îl îndrumă capacitățile și disponibilitățile proprii și să-și formeze aptitudini care să-i servească integrării școlare și apoi profesionale și sociale. Cadrele didactice trebuie să asimileze cât mai multe valori educaționale, validate social și pedagogic, să infuzeze conținuturile educației cu valori perene ale umanității. G. Văideanu propune următoarele categorii:

- Valori sociale (cooperarea, amabilitatea, justiția și dreptatea socială, spiritul civic, simțul responsabilității, respectarea drepturilor omului);
- Valori ce privesc individul (veracitatea, onestitatea, disciplina, toleranța, simțul ordinii, spiritul de perfecționare);
- Valori ce vizează țările și lumea (patriotism, conștiința neamului, înțelegerea internațională, fraternitatea umană, conștiința interdependenței dintre națiuni);
- Valori procesuale (abordarea științifică a realității, discernământul, căutarea adevărului, reflecția, etc.).

Moralitatea este una din sarcinile educației din cele mai vechi timpuri și se realizează pe două coordonate: formarea conștiinței morale și formarea conduitei morale. Se poate afirma ca o persoană este educată moral atunci când interiorizează valorile morale ale societății, când începe să-și impună reguli interioare, după care să se ghideze în luarea deciziilor, în a acționa. Constantin Cucos afirmă că „formarea conștiinței morale se face acționând asupra mai multor componente: noțiunile și reprezentările morale, ideile și concepțiile morale, sentimentele morale, atitudinile morale, convingerile morale, aspirațiile și idealul moral al personalității.” În opinia aceluiași autor, cea mai bună strategie constă în stimularea trebuinței pentru valori și nicidecum în impunerea acestora. Cu alte cuvinte, existența unei motivații intrinseci este foarte importantă în asimilarea și crearea valorilor personale. Elevul nu se raportează rațional la valori. Întâi le acceptă la nivel intelectual, apoi le transformă în experiențe.

Formarea conduitei morale se referă la acțiunile exercitate asupra deprinderilor, obișnuințelor, voinței morale, dar și asupra caracterului. În procesul formării valorilor morale se vor respecta particularitățile de vârstă ale elevilor, fie prin încurajarea atitudinilor pozitive, fie prin dezaprobarea celor negative. Un rol important îl are și personalitatea profesorului, comportamentul acestuia față de elevi, crearea unui cadru pozitiv, încurajarea elevilor, respectul personalității acestora, toleranța, comunicarea într-un registru asertiv, promovarea unui discurs echilibrat. Contactul cu literatura, cu arta, paralelele stabilite cu viața reală, cu evenimente din istorie, pot contribui semnificativ la formarea valorilor.

Atât educația morală, cât și cea spirituală, invită la reflecție, la cunoașterea de sine, la fortificare interioară. Nimic din ceea ce primim din naștere nu este suficient, dacă nu începem un proces de cizelare, de desăvârșire din acest punct de vedere. De multe ori, recursul la religie este vindecător din punct de vedere spiritual. Desigur, religia nu trebuie considerată panaceu, însă este demonstrat științific că, oamenii care sunt cultivați în spiritul credinței sunt mult mai liniștiți sufletește sau echilibrați din punct de vedere emoțional, deoarece nu mai trebuie să caute permanent o cale spre a deține controlul asupra existenței lor prezente sau viitoare. Pentru aceștia viața stă sub semnul destinului conturat de o entitate superioară, care capătă și un nume, în funcție de religie. Alături de valorile morale conținute, religia contribuie la formarea unei imagini globale asupra existenței. Credința este o treaptă necesară cunoașterii

și autocunoașterii, elevul nu numai că este pus în relație cu zonele perfecțiunii, dar și la nivelul persoanei acestuia se realizează o modificare, prin inserția valorilor morale.

Bibliografie:

- 1.Cioran, E, *Schimbarea la față a României*, Editura HUMANITAS, Bucuresti,2006
- 2.Cucoș,C., *Pedagogie*, Editura POLIROM, Iași, 1996;
- 3.Nicola,I, *Tratat de pedagogie școlară*, Editura ARAMIS, București, 2003

49. PROIECT EDUCAȚIONAL „TOȚI SUNTEM COPIII LUMII”

Prof. Înv. Preșcolar:

Roff Nicoleta

Neamțu Alexandra

Grădinița P.P. nr. 12 Alba Iulia

Argument

România este o țară care se află la confluența mai multor culturi, a mai multor religii, a mai multor etnii. Acest lucru face ca țara noastră să fie atât de variată, multicoloră și atractivă pentru cei care au crescut într-o zonă uniformă. Multiculturalitatea aduce multe elemente pozitive, dar, în același timp, implică și anumite dificultăți. Un copil (la fel ca și un adult) trebuie să înțeleagă că cei din jurul său sunt altfel, dar totodată sunt persoane asemănătoare lui. Dacă acest lucru este înțeles încă din copilărie atunci problemele legate de conviețuirea și interacțiunea cu oameni diferiți, probleme care se pot ivi mai târziu, pot fi prevenite.

Educația interculturală vizează dezvoltarea unei educații pentru toți în spiritul recunoașterii diferențelor ce există în interiorul aceleiași societăți și nu o educație pentru culturi diferite, ceea ce ar presupune staticism și izolarea grupurilor culturale.

Educația are o influență cu atât mai mare cu cât începe mai de timpuriu. Un om învață cel mai ușor în copilărie, când încă nu i s-au format prejudecăți în legătură cu ceva. E bine ca preșcolarii să-și formeze singuri ideile și opiniile pe baza realităților aflate și experimentate de ei înșiși.

Obiective cadru :

- Cunoașterea și respectarea normelor de comportare în societate; educarea abilității de a intra în relație cu ceilalți.
- Educarea trăsăturilor pozitive de voință și caracter și formarea unei atitudini pozitive față de sine și față de ceilalți;
- Dezvoltarea abilității de recunoaștere, acceptare și respect al diversității;
- Cunoașterea unor elemente de istorie, geografie, religie care definesc portretul spiritual și cultural al altor popoare
- Crearea unui climat școlar caracterizat prin deschidere față de diversitatea etno-culturală a copiilor și prin valorificarea pozitivă a diferențelor în timpul activităților.

Obiective specifice :

- Să cunoască și să respecte normele necesare integrării în viața socială, precum și regulile de securitate personală ;
- Să accepte și să respecte regulile de conviețuire în grup ;
- Să-și adapteze comportamentul propriu la cerințele grupului din care face parte ;
- Să trăiască în relațiile cu cei din jur stări afective pozitive,
- Să manifeste prietenie, toleranță, armonie;
- Să înțeleagă și să respecte cultura și obiceiurile altor etnii
- Să aibă atitudini tolerante față de alți copii care aparțin diferitelor categorii minoritare

Resurse umane:

- preșcolarii grupei „PITICII”

- părinții copiilor;
- educatoarele grupei;
- directorul grădiniței;

Resurse materiale :

- materiale didactice tipice din dotarea grădiniței sau procurate de educatoare ;
- materiale diverse aduse de copii și părinți ;

Responsabili: Director

Educatoarele grupei

Modalități de realizare:

- realizarea de albume cu poze ale copiilor ;
- întocmirea unor reguli de comportare;
- joc de construcții, pictură, jocuri muzicale;
- povestiri;
- activități în sistem de parteneriat cu factori educaționali implicați: concursuri, expoziție de pictura, convorbire.

Inventar de activități

LUNA	TEMA ȘI FORME DE REALIZARE	RESPONSABILI
SEPTEMBRIE	Mediatizarea proiectului în rândul părinților Stabilirea unor reguli de comportare față de copii, în sala de grupă, afișarea regulilor în sala de grupă	Educatoarele grupei Părinții grupei Piticilor
OCTOMBRIE	Cine sunt eu, cine ești tu? – realizarea de albume cu poze ale copiilor; Turnul Babel - povestire	Educatoarele grupei Părinții grupei Piticilor
NOIEMBRIE	Turnul Eiffel – construcții Big Ban - pictură	Educatoarele grupei
DECEMBRIE	Crăciunul copiilor - Tradiții și obiceiuri în Anglia și Franța de Crăciun Cântece în limba engleză	Educatoarele grupei Părinții copiilor
IANUARIE	Drepturile copiilor (în imagini) - convorbire	Educatoarele grupei Asistent social
FEBRUARIE	Să gustăm din rețetele tradiționale Condimentele preferate	Educatoarele grupei Părinții copiilor
MARTIE	Familia mea – prezentarea unor fotografii cu familia	Educatoarele grupei
APRIILIE	Paște fericit – confecționare de felicitări; oferirea felicitărilor colegilor din grupă	Educatoarele grupei
MAI	Brother John – cântec în limba engleză Frère Jacques – cântec în limba franceză Moș martine – cântec în limba română	Educatoarele grupei
IUNIE	Expoziție cu lucrările copiilor Realizarea unei reviste cu poze și impresii din timpul proiectului	Educatoarele grupei Director

Bibliografie:

- 1) Bernat, Simona-Elena; "Educație multiculturală - Ghid metodologic", , Fundația CRDE, Cluj-Napoca, 2006
- 2) Neculau Adrian, Ferréol Gilles (coord); „Minoritari, marginali, excluși”; Editura Polirom, Iași, 1996
- 3) „Didactica Nova – revistă de informare și cultură didactică” nr. 15-16 și 17-18 Editura Didactica Nova, Craiova, 2009
- 4) „Revista Învățământul preșcolar” nr. 1-2 / 2008

50. FORMAREA COMPETENȚELOR PROFESIONALE PRIN LECȚIILE DE FIZICĂ

Prof. Marin Roșca, Colegiul Național "HCC" Alba Iulia

Prof. Maria Nandrea, CCD Alba

O cerință a societății moderne este aceea de a forma încă de pe băncile școlii elevi cu competențe profesionale. Dacă la început această cerință părea greu de atins, în urma unei analize mai atente, am ajuns la concluzia că una dintre competențele omului secolului XXI - **IDENTIFICAREA, FORMULAREA ȘI SOLUȚIONAREA PROBLEMELOR** – este o competență pe care o putem forma foarte bine prin lecțiile de fizică.

La ora actuală nu se pune problema lipsei de informație. Problema fundamentală este aceea de a ști să gestionezi informațiile. În acest sens dorim să oferim un model de gestionare a informațiilor în capitolul „Optică geometrică”.

Este știut că orice sistem evoluează de la o stare inițială la o stare finală pe o anumită cale.

Stările inițială și finală sunt descrise prin niște parametri de stare specifici, exprimați cantitativ, iar calea este redată prin ecuații (formule).

Cine știe calea are deja o competență profesională.

În optica geometrică:

1.starea inițială se referă la obiect (poziția obiectului față de dispozitivul considerat redată prin coordonata x_1 și înălțimea obiectului redată prin coordonata vârfului obiectului y_1)

2.starea finală se referă la imagine (poziția imaginii față de dispozitivul considerat redată prin coordonata x_2 și înălțimea imaginii redată prin coordonata vârfului imaginii y_2).

CALEA se referă la:

3.dispozitivul optic care formează imaginea, dispozitiv caracterizat prin coordonata focarului imagine f

Relațiile specifice oricărui dispozitiv optic sunt:

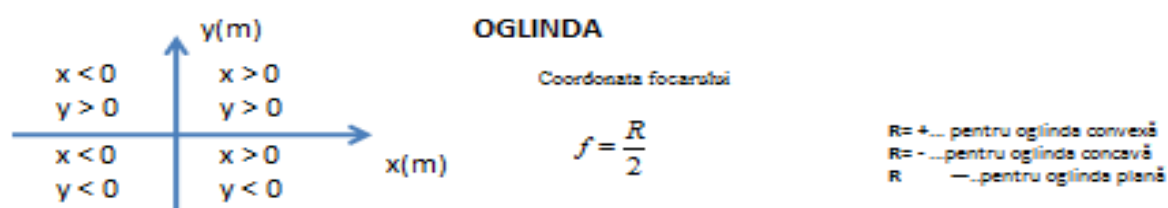
a.relația punctelor conjugate pentru coordonatele x și f

b. formula măririi liniare transversale pentru coordonatele y

Făcând observația că în general distanța(x) , înălțimea(y) și distanța focală (f) reprezintă modulul coordonatelor corespunzătoare celor două stări și dispozitivului optic folosit, problemele de optică geometrică pot fi rezolvate când în formule se operează cu coordonate conform convențiilor de semn stabilite la matematică dacă originea sistemului de axe de coordonate coincide cu poziția dispozitivului optic.

Vă prezentăm mai jos modele structurale de selectare a informațiilor în optica geometrică:

O SCHEMĂ DE SELECȚIE A INFORMAȚIILOR ÎN OPTICA GEOMETRICĂ		
OBIECT	DISPOZITIVUL OPTIC	IMAGINE
1. poziția față de dispozitivul optic coordonata x_1 $x_1 = - \dots$ pentru obiect real $x_1 = + \dots$ pentru obiect virtual	1.Relatia punctelor conjugate Distanța dintre obiect și imagine: $d = (-x_1) + x_2$	1. Poziția față de dispozitivul optic coordonata x_2 $x_2 = \dots$ pentru imagine reală $x_2 = - \dots$ pentru imagine virtuală
2. Înălțimea coordonata y_1 $y_1 = + \dots$	2.Formula măririi liniare transversale $\beta = \frac{y_2}{y_1} =$	2. Înălțimea coordonata y_2 $y_2 = - \dots$ pentru imagine reală $y_2 = + \dots$ pentru imagine virtuală

OBIECT	Relații fundamentale	IMAGINE
1. poziția față de dispozitivul optic coordonata x_1 $x_1 = -...$ pentru obiect real $x_1 = +...$ pentru obiect virtual	1. Relația punctelor conjugate $\frac{1}{x_2} + \frac{1}{x_1} = \frac{2}{R} \quad \frac{1}{x_2} + \frac{1}{x_1} = 0$ Distanța dintre obiect și imagine: $d' = (-x_1) + x_2$	1. Poziția față de dispozitivul optic coordonata x_2 $x_2 = -...$ pentru imagine reală $x_2 = +...$ pentru imagine virtuală
2. Înălțimea coordonata y_1 $y_1 = +...$	2. Formula mării liniare transversale $\beta = \frac{y_2}{y_1} = - \frac{x_2}{x_1}$	2. Înălțimea coordonata y_2 $y_2 = -...$ pentru imagine reală $y_2 = +...$ pentru imagine virtuală

DIOPTRUL Convenție de semn: origines sistemului de axe de coordonate coincide cu vârful dioptrului		
OBIECT Mediul în care se află are indice de refracție n_1	Relații fundamentale	IMAGINE Mediul în care se află are indice de refracție n_2
1. poziția față de dioptru coordonata x_1 $x_1 = - \dots$ pentru obiect real $x_1 = + \dots$ pentru obiect virtual	1. Relația punctelor conjugate pentru dioptrul sferic $R \rightarrow \infty$ pentru dioptrul plan $\frac{n_2}{x_2} - \frac{n_1}{x_1} = \frac{n_2 - n_1}{R}$ Distanța dintre obiect și imagine: $d = (-x_1) + x_2$	1. poziția față de dioptru coordonata x_2 $x_2 = + \dots$ pentru imagine reală $x_2 = - \dots$ pentru imagine virtuală
2. Înălțimea coordonata y_1 $y_1 = + \dots$	2. Formula măriri liniare transversale pentru dioptrul sferic $\beta = \frac{y_2}{y_1} = \frac{x_2 n_1}{x_1 n_2}$ pentru dioptrul plan $\beta = 1$	2. Înălțimea coordonata y_2 $y_2 = - \dots$ pentru imagine reală $y_2 = + \dots$ pentru imagine virtuală

LENTILA		
OBIECT	Relații fundamentale	IMAGINE
1. poziția față de dispozitivul optic coordonata x_1 $x_1 = - \dots$ pentru obiect real $x_1 = + \dots$ pentru obiect virtual	1. Relația punctelor conjugate $\frac{1}{x_2} - \frac{1}{x_1} = \frac{1}{f}$ Distanța dintre obiect și imagine: $d = (-x_1) + x_2$	1. Poziția față de dispozitivul optic coordonata x_2 $x_2 = + \dots$ pentru imagine reală $x_2 = - \dots$ pentru imagine virtuală
2. Înălțimea coordonata y_1 $y_1 = + \dots$	2. Formula măriri liniare transversale $\beta = \frac{y_2}{y_1} = \frac{x_2}{x_1}$	2. Înălțimea coordonata y_2 $y_2 = - \dots$ pentru imagine reală $y_2 = + \dots$ pentru imagine virtuală

BIBLIOGRAFIE

1. M.E.C. Consiliul Național pentru Curriculum: Programe Școlare
2. M.E.C.T.S. Centrul Național de Evaluare și Examinare: Programe de Examen 2011
3. Manuale Școlare Alternative folosite în anul școlar 2013-2014
4. Marin Roșca, Maria Nandrea, Noțiuni de optică geometrică, Editura Universul Școlii-2011, Alba Iulia.

51. FORMAREA COMPORTAMENTULUI CIVIC ECOLOGIC ÎN ACTIVITĂȚILE EXTRAȘCOLARE ȘI EXTRACURRICULARE

*Prof. învă. primar ȘOVREA MARIA,
Școala Gimnazială "Ion Bîanu", Valea Lungă, Județul Alba*

Datorită intervenției omului în natură, degradarea continuă a mediului este un element major al unei crize de civilizație. Un gând constant ar trebui să-l aibă orice persoană rațională de pe pământ și anume protejarea mediului înconjurător.

Educația ecologică este parte integrantă a educației moral-civice, alături de educația rutieră, educația pentru sănătate, educația religioasă, educația pentru drepturile omului și presupune cunoștințe, atitudini, conduită care se dobândesc în timp. De aceea această latură a educației se începe încă de la vârsta fragedă a copiilor aflați în pregătire și formare.

În cadrul unor anumite discipline de învățământ cât și prin activități extrașcolare și extracurriculare, în lipsa unui curriculum ce tratează mediul în întreaga sa complexitate, se urmărește transmiterea unor informații legate de educație ecologică, sensibilizarea față de natură, formarea unor comportamente care să reflecte valori morale cum ar fi: responsabilitatea față de natură, grija față de comunitate locală și națională, responsabilitatea față de om și natură, cooperarea între oameni pentru soluționarea problemelor de natură ecologică.

Dezvoltarea capacității de a lua decizii adecvate pentru protejarea mediului înconjurător.

Activitățile extrașcolare care urmăresc educația moral - civică a elevilor reprezintă modalități educative flexibile care au rolul important în dezvoltarea spiritului civic, valorificarea resurselor locale și dezvoltarea unor comunități civilizate.

Pentru implicarea elevilor în astfel de activități este foarte important ca ideea din spatele inițiativelor proiectelor pentru mediu să fie dezvoltarea creativității acestora încercând noi idei pentru protecția mediului, participarea în viața comunității.

Prin cunoștințele dobândite la diferite discipline elevii vor înțelege legătura care este între om și natură, iar prin activitățile în aer liber se îmbină utilul cu plăcutul prin activități recreative, concursuri care să ofere și momente de odihnă și relaxare.

Activitățile practice, contactul direct cu mediul, spiritul responsabil, implicarea totală, factorul opțional va avea un succes garantat.

Prin activitățile desfășurate în școală se urmărește responsabilizarea copiilor și a factorilor implicați în educarea lor. Ei vor înțelege că au drepturi condiționate de responsabilități pe care ar trebui să și le asume fiecare membru al societății.

În domeniul protecției și conservării mediului și a resurselor naturale s-au instituit zile internaționale pentru facturii de mediu: Ziua apei, Ziua Pământului, Ziua mondială a meteorologiei Ziua mediului, ocazii cu care se desfășoară diferite acțiuni cu elevii, astfel ei vor putea să-și arate dorința de a cunoaște universul lumii vii, puterea de a ocroti formele de viață. Deși nu este oră dedicată acestor evenimente, la clasele mici, la disciplinele cunoașterea mediului și științe se desfășoară lecții cu conținut de ecologie.

Cu abilitate, dăruire și pricepere cadrul didactic planifică activități prin care elevii realizează diferite obiecte, jucării, ornamente din materiale din natură, activități de gospodărire, rebusuri, afișe cu teme de mediu, se transmit curiozități din lumea plantelor și a animalelor, colectarea materialelor din natură, reciclarea selectivă a deșeurilor, activități practice de plantare de puiți, flori, de îngrijire a spațiilor verzi din școală, stradă, parcuri, de acasă, crearea „Colțului viu al clasei”, amenajarea unor expoziții cu lucrări ale elevilor. Prin texte literare și cântece se realizează conexiuni între cunoștințele însușite la științe și acestea.

Prezentarea unor imagini care redau influența negativă a omului asupra mediului, poluarea solului, aerului, apei, duce la înțelegerea de către elevi că *Pământul* trebuie respectat și ocrotit.

Prin activități dedicate protecției mediului învățătorul trebuie să evalueze la elevi:

- a) competențe cognitive și metacognitive: conștientizarea problemelor de mediu; capacitatea de aplicare a cunoștințelor; conștientizarea complexității problemelor ecologice, etc.

b) competențe acționale și comportamentale: abilități în tehnologia informației; comunicarea; deplasarea în mediul natural; mânuirea echipamentului: satisfacția atunci când problemele sunt soluționate.

c) competențe sociale și cetățenești: participare la acțiuni de salvare a mediului; consecvență în activitățile propuse; capacitatea de a lucra în echipă pentru a soluționa problemele legate de mediu.

Educația ecologică este deosebit de importantă și necesară pentru a determina generațiile viitoare să treacă de la ignoranță la apreciere, cunoaștere, înțelegere, participare și acțiune.

Creșterea responsabilității față de ocrotirea mediului prin educarea spiritului eco civic și implicarea activă a elevilor și profesorilor precum și a întregii comunități va conduce înspre formarea unei atitudini de respect față de mediu, la dezvoltarea unei gândiri europene, de acțiune unitară pentru a păstra sănătatea planetei și implicit sănătatea noastră!

Elevul de astăzi este viitorul cetățean de mâine!

BIBLIOGRAFIE:

- Gheorghe Mohan, *Ecologie și protecția mediului*, Editura Scaiul, București, 1993;
- Paul Neacșu, *Ecologia*, Editura Universității din Craiova, Craiova, 2000;
- Berca M. *Ecologie generală și protecția mediului*, Editura Ceres, 2000;
- Opreș Tudor, *Mica enciclopedie pentru tineret*, Editura Forum, 1998, București.

52. ȘI NOUĂ NE PASĂ !

Prof.înv.primar: Suci Doina
Liceul cu Program Sportiv, Sebeș

Motto: „Principala armă politică a apărătorilor naturii continuă să fie pasiunea...”

(L.R.Stanfield, 1987)

Ocrotirea naturii, păstrarea și protejarea mediului în care trăim trebuie să fie o preocupare majoră a tuturor, mai ales a dascălului care, prin specificul activității sale, are datoria și posibilitatea de a forma viitorii adulți în spiritul respectului pentru mediul ambiant.

Din acest motiv am considerat necesară realizarea unui proiect intitulat Și nouă ne pasă ! care urmărește antrenarea elevilor, a cadrelor didactice și a comunității locale în acțiuni ecologice, transformarea comportamentelor cotidiene ale copiilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile pentru întreținerea unui ambient curat.

Grupul țintă al educației ecologice sunt mai întâi elevii, deoarece ei sunt administratorii și consumatorii de mâine ai resurselor naturale și pot influența atitudinea părinților și a comunității față de problematica mediului.

Printre activitățile de cunoaștere și ocrotire a mediului se enumeră: acțiuni de ecologizare și înfrumusețare a curții și a grădinii școlii, a spațiilor verzi din oraș; drumeții și vizite pentru a constata situația în care se află mediul local; acțiuni de colectare a materialelor refolosibile; realizarea unor expoziții de desene, postere și obiecte din deșeuri; crearea de afișe cu mesaje privind protecția mediului și distribuirea lor pe toată raza localității pentru sensibilizare locuitorilor; parada costumelor din materiale refolosibile etc..

Orice acțiune ecologică desfășurată trebuie să se deruleze ca o mare sărbătoare, astfel încât elevii să simtă că au contribuit și ei cu ceva la protecția mediului înconjurător, iar ca părinți mai târziu să-și îndrume copiii.

Argument:

Problemele ridicate de mediul înconjurător constituie la scară planetară una dintre preocupările cele mai stringente ale contemporaneității. Folosită abuziv sau nehibzuit, puterea pe care o are omul de a acționa asupra naturii poate provoca daune incalculabile asupra planetei, ființelor care o populează și mediului în ansamblul său.

Ocrotirea naturii, păstrarea și protejarea mediului în care trăim trebuie să fie o preo-cupare majoră a tuturor, mai ales a dascălului care, prin specificul activității sale, are datoria și posibilitatea de a forma viitorii adulți în spiritul respectului pentru mediul ambiant.

Prin educație ecologică putem să cultivăm dragostea și interesul elevilor pentru lu-mea care ne înconjoară, putem să formăm atitudini de aprobare sau dezaprobare privind rezultatele pozitive sau negative ale acțiunii omului asupra mediului.

Implicarea elevilor în diverse activități, alături de cadre didactice, părinți și alți membrii ai comunității este o modalitate eficientă de a face în mod conștient educație ecologică prin care se pot rezolva o parte din problemele mediului.

Din acest motiv am considerat necesară realizarea acestui proiect în vederea dezvoltării spiritului de inițiativă, a comunicării, să aibă loc un schimb de bune practici în scopul formării unei educații demne de cetățean european.

Scopul proiectului:

Proiectul educațional „*Și nouă ne pasă !*” a fost conceput și va fi pus în practică cu scopul de a „trezi” conștiința participanților cu privire la viitorul sumbru care ne așteaptă dacă nu limităm factorii ce duc la dezechilibre naturale. Totodată urmărește antrenarea elevilor, profesorilor și a comunității locale în acțiuni ecologice, transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat, responsabilizarea pentru prevenirea poluării și gestionarea resurselor fără a periclita echilibrul mediului și sănătatea comunității.

Obiectivele generale ale proiectului:

- formarea și dezvoltarea conștiinței ecologice și a comportamentelor responsabile.

Obiectivele specifice pentru elevi:

- să conștientizeze dependența om- natură;
- să aplice cunoștințele și deprinderile dobândite în activități cu specific gospodăresc;
- să participe și să coopereze alături de părinți și de alți membri ai comunității locale la acțiuni de îngrijire și protejare a mediului;
- să-și formeze deprinderi de plantare și îngrijire a unor puieți și a spațiilor verzi din școală și din afara ei;
- să conștientizeze importanța unui aer curat pentru o viață sănătoasă;
- să identifice tipurile de poluanți și sursele de poluare din zona Sebeș;
- să conștientizeze pericolele care amenință mediul înconjurător;
- să acționeze în sensul colectării selective și a depozitării controlate a materialelor refolosibile prin înființarea unor puncte de colectare;
- să ia atitudine atunci când sesizează comportamente necorespunzătoare regulilor de protecție a mediului, cunoscute de ei;
- să participe activ la acțiuni ce promovează sănătatea mediului înconjurător, prin desfășurarea unor activități practice de ecologizare a mediului local;
- să influențeze comunitatea locală prin păstrarea curățeniei și prin distribuirea de pliante cu mesaje ecologice;
- să cunoască unele aspecte specifice fiecărui anotimp;
- să valorifice unele opere literare care au avut ca sursă de inspirație mediul înconjurător;
- să utilizeze materiale refolosibile în vederea realizării unor lucrări proprii;
- să realizeze compoziții literare, picturi, colaje, fotografii.

Coordonatorul proiectului:

- Profesor inv. primar- Suciu Doina, Liceul cu Program Sportiv, Sebeș.

Partenerii proiectului:

- Liceul cu Program Sportiv, Sebeș- elevi, cadre didactice, comitetul elevilor;
- Primăria municipiului Sebeș- consilier protecția mediului;
- Centrul Cultural „L.Blaga” Sebeș- bibliotecare;
- Ocolul Silvic, Sebeș- inginer silvic.

Grupul țintă:

- elevii clasei a- III- a A de la Liceul cu Program Sportiv- Sebeș, cadrele didactice, comunitatea locală.

Resursele proiectului:

- resurse umane: elevi, părinți, cadre didactice și reprezentanți ai comunității locale;
- resurse temporale: octombrie 2013- iunie 2014;
- resurse de spațiu: sala de clasă, împrejurimile orașului, Parcul Arini, grădina școlii, Ocolul Silvic, Centrul Cultural „L. Blaga” Sebeș;
- resurse financiare: autofinanțare, sponsorizări;
- informaționale- reviste, cărți, ilustrații, atlase botanice și zoologice;
- materiale- carton colorat, acuarele, foi A4, creioane colorate, lipici, carioci, saci menajeri, unelte agricole (hârlețe, lopeți, greble), puieți etc;
- audio- video: casetofon, aparat foto,
- resurse procedurale: observarea spontană și dirijată, explicația, demonstrația, exercițiul, investigația, jocul de rol, dramatizarea, exercițiul, chestionarul.

Activități propuse și conținuturi:

1. *La început de drum*
 - lansarea proiectului, prezentarea acestuia;
 - împărțirea sarcinilor și a responsabilităților.
2. *S.O.S. Natura- prietena mea!*
 - elaborarea unor norme și reguli de ocrotire și protecție a mediului;
 - confecționarea unor ecusoane „Micii ecologiști”, seturi de planșe, postere, desene.
3. *Veșmântul naturii în diverse anotimpuri*
 - drumeție în împrejurimile orașului Sebeș;
 - informații despre componentele mediului;
 - desene după natură și realizarea unor colaje din materiale existente în natură;
4. *Natura în operele literare*
 - lecturarea unor fabule, legende despre plante și animale;
 - recitarea unor poezii despre anotimpuri la Centrul Cultural Sebeș,
 - jocuri de rol, dramatizări;
 - crearea unor poezii, ghicitori, compuneri, rebusuri despre plante și animale.
5. *Știați că...*
 - amenajarea în sala de clasă a unui afișier completat periodic cu articole, afișe cu ocazia diferitelor evenimente specifice proiectului,
 - prezentarea unor imagini cu animalele care au dispărut și cu cele care sunt pe cale de dispariție, a unor parcuri și zone protejate;
 - articole despre plante și animale cu obiceiuri curioase;
 - dialoguri pe baza unor emisiuni științifice;
 - relatarea unor întâmplări cu animale.
 - vizionarea unor CD- uri cu caracter științific.
6. *Vrem un mediu sănătos!*
 - precizarea surselor de poluare din orașul Sebeș;
 - întâlnire cu inginerul silvic și cu reprezentanți ai Primăriei;
 - cunoașterea importanței refolosirii deșeurilor;
 - acțiuni de ecologizare a grădinii școlii și a Parcului Arini;
 - plantarea de flori și de puieți în aceste locuri;
 - crearea de afișe cu mesaje privind îngrijirea și protecția mediului și distribuirea lor pe toată raza localității pentru sensibilizarea locuitorilor;
 - realizarea unor lucrări din materiale refolosibile și expunerea lor în holurile școlii și la sediul Ocolului Silvic.
7. *Carnavalul naturii*
 - expoziție de colaje și jucării din materiale refolosibile;
 - realizarea unei parade din materiale reciclabile.

Mediatizare:

- realizarea unor articole pentru revista clasei și a unui CD ce vor cuprinde derularea activităților propuse în proiect și prezentarea unui program artistic invitaților: părinți, cadre didactice, elevi, reprezentanți ai instituțiilor partenere.

Diseminare și evaluare:

- analiza lucrărilor/ produselor realizate de copii cu implicarea părinților;
- realizarea unui portofoliu cu toate materiale elaborate pe tema proiectului;
- concurs cu tema: „Micii ecologiști”, care cuprinde probele: chestionare, realizarea unui poster.

- prezentarea proiectului la diferite simpozioane.

Bibliografie:

- Baran Pescaru Adina- „Parteneriat în familie- școală- comunitate”, București. Editura Aramis, 2004;
- Călin Marin- „Teoria educației”, București, Editura All, 1996;
- Marin Dumitrescu- „Din lumea animalelor”, București, Ed. Didactică și Pedagogică, 1978;

53. CUNOAȘTEREA ELEVILOR ȘI CONTRIBUȚIA LOR LA DEZVOLTAREA DURABILĂ A LOCALITĂȚII

Țein Viorica Liliana

*Liceul “Corneliu Medrea”/Școala Gimnazială „Avram Iancu”,
Zlatna, profesor învățământ primar*

Învățământul modern înclină balanța de la informativ spre formativ, de la cantitate spre calitatea cunoștințelor, permite școlii pregătirea și formarea noilor generații de tineri potrivit unor nevoi sociale specifice, legate de economia de piață, de noile tipuri de profesionalizare; organizarea instruirii situează elevul pe prim plan, punându-se accent pe însușirea instrumentelor de lucru, a tehnicilor de informare, urmărind cultivarea la elevi a stilului de muncă independent; se pune accent pe efortul individual sau colectiv de descoperire a legăturilor lumii reale prin observare, investigare, experimentare, cercetare.

Dezideratele majore ale învățământului formativ pot fi bine realizate prin aportul ce-l aduc activitățile de cunoaștere mediului înconjurător. Pentru o reușită deplină este necesar ca preșcolarul să trăiască experiența de cunoaștere, să se angajeze în procesul cunoașterii, să se implice în acest proces, să participe cu mult interes pentru a cunoaște cât mai mult din tainele naturii, din viața plantelor, animalelor, fenomenelor din natură, cât și despre contribuția omului la îngrijirea și protecția mediului înconjurător

Mediul înconjurător reprezintă totalitatea factorilor externi din natură și societate care acționează asupra omului și condiționează existența lui. Încă de la naștere copilul crește și se dezvoltă biopsihosocial sub influența directă a mediului, acesta constituind principala sursă de informații ce vor sta la baza procesului de cunoaștere a realității.

Școala oferă fiecărui copil cadrul adecvat dezvoltării sale intelectuale, afective, sociale și fizice, constituind baza piramidei în planul cunoașterii, al formării personalității, deoarece vârsta copiilor de care se ocupă este cea a maximei plasticități și receptivități, a deschiderii largi spre lume, a curiozității nemărginite, a motivației maxime de a cunoaște tot ce există în jur.

Finalitățile educației vizează: dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a personalității copilului, în funcție de ritmul propriu și de trebuințele sale, sprijinind formarea autonomă și creativă a acestuia; dezvoltarea capacității de a interacționa cu alți copii, cu adulții și cu mediul pentru a dobândi cunoștințe, deprinderi, atitudini și conduite noi; încurajarea explorărilor, exercițiilor, încercărilor și experimentărilor, ca experiențe autonome de învățare; descoperirea de către fiecare copil a propriei identități, a autonomiei și dezvoltarea unei imagini de sine pozitive; sprijinirea copilului în achiziționarea de cunoștințe, capacități, deprinderi și atitudini necesare acestuia la intrarea în școală și pe tot parcursul vieții.

Cunoașterea mediului înconjurător este o sarcină de bază a procesului instructiv-educativ și contribuie la realizarea laturilor educației: intelectuală, morală, estetică, profesională, fizică, subliniate de pedagogul francez, René Hubert.

Educația intelectuală urmărește asimilarea unui sistem de cunoștințe din diferite domenii ale naturii și socio-umane, concomitent cu dezvoltarea structurii psihologice a personalității umane și a formării unei viziuni asupra lumii, facilitând conform spuselor lui René Hubert, adaptarea individului la cele trei planuri ale realității: fizic, social și spiritual. În contact direct cu obiectele și fenomenele naturale și cu cele sociale se dezvoltă și se perfecționează la copil sensibilitatea tuturor organelor de simț. Astfel se îmbogățește conținutul senzațiilor și percepțiilor. Bogăția de informații oferite de mediul înconjurător copilului, constituie o bază importantă pentru formarea unor reprezentări clare despre obiectele lumii

reale. Perceperea componentelor mediului prin antrenarea tuturor analizatorilor ajută copilul să diferențieze însușirile caracteristice ale acestora, să-și formeze treptat reprezentările respective, le dezvoltă spiritul de observație. În procesul cunoașterii mediului copiii depun efort intelectual susținut, deoarece observarea obiectelor și fenomenelor îi pune în situația de a analiza, de a sintetiza, de a compara, de a generaliza, etc. Gândirea copilului este preconceptuală sau cvasiconceptuală, operând cu constructe care nu sunt nici noțiuni individualizate, dar nici noțiuni generale; cu ajutorul cuvântului care este un simbol, copilul reușește să-și reprezinte realitatea; treptat preconceptele vor câștiga în generalitate, în precizie, conducând astfel la constituirea claselor logice. Copiii înțeleg noțiuni elementare, precum: floare, fruct, legumă, animal domestic, animal sălbatic, jucărie, anotimp, etc. Sub îndrumarea învățătoarei începe să se dezvolte capacitatea școlarilor de a cerceta și de a dezvoltă relațiile cauzale dintre obiecte, stimulând gândirea divergent.

De la curiozitatea spontană se trece la o activitate intelectuală intensă, cu caracter conștient. Din cauza experienței limitate, școlarul poate ajunge uneori la legături greșite, neconforme cu realitatea, dar, treptat, prin procesul de cunoaștere organizată, gândirea copilului este dirijată spre înțelegerea cauzelor și pe baza observării unor manifestări concrete.

În strânsă legătură cu dezvoltarea gândirii copilului este și dezvoltarea limbajului acestuia. Contactul cu obiectele lumii reale și cu relațiile dintre ele constituie sursa cea mai importantă a îmbogățirii și activizării vocabularului, a formării unei exprimări orale coerente și corecte din punct de vedere gramatical, fonetic și lexical.

Activitatea intelectuală intensă în cadrul procesului de cunoaștere a mediului înconjurător stimulează formarea la copii a unor deprinderi de muncă intelectuală, bază temeinică pentru integrarea acestora în școală. Paralel cu aceste deprinderi încep să se manifeste interese cognitive tot mai largi care vor ajuta să pătrundă mai adânc în relațiile dintre fenomene. Observarea sistematică a dezvoltării și schimbării în timp a plantelor, a creșterii animalelor, a succesiunii anotimpurilor, a fenomenelor naturale specifice fiecărui anotimp, a structurii sistemului solar și a mișcării planetelor, a fenomenelor sociale etc., îi ajută pe copii să perceapă, să sesizeze interdependența dintre fenomenele naturale și sociale, dintre natură și om, dintre om și societate, înlăturând posibilitatea de a interpreta lumea în mod eronat.

Pentru educația psihomotrică eficientă, pentru vârsta școlară, sub influența mediului înconjurător, se pun bazele profilului moral al viitorului cetățean, profil ce presupune un ansamblu de reprezentări și cunoștințe morale, sentimente morale, obișnuințe morale, trăsături de voință și caracter. Copilul se află acum la nivelul premoral sau preconvențional, conform teoriei stadialității morale a lui Kohlberg, când standardele de judecare sunt etichete culturale ale anturajului - „bun-rău”. „cuminte-obraznic” etc, iar faptele sunt judecate după consecințele lor (Cosmovici, 1999, p.37-38). Cunoscând realitatea din mediul ambiant se dezvoltă la copil sentimente precum dragostea față de natură, față de patrie, față de orașul și satul natal, dragostea și respectul față de semeni, față de părinți, față de frați, de colegi, sentimente de prietenie față de oameni de alte etnii și naționalități etc.

Cunoașterea mediului înconjurător contribuie la dezvoltarea unor percepții și reprezentări legate de frumosul din artă, din natură, din societate, la formarea unor capacități de a aprecia și evalua frumosul, la cultivarea gustului estetic, la formarea unor deprinderi și îndemânări tehnice de artă, stimularea capacităților creatoare, a unor aptitudini estetice.

Educația profesională îi oferă omului cunoștințele necesare practicării unei meserii și în același timp îi formează capacitatea de a înțelege sensul și rezultatele muncii sale. Cunoașterea dirijată și directă a mediului cultivă dragostea copiilor școlari pentru muncă, capacitatea de a-și planifica ei înșiși o activitate, interesul pentru diferite îndeletniciri, meserii. Observând munca părinților lor, copiii înțeleg că natura poate fi transformată de către om, învață să prețuiască și să respecte munca, încep să înțeleagă importanța și necesitatea de a munci, doresc să participe și ei la munca celor mari. Încep să vadă în roadele muncii un izvor dezvoltarea armonioasă a organismului, pentru menținerea stării de sănătate a acestuia, copilul are nevoie de cunoștințe despre corpul uman, despre componentele corpului uman și rolul fiecăreia dintre ele, despre importanța aerului, a apei, a hranei, a igienei personale în menținerea sănătății fizice și mentale.

Percepând mediul înconjurător ca pe un organism, cunoscându-i componentele și funcționalitatea lor, copilul va înțelege treptat că deteriorarea uneia dintre acestea va atrage după sine și disfuncționalitatea celorlalte. Astfel cunoașterea mediului este în strânsă legătură cu educația ecologică, de protecție și îngrijire a naturii. Copilul va fi ajutat și dirijat să identifice surse de poluare și posibilități de eliminare a lor, să înțeleagă noțiunile de refolosire și reciclare, învățând să economisească. Pentru formarea unor abilități practice în scopul realizării unor produse funcționale, utilitare din materiale reciclabile, copilul va prelucra materiale din natură, va observa frumosul din natură și i se va stimula nevoia de a-l crea. Rolul imaginației la această vârstă este atât de mare, încât unii autori au considerat că o serie de conduite ale

copilului își au sursa tocmai în ea. Prin activități de educație ecologică se vor forma la copil unele atitudini pozitive față de natură, acesta manifestându-și grijă față de mediu, exprimându-și gânduri și sentimente în acest sens. Copilul va fi capabil să aplice în contexte reale, de viață regulile și normele însușite privind protecția mediului (Comănescu, Gheorghe, 1998, p.9).

Bibliografie:

1. **Cosmovici Andrei, Iacob Luminița**, 1999, „Psihologia școlară”, Ed. Polirom Iași;
2. **Comănescu Maria, Gheorghe Doina**, 1998, „Cunoașterea mediului”, E.D.P., R.A., București;
3. **Cucoș Constantin**, 2006, „Pedagogie, ediția a II-a revizuită și adăugită”, Ed. Polirom, Iași;

54. SĂNĂTATEA COPIILOR ȘI FACTORII DE MEDIU

Prof. Simona Todoran

Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia, specialitatea Biologie

Păstrarea echilibrului din natură este o condiție atât a păstrării vieții pe Pământ, dar și a dezvoltării societății contemporane. Utilizarea rațională a resurselor naturale presupune înțelegerea naturii și protejarea acesteia. Este o acțiune de responsabilitate colectivă, dar și individuală.

Schimbările climatice, poluarea aerului, apei, solului, degradarea solului, diminuarea stratului de ozon, pierderea biodiversității, igiena insuficientă sunt doar câțiva factori care afectează sănătatea umană. Factorii de mediu care au o acțiune nefavorabilă asupra sănătății se numesc factori patogeni, iar acțiunea acestora este variată și complexă.

Anul 1984 a fost anul în care Organizația Mondială a Sănătății a adoptat Strategia Sănătății pentru Toți, prin care recunoaște influența negativă a factorilor de mediu asupra sănătății populației umane.

Diverse studii arată că persoanele cele mai afectate de factorii patogeni sunt copiii, femeile, persoanele cu activitate fizică intensă și bolnavii suferind de insuficiențe respiratorii, hepatice și renale.

Chiar și Uniunea Europeană pe portalul dedicat sănătății publice estimează că aproximativ 16% din bolile și decesele înregistrate în rândul copiilor ar fi cauzate de factori de mediu.

Factorii care au o influență directă sau indirectă asupra stării de sănătate pot fi individuali sau de sistem. Dintre factorii individuali pot fi amintiți: factori biologici, socio-culturali, psihologici, socio-demografici, comportamentali și economici. Dintre factorii de sistem fac parte factorii economici, medicali, legislativi, culturali și de mediu. Factorii de mediu, printre care cei poluanți (emisiile de gaze poluante, apele tratate, etc) constituie un real pericol pentru sănătatea populației, în special a copiilor.

Efectele cumulative în timp a factorilor poluanți duc la alterarea precoce a stării de sănătate.

Condițiile socio-economice joacă un rol esențial în dezvoltarea copiilor. Dacă aceste condiții sunt precare și lor li se adaugă și un mediu poluant, stres familial, conflicte, etc copilul va avea de suferit. Principala „armă” în lupta cu factorii nocivi din mediu este educația, aceasta influențând comportamentul copiilor. Prin educație este posibilă o îmbunătățire a stării de sănătate printr-o expunere mai redusă la pericolele din mediu și printr-un acces sporit la sursele de sănătate.

Surse de specialitate indică faptul că o dietă sănătoasă la copii se asociază cu riscuri reduse de îmbolnavire.

Pentru a înțelege factorii care determină un anumit stil de viață nesănătos la copii, am considerat necesar aplicarea unui chestionar elevilor. În urma analizării răspunsurilor acestora au rezultat următorii indicatori

- de risc nutrițional:
 - omiterea unei mese (de obicei a micului dejun);
 - consumul de alimente nediversificate;
 - consumul de produse „fast-food” atât la școală, cât și după-amiaza acasă;
 - consum redus de legume proaspete;
 - nerespectarea programului de masă, datorită lipsei de supraveghere a familiei.

- de risc comportamental:
 - fumatul de către elev sau de către părinți în prezența copiilor;
 - nerespectarea regulilor elementare de igienă a organismului și a locuinței;
 - nepracticarea unui sport sau a exercițiilor fizice;
 - nerespectarea programului de odihnă și recreere;
 - program haotic de învățare.

Chestionarul aplicat a urmărit să identifice nivelul de cunoaștere de către elevi a influenței pe care o au unii factori de mediu asupra sănătății lor și să contureze aspectele principale pe care se va axa campania de informare ce va urma.

Chestionarul a scos la iveală nevoia școlii de a se implica într-o campanie coerentă de informare asupra riscurilor pe care unii factori de mediu îi prezintă asupra sănătății. Campania va include elemente care să accentueze necesitatea conștientizării pericolelor la care organismul este supus prin neglijență zi de zi, va pune accentul pe aspecte concrete, practice, pe exemplele de bună practică, va încuraja elevii să pună în aplicare aceste exemple.

Elevii trebuie învățați să respecte regulile de igienă în momentul luării mesei, să respecte mesele principale, să renunțe la alimentele nesănătoase în favoarea fructelor, legumelor, sucurilor naturale, cerealelor integrale, etc.

O alimentație sănătoasă, nu numai că contribuie la o bună dezvoltare fizică și psihică, dar și previne apariția bolilor degenerative.

O alimentație nesănătoasă va determina obezitate și supraponderabilitate, ori scăderea apetitului și apariției malnutriției.

Alimentației neadecvate i se adaugă alți factori cum ar fi: calitatea apei, condițiile de igienă, calitatea aerului din încăperi, calitatea aerului din aglomerările urbane, etc.

Sănătatea copiilor este un adevărat barometru pentru sănătatea întregii societăți. Identificarea unor comportamente năsanătoase la copii, constituie un semnal de alarmă pentru luarea unor măsuri de remediere prin educație pentru sănătate cât de timpuriu.

Bibliografie:

1. GHETAU, Vasile, *Declinul demografic al României*, Revista de Sociologie Românească, vol. II, nr. 2, pag. 5-41, 2004
2. LUCUȚ, Grigore și RĂDULESCU, Sorin, *Calitatea vieții și indicatorii sociali*, Editura Luminalex, București, 2000
3. ȘCOALA NAȚIONALĂ DE SĂNĂTATE PUBLICĂ ȘI MANAGEMENT, *Promovarea sănătății și educației pentru sănătate*, Editura Public H Press, București, 2006
http://ec.europa.eu/health/my_environment/environmental_health/index_ro.htm

55. INTRODUCERE ÎN DREPTUL MEDIULUI

Prof. Turcu Iuliana
Școala Gmnazială "Vasile Goldiș" Alba Iulia
Specialitatea: Biologie

Mediul înconjurător este una din prioritățile României ca stat membru al Uniunii Europene, precum și în virtutea tratatelor internaționale în vigoare, a programelor de mediu aflate sub egida ONU. Mediul a fost unul din cele mai dificile capitole de negociere cu Uniunea Europeană și reprezintă una din urgențele majore ale țării noastre. Ca urmare, *dezvoltarea durabilă* („dezvoltarea care satisface nevoile generațiilor

prezente fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a-și satisface nevoile lor”) este o necesitate și o urgență pentru România, iar **educația** este una dintre pârgurile majore de intervenție pentru rezolvarea acestei urgențe.

Dreptul mediului poate fi definit ca ansamblul regulilor și instituțiilor stabilite în vederea protecției, conservării și ameliorării mediului, conform obiectivelor de dezvoltare durabilă a societății. Semnificațiile sunt următoarele:

- protecția mediului (prin utilizarea rațională a resurselor naturale, prevenirea și combaterea poluării și a efectelor dăunătoare ale fenomenelor naturale);
- conservarea mediului (menținerea și reproducerea calității factorilor naturali prin instituirea unor măsuri speciale de ocrotire și conservare);
- dezvoltarea mediului (prin ameliorarea calității factorilor naturali, dezvoltarea valorilor naturale, asigurarea unor condiții de viață tot mai bune generațiilor actuale și viitoare).

Obiectul dezvoltării durabile urmărește integrarea și armonizarea problemelor mediului în și cu procesul general al unui tip de dezvoltare care să răspundă nevoilor prezentului, fără a compromite capacitatea generațiilor viitoare de a și le satisface pe ale lor.

Întotdeauna și peste tot în lume, apărarea valorilor sociale împotriva faptelor periculoase a constituit o condiție de existență a societății. Este cunoscut că omul nu poate trăi decât în societate și că orice societate ori colectivitate umană, în general are nevoie de organizare, ordine și disciplină, în care scop apar anumite reguli de conduită, norme menite a organiza conviețuirea, a armoniza și orienta într-un anumit mod și sens interesele acesteia.

La baza întregii activități economice și sociale a țării se află un sistem unitar de legi și norme care stabilesc cu claritate și acuratețe direcțiile de acțiune pentru fiecare sector, respectarea strictă a legalității înscriindu-se astfel ca o necesitate de prim ordin pentru buna desfășurare a întregii activități economice și sociale.

Caracterul principal al normei este acela de a stabili în cadrul societății o formă ideală a comportamentului.

Ordinea de drept se întemeiază pe cea mai strictă respectare a normelor juridice.

Norma juridică este o regulă generală și obligatorie de conduită, al cărei scop este acela de a asigura ordinea socială, regulă ce poate fi adusă la îndeplinire pe cale statală, în caz de nevoie prin constrângere. Regulile de comportare stabilite prin norme juridice trebuie însușite și respectate cu strictețe de toți cetățenii, indiferent de naționalitate, sex, religie sau vârstă - elevi, tineri sau adulți.

Luând cunoștință de normă, subiectul va acționa în conformitate cu conduita prevăzută de normă, va refuza un scop interzis de o prescripție normativă, abținându-se de la o acțiune sau dimpotrivă, își va asuma riscul acțiunii, eludând prescripția sau încălcând-o. Conduita umană poate să fie conformă normelor juridice, caz în care conduita este licită, sau poate să contravină normelor juridice, caz în care conduita este ilicită sau ilegală.

Conduita ilicită constă dintr-o acțiune sau inacțiune contrară prevederilor normelor juridice, săvârșite de o persoană care are capacitatea de a răspunde pentru faptele sale. Prin fapta sa, cel care încalcă prevederile normelor juridice aduce atingere ordinii de drept, tulbură buna și normala desfășurare a relațiilor sociale, afectează drepturi și interese legitime ale semenilor săi, pune în pericol coexistența libertăților și echilibrul social. În principiu încălcarea prevederilor normelor juridice atrage răspunderea juridică a persoanei vinovate.

Normele de drept cuprinse în legi, decrete, ordonanțe și hotărâri ale Guvernului, ordine, instrucțiuni și decizii ale ministerelor trebuie să cuprindă măsurile necesare care, prin aplicarea lor să contribuie la întărirea ordinii și disciplinei în relațiile sociale. Acele elemente de constrângere prevăzute în unele norme juridice, constând în interzicerea săvârșirii unor acțiuni dăunătoare, sub amenințarea aplicării de pedepse administrative sau penale - au în fond un caracter preventiv - educativ, în sensul că fiind încunoștințați asupra faptelor interzise și a sancțiunilor prevăzute de lege împotriva celor vinovați de comiterea lor, devin mai prudenți, mai mult chiar pot atrage atenția celor care din ignoranță sau reacredință, sunt pe cale de a săvârși abateri de la normele de drept în vigoare.

Se impune a fi precizat că este necesar ca în toate domeniile de activitate să se asigure o bună cunoaștere a conținutului legilor, precum și organizarea unui control permanent vizând respectarea prevederilor acestora.

Ceea ce caracterizează normele juridice ale dreptului mediului este faptul că majoritatea stabilesc termene și modalități stricte de realizare a unor obiective precis definite, prescriind conduite și atitudini, capabile să permită o acțiune de valorificare rațională corespunzătoare a naturii.

Astfel, în funcție de natura și influența negativă a unor factori asupra mediului, reglementările legale în materie prevăd, de exemplu, norme tehnice de încadrare a produselor și substanțelor în raport cu

gradul de nocivitate, toxicitate/inflamabilitate; norme tehnice privind ambalarea, transportul, depozitarea, manipularea și folosirea produselor și substanțelor chimice; norme tehnice privind distrugerea sau neutralizarea produselor, ori după caz, decontaminarea, după efectuarea de operații cu produse ori substanțe chimice, etc.

Reglementările tehnice operează, prin excelență prin edictarea de norme de mediu. Acestea sunt de patru tipuri:

- norme de calitate a mediului, care fixează nivele maxime admisibile de poluare în mediile receptoare: aer, apă, sol;

- norme de emisie, care stabilesc cantitatea de poluanți ori concentrațiile de poluanți care pot fi degajați de o sursă dată (de exemplu o uzină); Aceste norme stabilesc obligații de rezultat: cantitatea ori concentrația de poluant fixe;

- norme de procedeu, care enunță un anumit număr de specificații (tipuri de dispozitive de epurare impuse). Acestea stabilesc obligații de mijloc: alegerea unui anumit procedeu pentru a face mai curată exploatarea acestuia;

- norme de produs, care definesc fie proprietăți fizice și chimice pentru un anumit produs, fie reguli privind condițiile, ambalajul ori prezentarea produsului, în special pentru produse toxice;

Ca atare, dreptul mediului este marcat în substanța sa de strânsa dependență cu științele naturii și tehnologia.

Înțelegerea semnificațiilor normelor sale-condiție prealabilă și indispensabilă a realizării lor – reclamă un minimum de cunoștințe ecologice și impune o abordare pluridisciplinară. Se spune că dreptul mediului nu poate fi disociat de studiul biologiei, fizicii, chimiei, geografiei, sociologiei, etc.

Cunoașterea legilor țării, a forței lor educative de explicare a fenomenelor, proceselor și acțiunilor, valoarea etico-morală pe care o poartă în substanța lor, determină atitudinea oamenilor față de noțiunea de drept creând totodată o puternică opinie de respectare riguroasă a legilor. Cunoașterea legislației nu poate fi lăsată pe seama individului. Societatea este datoră să contribuie în mod organizat la însușirea de către elevi, tineri și adulți a conținutului principalelor legi ale țării.

Ineficiența activitate de popularizare a legislației mediului în rândurile tuturor cetățenilor a contribuit în multe cazuri la încălcarea prevederilor legale, la abateri de la normele de conviețuire socială, de la principiile generale ale eticii.

Iată de ce apare necesară obligativitatea educării elevilor în spiritul respectului față de mediu și de prevederile legale în domeniul mediului.

Dreptul mediului este dominat de o serie de principii generale care se reflectă, sub o formă sau alta, în conținutul și semnificațiile normelor sale.

Principiul conservării - este formulat drept „principiul conservării biodiversității și a ecosistemelor specifice cadrului biogeografic natural”.

Obiectiv fundamental al problematicei protecției mediului, conservarea urmărește să mențină un nivel durabil al resurselor ecologice. Aceasta presupune, în acest sens, un management adecvat al resurselor renovabile și o atenție deosebită utilizării resurselor nerenovabile.

Strategia europeană de conservare (1990) își propune ca scop să promoveze respectarea naturii pentru ceea ce este și nu pentru ceea ce așteptăm de la ea, respectiv satisfacerea nevoilor și aspirațiilor legitime ale cetățenilor. În cadrul politicilor de mediu, trebuie să se acorde preferință strategiilor preventive și active, mai degrabă decât celor corective și reactive.

Contribuția dreptului în această privință constă în definirea valorilor limită ale poluării, instituirea de proceduri de supraveghere, sancționarea încălcărilor ori stabilirea de servicii publice specializate în această privință.

Principiul prevenirii - consacrat ca „principiul prevenirii riscurilor ecologice și a producerii daunelor”, pornește de la realitatea că o atare atitudine comportă costuri mult mai reduse decât remediarea calității factorilor de mediu, iar pe termen lung continuă refacere a deteriorării și compensare a pagubelor conducând la stagnare și chiar la frânarea dezvoltării.

În conținutul semnificațiilor sale, principiul presupune atât acțiuni asupra cauzelor care produc poluarea sau degradarea (prin retehnologizarea ecologică a proceselor de producție, cât și activității de limitare a efectelor distructive sau nocive pentru factorii de mediu.

Principiul precauției în luarea deciziei – completează și amplifică semnificațiile principiului prevenirii. Prevenirea presupune un studiu de risc, care să permită evitarea pagubelor și o acțiune bazată pe cunoaștere. Astfel în adoptarea deciziilor trebuie să se manifeste precauție, prudență, să se adopte măsuri preventive care să elimine pe cât posibil orice risc de degradare a mediului.

Principiul „poluatorul plătește” - urmărește imputarea poluatorului a costului social al poluării pe care o provoacă. Aceasta implică antrenarea unui mecanism de responsabilitate pentru daune ecologice, care să

acopere toate efectele unei poluări, atât cele produse asupra bunurilor și persoanelor, cât și cele produse asupra mediului ca atare. În acest sens, în plan juridic, se recunoaște dreptul fundamental al omului la un mediu sănătos și echilibrat din punct de vedere ecologic.

Alături de principii, Legea protecției mediului stabilește o serie de „elemente strategice care conduc la dezvoltarea durabilă a societății”. Acestea sunt:

- înlăturarea cu prioritate a poluanților care periclitează nemijlocit și grav sănătatea oamenilor;
- crearea sistemului național de monitorizare integrată a mediului;
- utilizarea durabilă;
- menținerea, ameliorarea calității mediului și reconstrucția zonelor deteriorate;
- crearea unui cadru de participare a organizațiilor neguvernamentale și a populației la elaborarea și aplicarea deciziilor;
- dezvoltarea colaborării internaționale pentru asigurarea calității mediului.

Legea protecției mediului prevede și „modalitățile de implementare a principiilor și elementelor strategice”, respectiv:

- obligativitatea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului în faza inițială a proiectelor, programelor, precum și în desfășurarea activităților;
- promovarea cercetării fundamentale și aplicative în domeniul protecției mediului;
- instruirea și educarea populației, precum și participarea organizațiilor neguvernamentale la elaborarea și aplicarea deciziilor, etc.

Pe lângă funcțiile generale ale dreptului ca element al sistemului social - normativă, apreciativă, de direcționare, etc., dreptul mediului îndeplinește o serie de funcții specifice în raport cu scopurile principale pe care le urmărește: asigurarea unui mediu ambiant sănătos și prosper, prin protecția și dezvoltarea sa corespunzătoare; funcția de promovare a obiectivelor dezvoltării durabile, de organizare și instituționalizare a acțiunii sociale în favoarea ocrotirii mediului, promovarea cooperării internaționale în vederea soluționării problemelor mediului.

Funcția de protecție, conservare și ameliorare a mediului, ține de natura și esența acestei ramuri de drept. Prin lege sunt prevăzute o serie de dispoziții și norme tehnice prin a căror respectare se asigură prevenirea poluării oricărui factor de mediu, combaterea poluării, precum și înlăturarea efectelor negative pe care le pot produce produsele și substanțele chimice.

Aceste obiective se realizează prin stabilirea obligațiilor de instalare și funcționare a instalațiilor de purificare a gazelor și epurare a apelor uzate la parametrii proiectați, realizarea investițiilor, intensificarea valorificării substanțelor reziduale utilizabile, creșterea fertilității solurilor, combaterea eroziunii și degradării fondului forestier, administrarea judicioasă a îngrășămintelor chimice și pesticidelor, etc. În același timp, normele privind răspunderea juridică în domeniul ecologic contribuie la prevenirea și combaterea actelor sau faptelor prin care se aduce atingere calității mediului.

Bibliografie:

- Cucoș, C. *Psihopedagogie*, Iași, Editura Polirom, 1998;
Dușu Mircea, *Dreptul mediului*, București, Editura Economică, 1996, p.10-84
Momanu, M., *Introducere în Teoria Educației*, Iași, Editura Polirom, 2002.

56. “DIFERIȚI , DAR EGALI”

Proiect de Granturi pentru Dezvoltare Școlară

Vlad Daniela

Școala „Avram Iancu”, Unirea, jud. Alba, învățătoare

Proiectul de Granturi pentru Dezvoltare Școlară “*Diferiți , dar egali*”-cabinet de consiliere școlară-sprrijină integrarea școlară a copiilor cu cerințe educaționale speciale. A fost implementat în școala noastră, pe o perioadă de un an.

Obiectivul general al proiectului:

Dezvoltarea și diversificarea programelor de sprijinire a elevilor, în scopul îmbunătățirii calității procesului instructiv-educativ în Școala “Avram Iancu”, Unirea.

Obiectivele specifice:

1. pregătirea a 14 cadre didactice de la Școala „Avram Iancu” Unirea în vederea proiectării, organizării și coordonării unor activități educaționale destinate copiilor cu cerințe educaționale speciale în luna a II a
2. formarea abilităților de comunicare și sprijin pentru 15 părinți, care au copii cu CES, înscriși la Școala „Avram Iancu” –Unirea, în lunile II-VIII ale proiectului.
3. identificarea, dezvoltarea și exprimarea aptitudinilor artistice ale celor 15 elevi cu CES implicați în proiect, pe tot parcursul proiectului
4. combaterea prejudecăților în rândul populației școlare (formată din 191 elevi și 21 dascăli) și a comunității, față de cei 15 de elevi implicați în proiect.

Grupul țintă:

15 elevi care prezintă cerințe educaționale speciale, încadrați în învățământul de masă, 25 elevi din clasele I-VII de la școala noastră, 14 cadre didactice de la Școala „Avram Iancu” din Unirea, 15 părinți, 1 asistent social.

Beneficiarii : a.directi:15 elevi cu CES, 25 elevi din clasele I-VII, 21 cadre didactice, 15 părinți, 1 asistent social și un profesor de religie

b.indirecti : populația școlară a Școlii „Avram Iancu” din Unirea (191 elevi, 21 dascăli, 2 cadre didactice auxiliare), familiile celor 191 elevi ai școlii, mamele sociale de casa de tip familial „Sf.Veronica” Dumbrava, membrii ONG-ului local, comunitatea Unirea.

Activitățile propuse :

- 1.Echipa de proiect – constituirea a trei echipe de lucru pentru implementarea proiectului, împărțirea responsabilităților, stabilirea calendarului de lucru, mediatizarea proiectului;
- 2.“Să-i înțelegem mai bine” – organizarea a două module de formare de câte 5 ore fiecare, pentru 15 părinți, cei 14 dascăli ai școlii, un asistent social, cu participarea unui psihopedagog;
- 3.“Cui mă destăinui ?” – întâlnire săptămânală în lunile 2,3,4,5 a elevilor cu CES cu un psiholog școlar;
- 4.“Sunt talentat” – două ateliere de lucru (pictură și dansuri populare) cu participarea a 40 de elevi din clasele I-VIII. Întâlniri bilunare începând cu luna a 2- a proiectului;
- 5.“Realizările noastre” – programul cultural-artistic, cu o expoziție de picturi realizată în ateliere de lucru;
- 6.Portofoliul proiectului – editarea de materiale informative privind activitățile desfășurate în proiect și a rezultatelor obținute (o broșură, afișe, foi informative, fotografii, CD-uri, o broșură și portofoliul proiectului);
- 7.,„În excursie”- organizarea unei excursii cu participarea a 40 elevi și a 5 dascăli.

*Rezultate așteptate:**a. calitative:*

- absentism scăzut cu 70 % a celor 15 elevi cu CES
- comunicare îmbunătățită (cu 90 %) între cei 15 elevi și 21 dascăli ai școlii noastre
- 15 elevi cu CES promovați într-o clasă superioară
- 15 elevi cu CES acceptați în grupurile de joacă și de învățare din școală
- abilități îmbunătățite de lucru în echipă a celor 15 elevi și 21 dascăli, cu cel puțin 60%
- imaginea școlii îmbunătățită 100% în comunitate și în rândul celorlalte școli din zonă
- capacitate dobândită de 21 dascăli care predau la clasele celor 15 elevi, de a elabora programe specifice nevoilor lor individuale de învățare

b.cantitative :

- un spațiu special amenajat corespunzător pentru întâlniri și activități cu cei 15 elevi
- un portofoliu al tuturor activităților din proiect
- CD-uri și fotografii cu activitățile desfășurate
- un laptop , o camera video , o multifuncțională, multisistem audio-CD
- materiale informative despre proiect (afișe, foi informative, broșură, fluturași etc.)
- planuri de activități , specifice nevoilor individuale , pentru sprijinirea elevilor cu CES

- o echipă funcțională , cu experiență în implementarea proiectelor (4 cadre didactice).

Impactul asupra grupului țintă :

În urma implementării proiectului , în școala noastră va exista un loc special amenajat corespunzător, unde se vor desfășura în bune condiții activități de promovare a elevilor cu CES, întâlniri viitoare cu consilieri școlari și psihologi.

Sala care va deveni cabinet de consiliere “Diferiți dar egali” va fi locul, unde orice copil sau părinte se va putea informa, educa, comunica și relaxa cu cei din jur. Aparatura modernă va putea fi optim folosită pentru a facilita relaționarea , informarea și formarea părinților, elevilor și a cadrelor didactice. Se vor organiza și desfășura diferite evenimente cu caracter cultural, științific sau distractiv, concursuri școlare, ateliere de lucru, ședințe de consiliere, work-shop-uri, module de formare.

Elevii, cu precădere cei cu CES, vor beneficia de acest spațiu pentru a-și putea desfășura activitățile extracurriculare și curriculare, având o aparatură modernă de informare și comunicare.

Va fi locul potrivit pentru desfășurarea orelor de dirigenție, educație civică, pentru diverse întâlniri cu caracter științific (comisii metodice, cercuri pedagogice, consilii profesionale și de administrație, sesiuni de comunicări, activități în parteneriat, școală – familie – comunitate, întâlniri cu reprezentanți ISJ sau ai altor instituții ale statului.

Părinții elevilor vor beneficia de asemenea, de acest cabinet. Acesta va găzdui întâlniri ale părinților cu cadrele didactice pentru a discuta despre problemele elevilor cu CES și pentru a găsi soluții optime de rezolvare a acestora, pentru a-i încuraja să se implice în activitatea școlară.

Cabinetul de consiliere oferă șanse reale de identificare, dezvoltare și exprimare a aptitudinilor artistice ale elevilor cu CES și de formare a abilităților de comunicare. De asemenea, părinții elevilor cu CES, vor găsi aici un real sprijin.

Membrii comunității vor beneficia, de asemenea de acest cabinet. Acesta va fi deschis pentru oricine va solicita un spațiu de întâlnire, de activități în folosul copiilor. Școala poate crea oportunități de stabilire a contactelor între părinți, cadre, primărie sau agenți economici. Cabinetul va găzdui și întâlniri cu reprezentanții instituțiilor statului, pentru discutarea problemelor comunității (delicvența juvenilă, somajul tinerilor, situații de criză).

Activitățile în parteneriat școală-ONG , vor fi organizate și cu sprijinul cabinetului “Diferiți, dar egali”, realizându-se programe comune pe termen mediu. Acestea vor viza, în primul rând, problemele elevilor din familiile dezavantajate, comunicarea cu parinții elevilor cu CES, activități de implicare a familiilor în viața școlii.

Parteneriatul cu comunitatea locală:

Partenerii implicați în realizarea proiectului „Diferiți, dar egali” sunt : familiile elevilor, Primăria comunei Unirea, ONG-ul local. Parteneriatul încheiat va duce la o aprofundare a relației familie – școală – comunitate. Va duce către o mai bună colaborare între membrii acestor instituții, către înțelegerea noțiunii de muncă în echipă în folosul elevilor. Prezentul proiect a fost bine primit de primărie, văzând în realizarea „Diferiți, dar egali” un pas spre egalitatea șanselor, spre înlăturarea discriminării și spre încurajarea autoexprimării și afirmării.

Bugetul proiectului : 31420 lei (finanțat de Guvernul României, Banca Mondială și Primăria comunei Unirea)

57. „NATURA, PRIETENA NOASTRA”

Proiect educational privind educatia pentru dezvoltare durabila PROIECT DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

Înv. Vrenghea Mihaela

• ARGUMENT :

Coordonatele actuale ale vieții cotidiene impun abordarea în gradinita si in școală, alături de alte elemente de educație, și probleme legate de educația pentru calitatea mediului înconjurător. Astfel

se evidențiază prioritatea majoră a noastră, a tuturor, de a cunoaște, proteja și conserva mediul de viață, conservarea naturii devenind eficientă și reală numai atunci când aceasta va face parte integrantă din filosofia și comportamentul nostru.

Aprofundând cunoștințele copiilor și chiar și pe ale noastre, ale cadrelor didactice, și acționând cu mai multă înțelepciune, putem asigura pentru noi înșine și pentru posteritate condiții de viață mai bune într-un mediu înconjurător mai bine adaptat la nevoile și aspirațiile umanității. Apărarea și îmbunătățirea mediului înconjurător, pentru generațiile prezente și viitoare au devenit un obiectiv primordial al oamenilor, o sarcină a cărei realizare va trebui să fie coordonată și armonizată cu realizarea obiectivelor fundamentale, stabilite deja, de pace și dezvoltare economică și socială în întreaga lume.

● **SCOPUL :** Formarea atitudinii ecologice și a priceperilor de protejare a mediului.

● **OBIECTIVE :**

Pentru învățătoare :

- Începerea parteneriatului cu școala, a programului Educație prin acțiuni extrascolare și extracurriculare.

- Informarea părinților despre tipurile de activități din școală în vederea formării unor atitudini de responsabilitate față de mediul înconjurător.

Pentru copii:

- Să identifice elementele componente ale mediului înconjurător;
- Să identifice reguli și norme de comportament față de mediu, de protejarea naturii;
- Să utilizeze corect un limbaj de specialitate ecologic;
- Să sesizeze legăturile, cauzele dintre fenomene și realitatea înconjurătoare;
- Să-și formeze unele abilități tehnice-practice pentru realizarea unor lucrări comune cu școlarii pentru realizarea obiectivelor programului.

Pentru părinți:

- Să cunoască rolul important pe care îl au în educarea propriilor copii, față de protejarea mediului;
- Implicarea părinților, a elevilor, a învățătoarelor în realizarea programului de activități propuse;
- Avantajele și beneficiile pe care le aduce grădinița ca partener real.

PROBLEME ADMINISTRATIVE:

Scrisoare deschisă către părinți.

Scrisoare deschisă către autoritățile locale cu solicitarea unui ajutor financiar și cu rugămintea de a sesiza Protecția Mediului cu privire la proiectul nostru.

MODALITĂȚI DE DIFUZARE:

- Elaborarea unor acțiuni cu învățătorii și profesorii pentru implicarea și susținerea proiectului în vederea optimizării legăturii dintre grădinița și școală.

● **GRUP- ȚINTĂ:**

Primar:prescolarii și elevii

Secundar: părinții, comunitatea locală (prin exemplul școlii)

● **PARTICIPANȚI:** prescolari

elevi

educatoare

învățători

diriginți

cadre didactice
consilierul educativ
directorul unității
reprezentanți ai Agenției de Protecția Mediului
părinți

ACȚIUNILE DE EDUCAȚIE ECOLOGICĂ

ACTIVITATEA	GRUP ȚINTĂ	COORDONATOR	PARTICIPANȚI	TERMEN
Dezbaterăa unor teme de educație ecologică în cadrul activităților educative extrascolare	prescolari cls I-VIII	educatoare, învățători , diriginți	Elevi, diriginți	conf. planificării
Accentuarea valențelor educative ale orelor de curs privind educația ecologică	prescolari, cls I-VIII	Toate cadrele didactice	Elevi, cadre didactice	permanent
Activități de îngrijire a spațiului verde din curtea școlii și din împrejurimi	prescolari, cls I-VIII	Toate cadrele didactice	Elevi, învățători, diriginți	X-XI
Concurs de verificare a cunoștințelor despre protecția mediului	Grupe de clase	Toate cadrele didactice	Elevi, cadre didactice	XI
Dezbateră în cadrul activitatilor optionale/Consiliului Elevilor pe tema „Poluarea mediului”	Grupe de clase	Toate cadrele didactice	Cons. Elevilor , cons. educativ	II
„Natura, prietena noastră”, activități practice, utile, de îngrijire, amenajare, protecția mediului	prescolari cls I-VIII	Toate cadrele didactice	Elevi, învățători, diriginți	III
Campanie de promovare a unei atitudini responsabile față de mediu, cu ocazia Zilei Mondiale a Pământului	prescolari cls I-VIII	Toate cadrele didactice	Elevi , învățători , diriginți	25 IV
Observarea efectelor poluării asupra florei în zona comunei noastre	Prescolari Cls I-VIII	Toate cadrele didactice	Elevi, profesorul de geografie	V
„Poluarea”- concurs de referate	Grupe de clase	profesori	Elevi, diriginte	VI